

Ramon Llull · **Art Demostrativa**

Transcripció de Núria Mañé
Edició electrònica de [Sadurní Martí](#)

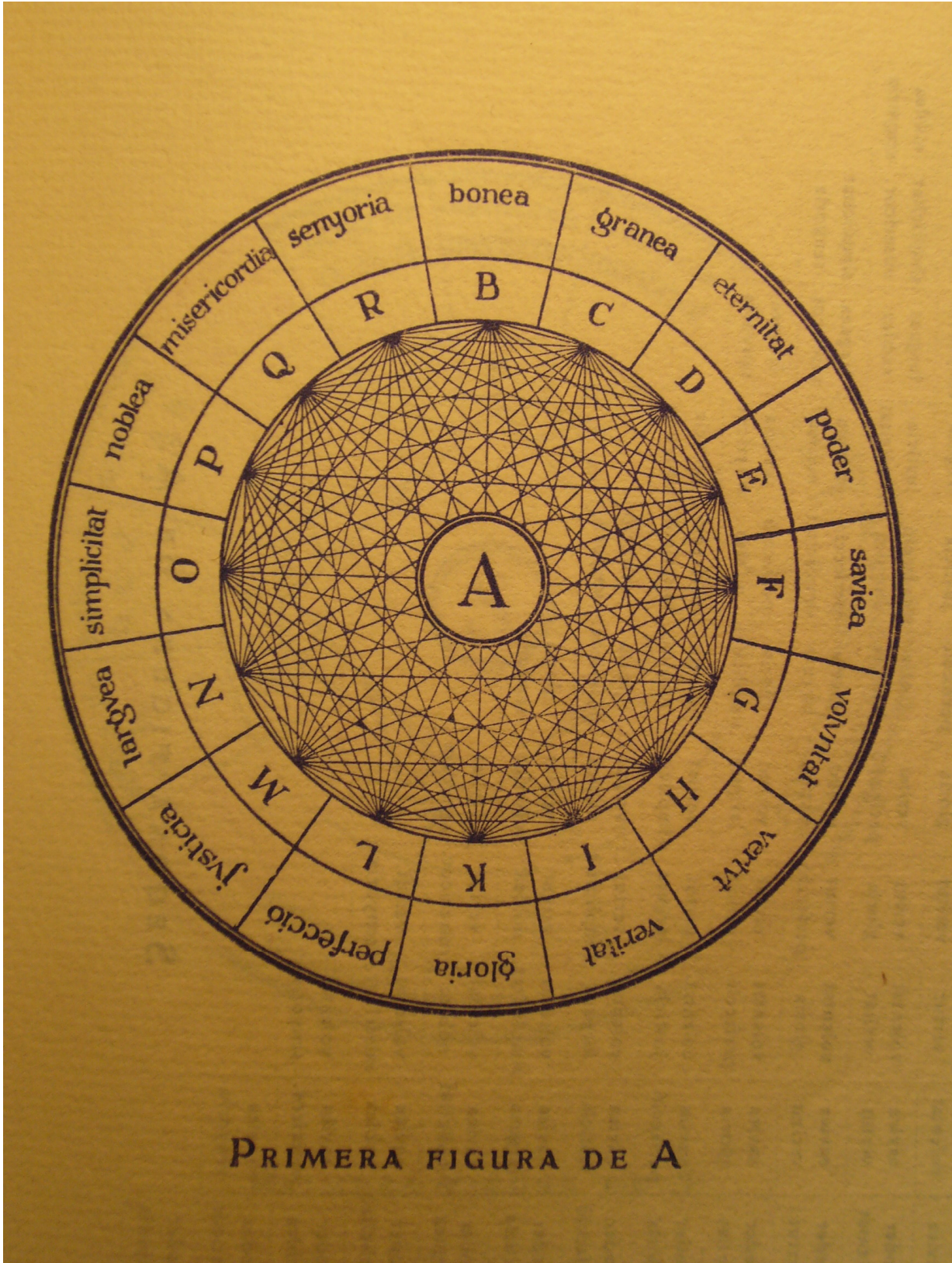
Edició electrònica de l'*Art Demostrativa* (ca. 1283) de Ramon Llull, text establert per Salvador Galmés a *Obres de Ramon Llull*, vol. XVI (Palma de Mallorca, 1932). Galmés va reproduir amb gran fidelitat el text del manuscrit 220h de la Martinus Bibliothek de Magúncia, copiat no gaire després de la composició de l'obra per Guillem Pagès.

[Albert Soler](#), octubre de 2006

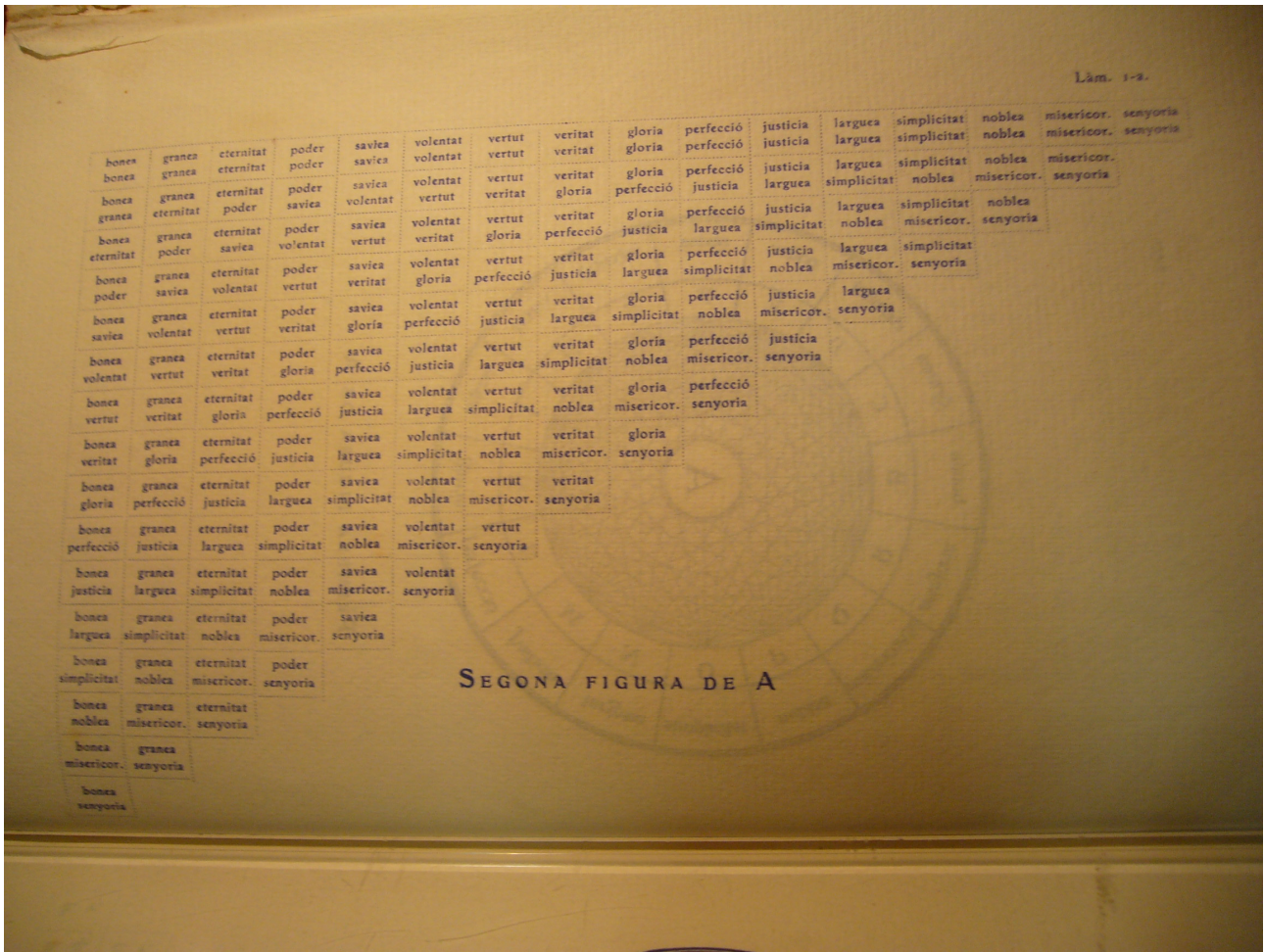
ART DEMOSTRATIVA

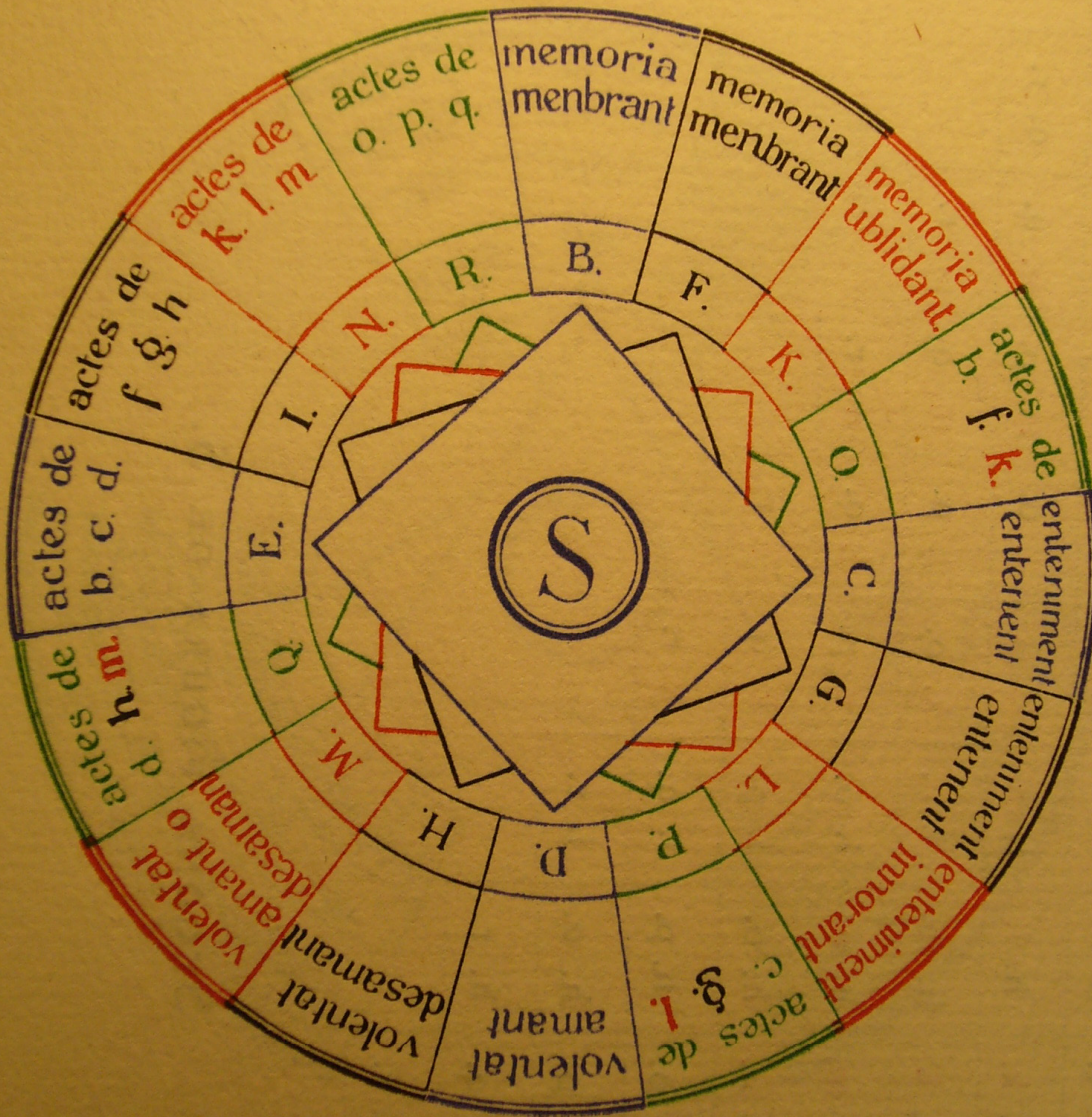
[Figures de l'Art demostrativa]

Primera figura de A

Segona figura de A

PRIMERA FIGURA DE S

Segona figura de S

Lám. 1-9

b. b.	c. c.	d. d.	e. e.	f. f.	g. g.	h. h.	i. i.	k. k.	l. l.	m. m.	n. n.	o. o.	p. p.	q. q.	r. r.
b. c.	c. d.	d. e.	e. f.	f. g.	g. h.	h. i.	i. k.	k. l.	l. m.	m. n.	n. o.	o. p.	p. q.	q. r.	
b. d.	c. e.	d. f.	e. g.	f. h.	g. i.	h. k.	i. l.	k. m.	l. n.	m. o.	n. p.	o. q.	p. r.		
b. e.	c. f.	d. g.	e. h.	f. i.	g. k.	h. l.	i. m.	k. n.	l. o.	m. p.	n. q.	o. r.			
b. f.	c. g.	d. h.	e. i.	f. k.	g. l.	h. m.	i. n.	k. o.	l. p.	m. q.	n. r.				
b. g.	c. h.	d. i.	e. k.	f. l.	g. m.	h. n.	i. o.	k. p.	l. q.	m. r.					
b. h.	c. i.	d. k.	e. l.	f. m.	g. n.	h. o.	i. p.	k. q.	l. r.						
b. i.	c. k.	d. l.	e. m.	f. n.	g. o.	h. p.	i. q.	k. r.							
b. k.	c. l.	d. m.	e. n.	f. o.	g. p.	h. q.	i. r.								
b. l.	c. m.	d. n.	e. o.	f. p.	g. q.	h. r.									
b. m.	c. n.	d. o.	e. p.	f. q.	g. r.										
b. n.	c. o.	d. p.	e. q.	f. r.											
b. o.	c. p.	d. q.	e. r.												
b. p.	c. q.	d. r.													
b. q.	c. r.														
b. r.															

SEGONA FIGURA DE S.

Figura de V

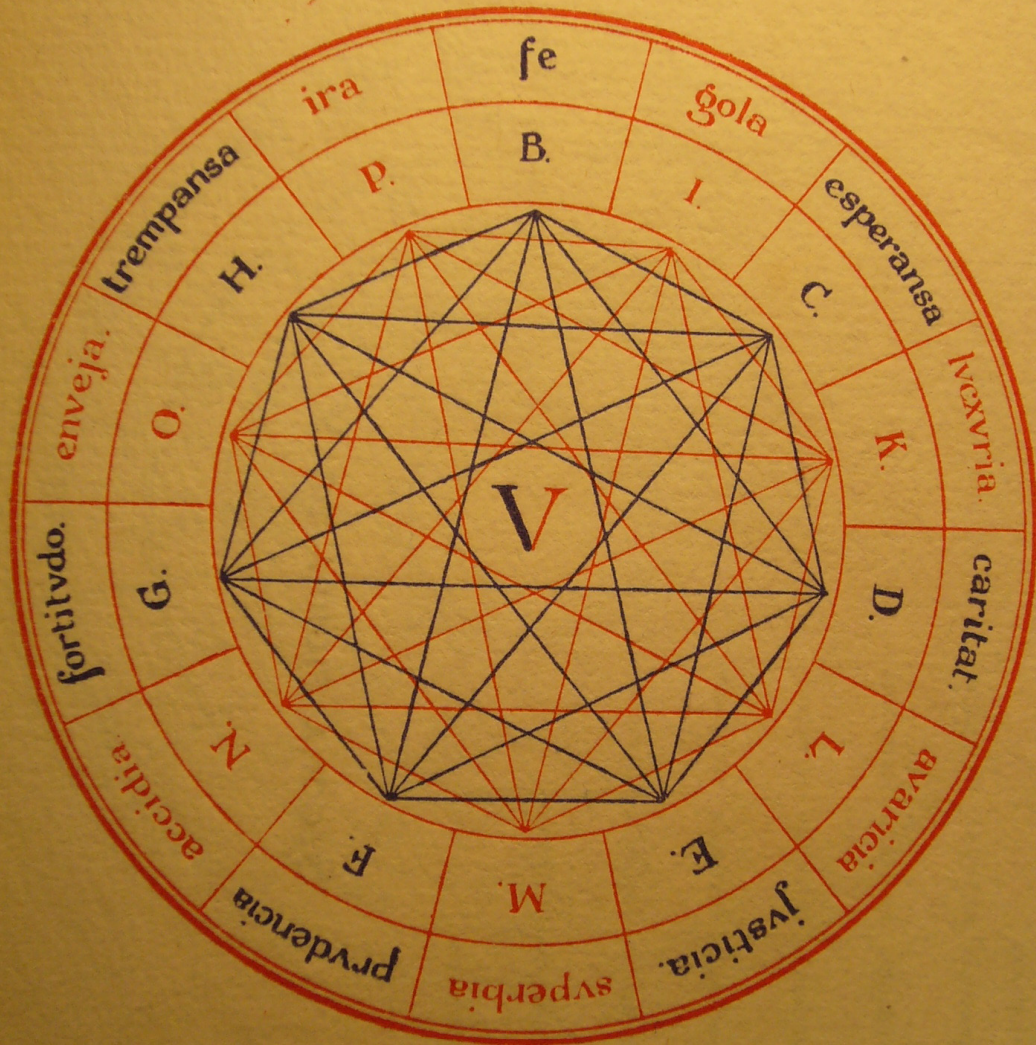

FIGURA DE V

Segona figura de V

Lâm. 4-2

fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira	
fe	esperansa	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira		
caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira		
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira			
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira				
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira					
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira						
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira							
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira								
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
avaricia	superbia	accidia	enveja	ira									
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
superbia	accidia	enveja	ira										
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
accidia	enveja	ira											
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
enveja	ira												
fe	esperansa	caritat	justicia	prudencia	fortitudo	trempana	gola	luxuria	avaricia	superbia	accidia	enveja	ira
ira													

SEGONA FIGURA DE V.

Figura de X

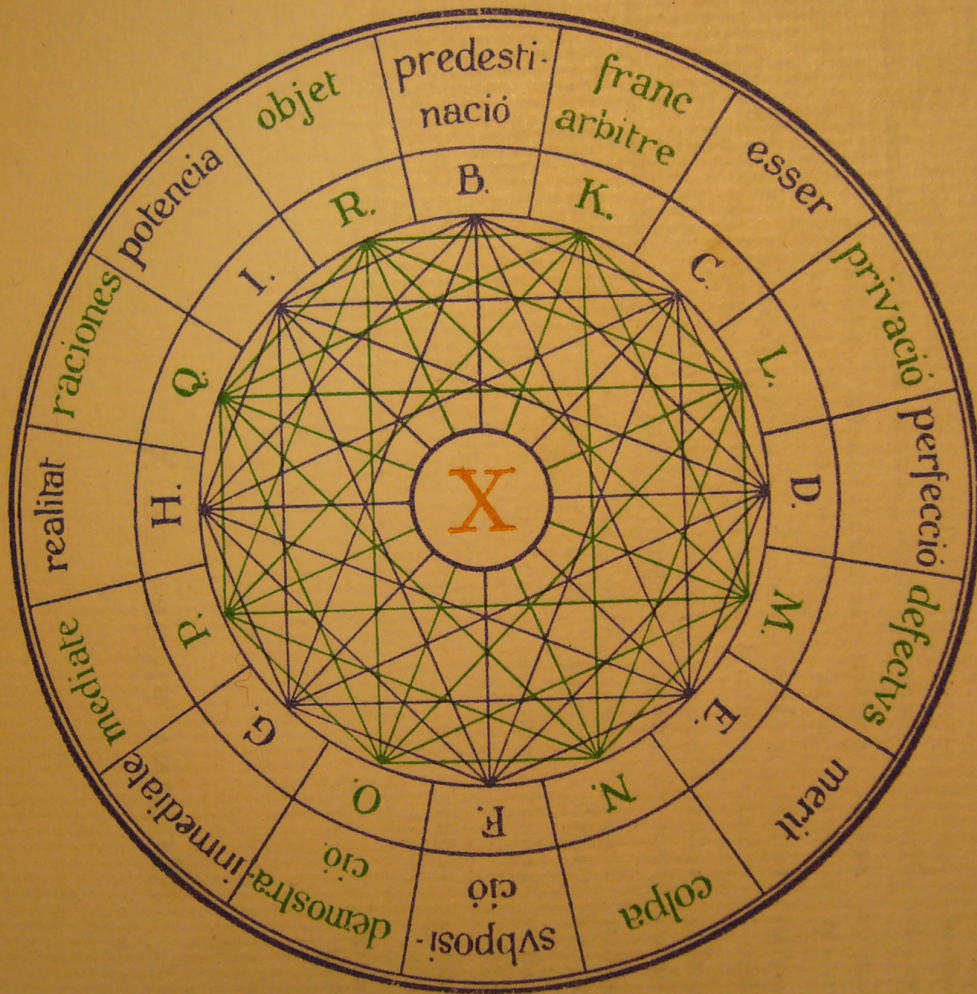

FIGURA DE X

FIGURA DE Y

FIGURA DE Z

Làm. 8 i 8-a

FIGURA DEL FOC

foc	aer	aygua	terra
aer	foc	terra	aygua
aygua	terra	foc	aer
terra	aygua	aer	foc

FIGURA DEL AER

aer	foc	aygua	terra
foc	aer	terra	aygua
aygua	terra	aer	foc
terra	aygua	foc	aer

FIGURA DE LAYGUA

aygua	terra	aer	foc
terra	aygua	foc	aer
aer	foc	aygua	terra
foc	aer	terra	aygua

FIGURA DE LA TERRA

terra	aygua	aer	foc
aygua	terra	foc	aer
aer	foc	terra	aygua
foc	aer	aygua	terra

ELEMENTAL FIGURA

foc	aer	aygua	terra
foc	aer	aygua	terra
foc	aer	aygua	
aer	aygua	terra	
foc	aer		
aygua	terra		
foc			
terra			

SEGONA FIGURA ELEMENTAL

a. a.	s. s.	t. t.	u. u.	x. x.	y. y.	z. z.
a. s.	s. t.	t. u.	u. x.	x. y.	y. z.	
a. t.	s. u.	t. x.	u. y.	z. x.		
a. u.	s. x.	t. y.	u. z.			
a. x.	s. y.	t. z.				
a. y.	s. z.					
a. z.						

SEGONA FIGURA DEMOSTRATIVA

DEUS qui sotz clarificament de tot enteniment con vos conex e qui sotz bonahuyransa de tota volentat con vos ama, ab la vostra molt alta vertut gracia e benedicció comensa esta ART DEMOSTRATIVA.

Del pròlec

COR esta ART DEMOSTRATIVA seguex la regla de la Art abreujada d'atrobare veritat, per asò nos prenen l'alfabet d'aquella Art e posam aquell en esta ART, lo qual alfabet es aquest:

- ¶ a. es Deu. b. es memoria menbrant; c. es enteniment entenent; d. es volentat amant: e. es l'actu de b. c. d.
- ¶ f. es memoria menbrant; g. es enteniment entenent; h. es volentat dezamant: i. es l'actu de f. g. h.
- ¶ k. es memoria ublidant; l. es enteniment innorant; m. es volentat amant o desamant: n. es lo conpost de k. l. m.
- ¶ o. es conpost de l'actu de b. f. k.; la p. es conposta de l'actu de c. g. l.; la q. es conposta de l'actu de d. h. m.: la r. es conposta de o. p. q.
- ¶ s. es ànima entellectiva; t. es comensamens; u. es vertutz e viscis; x. es predestinació o objecció; y. es veritat; z. es falsetat.

2. Tres especies son de demostració. La primera es de equiparancia, so es assaber, con es feta demostració per coses eguals: axí con demostrar que Deus no pot peccar, cor son poder es una essencia metexa ab sa volentat qui no vol peccar, e la volentat es una essencia metexa ab la justicia qui es contra peccat, qui ab injuria se cové; e cor son eguals en essencia e en natura les dignitatz de Deu, per asò pot hom demostrar per equiparancia; e asò metex se seguex en les vertutz e propietatz e entitatz de les creatures. Segona especie de demostració es con hom prova l'efectu per la causa: axí con si es sol, cové que sia dia. Tera especie es con per l'efectu demostra hom la causa: axí con si es dia cové que sia sol.

3. Per estes .iiij. especies de demostració decorre esta ART; e la primera especie es pus fortz que les altres con es de les dignitatz de Deu; e la segona especie es pus fortz que la tera.

4. Los comensamens d'esta ART son per sí metexes probables, segons que apar en les figures e en la pràctica de la ART, provant los uns comensamens ab los altres. E cor nos al pus abreujadament que podem conpilam esta ART, per asò sotzposam al comensament de la ART, los comensamens d'on son conpostes les figures, dels quals provarem en les questions, aquells qui son pus necessaris a esser provatz.

5. Departida es esta ART en .iiij. distincions:

- ¶ La primera es de la disposició de les figures.
- ¶ Segona es de les condicions de les figures.
- ¶ Tera es de la entenció per que es esta ART atrobada.
- ¶ Quarta es de les questions on es la ART exemplificada.

Comensa la primera distinció

AQUESTA distinció es departida en .xij. figures, les quals son a. s. t. u. x. y. z. e figura elemental e figura demostrativa e .iiij. figures de comensamens. On, primerament direm de a., e puxes per consequent direm de les altres figures.

1. De la figura de a.

Imatge de la figura de a

AQUESTA figura es departida en .ij. figures, so es assaber, primera e segona.

La primera figura es circular, on està a. en lo mig, segons que apar en lo comensament de la ART; e es la figura conposta de .xvj. cambres avens linyes de la .j.^a cambra a altra, a significar que totes les cambres an conveniència, e que en re nos contrariejen.

2. En aquelles cambres son escrites .xvj. dignitatz, les quals entenem esser en Deu, so es assaber: bonea, granea, eternitat, poder, saviea, amor, vertut, veritat, gloria, perfecció, justicia, larguea, simplicitat, noblea, misericordia, senyoria.

3. Aquestes dignitatx son comensamens d'esta ART, e en ells s'endressen los altres comensamens de la ART, enserquant lo universal, en lo qual es atrobat lo particular artificialment, concordant les cambres de la figura sens neguna contrarietat, e metens la t. en les cambres segons que hi pot entrar ni caber.

De la segona figura <de a.>

Imatge de la segona figura de a

DEPARTIDA es esta figura en .C.xxx.vj. cambres, segons que apar en ella metexa, e en cada cambra à escrites .ij.es dignitatx de la primera figura, e per asò es mesa la primera figura en la segona, segons que apar en la figura demostrativa, combinant les cambres dels dos sercles sobirans. En les quals cambres, en esta figura, son comensamens e regles a ensercar los particulars, eligent l'artista aquelles cambres que ls particulars signifiquen, e metent en elles la t. segons les condicions de la segona distinció. En cascuna cambra d'esta figura cové a b. recordar lo triangle blau de t., entenent c. que a. es .j. Deu tan solament e que es .j. per essencia e natura, e que les dignitatx son cascuna l'altra, e que an obra en sí metexes e extra sí metexes, segons que s prova en esta ART.

2. De la figura de s.

Imatge de la figura de s

AQUESTA figura es departida en .ij.es figures: en primera e en segona.

La primera figura es circular e es conposta de .iiij.e quadrangles, segons que apar en lo comensament de la ART; e son en aquells quadrangles les letres qui son de a. tro a s., e en lo mig loc de la figura està s.

2. Los .iiij.e quadrangles son conposts dels actus e de la privació dels actus de les .iiij. potencies de s., so es assaber, memoria enteniment e volentat.

3. Ab aquestes .iiij. potencies pren s. los objetz o ls lexa, segons que apar en l'alfabet de les letres on los quadrangles son conpotz. A la b. c. d. e. deu esser donada color blava, e a la f. g. h. i., negra, e a la k. l. m. n., vermella, e a la o. p. q. r., vert.

4. Enaxí con la potencia sincitiva obra ab los .v. senys corporals, enaxí s. obra ab les .iiij. potencies per los .iiij. quadrangles, prenent per objetz a. t. u. x. y. z. e la elemental figura e ls altres objetz qui a esta ART se covenen.

5. e. pren los objetz continuament per b. c. d., la i. los pren a vegades per f. g. h., a vegades per f. g. sens h., e asò fa per so cor f. g. sens h. a vegades descorren per los universals, enserquant los particulars segons que son amables per d. o airables per h.

6. Per e. i. se formen en esta ART questions argumens e solucions e necessaries preposicions, e per n. son en esta ART supposicions e fe e creenses, e per r. son en esta ART dubitacions; e la e. es en esta ART per la primera entenció, e i. n. r. son per la segona, e i. es per la primera, segons comparació de la n. r. Les condicions de e. i. n. r. son moltes segons que apar en la segona distinció, e per asò nos en aquella tractarem de lurs condicions, segons que la t. entra en lurs cambres.

De la segona figura de s.

Imatge de la segona figura de s

ESTA figura es derivada de la primera, combinant les unes letres ab les altres, per la qual combinació se formen .C.xxx.vj. cambres, d'on esta figura es conposta; les quals cambres se formen en la .ix.^a figura en los .ij. sercles sobirans, volvent les unes letres en dressa de les altres per formar les cambres d'esta figura.

2. Regla general es en esta ART que la .j.^a b. significa memoria e l'altra significa menbrar, e asò metex se segueix de c. d. e de los individus de i. n. r.; e enquera significa la .j.^a b. .j.^a s., e altra b. altra s., la qual significació en senblant manera fan c. d. e los individus de i. n. r., discurrens f. g. ab t. per cascunes de les cambres, segons la doctrina que n'es donada en la segona distinció a la cambra de s. s.

3. Per aquesta figura decorre l'artista les cambres en los objetz que pren, mudant les cambres segons diverses temps e diverses objetz, tant tro que à lo particular que enserca. E les cambres d'esta figura son comensamens ordenats en la segona distinció, on entra la t. en les cambres

segons que hi pot entrar artificialment e dreturament. E per esta figura descorre tota la ART ab la t. e revolven se s. e t. en a. u. x. y. z., segons les condicions de t., tant tro que es atrobat lo particular en l'universal per raons necessaries.

4. En la forma del alfabet d'esta figura es significada en la .ix.^a figura, en los .ij. sercles sobirans, la segona figura de a. e de t. e de u. e de x., e son afigurades les figures dels comensamens de teologia e de filosofia e de dret. Et per esta segona figura de s. poden caber en la .ix.^a figura totes les figures damunt dites. La m. es dobla e per asò cové la judicar ab e. i. a. y. z. segons estes cambres e. a. y. i. a. y. m. y. m. z., cor per antedent e consequent de cambres se conex con ama o desama; cor per la primera cambra es significat que m. desama z. e per la segona es significat que ama z.

3. De la figura de t.

Imatge de la figura de t

AQUESTA figura es departida en .ij. es figures, so es assaber, en primera figura e en segona.

La primera figura es circular, segons que apar en lo comensament d'esta ART, e es conposta de .v. triangles de diverses colors. Lo triangle blau es de Deu creatura operació; lo triangle vert es de diferencia concordansia e contrarietat; lo triangle vermell es de comensament e mijà e fi; lo triangle groc es de majoritat egualtat e menoritat; lo triangle negre es de affermació e dubitació e negació.

2. Sobre l'angle del triangle blau on es Deu, à .ij. diccions: unitat essencia dignitatz; sobre l'autre angle on es creatura, es sensual intel·lectual animal; sobre l'autre angle on es operació, es intel·lectual natural artificial.

3. Sobre l'angle vert on es diferencia, es escrit: de sensual e sensual, e de sensual e entel·lectual, e de entel·lectual e entel·lectual; e asò metex es sobre los altres angles del triangle vert, a significar con diferencia es en .ij. especies.

4. Sobre l'angle vermell on es escrit comensament, à escrit temps quantitat causa; e sobre l'angle on es mijà, à escrit estremitat mesuració conjuncció; sobre l'angle on es fi, es causa final termenació privació.

5. Sobre l'angle groc on es majoritat, à substancia e substancia, e accident e substancia, e accident e accident; e asò metex es en los altres angles del triangle groc.

6. Sobre l'angle negre on es affermació, es ens e no ens, e possíbol e impossíbol; e asò metex es en totz los angles del triangle negre. E en lo mig de la figura està t.

7. Ab los .v. triangles damunt ditz e ab lurs angles, los quals à cascú .ij. especies dejús sí, descorre s. ensercant l'universal e siguent los mous qui-s contenen en la distinció de entenció, mesclant .j. triangle en altre e metent los triangles en les cambres de les figures, segons les condicions de la segona distinció. On, enaxí con l'artífex obra ab sos estrumens la forma artificial, enaxí la s. fa so que fa en esta ART, ab la t., metent-la en ses potencies objectivament e metent-la en les cambres de les figures segons que hi pot caber.

De la segona figura de t.

Imatge de la segona figura de t

ESTA figura deriva de la primera, e es departida en .C.xx. cambres, combinant les .xv. cambres de la primera figura, e en cada cambra cové esser mesa la t., segons les condicions per atrobat lo particular; e si hom no pot atrobat ab .j.^a cambra, cové que hom lo enserc ab altra cambra, eligent tota hora les cambres de t. e de s. per que lo particular mils es significat e qui ab aquelles cambres à mes de semblansa que les altres cambres.

2. Cascuna d'estes .C.xx. cambres es universal ab les condicions de les altres cambres, e cascuna es subje't a la s, con enserc en ella lo particular que demana, de la qual materia ix la forma objecta a la e. qui significa en la materia lo particular qui-s cové a la d. per c., e qui-s cové a la h. per g., concordant y. ab e, e donant per objet z. a la h.

4. De la figura de u.

Imatge de la figura de u

AQUESTA figura es departida en .ij.es figures, so es figura primera e segona.

La primera figura es circular e es conposta de .xiiij. cambres: les .vij. son de vertutz, e les .vij. son de visis, segons que apar en la circular figura, la qual es en lo comensament de la ART. Les .vij. vertutz son: fe, esperansa, caritat, justícia, prudencia, fortitudo, trempansa; e aquestes .vij. vertutz son nomenades en esta ART u. blava, per so cor son de blava color. Los .vij. viscis son los .vij. peccatz mortals: gola, luxúria, avarícia, erguyl, accidia, enveja, ira; e son apelatz en esta ART u. vermella per so cor son de vermella color.

2. En esta figura à linyes blaves e vermelles, e la u. està en lo mig. Les linyes blaves signifiquen que totes les vertutz se concorden en .ij.es maneres: la .j.^a manera es con se concorden enfre elles metexes, l'altra es con se concorden contra ls viscis; e asò metex se seguex dels viscis, los quals an linyes vermelles, concordans-se en sí metexs e contrarians a les vertutz.

3. Aquesta figura es objecta a la s. per so que aja mèrit, e per lo mèrit que aja gloria, e per la gloria que conega e am a.; e la u. vermella es per so que sia objecta a la h. On, con asò sia enaxí, doncs la u. es perd d. e per h. segons causa final e segons comensament. Es la u. blava creatura, e la u. vermella es non re, so es de la privació, a la qual s'enclina s. con dona per objet la u. blava a la h. e la u. vermella a la e.

4. Segons so que damunt es dit es significat con u. es conpost de comensamens, a ensercar lo particular, e à dejús sí moltes filles qui de les cambres diriven segons que s. les pren per objet, so es assaber: castetat, consciencia, devoció; descreensa, desesperansa, etc.

<De la segona figura de u.>

Imatge de la segona figura de u

AQUESTA figura es derivada de la primera, e es conposta de .C.v. cambres, combinant .j.^a dicció ab altra; e es cascuna cambra universal on deja esser ensercat lo particular, segons les condicions de la segona distinció, metent t. en cascuna cambra tro aja e. lo particular que li cové segons y., e que i. aja lo particular que li cové segons h.

2. Aquesta figura es dobla, e per asò cové esser judicada ab a. y. z., so es assaber, que con es feta esta cambra e. a. u. y., adoncs es significada u. blava, e con es feta aquesta cambra e. u. z., adoncs es significada u. vermella; e asò es per so cor la u. blava se cové ab a. y., e la u. vermella se cové ab z.; e asò metex se seguex de i. n. r. que s seguex de e., segons la calitat de les especies de s.

5. De la figura de x.

Imatge de la figura de x

ESTA figura es departida en .ij.es figures, so es primera figura e segona.

La primera figura es circular e conté en sí .xvj. cambres, les quals son: predestinació, esser, perfecció, mèrit, subposició, inmediate, realitat, potencia, franc arbitre, privació, defectus, colpa, demostració, mediate, raciones, object,

2. En esta figura son linyes qui toquen cascuna de les cambres, a significar que les cambres a vegades se concorden a vegades son contraries, e asò mediate e inmediate; e per asò es aquesta figura molt necessaria a esta ART, metent la t. en ella per tal que e. pusca atrobar y. e que i. pusca atrobar z.

3. En lo mig loc de la figura està x., la qual es significant totes les cambres; e segons l'antedent el consequent de la solució, significa .j.^a cambra e no altra; e per asò vol la ART que tota la x. no sia entesa en la solució, mes que tan solament alcuna cambra o cambres d'ella sia assignada a la questió o a la solució, segons les condicions de la segona distinció.

Segona figura de x.

Imatge de la segona figura de x

AQUESTA figura es de .C.xxx.vj. cambres, e es dirivada de la primera figura per so que cascuna cambra sia universal on sia ensercat lo particular ab la t., segons les condicions de la segona distinció.

2. En esta figura predestinació e franc arbitre son concordans per a. reyalment e son opòsitz segons c. l., e esser e privació son contraris immediate e son concordans mediate; e asò metex se seguex de les altres diccions d'on es conposta la figura, segons que-n donarem exempli en la segona distinció.

6-7. De la figura de y. e de la figura de z.

Imatge de les figures de y i z

LA y. en esta ART per la primera entenció e la z. per la segona, e per asò mouse la d. a la y. e la h. a la z. per so que n. se pusca convertir en e. i., destruent r. On d'estes .ij.es figures, so es assaber, y. z., tractarem en la segona distinció, cor en est loc no cal que-n tractem longament per so cor no se-n conpon figura.

8. De la elemental figura

Imatge de la figura elemental i segona figura elemental

ESTA figura es departida en .ij.es figures, so es primera figura e segona.

La primera figura es quadrangular, segons que apar en lo comensament de la ART, e es conposta de foc, aer, aygua, terra, avent en sí .iiij.e figures, e en cascuna à .xvj. cambres, a significar con los elemens estan en mistió, e con entren en conposició per digestió, e con .j. element senyorega altre segons conpleccions e humors. Al foc es atribuïda color vermella, e a l'aer blava, e a l'aygua vert, e a la terra negra, e asò per so cor les colors diversifiquen les cambres, segons que alcuna color se cové mils ab .j. element que ab altre.

2. En les cambres son gradatz los elements, e les cambres signifiquen supòsits, e signifiquen mistum e digestió, segons que es dit en los Comensamens de filosofia e de medicina; e en les cambres son les formes simples e les conpostes, avens cascuna forma sa propria materia. On, d'aquesta manera no volem en est loc tractar longuament, cor en la segona distinció ne tractarem sufficientment, segons que-s cové a esta ART, de la qual tractam con pus abreujadament podem.

De la segona figura elemental

Imatge de la figura elemental i segona figura elemental

ESTA figura es conposta de .x. cambres e es dels comensamens de natura, e es en esta ART per respondre a les questions naturals segons que la t. entra condicionadament en les cambres, formant les cambres en la .ix.^a figura.

2. Esta figura elemental es molt necessaria a saber en esta ART, cor per ella à hom endressament a aver conexensa de les altres figures; cor en les obres naturals son significades les obres intrínseques e extrínseques de a. s. u., metent t. per la elemental figura e per a. s. u. ab x. y. z.; e per asò son dades en esta ART senblanses exemplis e metàfores en diverses maneres per la elemental figura, segons les condicions de la segona distinció.

3. La cambra del foc foc etc. significa en la t. comparació de .j.^a dicció ab altra, so es de a. a., e de creatura e creatura, e de obra e obra, e de unitat e unitat, e de essencia e essencia, e de dignitat e dignitat, e de animal e animal, e <de> entellectual e entellectual, e de sensual e sensual; e asò metex se seguex de los altres triangles; e per la significansa de foc e foc, e de aer e aer, etc., son significades les senblans diccions qui son en los angles de t. On, con asò sia enaxí, doncs en cascú angle de la t. pot esser affigurada cambra en la .ix.^a figura, feent comparació de .j.^a dicció ab altra, so es assaber, de Deu e Deu, etc.

9. De la .ix.^a figura

Imatge de la segona figura demostrativa

AQUESTA figura es apelada demostrativa, e es departida en .ij.es figures, so es assaber, figura primera e figura segona.

La primera figura es en lo comensament de la ART, on son les altres figures qui son primeres; e aquesta figura es conposta de .vj. sercles e de .j.^a roda estant en lo mig, la qual es .j. triangle qui significa los .v. triangles de t.; e es feta a senblansa de marc, entrant la .j. sercle en lautre, e en lo mig à .j. clau qui conserva los sercles. Los .ij. sercles qui li son desús son de la elemental figura, els altres .ij. qui son sobre aquells son de a. s. t. u. x. y. z., e los .ij. sercles qui son pus a ensús, dintre los quals son totz los altres, son de l'alfabet de s. e de a. t. u. x. e de los comensamens de theologia filosofia e dret, e moltz altres comensamens de sciencies poden esser en l'alfabet siguent l'ordenament d'esta ART.

2. Aquesta figura conté e comprèn en sí metexa totes les altres, segons que damunt es dit, e totes les cambres de les altres figures poden esser formades en esta figura, volvent los sercles segons que-s cové; e en cada cambra cové metre la t. per so que fassa la demostració, salvant a cascuna cambra sa forma e siguent les regles de la segona distinció.

Segona figura demostrativa

ESTA figura es conposta de .xx.vij. cambres, e es figura general a totes les altres; e per asò, segons que en los sercles se formen les cambres, cové que hom meta la t. en les cambres e que conserve les condicions de cascuna cambra afermant o negant; cor si la affermativa es contraria a les condicions, cové que-s convertesca en negativa, e de converso, e en est punt està tota la forsa e l'ordenament de la ART, estant cascuna cambra universal, on cové esser ensercat lo particular qui ab la cambra à major senblansa que ab altra e metent la t. en la cambra segons que hi pot caber, salvant ses condicions e les condicions de la cambra.

10. De la figura dels comensamens de theologia

Imatge de la figura dels començaments de theologia

AQUESTA figura es enadida en esta ART per so que la ART ne sia pus general; cor on de mens comensamens es conposta, pus n'es general. E los comensamens d'esta figura son aquests: essencia, vida, dignitat, actu, forma, relació, ordinació, acció, articles, manamens, esposició, primera entenció, segona entenció, gloria, pena, evum. D'aquests .xvj. comensamens es conposta esta figura, en la qual son .C.xxx.vj. cambres, les quals son los universals on deuen esser ensercatz los particulars de theologia ab la t., segons les condicions de la segona distinció.

2. La essencia significa en esta figura l'esser de a.; e vida significa la vida de la essencia; e les dignitat significuen aquelles dignitat qui son en la segona figura de a.; l'actu es la obra de les dignitat; la forma es la ordenació de la obra; relació es l'actu qui a cascuna dignitat se cové, so es assaber, que a bonea se cové bonificar e a granea magnificar e a eternitat eternificar e a poder possificar e a saviea entendre etc., cor si bonea es en a., cové que hi sia bonificar etc.; ordinació es con ordena<da>ment cascuna dignitat à son actu intrínsic i extrínsic; acció significa con a. à acció en totes les creatures; articles son les coses que n. creu de a.; manamens son con a. mana a home que fassa per u. y. contra u. z.; esposició es con hom espona les escriptures; primera entenció es causa final, e segona es la cosa qui s'à a la fi; gloria es paradís; pena es infern; evum es eternitat qui à comensament e qui es sens fi, al qual evum es creada s.

3. Totz aquetz comensamens son per sí metexs probables e condicionables segons les condicions dels altres comensamens, so es de a. s. t. u. x., e segons la segona distinció e la ordenació d'esta ART.

11. De la figura dels comensamens de filosofia

Imatge de la figura dels començaments de filosofia

ESTA figura es de .C.xxx.vj. cambres conposta e de .xvj. comensamens de filosofia, los quals son aquells qui son escritz en les cambres, los quals comensamens son provatz e condicionatz en lo libre qui es apelat Comensamens de filosofia. On, nos, segons que ells son provatz e condicionatz en aquell libre, usam d'ells en esta ART a ensercar los particulars de filosofia, metent la t. en cascuna de les cambres segons que hi pot caber, salvant les condicions de la t. e de a. s. u. x. y. z. e de les cambres, e siguent la regla de la segona distinció.

12. De la figura dels comensaments de dret

Imatge de la figura dels començaments de dret

ESTA figura es conposta de .xvj. comensaments de dret, los quals son escritz en les cambres de la figura, les quals cambres son .C.xxx.vj. universals on hom pot ensercar los particulars qui a dret se covenen, lo qual ensercament cové esser fet ab la t. en cascuna de les cambres, segons que la cambra o cambres ab lo particular, o particulars, à concordansa e senblansa; cor segons la qualitat del particular e la diversitat de les cambres, se cové mils alcun particular ab alcuna cambra que ab altra.

2. Los comensaments d'esta figura avem ja provatz e condicionatz en .j. libre qui es apelat Comensaments de dret, e segons la regla de la segona distinció, usam d'aquestz comensaments en esta ART DEMOSTRATIVA, con sia cosa que totes les questions e totz los casos de dret pusquen esser endressatz a estz .xvj. comensaments, segons la disposició d'esta ART.

Comensa la segona distinció qui es De condicions

AQUESTA distinció es departida en .ij.es partz. La primera part es de les condicions qui-s covenen a la segona figura elemental; la segona part es de les condicions qui-s covenen a la segona figura demostrativa. On en estes .ij.es figures se contenen les condicions d'esta ART, e totes les cambres enduim a aquelles condicions, metent la t. en les cambres de les .ij.es figures damunt dites per condicionar aquelles cambres, per tal que per lurs condicions sien condicionades les altres cambres qui son de a. s. t. u. x. y. z.

2. Cor sensualment sentim e cor entellectualment entenem, e cor primerament sentim e puxes entenem, per asò volem primerament condicionar la primera part, qui ab sensualitat se cové, e puxes condicionarem la segona qui ab entellectuïtat se cové.

I De la segona figura elemental

ESTA figura es departida en .x. cambres, segons que en ella apar. On, primerament tractarem de la primera cambra e puxes de les altres; e segons que condicionarem la .j.^a cambra, es significat en qual manera son condicionades les altres cambres, e per les condicions de .j.^a cambra pot esser condicionada altra cambra; mas cor nos volem dir diverses condicions, per aysò diversificam les condicions en cada cambra aytant com podem.

1. De la cambra de foc foc

ESTANT lo triangle blau en la cambra, condiciona la cambra, so es assaber, que cascun foc sia creatura e a. sia creador, e que lo foc sia obra artificial de a. e que lo foc aja obra natural, la qual obra à cascun foc a significar la natural obra que a. à en sí metex e la obra que à fora sí metex; e per asò lo foc simple obra, en sí metex, lo conpost, de sí metex; e cor en aquella obra à accidens qui ixen de la vertut de la substancia, als quals està subjecta la universal materia per conposició, per asò lo foc simple no pot tan perfectament obrar en sí metex, con fa a. qui es .j. per essencia entitat e obra e substancia sens nula conposició. On, con asò sia enaxí, doncs si-l particular se cové ab so que damunt es dit de la cambra, es afermable, e si es contrari a les condicions de la cambra, so es assaber, que a. no fos creador ni foc creatura e que la obra de a. no fos sobre la obra del foc en noblea simplicitat e vertut, es aquell particular negable.

2. Per lo vert entenem diversitat esser entre lo foc simple e lo foc conpost; cor la forma simpla del foc simple à simple materia foguïencia, la qual es sotz simpla forma foguïencia; e lo foc conpost es part del simple, estant en substancia conposta de totz los .iiij.e elemens, estant en materia conposta de la materia foguïencia e aeriencia e ayguïencia e terrestre, la qual materia està dejús comuna forma de foc, aer, aygua, terra, e de la comuna materia e forma es constituït subpòsit en lo qual an concordansa lo foc simple e-l foc conpost per manera de generació e relació, e son contraris per acció e paciò, e <per> invisibilitat e ingenerabilitat e incorrubció, e per visibilitat e generabilitat e corrobció. On, con asò sia enaxí, ergo, si-l particular se descové ab la cambra que nos hi avem mès lo triangle vert, es aquell particular negable en la solució de la questió, e si ab la cambra e lo triangle vert se cové, es afermable; e aquesta regla metexa se cové en totes les altres cambres e per totz los triangles e per los cantons d'aquells triangles.

3. Per lo vermell triangle entenem que-l foc simple es comensament del foc conpost; cor per so cor lo foc simple no pot obrar en sí metex sens los altres elemens, per asò comensa en sa entitat e natura a engenrar foc conpost, lo qual fóra tot simple si los altres elemens no y fossen; e cor hi son, doncs ells son mijà per lo qual foc simple comensa en sí foc conpost, e cor lo foc simple en sí metex enserca la perfecció de sa obra, per asò à l'apetit natural a sa fi, e per asò es lo comensament e la fi del foc simple, e lo conpost es lo mijà el sobjet de la obra.

4. Lo groc significa en la cambra, que lo foc simple es major en vertut que-l conpost, e per asò roman vertut en potencia en lo simple, cor no pot tota caber en lo conpost; e con defayl lo subpòsit, la vertut del foc qui es en potencia, ix en altre subpòsit e conserva la vertut qui era en lo foc conpost; e cor lo foc simple de sa natura engendra lo conpost, per asò son eguals, en especia e en entitat, lo foc simple e lo foc conpost, enaxí con pare e fill qui son egals en especia e en humana natura.

5. <Per lo negre> en la cambra cové afermar tot so per que-s poden conservar les condicions dels triangles, e cové negar tot so per que les condicions serien destruïdes, e cové dubtar en tot so per que les unes condicions fossen contraries e concordans destruens conservans los uns triangles los altres.

2. De la cambra de foc aer

PER lo blau condicionam la cambra esser creatura de a. e obrant lo foc en l'aer donant-li calor.

2. Diferencia es enfre lo foc e l'aer, cor lo foc es calt de sa natura e l'aer es humit; e concordansa es enfre am.ij., cor lo foc à appetit a escalfar l'aer e l'aer à appetit a reebre la calor; e contrarietat es enfram.ij., cor lo foc reeb secor contra l'aer e l'aer dona la calor que reeb a l'aygua en humiditat escalfada.

3. Lo foc es comensament a la obra de l'aer con l'aer reebent calor obra en alcuna part d'aygua en sí metex, lo qual no poria obrar sens mortificament de fredor; e l'aer es comensament al mortificament de calor con per gran abundancia de humiditat on à poca calor, es montuplicada fredor en la terra contra secor; e lo mijà del foc e de l'aer es la seccor e la fredor qui es enfram.ij., so es la seccor que-l foc met en l'aer donant-li calor e reebent la seccor de la terra, en la qual seccor es fredor que l'aygua enflux en la terra; e la fi es lo subpòsit al qual an appetit a engenrar o a corrompre l'aer e-l foc, segons que lo subpòsit es pus enclinat a la calitat de la .j. element que del altre.

4. Major es lo foc que l'aer per espera e per velocitat e per nobilitat de vertut, e l'aer es major que-l foc en conservar vida e en cors sanguini; e am.ij. an egaltat en justícia segons la proporció del subpòsit on entren en mistu e en digestió e en composició.

5. Metaforice loquendo, aferma lo foc que escalfant l'aer atrobà sa perfecció e mortificarà l'aygua; mas cor l'aer infunda en l'aygua la calor en lo vas del subjert a humiditat, adoncs à dubitació a venir a fi de so que apeteix, e per asò per corrobció nega sa perfecció atrobà en aquell subpòsit que corromp; e asò metex se pot entendre de l'aer.

3. De la cambra de foc aygua

DEU es creador de tota la cambra, e per asò cové-s que tota la obra de la cambra sia creada; e lo foc obra en l'aygua, e de converso, contrariejant, a significar que la obra que a. à en sí metex es concordant sens neguna contrarietat.

2. Diversitat es enfre lo foc e l'aygua en quant lo foc escalfa l'aer e l'aygua refreda la terra; e concordansa es enfre lo foc e l'aygua per mijà, cor lo foc à concordansa ab l'aer qui ab l'aygua se cové, e l'aygua à concordansa ab la terra qui ab lo foc se cové; e contrarietat à enfre lo foc e l'aygua, cor lo foc mortifica en sí metex e en l'aer e en la terra, l'aygua la qual es en l'aer entrada, donant la terra sequetat al foc, avent en sí fredor, la qual aygua dóna lo foc a l'aer donant-li calor on l'aygua es mortificada; e asò metex se seguex del mortificament que l'aygua fa de la calor.

3. En lo cors colèric es comensament lo foc a l'aygua, e lo foc es mijà per lo qual l'aer reeb aygua escalfada e deseccada e humifacta per lo retornament que los uns elemens fan en los altres, e la final entenció del foc es so en que l'aygua es costreta per lo foc, e la entenció final de l'aygua es so que l'aygua sotzmesa al foc fa de franc appetit natural.

4. Major es lo foc per forma e l'aygua per materia, e per asò es lo foc major per vertut que l'aygua, e lo foc e l'aygua son eguals en mesures absoludament de grevitat e de levitat.

5. Metaforice loquendo, on pus lo foc à enclinació a assimilar sos accidens a sa substancia en entitat e natura, pus à openió, axí parle, de remoure l'aygua d'aquella substancia per so que la substancia pusca simplificar e purificar de tota contrarietat e composició, e on pus lo foc en esta obra à dominació, pus li ajuden sos accidens a sa entenció e pus enclinen l'aygua a negació con atrob en aquell cors sa perfecció; e on pus l'aygua contrasta al foc es representa la proposició con la substancia pusca esser despolada d'aquella aygua, pus cau lo foc en dubitació, axí parle.

4. De la cambra de foc terra

a. es creador e la cambra es creatura, e cor lo foc no poria dar calor sens que no reebés secor, forma-s en sa obra que a., qui à pus gran obra e pus nobla que-l foc, obra en sí, sens que en sí metex no à indigencia de reebre nula perfecció fora sa natura.

2. Diversitat es enfre lo foc e la terra, cor lo foc evacua la terra reebent d'ella cecor e la terra complex lo foc entrant en ell; e hixent la terra d'ell e entrant en l'aer ab la calor, à concordansa la terra ab l'actu del foc, ab lo qual foc à contrarietat con entra en ell ab fredor e con lo foc hix en l'aer ab deseccada calor.

3. Lo foc es comensament al pujament de la terra e la terra al devalament que-l foc fa sotz la espera de l'aygua, el mijà qui es enfre lo foc e la terra es la materia del foc subjecta a deseccar e la materia de la terra subjecta a evacuar, e la causa final per que-l foc devala pendre seccor, es con enserca simpla conjuncció de materia e de forma foguienta per so que sia cors simple; e asò metex se seguex en lo pujament de la terra.

4. En lo gra del pebre es lo foc en major grau que la terra, estant en quart grau e la terra en ters, con sia lo foc naturalment calt per sí e sec per la terra, e lo pebre sia de compleció calda e secca; e la egualtat del foc e de la terra es con lo foc està en lo quart grau de l'aygua e la terra en lo quart grau de l'aer.

5. So per que lo foc e la terra an major concordansa naturalment, es afermable: ergo, es afermable so per que l'appetit natural es major, e es

negable so per que fos menor, axí con l'apetit del foc e de la terra qui seria menor si en les esperes eren corses simples, estant l'aer e l'aygua en lo mig del foc e de la terra, on seria enpatxada la participació de lo foc e de la terra. On, con asò sia enaxí, ergo, per major appetit natural cové esser negable la major dubitació, e cové esser afermable la menor dubitació.

5. De la cambra de aer aer

a. es creador del aer qui es simple e de l'aer qui es conpost; e l'aer qui es simple obra sotz la regla e la influencia de a. e de intelligencia e de la vida del mon, so es la quinta essencia, e sotz aquesta regularitat obra naturalment l'aer simple en lo conpost, avent appetit natural a conservar los individus de les especies, jassia que sia sens entenció, e asò fa per universals comensamens, los quals son materia e forma: cor enaxí con en lo moviment de la sagita qui-s mou al senyal per la ymaginació del balester, defayl natural appetit e moviment, enaxí per contrari seny, cové per la influencia dels comensamens sobirans, que l'aer aja natural appetit a engenrar la fi per la qual les especies an coservament, e aquesta necessitat es per so que en la noblea de l'efectu sia significada la noblea de la causa.

2. L'aer simple es divers a l'aer conpost; cor lo conpost es accidentalment e es per diverses accidens, cor l'aer simple, component lo conpost, conpon aquell ab altres accidens qui no ixen de sa vertut ni de sa natura, so son les partz e les formes del foc e de l'aygua e de la terra, e per asò es cascuna substancia distincta de sos accidens en entitat e natura, la qual distinció no fóra si cascú accident pogués ixir de simpla substancia e vertut. On, con asò sia enaxí, doncs per la diversitat de substancia e de accidens son concordans e contraris substancia e accidens, segons que los elemens son, per qualitat, distins concordans e contraris.

3. La final entenció es comensament del comensament de la segona entenció, e lo mijà està en lo mig de les .ij.es entencions; e cor l'aer simple es enans que l conpost en noblea, per asò es enans a la final entenció, que lo conpost, per la qual anterioritat es comensament l'aer simple del conpost.

4. L'aer simple es .j.a comuna absoluta part sotz la qual estan totes les partz del foc conpost etc; e per asò l'aer simple es major e l'aer conpost es menor, e ix l'aer simple en lo conpost segons que els altres partz dels altres elemens lexen entrar aer simple en conposició; e la egualtat de l'aer simple e conpost està en lo subpòsit per mesurada una part simpla ab moltes partz estans .j. cors ab les altres partz dels altres elemens, e les moltes partz d'on es product aer conpost son sotz la simpla part de l'aer en vertut e en regiment, e à majoritat sobre ses partz, segons que apar en los Comensamens de medicina e de filosofia, on tractam del .vij.è punt.

5. Afermable es que l'aer conpost sia actu de l'aer simple: cor enaxí con la c. qui no pot entendre sens la b., enaxí l'aer simple no pot obrar sens composició de humiditat calor fredor e seccor. On, con asò sia enaxí, ergo, negable es que l'aer qui entra en l'aygua no sia divers al aer que la aygua met en la terra, con sia l'aer entrant en l'aygua per generació e en la terra per corrobció, la qual generació ab majoritat se cové, e la qual corrobció ab menoritat à concordansa; e asò no està en dubitació.

6. De la cambra de aer aygua

DEUS es creador e la cambra es creatura, e a. obra la cambra bonificant magnificant volent <etc.>, sens moviment de sa bonea granea volentat etc., e l'aer no pot obrar en l'ayga sens moviment temps e loc, etc.

2. Diversitat es enfre l'aer e l'aygua, cor l'aer es humit e l'aygua es freda; e es concordansa enfram.ij., donant l'aer humiditat e reebent l'ayga en sí metexa humiditat, evacuant l'aer lo sobjet de sa humiditat e omplent lo sobjet de la fredor de l'aygua; e cor l'aer met en lo sobjet de la fredor de l'aygua vas escalfat sobjet a humiditat e a calor, per asò es contrari a l'aygua e l'aygua es contraria a l'aer per senblant manera en la terra.

3. L'aer es comensament con lo foc entre en l'aygua, reebent l'aer calor e donant aquella calor a l'aygua donant-li humiditat; e aquest comensament comensa en ajustar .j.ª part ab altra, so es .j. punt ab altre, e conloga les unes partz en les altres; e aquest comensament es lo mijà per que es temps, loc, moviment, cantitat, qualitat, acció e paciò en la intrinquitat de la substancia qui à lo segon actu de sos accidens en sí metexa e qui nexen e ixen de sa vertut; e es la fi per so que sia la substancia: e asò metex se seguex de l'aygua en la terra e de la terra en lo foc e de lo foc en l'aer.

4. L'aer e l'aygua an majoritat sens mijà e menoritat ab mijà, so es assaber, que l'aer à major actu en donar e l'aygua en reebre humiditat sens mijà, que no es l'actu de l'aer e de l'aygua con l'aygua per la terra e per lo foc passa en l'aer ab secor qui es contraria a l'aer, e ab calor qui es contraria a sí metexa, en la qual contrarietat es egualtat de l'aer e de l'aygua, per la qual se forma justicia natural; cor con l'aygua es transmudada per la terra e per lo foc e nex en l'aer, adoncs es aytant mortificada con es l'aer con es transmudat e nat per l'aygua e per la terra e nex en lo foc.

5. Afermable es que en lo subpòsit en lo qual l'aer es en quart grau, sia l'aygua en segon grau e lo foc en ters e la terra en primer, e no cové duptar que con l'aer entra en conposició ab l'aygua, que-s desviu de sa forma simpla, cor si ó faia, no seria qui conservàs sa natura en lo subpòsit qui à en sí .j.ª comuna materia e forma dejús estant a les formes simples de totz los elemens, les quals serien en privació en cascú subpòsit sens .j.ª comuna forma simpla a totes les formes particulars naturals desús estant per essencia.

7. De la cambra de aer terra

DEUS à creada la cambra e la obra d'aquella, e per asò son .ij. actus en la cambra, la .j. es primer, l'autre es segon: lo primer es de existencia, e lo segon d'obra.

2. L'aer e la terra son diverses segons forma e materia e segons esperes; cor la espera de l'aer es circular e la espera de la terra es redona, avent .j.^a superficiens tan solament; e l'aer e la terra son contraris per qualitat e per moviment e per moltes d'altres maneres, e an concordansa per mijà, so es assaber, per lo foc e per l'aygua; cor per la concordansa que l'foc à ab l'aer donant-li calor e que à ab la terra reebent-ne seccor, e per la concordansa que l'aygua à ab l'aer reebent-ne humiditat e que <à> ab la terra donant-li fredor, conloguen lo foc e l'aygua en sí metex<s> pascivament concordansa de l'aer e de la terra.
3. L'aer comensa a mortificar la terra en sí metex con reeb calor del foc, lo qual ve ab fredor e ab seccor, la qual fredor es lo mijà per lo qual l'aer mortifica la terra donant humiditat a l'aygua per so que la fi sia en destruir la terra, e asò metex fa la terra a l'aer segons que entra en mistu ab los altres elemens.
4. L'aer à majoritat en sí metex, e la terra qui es en l'aer à minoritat, e de converso; cor con l'aer entra en l'aygua, adoncs es en major quantitat que con entra per l'aygua en la terra, la qual terra crex en lo mortificament de l'aer e minva en lo creximent que l'aer fa en l'aygua on mortifica la terra que hi es nada e producta per lo foc e per l'aer; e cor lo foc e l'aygua an egaltat en mesures de levitat e de ponderositat, estant lo foc aytan ivassós a ensús con l'aygua a enjús, per asò cové que l'aer e la terra sien eguals en mesures de levitat e de ponderositat, avent l'aer leugeria e la terra ponderositat.
5. A efermar nos cové, segons cors natural, que enaxí con partz de arbre nexen e ixen en rams, e de rams en flors, e de flors en fruytz, e de fruytz en semens, e en cascú nexement e iximent son renovelades les partz, que enaxí l'aer nex e ix en l'aygua per generació e en la terra per corrobció e en lo foc per trempament, e en cascú loc à renovelament. On, con asò sia enaxí, doncs no negam ni dubtam con l'aer e la terra en la substancia on son mesclatz e conpostz, produen los accidens de la substancia en la substancia metexa, ajustans partz ab partz e nexens e ixens partz de partz e en partz, entrans e ixens los uns elemens en los altres.

8. De la cambra de aygua aygua

DEUS es creador e la cambra es creatura, e la obra que l'aygua à en lo foc e la obra que à en la terra e en l'aer e en sí metexa, es creatura.

2. Diferencia es enfre aygua activa e aygua passiva, cor de l'aygua activa es feta generació e de la passiva corrobció; e la concordansa qui es enfre l'aygua activa e l'aygua passiva es en lo natural appetit; cor l'aygua activa atray a sí la passiva per so que la traga de pasció, e la pasciva à appetit a la activa per so que aja actu natural contra calor, e la contrarietat dam .ij. es les aygues es ab mijà, so es assaber, que l'aygua agent atrau a sí l'aygua passivament en sí metexa la calor sotz la qual està la pacient, e la passiva aygua entra ab calor en la activa, e per l'entrament de la calor esdevé l'aygua agent en passió e la pasciva en acció, e per asò es feta transmutació de .j. element en altre.
3. Con l'aygua simpla à appetit a conpondre .j. cors on sia fredor en quart grau, adoncs comensa a departir sí metexa en diverses punts per so que pusca engenrar aygua conposta, e dóna de sí metexa .iij. punts a l'aer e .ij. a la terra e .j. al foc, e aquells .vj. puntz son l'aygua conposta, e ella retés lo .vij. è punt per so que rega e conserve sa forma simpla en aquella aygua conposta, la qual à comensada per mijà, so es per los .iij. punts de l'aer e per los .ij. de la terra e per la .j. del foc; e la fi es per asò que sia lo subpòsit, lo qual es esser estant dejús los comensaments damunt ditz, qui son essencia a aquell esser.
4. L'aygua simpla à majoritat per forma simpla e per simpla materia subjecta a aquella forma; e à minoritat per so cor no pot aver en quantitat continua conjuncció simpla, la qual enserca en la quantitat discreta per diversitat de partz contraries contigues e continuans lonc e ample e pregont en aygua conposta, la qual es equal a la simpla aygua per tot lo cors, estant en quantitat discreta per tota la quantitat continua de l'aygua simpla on es comensat aquell cors elementat.
5. A afermar nos cové per natura que enfre l'aygua simpla e l'aygua conposta à mijà, so es assaber, los .iij. elemens conpostz ab l'aygua conposta, e no cové duptar que enfre la forma simpla de l'aygua simpla e lo sobjet simple d'aquella forma, so es la materia simpla, no sia mijà, so son los altres .iij. elemens e l'aygua conposta ab aquells, lo qual mijà es lo subpòsit estant individu de la especia; cor si mijà conpost no y era, a negar nos convenria obra natural; cor tant seria la conjuncció fortz enfre la forma simpla e sa materia, que l'aygua conposta no poria ixir en la terra ni en lo foc ni néxer en l'aer.

9. De la cambra de aygua terra

LO creador à ordenat que sa creatura lo signific en sa obra, axí con l'aygua conposta que obre en la terra conposta sotz la obra que l'aygua simpla obra en la terra simpla, siguent la forma e la materia conposta la disposició de la forma e la materia simpla, axí con la materia e la forma del fust qui seguex la forma simpla que l'artífex ymagina en sa obra.

2. L'aygua reeb humiditat e la terra reeb fredor, e per <asò> an diversitat; e cor humiditat e fredor an concordansa en l'aygua, e humiditat e seccor an contrarietat en la terra, per asò an l'aygua e la terra per una manera concordansa e per altra contrarietat.
3. Con l'aygua comensa a entrar en conposició, en .j. estant nex en la terra e ix del aer, e per asò aytantost comensa l'aer a néxer en la terra e a ixir per l'aygua, con fa l'aygua en la terra, donant-li fredor e ixent de l'aer reebent <d'ell humiditat, e per aytal mijà à incessant comensament> tro que es la fi en perfecció per generació, e encontinent que à la perfecció, comensa la corrobció, la qual es incessant tro que l' subpòsit es en privació.

4. Major es l'aygua en la terra per obra propinqua que per obra remota, e asò metex se segueu de la terra; cor la propinqua es sens mijà, donant aygua en sí metexa a la terra dant-li sa fredor, ab la qual fredor li cové donar sa forma e sa materia per so que sia la composició e per so cor fredor no pot esser moguda de sa forma ni de son sobjet inseparable; e la obra remota es con l'aygua obra ab mijà contra lo foc, entrant per la terra en lo foc, en lo qual foc no pot l'aygua tanta de fredor donar a la terra con fa en la obra propinca. On, con asò sia enaxí, doncs per la majoritat e la menoritat damunt dita es significada la egaltat de l'aygua e de la terra en la obra propinqua e en la obra remota d'am.ij., so es assaber, que en lo foc es egual l'aygua a la terra que ix en l'aer per lo foc, per la qual egaltat es formada justícia estant en lo mig de la majoritat e menoritat damunt dita.

5. A afermar nos cové, segons cors natural, que l'aygua entrant en la terra no es cors, axí con la potencia vegetativa qui s mou per l'arbre sens que no es cors; cor si era cors, seguir-s'ia que .j. cors entràs en altre, lo qual entrament es negable e no dubitable.

10. De la cambra de terra terra

CREATURA es obra propinqua de a., e obra de creatura es obra remota, e asò es per comparació de esser e de privació; cor pus propinqua obra es creatura de a., que no es engrenar la terra simpla la conposta, la qual terra conposta es creatura e es effectiu de a. e no es creatura de la terra simpla.

2. Diferencia es enfre terra e terra, so es per accidens e per substancia: per accidens, so es per calor e quantitat etc.; per substancia, so es per incorporietat e per corporalitat; cor la terra qui es simpla en lo cors conpost vegetat, no es cors, jassia que sia de natura de cors, e es substancial forma estant forma a la terra conposta, estant aquella terra cors ab los altres elemens, la qual forma substancial enforma la terra mixta, avent ab ella concordansa sotz la universal forma substancial incorporal dejús la qual estan totes les formes simples en concordansa e en contrarietat, segons que s cové a generar los uns subpòsitz e a corrompre los altres per tal que les especies sien conservades.

3. Si la terra qui es simpla era comensament a tota la terra qui es conposta, e que no agués sobre sí los .ij. comensamens los quals son la universal forma e la primera materia, seria la terra simpla tan fortment transmudant a sa simplicitat la terra conposta, que per privació de universal mijà seria destruit l'apetit natural, lo qual es mijà per lo qual la terra simpla mou la conposta, e en la conposta mou lo foc e l'aer e l'aygua a la fi e a lo compliment de la obra.

4. La terra qui novelament nex en lo foc es major en vertut e es menor con envellex en l'aer ixent en ell e passant per lo foc, e per asò es lo moviment de la terra en major majoritat en los infans que en los homens vells, transposant la terra més vegades per son contrari en l'ome veyl que en l'ome jove. On, con asò sia enaxí, doncs per la majoritat e la menoritat de la terra es significada la egaltat qui es enfre terra e terra, so es assaber, per materia e per forma; cor la terra qui passa per l'aer es egal per forma ab la materia de la terra qui passa per lo foc, con sia cosa que en lo foc no sia tam passiva con en l'aer, e con sia cosa que la terra sia naturalment major per forma que per materia, e per asò egualen-se en diverses trespasamens temps movimens e locs.

5. Afermable es que lo ferre se mou a l'ayman per so cor la terra qui es en lo ferre à appetit a la gran simplicitat de la terra qui es en l'ayman, per la qual l'ayman atrau a sí lo ferre per so cor la terra i à més de simplicitat que en altre metayl. On, con asò no sia dubitable ni negable, ergo es afermable con la terra conposta en lo cors de l'ome es enpatxada a reebre influencia de la simpla, <que> es causa de malautia, o es la ocasió de la malautia con los poris son trob obertz, per los quals passa trop ivassosamentz la influencia de la terra conposta, segons que es significat en la simpla medicina laxativa qui à tan gran appetit a sa senblant simplicitat, que per indigestió ix ivassosament del estómac ab sa senblant o contraria humor.

¶ Fenida es la primera part de la distinció on avem donada regla en qual manera deja esser ensercat lo particular universal natural en les cambres, les quals avem condicionades ab la t. en universal, e en alguns comensamens particulars n'avem donatz exempli<s>.

II Comensa la segona part de condicions

<De la segona figura demostrativa>

AQUESTA part es departida en .xx.vij. cambres, segons que apar en la sua figura, les quals cambres condicionam ab la t., metent en cascuna cambra la t. per so que donem exempli en qual manera lo particular cové esser ensercat en cascuna cambra ab la t. segons que aquella cambra ab lo particular se cové, e si no pot esser atrobat en .j.^a cambra, cové que sia ensercat tant per les cambres tro que sia atrobat, salvant la forma e la regla de les cambres e de la t., e formant les cambres en la primera figura demostrativa.

1. De la cambra de a. a.

EN a. metem primerament lo triangle blau, so es assaber, que per a. a. entenem que la unitat essencia e les dignitatz son .j. creador de sensual e entellectual e animal creatura, e de obra natural e entellectual e artificial; e per a. a. entenem obra intrínscica en la unitat e essencia e dignitatz de a., bonificant bonea e magnificant granea e eternificant eternitat etc. per la unitat e essencia de a., e obrant bonea en sí metexa e en granea

bonificant, e de converso etc. E si asò no era enaxí, impossíbol cosa seria que en a. fos perfecció de bonea granea eternitat poder volentat e justícia etc., o seria possíbol que bonificar etc. fos malificar etc., e asò es impossíbol.

2. Enfre unitat essencia e dignitat no à diferencia, cor si ó avia, serien molts a.; mas cor en a. à moltes dignitat qui son .j. a. en lo qual son .j.^a cosa metexa totes les dignitat, per asò an les dignitat concordansa sens contrarietat, estant en lo bonificar de bonea lo magnificar de granea e lo eternificar de eternitat etc., e de converso; e per asò es .j. a. bo gran eternal etc. qui es bonea e son bonificar, e granea e son magnificar etc.

3. En a. no à comensament mijà ni fi, cor si ó avia, seria la granea e la eternitat limitada e finida; mas cor en a. à bonea qui espascifica en granea e en eternitat son bonificar, e de converso, cové que la volentat aja final entenció a voler e la saviea a entendre con la bonea bonific e la granea magnific etc.; cor si volentat volia e saviea entenia e bonea bonificava etc. sens entenció, seria en la bonea malea per privació <de be, e seria poquea en granea per privació> de gran, e en la saviea etc. auria inperfecció e en la gloria pasció, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat es demostrat con en a. à entenció final eternal e inmensa de la qual prenen influencia totes les entencions sajús qui son avens comensament e mijà e fi.

4. En a. no pot esser majoritat ni minoritat, cor majoritat no y poria esser sens minoritat de granea qui fos privada en inmensitat e en bonea etc., la qual privació es impossíbol; mas cor en a. cové esser egualtat de bonificar e magnificar etc., per asò cové esser bonea igual a granea etc., sens la qual egualtat seria en a. minoritat, privant de granea bonea e bonificar, e inmensitat e inmensar, la qual privació es impossíbol.

5. a. es, cor si no era, neguna bonea no seria sens malea ni neguna granea no seria sens poquea ni neguna eternitat no seria sens comensament, e asò metex se seguiria de perfecció qui no seria sens inperfecció ni justícia sens enjuria ni noblea sens viltat etc.; e cor bonea granea etc. ajen concordansa ab esser e lur contrari ab privació, ergo no cové dubtar en a. esser ni cové negar a a. bonea granea etc.; cor si en a. no era bonea granea etc., impossíbol cosa seria a. esser, lo qual esser no-s cové a negú ens on no sia inmensa bonea granea etc., e que per bonificar sia bonea en granea etc., e que per magnificar sia granea en bonea etc., lo qual bonificar tan gran etc. e lo qual magnificar tan bo etc. a sol ens que sia a. se cové tan solament.

2. De la cambra de a. s.

a. es creador e s. es creatura, e si s. no era creatura, seria s. pus luyn a la obra del bonificar de bonea e del magnificar de granea, que no es si es creatura creada de non re per gran influencia de bonificar e magnificar etc., e cor la major propinquitat d'obra ab esser se cové e ab granea d'estes cambres e. a. u. y. i. u. z. m. a. y., e la menor propinquitat se cové ab privació contra la granea de les cambres, ergo demostrat es que la s. es creatura.

2. Diferencia es enfre a. e s., cor tot so que a. bonifica e magnifica etc. en sí metex intrínscament, es a., cor si no era a., seria a. major per bonea e menor per bonificar etc., e asò es impossíbol. Mas de la s. no es enaxí; cor e. no es s. ni es s. ni es b. c. d., e cor a. à creada s. a sa senblansa, so es que li à donada senblansa de bonea e bonificar, e de granea e magnificar, e de duració e durar, e de poder e poscificar, e de saviea e saber, e de volentat e voler, etc., per asò a. à concordansa ab s. con s. seguex la regla en que a. la à asenblada a sí metex, segons que s. ne pot reebre senblansa; mas con s. no seguex aquella senblansa en b. c. d., adoncs es contrarietat enfre a. e s. segons estes cambres e. u. z. i. a. u. y. .

3. a. es causa e s. es son effectu, e e. u. y. i. u. z. m. a. u. y. son mijà per lo qual s. es en via con venga a la fi per que es en esser, avent s. la primera entenció a la a. e la segona a sí metexa per so que en gloria a. sia objet a la e. sens fi e sens mijà, en lo qual objet no pot esser temps ni moviment.

4. a. es major e s. es menor, e cor s. durarà sens fi, per asò es en durar equal ab la a. per so que a. en sa senblansa ús sens fi de justícia e de misericordia, lo qual ús seria en privació si s. era mortal, e en la privació de s. privaria de granea bonea justícia saviea volentat, la qual privació de granea es impossíbol.

5. Afermant s. en a. tota noblea de bonea e bonificar etc., e negant s. en a. tota inperfecció, magnifica e. en a. u. y., e i. en u. z., e mou tot dubte de n. e destru la r.; e con s. fa lo contrari, adoncs minorifica e. en a. u. z., e i. en a. u. y., e n. en a. u. z., e magnifica r. en dubitació e negació contra a. u. y.

3. De la cambra de a. t.

PER lo triangle blau entenem t. esser creatura e obra de a.; cor la diversitat e la concordansa que-l mon à ab a. cové esser creatura, cor si no <ó> era, lo bonificar de bonea etc. no seria en tan gran magnificar de granea que à ab a., con es si la diversitat del mon e la concordansa es creatura; e asò metex se seguex de la contrarietat <e la concordansa> que los uns elemens an ab los altres. Mas la concordansa de e. u. z. ni la contrarietat de i. u. y. no cové esser creatura ni obra de a., cor seria bonea, e justícia e volentat serien en poquea. On, segons que avem dit del triangle vert en lo blau, se pot entendre del triangle groc e negre.

2. La diversitat del mon no pot diversificar a., cor si-l podia diversificar, poria-l compendre, e si-l podia compendre, poria-l minorificar de simplicitat; ni la concordansa del mon e de ses parts no pot concordar en a. nula cosa, cor si alguna cosa hi podia concordar intrínscament, poria-hi contrariejar la contrarietat del mon alguna cosa intrínscament, a asò es impossíbol e contra la granea de a.

3. a. es comensament de tot comensament qui sia concordant ab e. u. y. i. u. z. m. a. u. y., e asò metex se seguex de tot mijà e de tota fi qui ab les cambres se covenga; e asò cové esser enaxí per so cor en a. à tota perfecció de bonea granea etc. e cor en tot so qui no es a. à inperfecció de

bonea etc., segons comparació de la perfecció que a. à en sa bonea etc. On, si a. no era perfecció de tot ens obsuludament, seguir-s'ia que imperfecció fos la perfecció de son subjecte, e asò es impossíbol.

4. a. à granea qui es major que tota majoritat qui no sia de sa entitat, e per asò no pot esser en a. menoritat de nula cosa, cor si hy podia esser, seria possíbol que menoritat pogués destruir majoritat, e egaltat egaltat, e asò es impossíbol; e si en a. no era egaltat, impossíbol cosa seria que hi fos bonea ni bonificar, ni granea ni magnificar, etc., la qual bonea e bonificar etc. convenen a esser en a. per so que hi sia egaltat e que negun altre ens ab a. no sia equal, ni l'entendre de a. ni-l voler no sien majors que-l bonificar de bonea ni lo magnificar de granea.

5. Afermable cosa es a. esser ens avent tota possibilitat de bonea granea etc., e que tota possibilitat de u. z. sia en a. impossíbol; e cor aytal possibilitat e impossibilitat es afermable en a., per asò es negable que a. no es ens on aja neguna possibilitat contra bonea etc., ni neguna impossibilitat contraria a bonea etc. On, con asò sia enaxí, ergo dubitació es negable esser en a., cor si hy era, seria innocencia en la saviea e menoritat en la granea de a., e asò es impossíbol.

4. De la cambra de a. u.

a. es creador e u. blava es creatura, e per asò u. blava es obra de a. en s. e es obra de s.: de a. es obra cor es creatura creada en s. de non re; de s. es obra cor s. usa de u. blava segons la final entenció per que u. blava es en ella creada. Mas la u. vermella no es creatura, ans es obra de s. qui fa contra u. blava la u. vermella; cor u. vermella no pot esser creatura per so cor es contra la justicia de a. qui es creador de tota creatura, e la u. vermella es per so obra de s., cor s. qui es creada de non re s'enclina ab u. vermella e non re contra a. e u. blava e contra sa entitat metexa.

2. Enfre a. e u. à diversitat concordansa e contrarietat: diversitat, en quant en a. no es fe esperansa prudencia trempansa; concordansa i es en quant a. il-lumina fe ab y., cor a. es y., e cor es bo just misericordiós poderós etc., dóna a. esperansa, e cor es amable dóna caritat, e cor es just dóna justicia, e cor es intelligible dóna prudencia, e cor es fortz dóna fortitudo, e cor à en sí egaltat enflux trempansa; mas cor en a. no à re de u. vermella e la u. vermella contradiu a la u. blava la influencia que u. blava pot reebre de a., per asò es contrarietat enfre a. e u. vermella.

3. a. es comensament mijà e fi de u. blava: comensament es cor es creador, fi es cor per u. blava se mou s. a son creador, mijà es a. cor per a. por usar s. de u. blava. Mas a. de u. vermella no es comensament ni mijà ni fi, cor u. vermella es contra bonea granea etc., e per asò es impossíbol que a. sia comensament ni mijà ni fi de u. vermella, cor si ó era, seria en sa bonea malea, e en sa granea poquea etc., e asò es impossíbol.

4. a. es major e u. es menor, e jassia que u. blava sia major e u. vermella sia menor, per tot so nos seguex que la granea de a. sia pus luyt menoritat per u. blava que per vermella, con sia cosa que a. aja creada la granea que u. blava à sobre u. vermella; mas cor a. à creada s. a durar sens fi per usar de sa bonea justicia en s., per asò es s. equal en durar ab a. per tal que la bonea e justicia etc. fassen durar estes cambres e. a. u. y. i. u. z. e. u. z. .

5. Afermant s. esser a., avent a. totes dignitatz, à s. fe esperansa caritat etc., e negant s. esser a. ni ses dignitatz, priva de sí tota la u. blava, e dubtant s. en a. e en ses dignitatz, forma r. qui es mijà de u. blava e vermella. On, con asò sia enaxí, doncs aytant con s. per afermar a. magnifica en sí metexa u. blava, aytant mortifica en sí metexa u. vermella e r., e per asò es feta demostració con en a. cové esser de necessitat tot so per que u. blava cresca en vertut e u. vermella minve en visci.

5. De la cambra de a. x.

a. à perfecta saviea, e per asò la x. qui es predestinació, es creatura e es obra de so qui es en a. predestinació; e la justicia qui es a. aduu a perfecció ab franc arbitre so qui es predestinat, cor si no hy era franc arbitre, seguir-s'ia que la justicia obràs ab imperfecció en so que la saviea sab ab perfecció, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat es significat con x. es creatura en part e obra de a., e con en sí obra de creatura, segons que-s cové a la perfecció qui es en a. e en ses cambres.

2. Enfre a. e x. à diversitat, cor totes les cambres de a. son .j.^a metexa concordansa sens neguna contrarietat; e en x. à cambres distinctes e contraries, e en x. à cambres concordans ab les cambres de a., segons que apar en cascuna figura; e asò metex se seguex de les cambres que hi son contraries, e d'asò no cal donar exempli, cor per sí metex es manifest.

3. a. es comensament de predestinat e de tot esser creat e de tota perfecció creada e de tot mèrit qui ab justicia se cové, e asò metex se seguex de totes les cambres de x. qui ab colpa an contrarietat; e a. es mijà e fi de tot so que en x. es per entenció de enformar estes cambres e. a. u. y. i. u. z.

4. a. à concordansa ab majoritat e x. ab menoritat, cor a. no conté en sa entitat negú esser qui ab imperfecció privació e colpa etc. aja concordansa, la qual concordansa ab menoritat se cové; e cor en x. es predestinació esser perfecció, à en sí qui es equal a a., so es predestinació esser e perfecció qui son a.

5. Con c. aferma esser predestinació, adoncs aferma ab perfecció de saviea; e con aferma esser franc arbitre, adoncs aferma ab perfecció de justicia; e con aferma saviea e justicia e perfecció de justicia; e con aferma saviea e justicia e perfecció esser a., adoncs aferma esser predestinació e franc arbitre; e con c. aferma predestinació esser e nega esser franc arbitre, adoncs dupta en la negació e en la afirmació. Mas con b. menbra que c. à entesa esser predestinació e esser franc arbitre, segons que damunt es dit, adoncs c. entén esser la dubitació en z. e esser en y. predestinació e franc arbitre; cor si fossen en z., impossíbol cosa fóra que b. pogués aver menbrat con c. aja entesa esser

predestinació e esser franc arbitre. On, con asò sia enaxí, doncs segons que'l triangle negre avem més en predestinació e en franc arbitre, avem dada doctrina con pusca esser més per senblant manera en les altres cambres de x., salvant les condicions de les cambres de a.

6. De la cambra de a. y.

a. es y., qui es creador de la y. qui es en lo triangle vermell, la qual y. es obra de a. e la qual y. obra versificant per u. blava contra la u. vermella ab e. i. n. adoncs con s. forma estes cambres e. u. y. i. u. z. m. u. y. z. .

2. Enfre y. qui es a. e y. qui es creatura à diferencia, e cor la y. qui es causa es a. e la y. qui es effectiu es creatura, per asò à concordansa enfre a. e y., la qual concordansa contrarieja la y. qui ab u. vermella e ab z. se cové.

3. a. es comensament de tota y. creada, e la y. creada es mijà per la qual s. pervenga a la fi per que y. es creada, avent s. estes cambres e. y. i. z. m. y. z..

4. a. à concordansa ab majoritat e y. creada ab minoritat, e per asò e. no pot tanta pendre de y. qui es a., con es a., con sia cosa que tot so que e. pren de a., pren ab y. creada. Mas cor y. creada es per tota a. sabuda e amada, per asò es igualment per tota a., cor si no ó era, sabria la essencia de a. en part e no en tot; mas cor la y. es creada e limitada, per asò es la y. creada menor que la a., e la igualtat que à la y. creada ab a., no es per sí existent ni es re segons esser e entitat de y., mas que segons granea de a. es actu de les cambres de a.

5. Afermar ab y. esser en a. so qui es en a., es negar en a. ab y. so qui no es en a.; e negar so qui es en a. e afermar esser en a. so qui no es en a., es contra y., la qual y. es major per afirmació que per negació; cor si <no> ó era, no seria major per negació qui ab afirmació se cové, que per dubitació qui ab z. se cové, e asò es impossíbol.

7. De la cambra de a. z.

a. à concordansa ab y. e la y. es contraria a la z., e per asò es impossíbol que a. sia creador de z. ni que z. sia obra de a. ni sia creatura, con sia cosa que creador a la a. se covenga tan solament per so cor à granea de bonea etc. Enperò si tu dius que calor es creatura e es obra de a., jassia que sia contraria a la fredor de l'aygua qui es creatura e obra de a., respon-te dient que la contrarietat del foc e de l'aygua no contradex a. ni ses cambres ni la obra natural, mas z. obsoludament contradex y. e a. e ses cambres.

2. Diversitat e contrarietat à enfre a. e z., e asò apar manifestament; e concordansa no pot esser enfre a. e z., cor la saviea sap que la volentat desama aytan fortment, con la justicia la contrarieja.

3. a. es comensament de s., e la s. qui à e. a la z. es subjecta a la z.; e cor s. es enaxí ens effectiu de a. qui pot aver estes cambres e. a. u. y. i. u. z., les quals cambres ab a. se covenen, per asò es demostrat que a. no es comensament de z., cor si ó era, impossíbol cosa seria que s. pogués formar les cambres qui a z. son contraries; mas cor s. es de non re, qui ab imperfecció se cové, e cor z. e imperfecció se covenen, e cor s. pot enclinar son esser a imperfecció en quant so que à de non re, per asò per aquest mijà es s. qui à estes cambres e. u. z. i. a. u. y., comensament de z., lo qual comensament es contra la final entenció d'esta cambra e. a. u. y., a la qual cambra s. es creada.

4. a. e majoritat se covenen, e z. e minoritat an concordansa, e per asò es impossíbol que a a. z. sien eguals, jassia que z. sia igualment sabuda per la saviea e desamada per la volentat eternalment, per tota la infinitat de la saviea e de la volentat.

5. Tota afirmació e tota negació qui sia feta de a. ab z., cové esser contra a. en z., e per asò es impossíbol que dubitació sia en a., cor si ó era, seria possíbol cosa que afirmació e negació, que ab z. se covenen, fos en a., e asò es impossíbol e contra la granea de a. e ses cambres.

8. De la cambra de s. s.

AQUESTA cambra significa .iij. especies de ànima: racional sincitiva e vegetativa, e la .j.^a s. significa lo primer actu e l'autra lo segon. Mas cor nos esta ART tractam con pus abreujadament podem, per asò volem tractar de la s. racional, e per la doctrina que d'ella darem poden esser tractades les altres especies de s.

¶ Tres potencies à la s.: memorativa, entellectiva e volentativa, e aquestes an lurs térmens, segons que en l'alfabet es contengut. On, nos per amor d'asò volem metre la t. en s. per e. i. n. r., e primerament metrem la t. en la e. e puxes per consequent en i. n. r.

1. De la cambra de e. e.

LA e. es actu de b. c. d. qui son creatures de a., e cor s. es substancia e sa vertut enflueix per b. c. d., formas e. de la forma de b. c. d., e es la vertut de la s. materia a la b. c. d. con formen e., qui es obra de s. e es creatura de a. con e. es en a. u. y.; mas con es en u. z., adoncs es simplament obra de b. c. d. qui transmuten en contraria natura de la s. e de sa vertut, lurs actus qui ab privació se covenen e qui son contra la natura del triangle vermell.

2. Diferencia es enfre b. c. d.; cor b. s'à a universal congregació e a conservar moltz particulars; e la c. s'à a ensercar y. per moltz particulars on forma l'universal qui ab la b. se cové; e la d. ama los objetz de la b. c., e per asò es concordansa en la e. de b. c. d., enaxí con es dels .iij.e. elemens en lo supposit elemental; e la contrarietat de b. c. d. es con formen e. contra a. u. y., o es con e. à dependencia irregularment més a la

.j.^a potencia que a altra: cor enaxí con lo foc contrarieja l'aygua en lo subpòsit colèric, enaxí algunes vegades s'esdevé que la d. convertex a sa natura pus fort la e. que la b. ni la c., e de converso.

3. En la e. es b. comensament a menbrar e c. a entendre e d. a voler, e lo mijà es la vertut comuna de la s. qui ix de la substancia en b. c. d. on se forma la generació de e., qui es la fi de la vertut con e. es en a. u. y. qui son fi de la e.: cor enaxí con en .j.^a estepa d'arbre on son enpeutat pome e perer e presceguer es .j.^a vertut e materia a totz .iij. e ix en diverses formes, enaxí .j.^a metexa vertut es mijà e ix en diverses potencies d'on ix diversa obra.

4. Segons que les potencies son diverses, son les unes majors que les altres en lurs officis, axí con lo foc qui es major en lo colèric que ls altres elemens; e la egualtat de les potencies es en la vertut e en la forma, cor de .j.^a metexa vertut obren e.; e si la .j.^a era major que l'autra en forma, seguir-se-n-ia desordenadament contra lo triangle vert e vermeyl e negre, segons que ó signifiquen estes cambres e. a. u. y. e. u. z., qui ab la egualtat de les potencies se covenen per los triangles damunt ditz.

5. Lo foc reeb cecor e dóna calor, e en la seccor que reeb à fredor, la qual la terra reeb, e per asò lo foc per la terra reeb fredor e met secor en l'aer que escalfa e passa en l'aygua ab calor humiditat e seccor, e per asò fa-s mistió de totz los .iij.e elemens en la vegetable potencia, on es digestiva potencia intrínscament, e ix la obra extrínscament en l'ens qui es cors elementat sentit. On, con asó sia enaxí, doncs per aquest exempli es significat con b. intrínscament reeb vertut de s. e enflux aquella en c. d., e de converso, e per asò es intrínscament formada la afermació o la negació; mas enaxí con per alcú accident se corromp la digestiva, e asò per la irregularitat de la obra intrínscica dels elemens, enaxí se forma dubitació per e. con b. c. d. se desconvenen, per la qual desconveniensa se transmuda la obra de b. c. d. en n. r. qui ab dubitació se cové.

2. De la cambra de i. i.

1. qui à per objet u. z., es creatura de a. e es obra de f. g. h. qui servexen b. c. d. con e. à en àbit a. u. y.; mas la i. qui à a. u. y. per objet no pot esser creatura, cor si ó era, seria a. contra ses cambres e contra u. y. per lo triangle vermell, e asò es impossíbol. Mas es ver que i. qui à u. y. per objet, es obra de f. g. h. qui contra la vertut de qui son formen i., e per asò es demostrat que e. ni i. no son de la entitat de s., cor si ó eren, serien creatures, estant e. en u. z. e i. en a. u. y.

2. En i. està lo triangle vert; cor diversitat à enfre f. g. h., cor la f. reeb influencia de b. e la g. de c. e la h. de d., e es la concordansa de f. g. h., contra u. z., e con es contra a. u. y., adoncs es lur concordansa contrarietat de lur entitat e natura, e per asò transforma's la i. contra lo triangle vermell.

3. f. g. h. son comensamens de i., e i. es comensat per so que sia contra u. z.: cor enaxí con lo foc per mijà contrarieja l'aygua, enaxí i. cové esser mijà per lo qual f. g. h., contrariejen u. z.; e f. g. h. son mijà per lo qual e. sia contra u. z., e la fi es que i. servesca e.

4. En la i. està lo triangle groc, segons la disposició que està en la e. qui mou la i.; mas segons la disposició del cors del home se seguex a vegades esser la j. actu major que l'autre: cor enaxí con en la potencia sensitiva en qui so que pert alcun membre es restaurat en altre, enaxí segons la disposició del cors se seguex que l'actu de la .j.^a potencia es major que l'actu de l'autra; mas con lo cors es be dispost a la f. g. h., adoncs an egualtat en i.

5. En i. s'à n. f. g. a dubitació ensercant y. z., e con an atrobada la y. o la z., adoncs s'à h. a negació, e la afermació està en àbit en la e. qui mou i. a la z., e asò metex se seguex de i. y. e de e. z. On, con asò sia enaxí, doncs per asò es demostrat que afermació e e. se concorden, e negació <e i.>, e per so cor e. e majoritat se covenen e i. <e> menoritat, se seguex que afermació e majoritat an concordansa, e negació e menoritat.

3. De la cambra de n. n.

LA a. à creada m. qui à per objet, amant, u. y. o, desamant, u. z., la qual m. es obra de la volentat qui es creatura; e cor b. f. ni c. g. ni d. h. poden aver actu sens adquisició, per asò pot esser m. ab k. l. en n., en la qual n. fe e creensa se covenen con son creatures; mas con m. pren per objet y. desamant e z. amant, adoncs es son actu contra creatura e à concordansa ab privació.

2. En n. està lo triangle vert; cor diferencia es enfre k. l. m., concordant-se k. ab oblidar e l. ab ignorar e m. ab amar e ab desamar, e la concordansa de totz .iij. està en n. qui sens lur concordansa no seria, en la qual n. son contraris k. l. m. contra la cambra de esser privació; cor m. en quant à actu se concordsa ab esser, e k. l. se concorden ab privació, e per asò m. se mou a e. i., e k. l. se moven a la r.

3. m. es comensament de k. l., cor la m. sens adquisició pot amar o desamar; mas cor b. f. c. g. no poden aver lo segon actu sens adquisició, per asò m. con sobtosament à son actu e no dóna deliberació a la b. f. c. g., es comensament de k. l., e con per m. se tresforma k. en b. f. e la l. en c. g., adoncs es m. mijà per lo qual se fa la transmutació, e la fi està con m. aja mèrit per k. l. con es en y. ni con mou k. a la b. f. e la l. a la c. g.; e sobre aquesta fi es altra fi, so es assaber, que m. aja, amant, a.

4. Majoritat se cové a la m. con à la a. u. y. amant, e menoritat li cové con à, airant, a. u. y.; e per asò cové-s ab m. la cambra de mèrit colpa, la qual cambra ab k. l. se descové, per la qual desconveniensa se concorda la cambra pus forment ab d. h. que ab m.; e la egualtat de k. l. es possíbol, mas de k. l. ab m. es impossíbol.

5. m. aferma e nega per k. l. en la ausencia de b. f. c. g., enaxí con home cec qui va per tenebres, salvant, enperò, fe qui ab a. u. y. se cové, e per asò a vegades m. aferma esser d. e k. l. esser b. e l. esser c.; e con m. està en transmutació de k. en b. e de l. en c. e de sí metexa en d.,

adoncs à alguna dubitació, la qual dubitació esdevé en privació con es feta la transmutació o con es destruit r. qui es mijà e sobjet de la dubitació.

4. De la cambra de r. r.

a. à hordenat con s. en r. sia senblant creatura per operació a la elemental figura: cor enaxí con los uns elemens entren en los altres per lo triangle vert vermell e groc, e formen cors elemental, enaxí adoncs con los .iij. triangles entren en la potencia memorativa e en la entellectiva e en la volitiva, adoncs formen r., en lo qual r. son estes cambres esser privació perfecció inperfecció.

2. En r. es lo triangle vert: cor enaxí con lo foc es distint per simplicitat e per conposició, e es distint de l'aer e de la terra ab qui à concordansa, e es contrari a l'aygua, enaxí en r. es lo triangle vert segons los actus de b. c. d., f. g. h., k. l. m.; cor bon b. se luyna de majoritat e s'acosta a menoritat, adoncs à concordansa ab menoritat, en la qual entra la menoritat de c. d., e per asò e. esdevé en privació, qui-s descobé a majoritat, e forma-s k. l. m.; e asò metex se seguex de f. g. h.: per la qual consequencia e per l'antesedencia esdevé r. en esser, avent en sí lo triangle vert per e. i. n.

3. En la elemental figura comensa lo foc simple lo conpost de sa entitat metexa, e cor en lo conpost son los altres elemens, per asò ix aquell cors elementat en altra especia qui no es foc simple ni conpost, ni es negú dels altres elemens, jassia que sia d'ells conpost; cor en la conposició d'aquells se forma la transmutació de la especia, axí con la cambra qui es altra especia distincta a les partz d'on es conposta. On, con asò sia enaxí, doncs la ausencia de la granea de e. i. n. e la presencia de la poquea es comensament de r. qui no es e. i. n., jassia que sia de e. i. n., estans enfre perfecció en r. qui es lo mijà de la perfecció e inperfecció de e. i. n., per lo qual mijà se fa la transmutació de e. en i. e en n., <e de i. en e. e en n.>, e de n. en e. e en i., la qual transmutació es la fi per so que s. pusca usar de totes ses especies en diverses temps.

4. En majoritat de vertut ix la vertut de s. en b. c. d., que en f. g. h., e en f. g. h., que en m., e per asò r. es major per e. que per i. que per n.; e con r. està en egualtat, adoncs es e. inclinant a menoritat e i. n. son pujans a majoritat, e es i. inclinant a menoritat e la m. puja a majoritat, e en l'encontrament de l'enclínamet de majoritat e de lo pujament de menoritat forma-s la egualtat de r., la qual egualtat no es permanens, cor l'enclínamet e-l pujament es inessant tant de temps tro que es destruida la egaltat, enaxí con se destru en los .iij.e elemens per la potencia vegetativa en la qual es la potencia motiva de les .iij.e compleccions.

5. En r. es pus confós lo triangle negre que en e. i. n., e asò es per lo mesclament que e. i. n. an en r.; e per asò apar que e. i. n. no son de la entitat b. c. d., f. g. h., k. l. m., cor si ó eren, seria la s. corronpable en r., e seria enaxí mortal con lo cors qui es de la entitat dels elemens en lo mistu digest e conpost; mas cor s. no mescla ses potencies, mas que mescla lurs actus qui no son de sa entitat ni de la entitat de ses potencies, per asò no es corronpable, jassia que e. i. n. sien corronpables en r. e en lo triangle negre.

9. De la cambra de s. t.

LA s. segons que-s cové mou ses potencies per la t. per tal que e. pusca fruir a. en t. con a creador e que pusca usar de t. con a creatura, e asò fa s. per so que sa obra ab la obra de a. aja concordansa.

2. Segons que s. pren t. per objet, diversifica los actus de ses potencies; cor con entén ab c. alcun objet noble, adoncs diversifica d. de h. en la noblea de l'objet, amant d. l'objet noble e desamant h. tot so qui al objet sia contrari, e asò es per la concordansa de e. i., la qual an en u. blava, contra la qual concordansa son con an en u. vermella; e asò metex se seguex de n. r., e asò per tota la t.; e asò apar segons que t. pot entrar en la s.

3. De la substancia qui es s. ix vertut per b. c. d. on nex e. qui es actu de b. c. d., e per asò b. c. d. son mijans estans enfre la substancia e la e.; e lo comensament de b. c. d. es la substancia, e la fi de b. c. d. es e., e la fi de e. es la substancia, per so cor ab majoritat se cové; e la fi qui es sobre la substancia es a. per so cor en la s. es b. c. d., e e. es en la b. c. d. per so que e. fruesca a.

4. Segons que s. pren los objetz està en ses especies lo triangle groc; cor a vegades pren b. pus fortment alcun objet que c., e per asò es major e. en b. que en c., e de converso; e asò metex se seguex de la d. Mas con b. c. d. se covenen en egualtat prenens alcun objet egualment, adoncs es en aquella egualtat e. luyn a la n. r., a la qual n. r. es prob con majoritat se cové ab la .j. o ab los .ij. individus de e. e con menoritat s-i descobé.

5. Ans que la s. aferm en los triangles de la t., cové que f. g. descorden per los cantons de cascú triangle, e cové que la s. se revolve en ses especies, so es e. i. n. r. per so que sapia ab qual especia deu afermar ni ab qual dubtar ni ab qual negar; e asò metex deu fer per totes les cambres de la figura de t. e de les questions qui ab aquelles cambres se concorden.

10. De la cambra de s. u.

s. e u. blava son creatures de a. per so que s. ab u. blava servesca son creador en conèxer sa obra intrínscica e extrínscica.

2. Segons que s. à diversitat en ses potencies, à a. diversificades obras a s. en u.; cor per e. s'à s. a esperansa caritat justícia prudencia fortitudo e trempansa, e per i. s'à a la u. vermella, e per n. s'à a fe esperansa; e la concordansa es que .j.^a vertut sia concordant ab altra, e la contrarietat es que les vertutz sien contraries als vicis, e de converso.

3. En e. es caritat comensament de totes les altres vertutz, e en n. es per subposició fe comensament a totes les vertutz, e per e. i. n. es esperança comensament a totes les altres vertutz; e per r. es trempansa mijà a justícia e a fortitudo; e per e. i. n. r. es caritat fi de totes les altres vertutz. On, con asò sia enaxí, doncs segons que'l triangle vermell avem més en la s. e en la u. blava, pot esser per senblant manera més en la s. e en la u. vermella segons primera entenció e segona.

4. Major es s. en e. que en n.: doncs es major per caritat que per fe, cor si no ó era, k. e l. auriem concordansa ab majoritat, e b. c. ab menoritat, e asò es impossíbol mas cor m. pot més a ensús pujar que d., per asò se forma egualtat de e. n., e en e. i. n. an egualtat per manera de genre; cor de .j.^a metexa comuna vertut de s. son. Mas de la e. i. no es enaxí segons actu; cor la e. segons vertut tota hora cové esser major que i., con sia pus nobla cosa amar que desamar. E asò metex se seguex de i. n. r., segons que apar en so que damunt es dit, en la qual aparencia es significat en qual manera entra lo triangle groc en la s. e en la u. vermella, con sia cosa que per los uns exemplis aja hom conexas dels altres.

5. A afermar se cové que u. blava es la via per que e. i. n. r. van a y., e la u. vermella es la via per que e. i. n. r. van a z., segons que s. à alcun enbargament en la via, qui-s conpon de y. z. per e. i. n. r., s'apropinquen u. blava e u. vermella a dubitació; e on pus y. z. son luyn en e. i. n. r., pus fortment es creguda la negació de z. e la afermació de y., e es destruïda la dubitació.

11. De la cambra de s. x.

SO que-s seguex en s. per predestinació e per franc arbitre, es creatura e es obra de a., en la qual obra à obra de s., so es l'ús que à de franc arbitre; e l'esser de s. es creatura, e la privació que s. à de y. z. es inclinació que à a no esser, qui ab privació se cové; e la perfecció que e. à en a. es obra, e asò metex es de i. qui-s mou a la perfecció de e. con dóna h. a la z.; e lo mèrit que s. à es creatura, usant s. de y. z.; e la colpa es obra de s.; e la subposició que s. fa ab n. es obra on comensa la demostració a la qual se mou f. g.; e lo immediate es obra que c. fa enfre .j. contrari e altre; e lo mediate es con c. per .j. mijà pren altre per objet; e la reyalitat es en c. segons y.; e la ració es con son contraris immediate y. e z.; e la potencia es l'ens de la s. qui pren objet segons y. o segons z. On, con asò sia enaxí, doncs segons que es la disposició del triangle blau en s. x., pot hom respondre e la qüestió per lo triangle blau.

2. Diferencia fa c. enfre reyalitat e raó con aferma predestinació e nega franc arbitre, e la diferencia es segons concordansa e segons contrarietat de la potencia e de l'objet mediate e immediate; e per asò cové-s esser en s. ab la reyalitat, e privació à concordansa ab la raó; e cor ab la c. se cové perfecció en quant la reyalitat, e imperfecció se cové ab la c. en quant raó, per asò à la c. colpa e mèrit en diverses temps per objetz diverses concordans e contraris, transformant-se e. en r.

3. En la cambra de saviea perfecció comensa e. con pren per objet predestinació, e con n. nega franc arbitre, adoncs h. comensa a pendre la cambra de justícia perfecció, e la m. ama la primera cambra per perfecció e desama la segona per imperfecció que m. à en sí, e per asò à la s. a sí metexa la primera entenció qui ab la causa final se cové, e à a la a. la segona entenció qui ab lo mijà se cové. On, con asò sia enaxí, doncs segons que lo triangle vermell avem més en s. per les .ij. es cambres damunt dites, hi pot esser més segons la disposició que x. à en ses cambres.

4. En e. es major predestinació que franc arbitre en n. segons objet e reyalitat e raó, e per asò per la majoritat e per la menoritat enans s'enclina n. a negar franc arbitre, que e. a transformar-se en n.; e asò metex se seguex con e. à per objet franc arbitre e n. predestinació, avent s. en .j. temps y. per majoritat e en altre temps z. per menoritat; e cor tot a. no y pot caber, transformas e. en n. e n. en e. per lo triangle negre e per la cambra de predestinació franc arbitre; e es la egaltat del triangle groc en la transfiguració de e. en n. e de n. en e., mudant s. los objetz los quals en .j. temps metex no poden caber en los segons actus de sí metexa, <ni> sotz. j.^a especia metexa de s. no poden diversament entrar ni estar.

5. Segons que s. pren per objet x. en .j.^a cambra e no en altra, e per .j.^a especia e no per altra, met lo triangle negre en ella, so es assaber, que con e. aferma ab perfecció la cambra de saviea justícia, adoncs es y. en e. mediate la cambra, e con nega franc arbitre, adoncs se transforma en r. o en n., e dubta esser franc arbitre o esser predestinació; e la dubitació e negació es per la imperfecció que la potencia à en pendre l'objet, lo qual es pus entelligible e pus amable que la potencia no'l pot pendre; cor si no ó era, impossíbol cosa seria que pus que e. l'agués pres, lo pugués jaquir ni-s pugués transformar en n. On, con asò sia enaxí, doncs segons que avem donat exempli del triangle negre en la cambra de predestinació franc arbitre, per s. se'n pot donar exempli en les altres cambres de x.

12. De la cambra de s. y.

LA obra que s. à en la y. es per .j.^a manera creatura en e. e per altra en i. e per altra en n., e segons que s. ordena totes les obres a .j.^a fi, es aquella obra de la s.; e la fi e la obra son creatures, con sia cosa que l'ús que la s. à de les creatures sia sa obra.

2. Diferencia es enfre e. i. n. r., e per asò s. en diverses maneres enserca y. e à y. per objet, concordant e. i. n. contra z., o contrariejant la major part de r. ab z.; e asò metex se seguex del triangle vert en b. c. d. e en f. g. h. e en k. l. m., segons que en darem exempli en lo triangle vermell.

3. Al comensament que s. enserca y., comensa ab n., sotzposant que possíbol cosa sia atobar y. per lo triangle negre, e après la subposició descorre ab f. g. sens h. per les cambres d'esta ART, en les quals no vol metre h. per so que enfre f. g. e m., qui ama y., no aja contrarieta; e can per lo descobriment es formada la e. qui à y., adoncs la e. dóna la z. a la h. per so que i. sia mijà per lo qual e. aja y. e la h. aja z., e que la fi sia de e. y.

4. Segons ordenament de e., major es y. en c. que en b. d., e asò es per natura qui es enfre la potencia e l'objet; cor c. mou son entendre a la y., e la b. son menbrant a retre y. a la c., e la d. ama la y. on pus es entesa y. per la c.; e per asò enfre c. y. à majoritat, e enfre b. d. y. menoritat, e

es la egaltat en la vertut de la s., de la qual son egalment la b. c. d.; mas cor i. n. no son tan prob a la y. con e., per asò enans es h. contra y. que d.; e asò metex se segueix de la m., e asò es per la minoritat en que son i. n., e la majoritat en que es e.

5. Afermar y. per n. es acostar dubitació a la afirmació, e de negar y. per n. se segueix asò metex; mas afermar y. per e. es luynar dubitació de afirmació e de negació, e es luynament de h. e de y., e aquesta regla no fayl en neguna cambra d'esta ART, segons que'l triangle negre pot entrar en la cambra de s. y..

13. De la cambra de s. z.

LA s. es creatura de a. sens z., cor si no ó era sens z., seria la obra que s. à en z. creatura, e la obra que à en y. no seria creatura, e assò es impossíbol, con sia y. concordant ab esser e esser ab creatura, e z. sia concordant ab privació contra creatura.

2. Diferencia es enfre s. e z., cor s. es creatura e z. es l'enclinatment que s. à per privació de y. en e. i. n., a non re que ab z. se cové contra esser e y.; e la concordansa que es enfre s. z. es con e. i. n. son contra y., mas la contrarietat de s. z. està per e. i. n. contra z. e per z. contra y.

3 z. no pot comensar de neguna entitat de s., mas pot comensar en la desordenació de e. i. n.; e lo mijà per que z. comensa per e. i. n., es cor en e. i. n. se transmuda entenció a ensús e a enjús, donant e. la i. a la primera entenció e la segona a sí metexa, e per asò fa e. primera e final entenció contra reyalitat; e asò metex se segueix de la n.

4. La z. pot esser en major quantitat en la e. que en la i., e en la i. que en la n., e en la n., que en la r., e asò es per so cor aytant con e. es pus luyn a minoritat que i., e i. que n., e n. que r., d'aytant pot esser major en aquell subject qui es major, que en aquell qui es menor, axí con superficiens qui pot esser major en lo major cors que en lo menor; e la egaltat de s. z. està con tota la e. pren per objet z. e tota la i. pren per objet y. e tota la m. pren, amant, per objet z., e con de e. i. n. se forma r. egalment conpost de z. y.

5. Con afirmació e no ens se convenen, e negació e ens, e impossíbol e afirmació an concordansa, e possíbol e negació, e la concordansa es contra la concordansa de afirmació e ens e possíbol, e de negació e no ens e impossíbol, adoncs es z. en la s. per e. i. n., e nex de la z. dubitació en n. per r., la qual r. conté de la n. e. i. alcunes partz per les quals se forma la dubitació que ab z. se descové, es cové segons natura de la afirmació o negació qui's fa per los angles del triangle negre.

14. De la cambra de t. t.

AQUESTA cambra significa con los uns triangles de t. sien meses en los altres triangles. On, nos per asò departim aquesta cambra en .v. partz, metens los uns triangles en los altres per donar doctrina a ensercar lo particular en l'universal. On, primerament metem en lo triangle blau los altres triangles, e puxes per consequent proseirem en los altres triangles.

1. Del triangle blau

MENBRANT b. en a. esser eternalment justicia qui eternalment justifica infinit entendre de saviea e infinit voler de volentat, e membrant b. que en a. no à colpa e que tota creatura à comensament, forma c. diferencia esser enfre la justicia de a. e la misericordia, la qual forma es contraria a y. e a reyalitat, e à concordansa ab z. e ab raó, con sia cosa que la justicia e la misericordia de a. sien .j.^a metexa essencia e natura e unitat; la qual c., qui ab minoritat se cové, no pot diverficar la essencia de a. reyalment, mas que enaxí con mirayl qui en sí representa la cara qui en ell no es, enaxí representa c. en sí diversitat esser en a., la qual diversitat en a. no es. On, con asò sia enaxí, doncs segons que en c. n'avem donat exempli, ne pot esser donat en les altres coses, siguent la regla de l'exempli damunt dit; e asò metex se segueix de contrarietat, so es assaber, que c. cor entén en a. justicia, entén que a. no ama s. qui aja e. a la u. z., la qual s. es amada per a. con à e. a la u. y., e per asò c. segons raó contra reyalitat, pren en a. per objet alteració de voler, segons alteració d'obra e de temps, la qual alteració es impossíbol en a.; mas con c. entén a. just misericordiós inalterable eternal, no avent en sí majoritat ni minoritat, adoncs à concordansa ab son creador, conexas en sí metex minoritat e en a. majoritat. Preteera, creatura à obrant en sí lo triangle vert axí con la obra dels elemens qui es creatura, lo<s> quals obren en creatura e diversifiquen en sí metex<s> lur obra qui es, so es assaber, que los .iiij.e elemens son diverses e concordans e contraris ab lur obra: diverses, en quant no son lo subpòsit que componen, cor .j.^a creatura es lo cors elementat, altra es lo foc etc.; e en aquell cors an concordansa e contrarietat segons generació e corrobció e qualitat e segons lo triangle vermeyl e groc.

2. Del triangle vermell no podem metre en la entitat de a. mas tan solament la fi qui es en a. sa metexa perfecció, so es assaber, que sens final entenció a. no bonifica ni magnifica ni entén ni vol en sí metex; cor si ó faia, covenias ab minoritat son bonificar etc. Mas de les creatures ni de lurs obres no es enaxí; cor lo triangle vermell hi pot caber, so es assaber, que los elemens qui son creatures an comensament e son comensatz per a. e lurs obres son comensades dels elemens, e la obra es lo mijà qui té del comensament tro a la fi con lo subpòsit es acabat; e asò metex se segueix del triangle vermeyl per lo blau segons les altres coses senblans a aquestes.

3. En a. no cap majoritat ni minoritat en nula cosa qui sia de sa natura ni de sa entitat, e per asò cové-s i de necessitat egaltat de bonea granea etc. en bonificar magnificar eternificar entendre e voler etc. On, con asò sia enaxí, doncs del triangle vermeyl e groc no cap en a. mas tan solament la cambra de fi egaltat; mas en los altres angles del triangle blau cab tot lo triangle groc, e d'asò no cal dar exempli, cor per sí metex es manifest.

4. En a. no pot entrar lo triangle negre, con sia cosa que a. sia sa veritat metexa inmensament e eternal; mas cor creatura e sa obra sia en lo triangle vermeyl, e obra de s. sia per e. i. n. r., per asò cau en s. lo triangle negre, e asò apar manifestament.

2. Del triangle vert

EN lo triangle vert pot entrar lo blau per esta manera, so es assaber, que a. es creador de tota diversitat concordansa e contrarietat creada, e per asò es a. en lo vert per acció, e lo vert lo reeb en sí per pasció segons obrant e obrat, divercificant a. les unes especies de les altres e los uns individus dels altres, e concordans e contrariejans a. aquelles creatures segons que s' cové a sa obra extrínscica; e asò metex se seguex en lo vert dels altres angles del triangle blau.

2. Lo comensament natural diversifica diverses coses en lo mijà per lo qual sa vertut se mou a la fi, axí con lo foc simple qui es comensament de la calor qui es en l'aer, per la qual calor se mou lo foc compost a l'aygua per destruir fredor, tolent a l'aygua composta sa materia e donant-la a sa calor per asò que sia compost cors de calda complecció; e asò metex se seguex de e. qui es en y., la qual e. es comensament de i. qui à z. per objet, la qual i. es mijà con e. aja u. blava per objet, lo qual objet es la fi per que e. mou i. a la u. z. On, con asò sia enaxí, doncs segons lo comensament damunt dit es significat tot lo triangle vermell esser en lo vert.

3. Major diversitat à enfre divers e contrari per .j.^a manera, e major enfre divers e concordant per altra, axí con la diversitat qui es enfre y. e z., qui es major en la cambra de esser privació, que la diversitat de u. y., concordans-se ab esser u. y. contra u. z. qui ab privació ab concordansa, la qual u. z. no an tan gran diversitat ni concordansa con u. y. an diversitat e concordansa, cor si ó avien, seguir-s'ia que l comensament natural qui en lo mijà diversifica e contrarieja, e qui sa vertut en la fi iguala e concorda, fos contra sí en la obra de natura; e asò es impossíbol.

4. Lo triangle negre entra en lo vert afermant que diversitat e concordansa se covenen ab esser perfecció afermació e ab majoritat, e diversitat e contrarietat se covenen ab privació imperfecció negació e ab menoritat; e per asò no cal dubtar que generació no sia de diversitat e concordansa, e corrobció de diversitat e contrarietat.

3. Del triangle vermeyl

ENAXÍ con nunc, qui es en lo comensament mijà e fi, enaxí e molt mils a. es en tot comensament mijà e fi qui no sia u. z., en lo qual comensament mijà e fi es a. con a creador e con a agent, e es essencialment e presentment per bonea granea etc. Mas de les creatures no es enaxí, cor les unes son comensament de les altres, ajens les unes en les altres e naxens e ixens les unes de les altres, per la qual nativitat e iximent es format lo triangle vermeyl.

2. Diferencia es enfre comensament e comensament, axí con en s. on es .j. comensat e. e altre i. e altre n. e altre r., los quals comensatz son de les .iij. potencies de s. qui s' concorden a esser diverses comensaments; e asò metex se seguex en lo subpòsit elementat, en lo qual lo foc qui es en quart grau de calor, es divers comensament de la terra qui es en ters grau de seccor; e la concordansa dels .ij. comensaments està en la diferencia que an sens mijà; e es lur contrarietat en so que lo foc e l'aygua son diverses e contraris a la fi. On, con asò sia enaxí, doncs segons que l triangle vert avem més en lo comensament del vermell, pot esser més en lo mijà e en la fi del vermell lo triangle vert; e asò apar per sí metex.

3. Lo major comensament qui sia es a., e après a. lo major comensament qui sia en home es la final causa creada a la qual b. c. d. mouen e. per la a., e après aquest comensament es lo comensament aquell qui es de b. c. d. a la e.; e la egualtat de comensament e comensament, e de mijà e mijà, e de fi <e fi>, e entre comensament mijà e fi>, pot esser atrobada, segons so que avem exemplificat del triangle vermell, en la majoritat e menoritat damunt dita.

4. Tot comensament creat es afermable per e. e no negable, e es dubitable per n. r. qui ab dubitació se covenen; e asò metex se seguex del mijà e de la fi del triangle vermell; e so per que dubitació ab n. r. se cové en lo triangle vermell, es per so que r. esdevenga en privació e n. sia transmudada en e. per afermació o per negació que sia en y., o que n. romanga en sa forma avent y. afermant o negant sens dubitació per so que en la x. la n. se concort ab la cambra de mèrit subposició tro que s' transfigur n. en e. per la cambra de subposició demostració.

4. Del triangle groc

CON c. met lo triangle blau en lo groc, adoncs entén que a. e majoritat se concorden, e creatura e menoritat; e per asò b. menbra que bonea granea eternitat etc. an major concordansa en majoritat que en menoritat, per la qual major concordansa c. entén que en a. cové esser de necessitat egualtat d'obra intrínscica qui sia sens majoritat e menoritat, e que la majoritat sia segons relació de obra extrínscica la qual sia en creatura. E si asò no era enaxí, entendria c. que bonea granea etc. nos poguessen concordar sens menoritat; e asò es impossíbol.

2. Diversitat à enfre majoritat e majoritat, e majoritat e menoritat, e majoritat e egualtat, e asò metex se seguex de egaltat e egualtat, e de egualtat e menoritat, e de menoritat e menoritat; e la concordansa es major de majoritat e majoritat, que de majoritat e egualtat ni menoritat, e es major concordansa de egualtat e de egaltat, que de majoritat e egualtat ni menoritat; e asò es con la egualtat es de coses majors on no sia menoritat. On, con asò sia enaxí, adoncs, segons que avem dit de concordansa en lo triangle groc, pot esser entesa la majoritat e egaltat e menoritat de contrarietat.

3. Los comensaments de majoritat qui no pot esser sens menoritat, son quantitat qualitat etc., e per asò lo sobjet d'aytals comensaments està

dejús majoritat e menoritat, lo qual sobjet es mijà per lo qual es en la fi majoritat, e en lo comensament e en lo mig està la menoritat. On, con asò sia enaxí, adoncs cové esser a. comensament mijà e fi a tota majoritat que no pusca esser sens menoritat; e asò metex se cové de tota egualtat que sia conposta de majoritat e menoritat, devalant la majoritat a menoritat e pujant la menoritat a la majoritat. Mas de la egualtat de a. no es enaxí, cor aquella cové esser sens majoritat e menoritat; cor si no ó era, impossíbol cosa seria que fos sobirana per lo triangle vermell a majoritat ni a menoritat ni a egualtat conposta de majoritat e menoritat.

4. La major majoritat que afirmació pot aver està en la afermabilitat de a., e la major majoritat, que negació pot aver està en la negabilitat de a., e so metex se seguex de la egualtat; cor la afermabilitat de a. es que c. aferm en a. so qui es a. e es de entitat e natura e obra de a., e la negabilitat es que c. nec esser a. so qui no es a., e que nec en a. so qui en a. no es ni es de a. On, con asò sia enaxí, doncs la major dubitació que s. pot aver es dubtar en a. per confusa afirmació e negació. On, con asò sia de necessitat, ergo cové que absolutament s. aferm en a. tota nobilitat e que hi nec tota viltat: doncs, cové que afermem egaltat esser en a. de bonea e bonificar, e de granea e magnificar etc, e egualtat de bonea e granea etc.; e de la unitat essencia de a. se cové necessaria egualtat, la qual es afermable. On, con asò sia enaxí, doncs segons la regla damunt dita es significada regla e doctrina con en lo groc sia més lo negre per les creatures.

5. Del triangle negre

a. e creatura e operació son ents afermables: doncs, no negables; e si eren negables e no afermables, seguir-s'ia que ens e afirmació aguessen concordansa ab privació, e que no ens e negació aguessen concordansa ab esser, e asò es impossíbol, la qual impossibilitat no cau en dubitació.

2. Diferencia e concordansa contrarietat es en lo triangle negre; cor .j.^a afirmació se cové segons e., altra segons i., altra segons n., altra segons r., e asò metex se seguex de negació; mas la dubitació no cab en e. i., mas en n. r. tan solament. On, con asò sia enaxí, ergo segons que en e. i. n. r. avem dit de diversitat e del triangle negre, avem dada doctrina con per aquell exempli metex ne pot esser dada doctrina en la concordansa e en la contrarietat qui ab lo triangle negre se cové.

3. Al comensament del triangle negre se cové que f. g. decorren per les figures e per les cambres d'esta ART, e que f. membre e g. entena segons quals comensaments ni cambres cové afermar o dubtar o negar, e-ntro que e. es en y. e i. en z. no cové esser feta la solució, e tota hora cové conservar los comensaments d'esta ART en lurs condicions. On, per aquest mijà decorre per lo triangle negre lo comensament a la fi qui es objet d'esta ART, e en aquesta regla està tota esta ART, la qual es contra r. e dubitació.

4. La major dubitació que s. pusca aver es de a., dubtant s. per n. r. la a. esser o no esser, o esser en a. so que hi es o que no y es: ergo la major afirmació e negació que s. pot aver està per e. i., amant d. so qui es a. e desamant h. no esser a. <e> que en a. sia so que no y es. On, con asò sia enaxí, doncs cové-s de necessitat que tot so sia en a. per que e. pusca esser major en u. y. e i. en u. z., cor si no ó era, seguir-s'ia que la cambra de granea vertut fos contraria a la cambra de creatura majoritat, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat es significat que la major egualtat que en e. pusca esser es afermar en a. esser egualtat e que i. nec en a. esser desegualtat.

15. De la cambra de t. u.

IMPOSSÍBOL cosa es que tot lo triangle blau pusca estar en u., con sia u. blava creatura e u. vermella sia visci: ergo cové estar fora creatura e en creatura: fora creatura està en quant a., qui es conprenent tota creatura, no pot esser termenat en creatura ni en obra de creatura, e per asò la obra de a. cové esser fora creatura inmensament: ergo cové esser obra inmensa en a., cor si no era, seria a. concordant ab majoritat, e tota sa obra ab menoritat, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat es demostrat que la u. vermella està fora a. e sa obra, e està en obra de creatura contra la u. blava qui es obra de a.; e si asò no era enaxí, impossíbol cosa seria que a. fos fora la menoritat de creatura, e asò es impossíbol.

2. Per t. entén g. lo triangle vert, e per lo triangle vert, que <f.> menbra en u., entén g. con se cové a ensercar lo particular en la cambra de t. u. qui es universal comensament a esser ensercat lo particular artificialment, so es assaber, que per la diversitat concordansa de fe esperança etc. contra la diversitat concordansa de gola luxuria etc., pot g. entendre la major diferencia e contrarietat de u. blava e u. vermella, e pot f. menbrar la major egualtat de .j.^a vertut ab altra e de .j. visci ab altre; e per la majoritat e egualtat damunt dita es significat lo particular objet a esta ART.

3. t. es conposta de comensaments; e per asò al començament que f. g. enserquen vertuts o viscis, cové recorre a la t. per asò que ab aquells comensaments qui pus covinens son en t. a esser ensercat lo particular, enserquen f. g. la y. z. per u., per so que u. y. sien objetz de e., <e> u. z. de i., e que per aquest mijà sia la fi, so es la cambra de e. a..

4. Lo triangle groc es en t. per so que sia més en la u., e que la majoritat aja concordansa ab la u. blava, e la menoritat ab la u. vermella, e que la egualtat sia de .j.^a vertut ab altra, a destruir la egualtat qui es enfre .j. visci e altre; cor major majoritat se cové de vertut a destruir egualtat de .j. visci ab altre, que a la majoritat e menoritat qui es enfre .j. visci e altre.

5. En u. à afirmació concordansa ab e., e negació ab i., e per asò à concordansa u. blava ab e., e u. vermella ab i.; e es la dubitació en n. r. per so que f. g. decorren tan longament per u. tro que ajen afigurada e formada la concordansa damunt dita, discorrens f. g. per totz los angles de la t.

16. De la cambra de t. x.

EN t. es lo triangle blau, en lo qual es a.; e per asò cové segons la cambra t. x. que per totes les cambres de a. e de x. sia ensercat con a. es .j. e es essencia e es dignitatz, e que creatura es sensual intel·lectual e animal, e la obra es intel·lectual e natura-<l> e artificial; e segons que aquestz comensaments convenen esser conservatz en lurs condicions e que caen mils en .j.^a cambra que en altra de a. e de x., deu esser atrobat lo particular; e aquesta regla no fayl.

2. En la x. entra lo triangle vert; cor diversitat es enfre .j.^a cambra e altra, e concordansa es enfre .j.^a cambra e altra mediate o immediate; e asò metex se seguex de la contrarietat. On, con asò sia enaxí, doncs segons art cové que f. g. descorren tot lo triangle vert per totes les cambres de x. tro que ajen aquella cambra qui a la solució se cové mils que les altres, e segons aquella cambra, conservant lo triangle, cové que-s forme y. a la e. e z. a la h.

3. Lo triangle vermell entra en la x. sotoz esta condició, so es assaber, que per totes les cambres de x., sia ensercat lo comensament e-l mijà e la fi de la questió, e asò metex sia fet de la solució, salvans los angles del triangle, e sia en aquell triangle mès lo triangle negre, segons que hi cové entrar ab los altres triangles; e aquesta ordinació e regla enformarà y. a la e. e z. a la h.; e concordarà dubitació e no ens, e afermació e ens.

4. f. g. cové que descorren lo triangle groc per totes les cambres de x. per so que-s pusca representar y. a la e. e z. a la i., menbrant f. los altres triangles e entenent g. la concordansa qui-s cové de totz los triangles en aquella representació, conservant lo triangle vert en x. contra r. e dubitació.

5. Enaxí con ab lo triangle negre cové descorre f. g. per les cambres de x., mesclans en ell los altres triangles, enaxí cové mesclar lo triangle negre ab los altres triangles, per so que d'aquell mesclament se pusca enformar y. contra z. e z. contra y., e que e. prenga y. e i. prenga z.: cor enaxí con per digestió en mistu se forma naturalment subpòsit sentit als seyns sensuais, enaxí per lo discurriment damunt dit se forma representació de y. z., e aquesta regla no fayl en esta ART; e per aquesta manera, la qual es de t. x., segons que avem dit, decorre tota esta ART; e la esposició e la espiriència d'esta regla està en les altres cambres on donam exempli sobre alguns particulars, a donar doctrina de la pràctica de la ART, ni con t. entra en les cambres de a. s. u. x. y. z., entrant per ses cambres metexes.

17. De la cambra de t. y.

SEGONS que en lo triangle blau se cové obra de a. e de creatura, cové esser ensercada y. per aquell triangle ab los altres triangles, e si a la f. s'enforma y. per esta manera, cové-s transformar f. en b. e g. en c. e h. en d., per formar e. y. e i. z. Mas si z. se representa a g. en senblansa de y., cové que g. fortific sí metex en f., menbrant f. la concordansa de la obra qui-s cové enfre a. e creatura, concordant-se a. e sa obra ab majoritat, e creatura e sa obra ab minoritat, contra la qual concordansa es tota hora z. con se representa en forma de y.

2. Con g. met lo triangle vert en y. segons que hi mès lo triangle blau, adoncs f. menbra pus universalment y. que no faia con tan solament menbrava y. per lo triangle blau, e en la major universalitat de f. crex g., per lo qual creximent nex h. contra z., e f. se transforma en b., e g. en c., e nex d. que ama y.; e aquesta aumentació puja per lo triangle vermell groc e negre segons que y. es amable en b. c. per d., e z. es airable en f. g. per h.

3. A ensercar y. per lo triangle vermell cové que f. descorre per totz los angles de t. per tal que g. entena lo triangle vermell de y.; cor per lo triangle blau entendrà g. on comensa la y. ni per qual mijà nex e ix en la causa final, e per lo triangle vert entendrà diversitat enfre .j.^a y. e altra e conixerà qual es aquella y. que enserca, la qual sabrà concordar ab lo triangle negre per h. z. per so que d. e y. ajen concordansa contra z., segons que en lo triangle groc y. ab majoritat se cové e z. ab minoritat.

4. Considerant g. que y. ab majoritat se cové e z. ab minoritat, menbra f. la y. en so qui es en temps pretèrit e present, cor sens temps pretèrit f. no poria menbrar, ni sens que f. no menbràs en temps present, g. no poria considerar. On, con es aquesta ordenació de f. g. en majoritat, adoncs es la y. representada a la f. g. egualment, e es la minoritat en la h. con desama la y., con sia cosa que-l ufissi de h. sia desamar z.

5. En lo triangle negre entren f. g. per ensercar y., en lo qual ensercament passen enans per dubitació que per afermació ni negació, sotozposant per negació e per afermació per so que y. pusquen atrobar e la dubitació destruir, la qual y. atroben destruent r., menbrant f. en l'ensercament les cambres de a. s. t. u. x. per so que g. en alguna cambra o cambres entena y., en la qual y. se transfigura en c. on isca d. qui am y. e que romanga f. on nasca g., de la qual g. està h. que desam <z.>

18. De la cambra de t. z.

A ensercar z. cové que h. no sia en l'ensercament; cor si ó era, torbaria f. g. dementre descuririen per lo triangle blau, en lo qual no-s cové h. sens z. ni d. sens y., con sia a. e sa obra amable, e creatura e sa obra creada sia amable, e sia obra de creatura airable con es contraria a obra qui es creatura.

2. En lo triangle vert se rescon z. per so que e. no aja y., cor per e. y. nex h. qui à z.; e per asò z. e confusió de diferencia an concordansa en r., la qual concordansa destru h. qui es pus contraria a z. en f. que en o., e en g. que en p., e asò es con h. es moguda per e. qui a y. contraria a z. On, con asò sia enaxí, doncs segons esta regla cové esser ensercada z. per lo triangle vert ab ajuda dels altres triangles.

3. Per lo triangle vermell cové esser ensercada z., la qual comensa contra la fi de y.: cor enaxí con lo comensament e lo mijà e la fi se concorden en y., axí lo comensament mijà e fi de z. se concorden contra y.; e per asò es z. contra lo triangle vermell, en lo qual z. enversa lo comensament e-l mijà e la fi contra y., per lo qual enversament es z. representada a la f. g. qui ab justicia donen z. a la h.

4. On pus z. à majoritat en e., pus es menor e. en y., e on pus z. es menor en i., pus crex en e., e en e. i. pot esser pus egal z. que en n. r., con sia cosa que de e. i. pot esser feta major egalat que de n. r. per so cor e. i. an concordansa ab majoritat e n. r. ab menoritat.

5. En lo triangle negre apar z. con pert sa forma e es contrari al triangle vermell, lo qual triangle negre pert sa forma con lo comensament d'afermació se trasmuda en negació, e de converso; e asò metex se seguex del mijà e de la fi. On, con asò sia enaxí, doncs segons esta regla damunt dita pot esser atrobada la z. e donada a la h., concordans f. g. los .ij. triangles en la y. e salvans a cascú lur àbit e lurs condicions discurrens per lurs cambres contra z.

19. De la cambra de u. u.

AQUESTA cambra significa vertutz e visis e obra de vertutz e de visis, e significa que a. es creador e u. blava es creatura e obra de a., e esta significació es formada ab los altres triangles, segons que apar en los triangles consequents.

2. Diferencia es enfre u. e u., so es assaber, enfre vertutz e vertutz, e visi e visi, segons diversitat de e. i. n. r., e asò apar en la figura de u. Preterea diferencia es enfre la vertutz qui ix de la s. qui es substancia, la qual vertutz ix en les potencies ab la vertutz qui es en e. u. blava; cor la vertutz qui ix de la substancia se forma en b. c. d. f. g. h. m., e la vertutz qui es u. blava se forma en e. i. n.; e cor e. i. n. no son de la entitat de les potencies de s. ni de la entitat de s., per asò la u. blava no es de la entitat de s., per asò la u. blava no es de la entitat de s. ni de les potencies; mas cor la s. tramet sa vertutz en les potencies, e e. i. n. son actus d'aquelles, en la qual e. i. n. se forma la u. blava, per asò es concordansa enfre la vertutz de la s. e la vertutz qui es u. blava; e cor la u. blava e la u. vermella son contraries, per asò à contrarietat enfre la vertutz de la substancia e la u. vermella.

3. Lo sobirà comensament de u. blava es a., e après es la vertutz de la s. que en les .ijj. potencies enflux sa vertutz, les quals potencies son comensaments de e. i. n. qui son comensaments de u. blava, la qual es mijà per <que> la vertutz de la s. es moguda per los diverses mijans damont dits a la fi, so es a la a.; e lo comensament de u. vermella es en e. i. n., per so cor e. qui à franc arbitre, poria aver a. u. y. e pren u. z., e la i. pren a. u. y. e la m. desama a. u. y.; e lo mijà de u. vermella es en lo moviment per lo qual les potencies fan contra la fi per la qual son e mouen lurs actus a fi contraria a la u. blava.

4. Majoritat se cové a la u. blava, e menoritat a la u. vermella, e en la .j.^a u. blava à majoritat e en altra menoritat; e asò metex se seguex de u. vermella; e la u. es major en e. que en i., e en i. que en n. segons que majoritat e menoritat se cové per e. i. n.; e la majoritat es major per concordansa de .j.^a vertutz ab altra, que per concordansa de .j. visis ab altre; e major concordansa es con les vertutz se concorden segons lur egalat, que con se concorden contra ls visis; e segons que los objetz de e. i. n. an concordansa ab majoritat o ab menoritat, crex o minva en e. i. n. majoritat o menoritat, per lo qual creximent e minvament se forma egalat de e. en b. c. d. e de i. en f. g. h.; e segons que e. i. n. son en majoritat o en menoritat, es la egalat de u. ab la e. i. n., e con la .j.^a vertutz es en actu, adoncs son les altres en àbitu, en lo qual son eguals, e son menors que la vertutz qui es en actu; e asò metex se seguex de u. vermella.

5. En u. entra lo triangle negre segons la disposició dels altres triangles, e per asò cové afermar o negar o dubtar en u., segons que u. està en e. i. n.; cor u. està per .j.^a manera en e. i. n. per fe, e per altra per esperansa &c., cor u. no contén per fe tant de e. i. con de n., e per esperansa conté u. de e. i. n.; cor de e. contén en quant à a. u. y., de i., cor à h. contra u. z., e per asò pot esperar s. per esperansa per justicia e per misericordia, e so que espera està per n. en qui s. no sab so qui es esdevenidor; e asò metex se seguex de les altres vertutz e dels visis. On, con asò sia enaxí, doncs segons que u. seguex la disposició e. i. n. se forma lo triangle negre, siguent la regularitat dels altres triangles.

20. De la cambra de u. x.

ESTANT lo triangle blau en la cambra, es manifestat que es en la cambra creatura e es obra de a. e de creatura; cor per predestinació no es contradita u. blava ab la qual se cové franc arbitre en la cambra de perfecció justicia, sens la qual no poria esser u. blava, e sens u. blava l'ús de la cambra no seria en creatura ni creatura no seria subjecta a la cambra de mèrit colpa, sens la qual cambra tota la u. seria e no seria en la cambra de esser privació; e asò es impossible e contradicció.

2. Diferencia es enfre u. x., segons que apar en la figura de u. e de x.; e es la concordansa e la contrarietat en la disposició de e. i. n. r. e de u. x.; cor en e. se concorden predestinació e franc arbitre con s. à a la a. major caritat que a sí metexa, e la i. desama que en la cambra de saviea justicia sia majoritat ni minoritat, e la n. ama en aquella cambra egalat e à esperansa per mèrit, desament colpa, e la r. desconpon sí metexa per so que e. i. n. ajen perfecció en la cambra de reyalitat e raó; e asò metex se seguex del triangle vert en les altres cambres de u. x. segons que es la calitat d'aquelles.

3. Al comensament, ans que sia respost a la qüestió qui-s cové termenar per u. x., cové que f. g. descurren per u. x. aquelles cambres qui-s covenen a la solució, e que d'aquelles fassen comensaments, discurrens per los altres triangles de t., e lo mijà sia de .j.^a cambra e altra segons la cambra de immediate e mediate, e sia conservada majoritat a reyalitat, e menoritat a raó per la cambra de potencia objet, e que la fi sia que u. romanga en sa forma, concordant n. ab subposició e e. ab demostració, e que i. sia contra u. z.

4. Con e. à per objet en .j. temps la cambra de predestinació franc arbitre estant en .j. temps e. en actu per la .j.^a dicció de la cambra, e en altre temps en àbitu per l'autra dicció, e asò egalment per la cambra de subposició demostració, adoncs à concordansa e. ab majoritat e mou i. a majoritat per fortitudo en que dóna z. a la h., e n. es moguda a fe amant la primera cambra e desament lo contrari de la cambra, e per asò es destruïda r., per que es la dubitació de

predestinació e franc arbitre, la qual dubitació ab menoritat se cové e ab privació de e. i. n. On, con asò sia enaxí, doncs segons que e. i. n. s'egualen pus fortment per majoritat que per menoritat, es u. blava major per esser perfecció de predestinació franc arbitre.

5. Per afirmació de predestinació e franc arbitre crex u. blava en vertut, e la negació la minva: doncs à mèrit s. per afirmació e à colpa per negació en la cambra; cor majoritat de vertut à concordansa ab esser perfecció, e menoritat de vertut se cové ab imperfecció privació. On, con asò sia enaxí, doncs dubitació qui sia feta contra predestinació franc arbitre, es concordant ab privació colpa contra esser mèrit, per la qual contrarietat à concordansa enfre dubitació e u. vermella.

21. De la cambra de u. y.

AQUESTA cambra significa en qual manera cové esser més en ella lo triangle blau, so es assaber, que a. per tota la u. blava sia creador de y., e que per la u. vermella sia y., qui no es creatura e ab z. se cové, obra de s., la qual y. es contraria a la y. qui es en la u. blava, la qual y. de la u. blava es obra de s. qui usa d'ella en quant la final entenció per que y. es creatura en u. blava.

2. Diferencia es enfre y. e y. per tota la u.; cor per so cor y. pot esser per tota la u. e la u. es en sí diversa e contraria, per asò-s seguex que lo triangle vert sia per u. y., concordant y. qui es vertut, ab u. blava, e y. qui es visci, ab u. vermella; e cor en u. blava son diverses vertutz e en u. vermella son diverses viscis, per asò es y. diversificada en u. blava e en u. vermella, la qual diversificació seguex la disposició de concordansa e de contrarietat segons que està en e. i. n. r.

3. En u. blava es per .j.^a manera comensament de y. .j.^a vertut, e per altra manera altra vertut es comensament de altra y., axí con fe qui es comensament de y. per n. e per la cambra de subposició raó, e caritat prudencia qui son comensament per e. de la y. qui es per la cambra de reyalitat demostració; e asò metex se seguex de les altres vertutz e de los viscis, segons que los triangles hi entren e segons que es lo mijà per lo qual lo comensament e la fi se covenen, so es assaber, que .j.^a vertut es mijà a altra con ab y. aja concordansa &c.

4. La y. qui es en u. blava à concordansa ab majoritat, e la y. qui es en u. vermella à concordansa ab menoritat; e per asò y. qui ab majoritat se cové, es concordant ab esser qui ab majoritat se cové, e y. qui ab menoritat à concordansa, se cové ab privació qui ab menoritat se cové, e per asò es desegualtat enfre y. qui es contra z. e y. qui ab z. se cové, per la qual desegualtat tota y. qui sia en u. vermella pot esser destruïda per la y. qui ab u. blava se cové. Preterea, la y. qui es en fe es per espiració, e la y. qui es en prudencia es per adquisició, e es major o menor segons que l'ús de a. e de s. an concordansa ab majoritat o ab menoritat, e segons que lo triangle groc està en e. i. n. r.

5. Fe es en major y. on pus aferma que a. sia creador de gran y.; e on pus s. s'espera en a., major es en y.; e on pus e. per caritat ama a., major es en y.; e on pus i. dona h. a z. per u. vermella, negant en a. esser u. vermella, major es la y. en que es f. g. h.; e on major es la y., pus luyn a dubitació. On, con asò sia enaxí, doncs segons esta regla es demostrat con lo triangle negre està en u. y. segons la disposició dels altres triangles e de e. i. n. r.

22. De la cambra de u. z.

AQUESTA cambra de u. z. à mala significació, so es assaber, que la z. significa que la u. sia vermella; mas con lo triangle blau es més en la cambra, adoncs es significat que u. blava es creatura de a., e que u. vermella no es creatura ni z. no es creatura reyalment en quant contrarieja y. qui es creatura, per la qual obra u. blava contra z. e u. vermella.

2. z. diversifica ab u. vermella lo triangle vermell en la u. blava: cor enaxí con en lo ví, qui es calt e sec, e per corrobció se fa transmutació, en lo vinagre, de calt en fret, e la secor es lo sobjet permanent de la transmutació de .j. contrari en altre, enaxí la u. vermella e la z. contrariejen u. blava en e. i. n. qui son sobjetz de la contrarietat en la qual u. vermella e z. an concordansa, contrarians a u. blava e a y., transmudans la causa final de u. y. en contraria fi, so es en u. z.

3. La z. a vegades es comensada contra y. en fe, a vegades en esperança &c., e a vegades se contrarieja y. ab .j. visci, a vegades ab altre; e z. es lo mijà, e e. i. n. r. son sos comensamens, e la fi es la u. vermella. On, con asò sia enaxí, doncs segons que lo triangle vermell entra en u. z. contra u. y., pot entrar en u. y. contra u. z.

4. Aytant con u. vermella à concordansa ab z. es u. vermella concordant ab majoritat o ab menoritat, e per asò es egualtat enfre u. vermella e z.; e on major es u. z. en e. i. n. r., menor es u. y., e cor u. y. an concordansa ab la cambra de esser perfecció e u. z. an concordansa ab privació imperfecció, e la primera cambra ab majoritat se cové, e la segona ab menoritat, per asò-s seguex que on major es u. z., mils se concorda ab menoritat, e on major es u. y., mils an concordansa ab majoritat, e per asò tota u. z. pot esser destruïda per u. y.

5. Afirmació qui sia per u. z. es contra u. y., e asò metex se seguex de negació, e la dubitació nex en r. qui conté de u. z. y.: ergo a destruir la dubitació se cové transmudar u. y. en e. e u. z. en i. per so que sia feta afirmació e negació per u. y. contra u. z., fortificans e. i. la u. y. e mortificans u. z.

23. De la cambra de x. x.

AQUESTA cambra significa la manera segons la qual la t. sia mesa en ella, combinant .j.^a cambra de x. ab altra, segons que ó exemplificam en les questions de x. Mas cor nos breument tractam d'esta ART e la brevitat es abastant, per asò, segons la suficiencia abreujada, deim la manera con la t. entra en la cambra, e primerament, deim del triangle blau, so es assaber, que discorrens f. g. per x. prenent les cambres per

objet, en les quals apar a. esser predestinació e perfecció, e esser creatura e obra; e asò metex apar de les cambres qui no son creatures, e aquesta aparencia està en lo mesclament que ls triangles fan ab lo blau sobre la cambra.

2. Diferencia es reyalment enfre predestinació e franc arbitre, e an concordansa per a. en la cambra de saviea justicia, e son contraries en la cambra de reyalitat e raó. ¶ Diferencia està enfre esser e privació, la qual diferencia ab contrarietat se cové e ab concordansa per la cambra de immediate e mediate e per la cambra de perfecció e imperfecció; cor immediate es contrarietat enfre esser e privació, e mediate hi es concordansa, quar per perfecció té privació a esser e per imperfecció té esser a privació. ¶ Diferencia està enfre perfecció e imperfecció, la qual diferencia està en la cambra de concordansa contrarietat per la cambra de immediate mediate, so es assaber, que immediate se contrariejen, axí con foc e aygua, e mediate se contrariejen, axí con lo foc e aygua qui-s contrariejen per la cambra de aer terra; e asò metex se seguex de la concordansa, segons que apar per sí metex siguent la doctrina de la elemental figura. ¶ Mèrit e colpa contenen lo triangle vert segons la cambra de immediate e mediate, segons que apar en la doctrina que avem donada, con lo vert entra en la cambra de perfecció e imperfecció; e asò metex se seguex del triangle vert, en les altres cambres de x., que-s seguex d'ell en les cambres damunt dites. ¶ Lo triangle vert entra en la cambra de predestinació mèrit, e asò metex se seguex de totes les cambres de la figura, segons la cambra de immediate mediate, so es assaber, que predestinació e mèrit son diverses; cor predestinació es a. e lo mèrit del predestinat es ens creat, la qual a.; e la contrarietat està en la r. per la cambra de reyalitat e raó e de potencia e objet, opinant n. que en ens predestinat no sia ús de justicia, ni en ús de justicia no sia ús de perfecta saviea; e aquesta contrarietat es cor l'objet à concordansa ab perfecció e la potencia de s. ab imperfecció.

3. Predestinació es comensament de franc arbitre qui es sa creatura, e per asò es impossíbol que predestinació qui es a. sia contra franc arbitre; e lo mijà per lo qual hom predestinat esdevé a asò a que es predestinat, es lo franc arbitre qui es en e. i. n. r. contra u. z.; e la fi es la perfecció de la cambra de saviea justicia. ¶ Esser creat es comensat e a. es comensament, e lo comensament de la privació de esser creat es l'enclinament que l'ens creat à a so d'on es creat, so es no ens qui ab privació se cové, en la qual era ans que fos creat; e lo mijà de esser e privació es lo segon actu, cor per aquell se fa lo luynament de ens e de privació en generació, e-s fa l'acostament per corrobció; e la fi es segons que lo segon actu mou l'ens a ensús per generació tro aja sa perfecció, o-l mou a enjús tro que sia en privació. ¶ Predestinació es comensament de esser creat, e lo mijà es l'esser creat sobre lo qual se seguex so que sab predestinació; e asò metex se seguex de esser perfecció, cor en tot ens creat comensa enans esser que perfecció, e perfecció que imperfecció; e lo mijà es so que per l'ens té a sa perfecció, so es a la causa final per la qual es creat. On, con asò sia enaxí, doncs segons que avem dat exempli en les cambres damunt dites con hi entra lo triangle vermell, se pot entendre con entra en les altres cambres de x.

4. Predestinació à concordansa ab majoritat e franc arbitre ab minoritat, cor predestinació es a. e franc arbitre es creatura; mas cor franc arbitre à concordansa ab a. en quant es sa creatura, e à concordansa ab predestinació, en quant e. francament pren a. u. y. per objet, e à concordansa ab justicia qui es a., per asò à egualtat enfre la influencia que predestinació enflux en lo predestinat que enflux, e la justicia, en la qual influencia es egualtat per la qual e. està francca enfre u. y. z.; e asò metex se seguex de i. n. r. ¶ Esser e majoritat se concorden, e privació e minoritat, e privació de mal e majoritat se concorden, e privació de bé e minoritat se concorden, e la egualtat està per mijà, so es per la cambra de mèrit colpa. ¶ Major concordansa à predestinació ab majoritat que ens creat, e la egualtat de la majoritat e minoritat està per mijà, so es per duració, cor aytant dura en gloria l'ens creat, con a. On, con asò sia enaxí, doncs segons que avem en les cambres de x. mès lo triangle groc, pot esser mès, per aquells comensamens metexs, en les altres cambres mediate o immediate.

5. Afermar predestinació es segons raó negar franc arbitre, e afermar franc arbitre racionalment es negar predestinació; e cor reyalment cové esser predestinació e cové esser justicia, per la qual cové esser franc arbitre reyalment, per asò en n. r. es formada dubitació, la qual dubitació es per imperfecció de n. r. en la raó, e la qual dubitació esdevé en privació con la e. immediate aferma esser la cambra de saviea justicia e la i. nega que en la cambra sia contrarietat per la cambra de predestinació franc arbitre. ¶ Afermar esser la cambra de mèrit colpa es afermar la cambra de predestinació esser e la cambra de perfecció justicia, e aquesta afermació es reyalment de necessitat; e la dubitació està en la raó en qui s. per n. r. oblida e innora e desama la necessitat de les cambres damunt dites. On, segons que avem dada regla del triangle negre en les cambres damunt dites, pot esser entesa la regla segons la qual lo triangle negre entra en les altres cambres de x.

24. De la cambra de x. y.

ESTA cambra significa la manera segons la qual t. se cové per la cambra, discurrens f. g. per los angles de la t. e metens aquells per la cambra, per entenció d'ensercar con y. està creatura e obra per les cambres de la x., siguent la disposició dels triangles, a donar conexensa de a. e de ses cambres a la e.

2. Aytan con es gran la diferencia de predestinació franc arbitre, es gran la y. qui es en la diferencia, cor si no ó era, seguir-s'ia que la diferencia fos estant en z.; e aytan con es gran la diferencia e la concordansa de predestinació franc arbitre, es gran la y. On, con asò sia enaxí, doncs cové-s de necessitat que la contrarietat qui es de predestinació franc arbitre, sia en la raó de c. e per la concordansa sia en reyalitat, per so que la contrarietat e z. se concorden, e la reyalitat e y. se covenguen. ¶ En la cambra de esser privació e de perfecció imperfecció e de mèrit colpa etc., à la y. concordansa ab esser perfecció mèrit etc., e la z. ab privació imperfecció colpa, se cové; e cor y. en major quantitat se cové ab la x. que la z., per asò à major diferencia e concordansa enfre x. y. que enfre x. z., e la diferencia e contrarietat de x. z. es major que de x. y. On, con asò sia enaxí, doncs segons esta regularitat es demostrat con lo triangle vert decorre per la cambra de x. y.

3. Si predestinació es contra franc arbitre, se seguex que esser sia comensament de privació, e perfecció de imperfecció, e mèrit de colpa, con sia cosa <que> la perfecció de franc arbitre sia a. qui es predestinació, qui es una cosa metexa ab justícia qui à dat comensament a franc arbitre; e cor es impossíbol que negú contrari sia comensament de son contrari, cor si ó era, .j.^a metexa fi seria mijà a moltz contraris, per asò es demostrat con per lo triangle vermell es demostrada la cambra de reyalitat franc arbitre. ¶ Subposició mediate y. n. es comensament de demostració mediate e. i., e per asò es la subposició comensament, e la demostració es la fi, e la y. n. e. i. son los mijans per los quals la y. de n. se transfigura en la y. de e. i. mediate lo triangle vermell.

4. Inmediate es e. major en reyalitat con b. c. d. prenen per objet la cambra de predestinació perfecció en .j. temps e en altre temps prenen per objet la cambra de perfecció franc arbitre, que no es con mediate b. c. d. prenen per objet la cambra de predestinació franc arbitre per la cambra de esser privació; e per asò en la raó à la menoritat concordansa ab z., e en la reyalitat à y. concordansa ab majoritat; e la egalitat de esser e reyalitat es en major y., e egalitat de esser e privació es en menor y., per la qual egalitat menor se transforma y. menor en z. en la cambra de privació raó, per la qual transfiguració se forma la cambra de dubitació menoritat contra la cambra de afirmació majoritat qui demostra per lo triangle groc la cambra de predestinació franc arbitre, segons que damunt es dit.

5. Ans que sia la afirmació de y. ni la negació de z. cové que f. g. descorren per totes les cambres de x. temptant segons qual cambra o cambres se cové la afirmació e la negació, discurrens f. g. en aquella temptació per les cambres de t., concordans afirmació ab e. e ab majoritat, e concordans negació ab i. e ab menoritat, e concordans dubitació ab n. r. qui ab privació se covenen. On, con asò sia enaxí, doncs per esta regla es significada la art segons la qual ab lo triangle negre es trobada la y. en la x.

25. De la cambra de x. z.

EN x. es la cambra de potencia objet, la qual potencia pren l'objet ab z. adoncs con la potencia racional obra contra la final entenció per la qual a. la à creada, o con la sincitiva, qui es per la influencia de la racional e per la recepció de la vegetativa, es desordenada a esser pres l'objet ab y., axí con l'ome malaute qui à openió que les coses dolces sien amares, la qual openió es en z.

2. Diferencia es entre la potencia racional e la sincitiva e la vegetativa; cor la racional es creada ab les .ij. potencies per so que aja estes cambres e. a. u. y. i. u. z.; e la sincitiva es creada influencia qui ix de la racional en la vegetativa qui reeb aquella influencia; e de la acció e la pasció resulta la sincitiva, qui es especia avent los .v. seyns per so que prena los objetz sensuats als quals es subjecta la potencia vegetativa, qui es resultada de la composició dels elemens, segons que apar en la elemental figura; e es la vegetativa, per la influencia de la racional, moguda en la sincitiva a pendre los objetz, en quant la sincitiva conté d'ella per manera de generació, qui-s fa de la sincitiva en la recepció de la vegetativa. On, con asò sia enaxí, ergo segons que es la concordansa en les .iij. potencies, està la y. contra la z., e segons que en elles es desordenat lo triangle vermell, està la z., la qual z. es diversa segons la divercitat damunt dita.

3. La potencia racional es comensament de la sincitiva; cor en sa influencia es creada, e ella, enfluent sa vertut, enflueix la sincitiva en la vegetativa on es la rayl, per manera de recepció, de la sincitiva, per aquella rayl generable, de la qual vegetativa son comensamens la racional e la sincitiva, dementre que es la participació de totes .iij. les potencies, e la sincitiva es lo mijà en lo qual es la fi qui es dels .v. seyns de la sincitiva on se forma z. qui es ausencia de y. con la vegetativa es desordenada a reebre la influencia de la racional, e en la rayl que à en sí de la sincitiva, à imperfecció; per lo qual desordenament la sincitiva pert alcun dels seyns on se forma z.; axí com seguretat o cadarn o sorditat o malaut gustament, per qui la sincitiva defall a pendre los objetz qui ab y. se covenen.

4. Majoritat à concordansa ab la potencia racional, e menoritat ab la vegetativa, e en lo mijà de la menoritat e de la majoritat està la potencia sincitiva; e per asò es la z. major en la .j.^a potencia que en l'altra, cor en aquella potencia on y. mils se cové, es la z. major con ne priva la y.; e la egalitat de la potencia e del objet se cové, segons que z. pot esser major contra lo pus noble objet que contra lo menys noble, segons que z. contrarieja y. pus forment en la pus nobla potencia e en lo pus noble objet, que en lo meyns noble.

5. La potencia racional aferme o nega o dubta per e. i. n. r., e la sincitiva per los .v. seyns, e la vegetativa per les .iij. potencies qui son de sa entitat, so es apetitiva digestiva retentiva dispulsiva; enperò metaforice s'entén esta locució del triangle negre en la sincitiva e en la vegetativa. On, con asò sia enaxí, doncs segons que l triangle negre està en les .iij. potencies per lo triangle vert groc e vermell, es la z. en los objetz que les .iij. potencies prenen; e asò metex se seguex de y. en la cambra de x. z..

¶ Donada avem doctrina con la t. entra en la cambra de potencia objet, la qual doctrina es comensament reglat con per ell om sapia metre la t. en les altres cambres de x. per la cambra de x. z.; e cor aquesta ART es de universals comensamens e esquivia proximitat, per asò avem esposta la cambra de x. z. sobre la cambra damunt dita, a demostrar con en esta ART .j. comensament ix d'altre, e con los uns comensamens mostren los altres.

26. De la cambra de y. y.

ESTA cambra significa en qual manera f. g. descorren ab y. per les cambres de a. s. t. u. x. e per les cambres de la elemental figura e dels comensamens de theologia filosofia e dret, menbrant f. e entenent g. con en la cambra de bonea bonea, qui es significada en la figura demostrativa per la cambra de a. a., es y. a. qui crea y. qui es creatura e obra de creatura, bonificant bonea per bonificar e bonificant lo bonificat, qui es creatura, y. qui es obra de creatura; e asò metex se seguex de les altres cambres de a. e de s. t. u. x. etc.

2. Diferencia es enfre y. e y., cor .j.^a y. es ens creat, altra y. es aquella qui resulta de la obra que la e. à en l'objet que pren ab y., altra y. es aquella qui resulta de i. u. z., altra y. es aquella qui es per n., e altra es aquella qui es per r.; e asò metex se seguex en diversitat de nombre, cor en lo temps que es y. per e., no es la y. que e. à aúda en altre temps e en altre objet. On, con asò sia enaxí, doncs segons que avem dat exempli de y. en la j. angle del triangle vert, se pot entendre la concordansa qui es enfre .j.^a y. e altra; e la contrarietat del triangle està en la concordansa que .j.^a y. à ab altra contra z.

3. Segons que y. està en lo triangle vert, es significat con està en lo triangle vermell, siguent la disposició del triangle groc; cor la y. qui à concordansa ab majoritat es comensament de la y. qui ab minoritat se cové, axí con la y. en qui està e. es comensament de y. en qui està i.; e la y. qui es resultada per la influencia de la potencia en l'objet, es lo mijà qui es enfre la potencia e l'objet, per lo qual mijà es moguda la y. qui està en lo comensament, e enflux per aquell mijà sa vertut per tal que-s transmut en la y. en la qual se cové estar la causa final, axí con f. qui forma en menbrar y. per so que esti y. en menbrant tan longament tro que b. aja y. en menbrat e c. en entès e d. en amat.

4. Segons que y. està en lo triangle vermell, està en lo triangle groc; cor, enaxí con cadena, s'encadenen e s'enlassen los uns triangles en los altres. On, per asò es manifest que la y. qui es estant en la u. blava, à concordansa ab majoritat, con sia la u. blava per la final entenció, segons comparació de la y. qui està en l'actu simple de b. c. d. qui es mijà per lo qual passa la y. de b. c. d. en la u. blava; e la egualtat de .j.^a y. ab altra està en b. c. d. e en e. e en u. blava etc., segons que-l triangle vermell e negre per lo triangle vert si coven<en>.

5. y. es afermable e z. es negable e dubitació es sotzposable, e per asò està y. en tot lo triangle negre per e. i. n. r., segons la disposició de los altres triangles; e d'asò no cal donar exempli, cor en la participació dels triangles apar manifestament a aquells qui d'ells saben usar per e. i. n. r., sigüents les regles d'esta ART e de sos comensamens.

27. De la cambra de y. z.

LO triangle blau es de a. creatura operació, en lo qual triangle covè metre y. z., segons la regularitat dels altres triangles, per so que sia demostrat que y. es creatura e obra de a. e de creatura, e que z. es ausencia de y. e encliniació de esser a no esser per obra de creatura contraria a y.; e dasò no cal donar espirament, cor en lo mesclament dels triangles e en lo descorrimt que f. g. fan per les cambres o per les flors d'esta ART, es manifest.

2. Diferencia està enfre y. z., la qual diferencia es ens estant en aytan gran quantitat con es la contrarietat qui es enfre y. z.; e cor en alcunes coses an concordansa, so es assaber, en imperfecció e en u. vermella, la qual es en y. e en z. en home peccador, e per asò es l'ens qui es en lur concordansa menor que l'ens qui es en lur contrarietat.

3. En la r. està pus fortment la cambra de y. z. per lo triangle vermell que en e. i. n., e per asò passen y. e z. per moltz mijans ans que sien simplament en e. i. n.; cor en o. es ausencia de b. f. per la presencia de k., e per asò la ausencia de b. f. e la presencia de k. son comensamens con <en> y. sia en privació e., e z. i sia en actu, e per asò z. es comensament de la privació de y. en e.; e asò metex se seguex de p. q. en e. e en i. n. On con asò sia enaxí, doncs a contrari seny es denotat com y. es comensament de la ausencia de z., e lo mijà està en lo sobjet, so es la r. en la qual es feta la transmutació qui-s fa de y. en z. e de z. en y. per e. i. n., enaxí con se fa de los elemens per los individuus de les especies, e la fi es que la y. destrua z. e la z. la y. per e. i. n.

4. y. à concordansa ab majoritat e z. ab minoritat per so cor y. e eser, qui ab majoritat se cové, an concordansa, e z. e privació, qui ab minoritat se cové, an conveniència; e la egualtat de y. z. està en so que y. e z. son en u. vermella, estant veritat u. vermella esser en alcun home qui per aquella u. està en z.

5. La y. qui es contraria a z. manifesta z., manifestant y. sí metexa, e la z. amagant sí metexa amaga y.; e per asò cové-s afermació ab y. pus fortment que negació, e ab la obra de z. se descové afermació e negació, e per asò de sa obra resulta dubitació, la qual dubitació es destruïda en esta ART con la y. es ab e. e la z. ab i. destruens r.

28. De la cambra de z. z.

EN esta ART es regla general con t. sia mesa en cascuna cambra d'esta ART per tal que z. sia objet de i., e cor .j.^a z. significa altra z. en l'ensercament, per asò significa altra z. en l'ensercament, per asò significa la cambra de z. z. que en ella sia mesa la t. On, nos primerament metem en la cambra lo triangle blau e puxes los altres triangles, diens que a. no es creador de z. qui ab u. vermella se cové contra u. blava, ni creatura no fa z. de sa entitat ni natura, cor si ó faia, seria z. alguna part de creatura; mas cor alguna creatura es contra la ordenació de a. e de sí metexa per u. vermella, per asò ix z. de sa obra e nex z. de la desordenada obra de creatura.

2. Diferencia està enfre z. e z., axí con la z. qui es en esser home ase, lo qual esser es z., la qual z. ab y. à concordansa; altra z. es aquella qui es objecta a la e. abitualment con i. à per objet y., la qual e. i. estan en la cambra de imperfecció colpa; e la concordansa de z. e z. està en la e. i.; e asò metex se seguex de la diversitat de z. e z. per u. vermella e per n. r. e per les altres coses senblans a aquestes, en les quals se concorden z. e z., segons que damunt es dit, o en que-s contrariejen, axí con la z. qui ab u. y. à concordansa, qui es contra la z. qui ab u. vermella se cové.

3. La z. objecta a la e. es comensament a la z. objecta a la i., cor la e. mou la i. e la b. c. d. mouen e. per la cambra de franc arbitre colpa, e la z. qui comensa en n. es comensament a la z. qui es en e. i. adoncs con e. i. son en z. per consequencia de la z. qui es en n., axí con l'ome qui es creent per z. contra a. qui à i. contra u. blava; e lo mijà qui es enfre .j.^a z. e altra, es lo sobjet per que z. es moguda de .j.^a especia en altra, so es

de e. en i. e de i. en e. e de n. en e. etc.; e la fi per que es z. es per so que destrua y. e que do forma de esser en sí metexa, ab lo qual esser se descobé en quant z. ab privació à concordansa.

4. Segons que per lo triangle vert vermell e negre entra z. en lo groc, es .j.^a z. major que altra e es .j.^a z. igual ab altra, axí con la z. qui es pus luyn a y., qui es major que la z. qui es pus prop a y., e on major es z., menys conté de esser e més conté de privació; e la igualtat qui es enfre .j.^a z. e altra es en e. con b. forma en e. aytan fortment z. con d. o con c., e de converso.

5. En la r. à tan gran acostament .j.^a z. ab altra, que-n resulta dubitació contra afirmació e negació; mas con e. recobra ses partz de r. e la i. ses sues, e asò metex fa n., e la r. es en privació, adoncs es destruïda la dubitació, dicurrens f. g. per les cambres d'esta ART per entenció de destruir la r., en la qual destrucció son enformades la afirmació e la negació qui prenen per objet la diversitat qui es enfre .j.^a z. e altra per tal que i. sia contra z. e que e. aja y.

¶ Fenida es esta segona distinció on son reglades e condicionades les cambres de la .ix.^a figura, on avem exemplificada <la> art e la doctrina segons la qual hom sapia metre la t. en les cambres, discurrens f. g. per les cambres d'esta ART, per les quals se mouen f. g. al objet d'esta ART, lo qual es la tersa distinció consequent, la qual es a conèxer e a amar a.

Comensa la tersa distinció qui es De entenció

COR aquesta distinció es de entenció, cové primerament dir con entenció es en .ij.es partz, so es assaber, primera entenció e segona. La primera entenció es la causa final, e la segona es so qui s'à a la fi; la qual segona entenció se concorda ab comensament e mijà, e la primera entenció ab la causa final à concordansa, e per asò la primera entenció à concordansa ab majoritat, e la segona entenció ab menoritat se cové; per la qual majoritat e menoritat se mou lo comensament a la fi per lo mijà. On, con asò sia enaxí, doncs l'objet d'esta ART es la fi, la qual es conèxer e amar a., e la segona entenció està en los altres térmens d'esta ART, segons que ab ells se cové.

¶ Esta distinció es departida en .xvj. mous, los quals poden esser mogutz per los .ij. sercles de la .ix.^a figura a formar les cambres d'esta distinció, segons que s'i formen les altres cambres de la segona distinció. E los .xvj. mous son aquestz: menbrar, entendre, voler, creure, contemplar, atrobar, endressar, preicar, espondre, soure, jugar, mostrar, disputar, consellar, acostumar, sanar. Per aquestz .xvj. mous descorre esta distinció; e moltz d'altres mous se seguexen per aquestz en la ART, los quals, segons que d'aquestz darem exempli, poden esser enteses segons la doctrina de la ART.

1. Menbrar

A saber menbrar segons art se cové que f. g. descorren per les cambres d'esta ART, e primerament en la cambra de aygua terra; cor la b. à concordansa ab secor per concavació e ab fredor per restreyniment, e per estes .ij.es qualitatz poden en b. caber moltz particulars on se forma l'universal, en lo qual g. c. atroba so que demana la d.; e per asò malencolia dona major subtilitat que neguna de les altres compleccions: doncs bona cosa es concordar la b. ab la sua complecció, la qual concordansa es significada en la ordenació de la cambra.

2. Per les cambres de a. s. s. s. es significada la regla per la qual hom sapia menbrar; cor la primera cambra significa con s. menbra les cambres de a., e la segona cambra significa ab qual especia s. deja menbrar aquelles cambres; cor menbrar b. aquesta doctrina es per influencia de a., per la qual a. mou b. a molt altament menbrar, e dona la altea de b. vigor a la c. d. per qui b. puja menbrar a.; e la segona cambra significa con b. en la n. r. se deja reposar, cor per massa menbrar es b. destruible.

3. La cambra de s. t. significa con ans que b. membre, descorra f. per t. sens h. per so que volentat no do enbargament a f., e que la f. mescle los triangles de t. per so que se-n pusca formar y. a la e., e z. a la h.; e si la formació es enpatxada, cové que f. se transfigur en k. e g. en l. e h. en m. per so que nos corrompa la memoria e que sa vertut sia conservada en la n., en la qual estiy potencialment; cor moltes vegades s'esdevé que con b. no pot menbrar e la d. vol que membre so que no pot menbrar, que la b. se-n destru, per lo qual destruiment se pert sa vertut en n.

4. Per les cambres de s. u. s. x. s. y. s. z. es significat con hom sapia menbrar, so es assaber, que per u. sab s. menbrar con b. menbra u. blava e f. menbra u. vermella, con sia cosa que en aquell menbrament se covenga lo triangle vermell ad d. h.; mas con d. ama u. vermella e h. desama u. blava, adoncs es enversat lo triangle vermell, per lo qual enversament es enversada la s. en son menbrar e no sab menbrar.

5. Per s. x. es mostrat con s. membre les cambres de x., amant d. so qui s'i cové e desamant h. so que s'i descobé, descorrens f. g. per les cambres de x. ab les cambres de t., cor per aytal descorrimt aurà c. subtilitat, per la qual b. pujará menbrar la subtilitat de c.

6. Per s. y. e per s. z. es manifestat que y. es raó con b. pug, e cor z. es escuritat de b. e cor h. desama z., adoncs b. h. pujen en alt grau la s. a menbrar, e la m. ama so que b. f. no abasten a menbrar, e per aquell amament à la m. apetit con k. se transmut en b., per lo qual apetit se fa la transfiguració de k. en b. e la b. puja al grau la e. en que era la n. On, con asò sia enaxí, doncs de grau en grau puja b. qui-n sab menbrar per la doctrina damunt dita.

2. Entendre

A dar doctrina con hom sapia entendre, se cové formar estes cambres:

foc terra a. s. s. s. t. s. u. s. x. s. y. s. z., per les quals cové descorre g. e seguir lurs condicions. Cor per la primera cambra es significat con c. es purificant sa obra per calt e per sec, cor per la calor distinsionega .j.^a cosa d'altra, e per secor buyda lo sobjet e atrau a sí e omple sí metex e la b.; e per asò està en lo front, en lo qual es paciò per sobre calor e secor on se destru la b., qui per secor ab la c. se cové. On, con asò sia enaxí, doncs cové que qui vol saber entendre subtilment, que sapia atremprar la cambra de foc terra.

2. Per la cambra de a. s. es denotat con g. descorra per les cambres de a. ab la t., sotzposant m. so que ama, per tal que e. pusca aver les cambres de a. per les quals c. à influencia a pujar; cor con m. desama en lo comensament subposició, adoncs c. pert lo mijà per lo qual no pot venir a la demostració, e es enaxí con lo foc qui no pot passar a l'aygua sens mijà; e si la subposició es contra a. e ses cambres en la conclusió, convertescas m. en h. contra la subposició, e la d. am lo contrari de la subposició per so que c. aja y. en les cambres de a.

3. La cambra de s. s. significa con s. deja entendre a vegades per c. a vegades per g., a vegades deja innorar per formar n. r. en qui-s conserva e-s reposa l'enteniment con la b. d. f. g. li defallen; e per asò c. deu entendre a vegades que entén con es e. en actu, e a vegades deu entendre g. que no entén con es n. en actu; e per aquesta regla la c. s'asubtila a entendre e garda-s de la sencitiva potencia e de la ymagenativa que no-l destruen ni-l fassen rudi per més entendre en los objetz qui son de lur natura, que en los objetz entalletuals, en los quals c. pot pus autament entendre que en aquells qui no son a ell tan senblans en natura.

4. Per la cambra de s. t. se mostra con s. decorra per los triangles de t. per so que prenens aquells per objetz sapia entendre e que s'asubtil a entendre; cor per lo triangle blau pot entendre con tota cosa cové esser o a. o creatura o operació, e per lo vert sapia diferensiejar e concordar e contrariejar, e per lo vermell sapia comensar e pendre mijans e transmudar de .j. mijà en altre per so que pusca venir a la fi, e per lo groc sapia conèxer qual objet es major o menor ni egal, e per lo negre sabrà afermar o negar o dubtar; e per totes estes coses aurà s. regla e art a entendre: cor enaxí con lo pagès qui à cavayl e no-l sab cavalcar, enaxí s. sens la t. à enteniment e no sab entendre.

5. Per s. u. es demostrat con s. sapia entendre, donant u. blava per objet a la d., e la u. vermella a la h., e segons que u. à ses cambres, descorra s. per elles per conservar a la d. la u. blava e a la h. la u. vermella; e cor en aquesta regla es a. aujutori e es la s. en la via per la qual es creada, per asò la c. g. pujen entendre en tant alt grau, que sens la doctrina damunt dita no y porien pujar.

6. Per la cambra de s. x. sab c. entendre altament en x. con entén la cambra de predestinació franc arbitre, en la qual entén c. que entén esser perfecció e entén que no entén tota la perfecció de la cambra la qual ama n., e per l'aut enteniment que s. à en c. e per l'auta volentat que à en n., e per l'aut enteniment que s. à en c. e per l'auta volentat que à en n., sab molt subtilment entendre en les altres cambres de x., discurrens per elles ab la t.

7. En la cambra de s. y. es atrobat con s. enserca y. On, con la b. remembra aquella cambra e segons aquella s'enforma c. a ensercar y., adoncs està c. en molt gran subtilitat en la y. que entén, e con c. no pot entendre, recorre a la r. e remou ses partz d'aquella r. per so que montiplic e., e si per la destrucció de r. la c. no pot atrobar la y. que enserca, transforma-s e. en n., la qual n. no descreu so que e. no pot entendre, entenent c. que tot so qui no pot esser entès no es negable ni descreible, cor si ó era, possibol cosa seria que c. pogués entendre totes coses en qual que temps ó volgués e.; e asò es impossibol.

8. En la cambra de s. z. es significada la doctrina de entendre, cor lo mesclament qui es fet dels triangles ó enseyna en aquella cambra; e per asò qui vol entendre subtilment la z., recorra a aquella cambra e do z. per objet a la h. per so que y. a la d. sia objecta, e per tal que los objetz sien pus prop a les potencies de s. meta-ls s. sovén en ses especies: cor, enaxí con los elemens, on pus frequentment entren los uns en los altres, pus leugerament se fa la digestió e-s forma lo subpòsit que conponen.

3. Voler

QUI ama aver doctrina con sapia voler, seguesca so que signifiquen estes cambres: f. g. foc aer a. s. t. u. x. y. z. e. a. u. y. i. u. z.

m. a. u. y. z.. Cor la primera cambra significa con f. g. decorren tan longament per ella, tro que pusquen esser formades les altres cambres; e per la cambra de foc aer pot f. menbrar e g. entendre con a voler se cové que lo cor li sia sobjet, cor ab la cambra à concordansa, l'atrepament de la qual cambra se cové per atrepada humiditat e calor; e per a. es demostrat con b. membre e c. entena les cambres de a. per tal que la d. sia exalsada en amar a. e ses cambres; e per s. es denotat con e. sia en la segona cambra e i. en la tersa e m. en la quarta, la qual m. am a. u. y. e desam u. z.; e la t. significa con f. g. decorren per ella per so que-s pusquen formar la primera cambra e la segona e la tersa; e la u. significa que d. am la u. blava e h. desam la vermella; e la x. mostra con d. am aquelles cambres de x. segons justicia, e h. desam colpa privació e imperfecció; e la y. significa que es objet de d., e la z. de h. On, con asò sia enaxí, doncs segons la regla damunt dita es significat en qual manera hom pot saber la art per la qual sapia usar de sa volentat, discurrens f. g. per la primera cambra, per tal que la volentat aja ordenat voler en les altres cambres. E si la f. g. an negú enpatxament a descorre per la primera cambra, cové que recorren a les cambres qui-s conponen dels .iiij.e elemens e de a. s. t. u. x. y. z., e segons les condicions d'aquelles cové f. g. descorre per les cambres de a. e puxes per les cambres de s. t. u. x., e asò tan longament de temps tro que la volentat aja perfet actu d'amar.

4. Creure

LES cambres de aer aygua n. a. u. y. signifiquen en qual manera hom deu creure. Cor la primera cambra significa que c. no pot entendre con es acupada de moltz objetz diverses amatz quax egualment per la d., axí con la fleuma qui es de tan grossa materia que per la fredor que la restrín e per la humiditat de l'aer qui la omple, no hi pot caber lo triangle vert o vermell; e per asò son los homens flaumàticz de rudi engín e son tardívols e prenen per objet moltes especies sotz .j.^a especia innocentment; e per asò forma-s la segona cambra qui significa que n. deja creure so que c. no pot entendre de a. u. y., e que m. am a. sobre so que c. no pot entendre, e que n. en u. aja universal volentat a bo qui ab u. blava-s cové, e que desam universalment mal qui ab u. vermella se cové; e asò metex fassa de y., so es assaber, que am y. sobre c. g.

2. Qui vol fortificar sa creensa contra dubitació o temptació recorra a les cambres de a. s. s. s. t. s. u. s. x. s. y. s. z. e entena en aquelles so que hi pot entendre: per aventura transmudar s'à sa n. en e., e si no ó fa, fortificar s'à en la regularitat de les cambres damunt dites.

5. Contemplar

A contemplar home la a. cové que f. g. recorren per la cambra de t. t. per tal que, segons la regla dels triangles, la e. descorra per la cambra de a. a. e la h. per la cambra de u. z. e la m. sobremunte d. en amar a., e que per la cambra de s. s. sia destruïda la r. per so que no sia, en la contemplació, en absència la cambra de x. x. ni de y. y. .

2. Per lo discurriment que f. g. fan per la cambra de t. t. remembra b. la cambra de a. a. per la qual entén c. con la cambra de bonea bonea es per totes les altres cambres de a., e de converso; e per asò es molt alta la c. en contemplar a. e ses cambres, per la qual exaltació és molt alta la d. en amar a., per la qual altea devalla h. contra u. z. molt fortment; e la influencia que a. enflueix en e. h. es tan gran, que m. sobremonta e. h., cor tant ama m. la a., que sobre so que e. entén de a., ama m. la a. e desama la u. z.; e es tan gran la auta obra de e. i. n., segons la regla de s. s., que r. no à materia ni forma con se pusca convenir ab esser en la contemplació; cor la e. i. n. fan tot lur poder en aquella contemplació, per lo qual poderament de e. i. n. la cambra de x. x. està en la contemplació ab la cambra de y. y., so es assaber, que enaxí con predestinació e franc arbitre son en lo sobiran grau que c. pot entendre enfre obra de a. e de creatura, enaxí en la contemplació es la y. de e. e la y. de i. etc., en la pus alta obra que en contemplació pusca estar segons la regla damunt dita, per la qual son natz sospirs al cor e ixen làgremes en los huyls e de u. blava e de devoció contreció es feta a lo cor abundancia dementre que dura la contemplació.

6. Atrobar

AQUESTA ART es per entenció d'atrobar los particulars en los universals d'esta ART, los quals son les cambres de la ART entrant en elles la t., segons que n'avem donada experiència per a. s. t. u. x. y. z. e per la elemental figura. On, a trobar lo particular en l'universal se convenen principalment .iij. regles: la primera es que hom serc lo particular en la cambra o cambres, discurrens f. g. per aquella cambra o cambres ab la t., e si no atoben lo particular que enserquen, segons los exemplis que n donam en les cambres, cové que f. g. recorren a la segona regla, so es assaber, per les questions qui en esta ART son determenades, cor en elles està alcuna senblansa per la qual pot esser atrobat lo particular en la cambra, segons que la questió està en ella determenada; e si tant es que en les questions no sia atrobat lo particular, cové que en la cambra o cambres ab qui mils lo particular se cové, sia mesa la t. de nouo segons les condicions e la regla en que t. es mesa en les cambres, denotans los particulars dels quals donam esperiència e exempli en esta ART.

2. En lo comensament que enserques lo particular, cové que eleges aquella cambra o cambres qui ab ell mils se cové, e que sotzpos<es> que per aquelles cambres lo pusques atrobar; cor sens que no ó sotzposases, la g. no auria vertut a ensercar lo particular ni la f. a menbrar les cambres qui son comensamens a esser atrobatz en ells los particulars: cor enaxí con l'artífex qui aparella la materia ans que hedific la cambra, enaxí cové ensercar los universals comensamens on sien atrobatz los particulars, los quals comensamens convenen esser necessaris, e cové que sia sotzposat con per ells los particulars pusquen esser atrobatz.

3. Si lo particular que enserques es de obra natural, descurri la t. per la elemental figura e forma la cambra o cambres en la .ix.^a figura, e puxes discurre la t. en aquella cambra o cambres e dona a la afirmativa o negativa la cambra de concordansa majoritat e de esser perfecció e de reyalitat potencia, e si lo particular es de a. tan solament, enserca aquell en la cambra de a. a. ab t., e si es de a. creatura forma les cambres segons que-s cové en la .ix.^a figura, so es assaber, de a. s. a. t. etc., e aquesta regla metexa ajas en los altres particulars que enserques, salvant a les cambres lurs condicions, concordant a. e majoritat esser e perfecció <e> y., e tota hora aferma so per que a. sia pus entelligible e amable; e asò metex fé de s. u. blava e de tot so qui a creatura e a sa obra se cové, si doncs no se'n seguia contradicció o alcun inconvenient qui fos contra a. u. y. e. i. n. e contra la regla d'esta ART.

4. A ensercar e a atrobar lo particular se convenen estes cambres:

e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z., les quals son objetz als quals se mou esta ART, cor per les contraries cambres d'aquestes e. u. z. i. a. u. y.

m. a. u. y. z. es la ART novellament atrobada. On, si tu ames atrobar lo particular, no sies rebel·le ni pererós ni dubtós ni temerós, ni esties sens raó necessaria als ditz dels filòsofs qui an errat en moltes coses, e és forsat a formar les cambres qui an bona significació contra aquella qui la an mala; e totz aquells particulars nega qui t'enbargaran a formar les bones cambres, qui son per e. a esta ART objectes, contra aquelles qui en esta ART son objectes a la h.; cor si a. era contrari a la pus nobla e major e. e h. d'esta ART, seria a. contra sa majoritat e contra la majoritat de sa creatura, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat recorren totz los comensamens d'esta ART.

5. Si tu sabs esta ART e seguex<s> sos comensamens segons que te'n avem dada doctrina, sabràs atrobar per ajuda de a. los cecretz de natura e auràs de a. s. t. u. x. y. z. conexas, e sabràs atrobar e fer libres, e sabràs ensercar si en les sciencies qui son antigues à error, ni si aquells qui les an atrobades an aúda vera doctrina, ni si per seyn natural aquelles an ordenades; cor la ART aquesta te donarà regla e doctrina a correger si en neguna cosa an errat innoyantment, et farà mes amar lurs sciencies en aquelles coses en que no an aút desviat enteniment.

7. Endressar

AQUESTA ART es per entenció d'endressar aquells homens qui son en error, los quals no an art ni doctrina con venguen a veritat; cor esta ART es comuna a gentils jueus crestians e sarraíns e a totes gens de qual que secta sien, e asò es per so cor los comensamens de la ART son comuns, per los quals comensamens pot esser conegut qual poble es en veritat ni qual es en error, e es donada doctrina con lo poble qui es en veritat pot, per ajuda de Deu, adur a veritat lo poble qui està en error contra veritat.

2. Si tu, home qui estàs en y. per la qual vas a a., vols endressar aquell home qui està en z. per la qual va a foc perdurable, aprín diverses lenguatges e mostra ton lenguatge, e trelada en aquells lenguatges esta ART, la qual mostres de grat e per entenció que z. pusques destruir agradablement en aquells que vols convertir, als quals sies amable e no terrible ni avar ni ergullós ni negligent ni irós ni de vils paraules; cor per aytals viscis es formada esta cambra i. u. y. moltes vegades.

3. A endressar los erratz se covenen estes cambres: e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. Per la primera cambra es significat que e. membre e entena e am a. u. y.; per a. es significat con f. g. descorren per les cambres de a. ab t. per so que prenguen d'elles tanta de influencia e de gracia que per aquelles sapien conèixer qual poble à la e. e les cambres sens negú inconvenient d'aquelles cambres ni de e. en u. y.

4. Per la segona cambra es denotat con i. deja aver f. g. h. contra la u. vermella e la z., la qual u. z. ab error se covenen, e la qual error es significada en tot so qui sia contra la primera cambra. On, si tu, home, est en veritat, cové que tu pusques mils formar la primera cambra e la segona que aquell qui es en error, la qual error es contra la primera e la segona cambra. On, con asò sia enaxí, doncs tu qui és en y. és forsat a ton poder a formar la primera cambra e la segona en aquell home qui es en error; e si dius que no n'as possibilitat, doncs tu est contra la cambra de esperança fortitudo, e contradex<s> esta ART ab k. per la cambra de caritat prudencia, e mudes i. en la primera cambra e e. en la segona, oblidant k. la cambra de veritat misericordia.

5. Per la tersa cambra es significat a tu, home qui est en y., con subposes que y. à major poder que z., e u. blava que u. vermella, e per asò m. deu amar a. qui ab u. y. se cové e ab u. z. se descové; per la qual conveniencia e inconveniencia es possíbol cosa que tota error pot esser destruída per la primera cambra e per la segona, cor si no ó era, esser perfecció y. e majoritat no aurién concordansa, ni privació imperfecció z. e menoritat nos covenien, e asò es impossíbol.

6. A endressar home errat cové que f. g. descorren per totes les cambres d'esta ART, e que l'ome qui es en y. e l'ome qui es en z. se covenguen a seguir la regla de la ART sens dubtar mort perill trebayl e lexament de muller fills e riqueses e delitz temporals, con sia cosa que error contra y. sia pijor que nula cosa d'aquest mon, e remoure dubitació e mostrar veritat sia la mellor.

7. Segons que avem donat exempli per qual manera pot hom endressar aquells qui son en error, pot esser entesa doctrina con hom sapia endressar los homens de u. vermella en u. blava, e de .j.^a vertut en altra, e de ira en consolació, e de i. en e., e de n. en e. i., e e. de u. z. en u. y., e i. de u. y. e u. z., e axí de les altres coses senblants a aquestes, discurrens f. g. per a. s. t. u. x. y. z. e per la elemental figura tant de temps, tro que formen estes cambres e. u. y. i. u. z.

8. Preicar

ESTA ART es doctrina de preicar, segons que aquestes cambres a. s. a. t.

a. u. a. x. a. y. a. z. foc aer ó signifiquen. Cor la primera cambra significa que e. aja per objet les cambres de a., per la qual primera cambra es significada la tersa, avent e. u. blava e i. u. vermella; e la quarta cambra significa con x. sia materia al preicador con do loor de a., segons que ó significa la .v.^a cambra e la .vj.^a per la x.; e la .vij.^a cambra significa con do lo preicador exemplis, segons la elemental figura; e la segona cambra significa con la t., a donar conexensa e amor de a., sia en totes les cambres damunt dites.

2. Segons la doctrina damunt dita cové que l preicador discorre per les cambres f. g. per so que en sí metex e en lo poble pusca formar estes cambres e. a. u. y. i. u. z.; cor con c. entén en a. obra intrínscica e entén sa obra extrínscica, adoncs la b. e la d. se covenen en a. u. y. per la c., e mou e. la i. contra u. z.; mas con c. no entén a. u. y., la i. no à perfet movedor contra u. z., e per asò lo preicador no à perfecta materia en son sermó, e per lo defalimient de la materia defayl la forma, e es en son sermó imperfecció, per la qual defayl lo poble a reebre utilitat del sermó.

3. Per la cambra del foc aer es significat con lo preicador deja ordenar sa entenció en son sermó; cor segons que la t. està en la cambra, deu aver lo preicador a a. la primera entenció, e a sí metex e al poble a qui preica deu aver la segona entenció; e per asò no deu aver h. contra y. ni contra u. blava: cor enaxí con lo foc reeb son contrari reebent secor, e sa calor infunda en son contrari donant al aer humiditat, enaxí bon preicador reeb per a. tribulacions perills, meynspreant les vanitatz e la vida d'aquest mon, e dona y. contra z. recomptant la obra intrínscica e extrínscica de a., e per asò reeb influencia e benedicció de a. en son sermó, del qual ve influencia a les gens a qui preica.

9. Espondre

A espondre les Escriitures de a. es aquesta ART atrobada, per la qual ART pot esser lo test espost, segons que ó signifiquen estes cambres: e. a. u. y.

i. u. z. m. a. u. y. z. La primera cambra indícat que la esposició sia tal que e. pusca aver per objet a. u. y.; cor negun test de la sancta Escriutura no contradiu les cambres de a. ni la u. blava ni la y., ni es contra la e. qui es creatura per so que aja per objet a. u. y. e que mova i. contra u. z., qui ab a. u. y. se descobrenen; e si la esposició no pot esser segons la primera cambra, cové que sia segons la segona, desament h. tot so que sia contra a. u. y.; e si no pot esser per la segona cambra, cové que sia per la tersa, amant m., per fe esperansa caritat, a. u. y. e desament u. z. On, con asò sia enaxí, doncs, segons la doctrina damunt dita, se cové que f. g. descorren per les cambres de a. s. t. u. x. y. z. tan longament, tro que pusquen formar en la esposició la primera e la segona cambra, siguent les condicions de a. s. t. u. x. y. z.; e asò metex se seguex de la esposició qui-s cové a filosofia e a dret, qui-s seguex de la esposició de teologia, segons que los comensamens d'esta ART son comuns a totes sciencies.

10. Soure

A soure questions es atrobada esta ART, les quals questions covenen esser soutes segons que ó signifiquen les cambres de la elemental figura e de la .ix.^a figura, segons que breument ne donam exempli en estes cambres: foc foc

a. a. s. s. t. t. u. u. x. x. y. y. z. z.. La primera cambra significa que si la questió es de foc e foc, o de foc e calor, o de calor e leugeria de foc, etc., que hom descorra f. g. per la cambra de foc foc o que respona segons la manera que t. està en aquella cambra; e <a>asò metex se seguex si la questió es de foc e d'aer etc., que hom recorra a la cambra de foc aer. Si la questió es de a., so es de bonea bonea o de bonea granea o de bonea e bonificar etc., cové que hom discurra f. g. per la cambra de a. a. e que respona segons que t. està en la cambra; e si la questió es de a. s. o de a. t. etc., cové que hom recorre a aquelles cambres, les quals hom forme en la .ix.^a figura; e asò metex se seguex de s. s. e de t. t. etc.

2. Per .vj. maneres se covenen f. g. descorre en esta ART, adès per .j.^a manera adès per altra. La primera manera se fa en la taula on son les figures circulars; segona es en les segones figures on son los uns comensamens combinatz ab los altres; tersa es en los triangles de la segona distinció; quarta es en les cambres de la quarta distinció; .v.^a es en la .ix.^a figura de lautó; .vj.^a es en ymaginació, so es sens lo libre e la figura del lautó, ymaginant les figures e les cambres qui-s covenen a soure les questions; e <a> aquesta .vj.^a manera se mouen totes les questions altres, e ella es fi de les altres.

3. A la doctrina de soure questions se covenen metàfores e senblan<ce>s per tal que enfre lo respondent e aquell qui fa la questió sia caritat justícia; e per asò ans que respona a la questió se cové a les vegades donar alguna metàfora de la elemental figura, la qual se covenga ab la conclusió per so que aquella sia comú comensament a am.ij. los disputans.

4. Segons la doctrina damunt dita es significada la manera con per art hom sapia soure e respondre a questions, e segons aquella manera metexa es significada la doctrina con hom sapia arguir e fer questions per esta ART, siguent les condicions de les cambres damunt dites.

11. Jutgar

AQUESTA ART es molt necessaria a jutjar, segons que ó signifiquen estes cambres: a. s. a. t. a. u. a. x. a. y. a. z. foc terra e. a. u. y. i. u. z.. Per a. es significat que tota sentència que sia per mèrit colpa, sia jutjada segons les .iiij.^e especies de s. e les cambres de a.; e la t. significa la cambra de t. t. per la qual es significat que los uns triangles sien meses en los altres per ensercar u. blava e vermella per so que sia formada la .viiij.^a e la .ix.^a cambra, segons que ó significa x. en la quarta cambra e y. en la .v.^a e z. en la .vj.^a e foc terra en la .vij.^a

2. Sentència que sia per artífici es pus segura que aquella qui es sens art; cor per esta ART pot jutje conèixer si deu punir per e. o per i. o per n. o per r., o si més deu punir e. per b. que per c., o per d. que per c.; e asò metex se seguex dels individus de i. n. r.; e jutje pot saber per esta ART si s. es pus contraria a .j.^a cambra de a. que a altra; e de u. x. se seguex asò metex.

3. Més son los accidens qui decorren per la cambra de mèrit colpa que los cases del decret ni decretals ni de les leys; e cor aquells accidens poden esser ensercatz e atrobatz artificialment per les regles d'esta ART, doncs molt es necessaria esta ART a jutje qui sia dels bens temporals e dels esperitals, e majorment con les obres intrínseques de s. sien tan secretes per e. i. n. r. y. z., les quals obres deuen esser ensercades molt subtilment e molt deligentment.

12. Mostrar

NOVELAMENT es atrobada esta ART per entenció de mostrar en qual manera hom pusca en breu temps saber diverses sciencies; cor segons que significa esta cambra f. g. foc a. s. t. u. x. y. z., signifiquen estes cambres

e. a. u. y. i. u. z. <con> deu maestre mostrar e l'escolà aprendre, discorrens f. g. per la elemental figura e per a. s. t. u. x. y. z. en la novena figura per tal que e. pusca aver a. u. y., e que u. z. sien objetz de i.

2. Per mostrar esta ART es exalsada e. en a. u. y. e i. en u. z., e per exaltació de e. i. es sciencia en breu temps mostrada e apresada, e es

conservada per universals comensamens necessaris on son atrobatz e conservatz moltz particulars, qui sens doctrina de maestre no porien esser atrobatz.

3. A mostrar esta ART cové seguir la regla que avem donada en les cambres de la a. s. t. u. x. y. z. e en la elemental figura e en lo mou de b. e de c. e de d., e primerament cové apendre l'alfabet qui als comensament<s> de la ART se cové, e cové saber molt fortment les figures, e enaprés cové proseir segons l'ordenament que les distincions an en esta ART, so es assaber, que hom mostre a termenar les questions per les cambres qui les signifiquen.

4. Enaxí con en la sciencia de l'argorisme se cové frequentació, enaxí en la figura circular del lautó, on son les figures d'esta ART, cové frequentació de fer e de soure questions e de reduir les altres sciencies a aquells comensamens, e per aytal continuació es aquesta sciencia abituada e leugerament apresada per aquells qui an disposició natural en c. g., amant d. a. u. y. e desamant h. u. z.

13. Disputar

ESTA ART mostra la doctrina de disputar, segons que ó signifiquen estes cambres: f. g. a. s. t. u. x. y. z. n. r. e. a. u. y. i. u. z.. Cor la primera cambra significa que f. g. degen descorre per les figures d'esta ART per so que-s pusca destruir la segona cambra e que-s formen la tersa e quarta cambra, qui ab afirmació e negació se covenen contra dubitació, qui ab <la> segona cambra se cové. On, con asò sia enaxí, doncs al comensament de la disputació cové esser hordenat con los disputans seguesquen la regla d'esta ART, segons que ó signifiquen les damunt dites cambres.

2. En tota disputació se cové que hom desput per actoritatz qui son per n., o per raons segons e. i.; e cor les actoritatz qui son per n. en y. no poden esser contraries a e. qui es en y. ni a i. qui dezama z., per asò cové les actoritatz endressar e adur a e. per so que n. r. se convertesquen en e. i., lo qual convertiment cové sotzposar en lo comensament de la disputació, cor si era negat, seguir-se-n-ia afirmació, per la qual hom afermaria que k. fos pus fortz que b., e l. que c., e m. que d., e que la r. agués major apropinquament ab esser perfecció que e. i.; e cor asò es impossíbol, ergo cové-s de necessitat la subposició damunt dita esser en la disputació, per tal que en la disputació frequentment hom conbata k. l. m. o. p. q. ab b. c. d. f. g. <h.> qui ab majoritat e esser perfecció se cove<nen>.

3. En la disputació cové esser la u. blava de cada part contra la u. vermella, e cové que l'objet de la disputació sia y. per e., e z. per h., e cové que en la disputació sien donatz exemplis per la elemental figura o per a. s. t. u. x. y. z. per tal que a aquell qui es en z. hom fassa atorgar les metàfores esser en y., e que per aquelles hom l'aduga a convenient o a inconvenient per possíbol o per impossíbol.

4. Per les regles damunt dites e per moltes d'altres maneres es donada doctrina en esta ART con hom sapia disputar e destruir z., conservant les condicions dels comensamens d'esta ART e negant totz aquells accidens per que los comensamens d'esta ART e negant totz aquells accidens per que los comensamens de la ART fossen destruyt.

14. Consellar

ESTA ART es atrobada per entenció de donar consell a prelats príncebs e a lurs sotzmeses, segons que ó signifiquen estes cambres: n. a. u. y. z.

r. a. u. y. z. e. a. u. y. i. u. z.. Cor la primera cambra e la segona covenen esser convertides en la tersa e en la quarta, lo qual convertiment enseyna a fer esta ART, discorrens f. g. per a. s. t. u. x. y. z. per tal que destruen les cambres primeres e que-s formen les dereres qui deuen esser objectes a tot prínceb e prelat e a tot sotzmès d'aquells, segons la disposició de lo triangle vermell groc e vert e negre.

2. Per esta ART sab hom donar consell siguent la disposició de la elemental figura qui significa en qual manera s. deu usar de e. <i.> n. r.; e per esta ART à hom conexensa de les coses esdevenidores, segons que son les circumstancies objectes a la e. i. contra n. r.; e per esta ART es denotat qual be es pus amable ni qual mal es pus airable; e en esta ART son reduytes a necessitat los consells qui son donatz a aventura sens artifici, en la qual necessitat es lo conseyl artifiat siguent los comensaments e les questions d'esta ART e pozant tot conseyl en questió, la qual questió cové esser determenada segons art e segons la manera per la qual son en esta ART soutes les questions qui en ella se contenen. On, con asò sia enaxí, e cor conseyl es tan necessari a tot prelat e a tot prínceb e a tot hom, doncs molt es esta ART desijadora e amable a tot seynor e a tot sotzmès qui aver la pusca ni tractar la sapia.

3. Tot conseyl cové esser de particular o particulars, e per asò es esta ART necessaria a donar conseyl e a consellar home sí metex, ensercant lo particular o particulars en los universals d'esta ART, los quals son generals comensamens on son atrobatz los particulars, segons que n'es donada doctrina e esperiencia en moltz locs d'esta ART per figures e per cambres e per questions.

15. Acostumar

PER esta ART se sab hom acostumar a be, segons que ó signifiquen estes cambres: f. g. a. s. t. u. x. y. z. e. a. u. y. i. u. z. e. i. n. r.. Cor con f. g. descorren per la primera cambra, adoncs s'acostuma hom en la segona e tersa cambra contra la quarta, so es assaber, que on pus frequentment e longament f. g. discurren per la primera cambra, pus recobren e. i. n. lurs partz de r., e on pus la r. es destruyda, pus son aumentades e. i. n., per la qual aumentació aumenten la segona e la tersa cambra, qui ab bones costumes e ab perseveransa se concorden.

2. Qui-s vol acostumar segons la segona e la tersa cambra, sapia menbrar sa f. a. e ses cambres, e do-les per objet a la g. per so que s.

acostum b. c. d. en a. e en ses cambres, discurrens f. g. per t. e donant u. blava a la e. e u. vermella a la h.; e asò per la disposició de la x., segons que la potencia de la s. se cové a pendre l'objet mediate o immediate per so que-s concort ab y. e sia contra z.

3. Segons la elemental figura, tant s'acostumen en l'anell de l'aur los .iiij.e elemens a estar la .j. en l'autre, entrant e ixent .j. en altre per diversitat concordansa e per poca contrarietat, que aquell anell es pus durable que l dit de la mà en qui està aquell anell, en lo qual dit los .iiij.e elemens no son tan acostumatx a entrar e a ixir la .j. en l'autre per so cor an major contrarietat en aquella mà que en l'anell. On, con asò sia enaxí, doncs per esta metàfora es significat con per esta ART pot hom acostumar sí metex a fortificar u. blava e a mortificar u. vermella, ab que sapia sovín descorre f. g. per la primera cambra per so que sien la segona e la tersa cambra contra r. qui enbargua bones costumes e es ocasió de malvatx nudrimens.

16. Sanar

ESTA ART dona doctrina segons la qual hom sapia sanar corporalment e espiritualment, segons que ó signifiquen estes cambres: foc aygua r. e. i. n. e. u. z. i. a. u. y. m. a. u. y. z., les quals donen significació de malautia corporal e esperitual, per la qual significació es significada sanitat per contraries cambres. Cor per la primera cambra es significat que lo foc e l'aygua son contraris, per la qual contrarietat es enfirmitat corporal sens atrempat mijà del aer e de la terra, segons la disposició que la t. entra en les cambres de la elemental figura qui significa la manera con deu esser feta cura corporal, siguent l'orde de les questions qui en esta ART son termenades.

2. La segona cambra significa enfermetat de s.; cor la r. en quant conté de e. i. n. es imperfecció de e. i. n., per la qual imperfecció se formen les consequens cambres per les quals es s. en la cambra de

imperfecció colpa; mas con s. descorre per esta ART per estes cambres: e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z., adoncs à sanitat per la cambra de perfecció mèrit, la qual pot aver e sab aver, scient s. esta ART e amant los comensamens e la doctrina d'esta ART.

3. Moltes son les maneres e les regles per les quals esta Art enseyna con hom per ella sapia sanar sí metex e son pruxme; mas cor nos abasta la doctrina que n'avem donada e cor avem a tractar d'altres coses, per asò finim la tersa ditincció sotz breus paraules e tractam de la quarta distinció.

Comensa la quarta distinció qui es De questions

AQUESTA distinció es departida en .ij.es partz. La primera part està en .xxx.viiij. questions, de les quals son .x. de les cambres de la elemental figura, e les .xx.viiij. son de les cambres de la .ix.^a figura. La segona part està en aytantes cambres con à en a. s. t. u. x. e en los comensamens de theologia filosofia e dret, cor a cascuna cambra à .j.^a questió. E per asò son les questions en summa .M. e .l.xxx., ab .j.^a questió qui es en lo comensament d'esta distinció.

¶ Les questions d'esta ART son en .iiij. maneres. La primera es de les .xxx.viiij. questions, de les quals son espostes les cambres qui signifiquen la solució de la questió, e aquestes questions son per grossa manera. La segona manera es pus subtil, cor no son espostes per letra les cambres qui signifiquen la solució de la questió, mas que es solta la questió segons que les sues cambres ó signifiquen. La tersa manera es de questions estraynes, so es assaber, d'aquelles questions qui no son escrites en esta ART, mas que per la ART poden esser determenades, en sercant lur determinació en les cambres de les .M.l.xxx. questions e solvent hom aquelles per aquelles cambres qui mils ab elles se covenen, o que hom fassa cambres estraynes segons que la ART ne dona doctrina en les cambres qui son en ella; e aquesta tersa manera es pus subtil que les altres, e es objet al qual se mou esta ART, e es general objet a tota la ART, e està en c. g.

¶ Les condicions de les cambres on es solta la questió, son que totes les cambres sien consequens de la primera, e a ella s'endressen per concordansa o per contrarietat les altres cambres.

<Questió preliminar>

QUESTIÓ ES: si esta ART es DEMOSTRATIVA.

Solució: e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z. r. a. u. y. z..

Menbrant f. que descorrent g. per a. s. t. u. x. y. z. an les .ij.es primeres cambres concordansa ab la cambra de majoritat fi e les dereres se concorden ab la cambra de menoritat dubitació, entén c. que esta ART es DEMOSTRATIVA, cor si no ó era, les .ij.es cambres primeres no sobrepujarien, en dignitat ni en granea, les .ij.es dereres en esta ART, lo qual sobremuntament es per sí metex manifest en la ART, on cascú universal abasta a moltz particulars esser atrobatz en cascú universal per raons necessaries, segons que n'es donat exempli per moltz locs d'esta ART.

I Comensen les questions qui son de la primera part.

<De les cambres de la elemental figura>

QUESTIÓ ES: si los elemens simples entren en conposició ab partz essencials o ab partz integrals.

Solució: foc foc foc aygua t. t. concordansa majoritat contrarietat minoritat.

Per estes cambres es significada la solució, e la letra es la esposició de les cambres, so es assaber, que la primera cambra significa les partz essencials, so es materia e forma de foc; e la segona cambra significa partz entegrals en quant lo foc e l'aygua son differens e contraris on es feta part entegral ab los altres elemens, la qual part es ens elementat avent materia e forma, constituït per generació de partz essencials e devesible en partz entegrals; e la tersa cambra significa la quarta e la quinta; e la quarta cambra significa que major concordansa pot esser en cors elementat per conposició de partz essencials que de partz entegrals, con sia cosa que quantitat continua ab partz essencials se covenga en cors conpost, e discreta ab entegrals aja concordansa en diverses corses; e la quinta cambra significa que los elemens aurien menor contrarietat en la conposició per partz entegrals que per essencials; e cor majoritat de concordansa e de contrarietat se covenga mils ab generació e corrobció que minoritat, per asò entén g. que los elemens entren ab partz essencials en conposició, e que ensems son lo subpòsit element qui es part de totz .iiij.e entegralment conpost de materia e forma: e asò es per sí manifest en la f. qui decorre per les cambres d'on es significada la solució.

2. Questió. Demanat és: què es causa que lo cors elementat sia product dels .iiij.e elemens, e no es los .iiij.e elemens?

Solució: foc aer aer aygua aygua terra foc terra.

Discurren f. per les cambres atropa g. la solució segons que la t. està reglada en les cambres, so es assaber, que cor les unes partz dels elemens nexen en les altres e les unes partz ixen en les altres, e cor los accidens ixen de la substancia e en ella se romanen, per asò es lo cors, qui es substancia, product per a<quel>la transmutació qui-s fa per generació e per eximent, e es lo subpòsit d'altra especia qui no es element; cor si-l cors era en .j.^a especia ab element, no y seria la transmutació ni la generació ni-l eximent, e seria destruïda la obra de natura.

3. Questió es: si-l foc simple mou lo foc conpost a l'aygua simpla o a la conposta.

Solució: foc aygua aer tera.

Discurren f. g. per les cambres es mostrat a g. que lo foc simple à major contrarietat ab l'aygua simpla que ab la conposta, con sia cosa que-l foc simple aja major vertut que-l conpost; e per asò lo foc simple mou sa vertut per lo foc conpost mogut per lo simple contra l'aygua simpla qui mou la conposta, en la qual aygua conposta mou lo foc simple lo conpost contra la vertut de l'aygua simpla, per so que en aquella aygua conposta pusca mortificar lo foc conpost la vertut de l'aygua simpla, enaxí con la terra qui en l'aygua que reeb mortifica la vertut del aer simple; e asò es manifest, segons que per lo triangle vert e vermell e groc ó signifiquen les cambres per la cambra de immediate mediate.

4. Questió es: si-l foc simple està en lo conpost essencialment, o si en lo conpost està sa vertut e no sa essencia.

Solució: foc terra foc aygua.

f. menbra en la questió la disposició de les cambres per so que g. entena la solució, la qual entén menbrant f. que si-l foc simple no estava essencialment en lo foc conpost, seria destruït lo conpost en l'aygua con l'aer infunda lo foc conpost reebent del foc simple calor, e l'aygua, sens la essencia del foc simple, destruïra lo foc conpost, estant ab ell en la terra en la qual infunda l'aygua lo foc conpost que l'aer à mès en ella; mas per la presència de la essencia del foc simple qui conserva lo conpost, estant ab ell .j.^a essencia, l'aygua no pot aquell foc conpost destruir.

5. Questió es: demanat es en qual manera ixen accidens de substancia corporal.

Solució: aer aer s. s. foc aygua aygua terra.

Entesa la questió, descòrrec g. per les cambres, per lo qual discurrement f. menbrà con los elemens e la s. an alguna senblant operació, e per asò, per metàfora, g. solvé la questió; cor de la s. ix vertut en b. c. d., on es formada e. qui es conposta d'accidens ixitz de la substancia per b. c. d., e per asò f. menbra que de la generació qui-s fa en la cambra primera tersa e quarta, ix quantitat relació qualitat etc., cor per la generació es constituïda la substancia qui es estant ens e font dels accidens, e en ella se retornen los accidens, estant la substancia subjecta a aquells.

6. Questió es: si l'aer à major concordansa ab l'aygua en la terra, que en lo foc.

Solució: aer aygua foc terra.

n. dubta en soure la questió e mou f. per les cambres per so que l. se transfigur en g., e per so cor f. menbra la disposició segons la qual t. entra en les cambres, entén g. que l'aer à passiva qualitat en lo foc, e en la terra la à activa per mijà, so es per l'aygua qui à qualitat <activa en la terra, en la qual aygua à l'aer qualitat> activa, e per asò à major concordansa l'aer ab l'aygua en la terra, que en lo foc.

7. Questió es: si l'aer està en tan gran quantitat en lo foc con en la terra.

Solució: aer terra foc aygua.

No subllida f. a menbrar con l'aer estega en major quantitat en la terra que en lo foc si-l foc en sí no-l renovelàs per influïda generació; cor l'aer passa mortificat de la terra en lo foc, on minva de quantitat en lo trespassament que fa, mas lo foc lo renovela el crex en sí metex per influencia de calor influïda en humiditat, menjant hom e bevent, per la qual influencia la g. entén esser solta la questió.

8. Questió es: si-ls accidens son de la essencia de la substancia.

Solució: aygua aygua s. u. y. z. aygua terra foc aer.

Innorà l. la solució e formàs r.; mas la f. descòrrec per les cambres per so que g. entesés lur significació, en la qual entesés la solució, la qual

entès menbrant f. que con e. à per objet u. y., que la u. y. no son de la entitat de la s., cor si ó eren, impossíbol cosa seria que e. pogués aver per objet u. z.; mas giràs f. a menbrar con s. es pus luyn a composició que ls elemens simples, e lo cors elementat es de lur entitat, jassia que sia en altra especia, e l'aygua donant sa fredor a la terra aumenta enaxí aquella, con la pluya ab sa entitat aumenta les plantes. On, dementre que f. enaxí menbrava, girà-s a menbrar con devalant quantitat a menoritat en substancia per corroborció o per part entegral, s'acosta substancia a privació es luyna de esser e de majoritat.

9. Questió es: si natural appetit mou pus fortment la potencia a objet extrínsic o intrínsic.

Solució: aygua terra s. x. y. z..

Cuydà-s l. que donant l'aygua fredor a la terra e reebent de l'aer humiditat, e mortificant lo foc en sí metexa e en la terra e en l'aer, agués l'aygua lo pus noble objet a que-s mou; mas la f. menbrà que s. no pot en est mon atènyer sa perfecció, la qual enserca ab e. i. n., en la qual perfecció estaria ab e. continuament si sa perfecció era en sí metexa. On, per asò que f. menbrà, entès g. la solució, entenent que s. es en z. con cuyda atrobar sa perfecció pus fortment en sí metexa que defora sí metexa, en la qual exterioritat està a. e ses cambres, axí parle, en lo qual a. e cambres està e. en y. con en ell enserca sa perfecció.

10. Questió es: si la comuna forma del cors elementat ix de les formes o de les materies accidentals estans en aquell cors.

Solució: terra terra foc aer aer aygua.

Per les cambres menbrà f. con .j.^a forma se cové a la terra simpla e altra a la conposta, e per asò covenen aver les formes diverses materies per qui sien diverses; e asò metex entès g. en les altres cambres; per que f. menbrà que la terra accidentalment à .j.^a forma en lo foc, altra en l'aer, altra en l'aygua. On, con f. ac menbrat, g. entès que enaxí con la comuna materia del elementat nex de les moltes materies qui son en les cambres, que enaxí la comuna forma ix de les formes qui per les cambres son distintes, estans aquelles cambres en elementat, lo qual es engenrat per l'iximent e l'engenrament damunt dit, e es corrompable per contrari alterat iximent e engenrament establít contra la comuna forma e materia d'aquell conpost.

Comensen les questions qui son de les cambres de la .ix.^a figura.

QUESTIÓ ES: si Deus es.

Solució: a. a. esser perfecció privació imperfecció s. u. y. z..

Menbrant f. la questió descòrrec g. per la primera cambra, e puxes entrà en les altres cambres, per la significació de les quals entès a. esser, so es assaber, que la segona cambra e la tersa son contraries si a. es, e si no es, concorda-s imperfecció ab tot esser, e tota perfecció à concordansa ab privació, qui ab tota imperfecció se cové; e si a. es, es alguna perfecció e alcun esser sens privació e imperfecció: ergo a. es. ¶ Preterea per la quarta cambra e per la sinquena es significat a. esser, cor si no es, seguex-se que e. ab u. z. se pusca concordar, e i. ab <u. y., avent e. concordansa amb la segona cambra e i. ab> la tersa, e asò es impossíbol, cor si era possíbol, concordar s'ia majoritat ab la tersa cambra e ab z., e menoritat ab la segona e ab y., e asò es impossíbol.

2. Questió es: si ànima beata pot en gloria aver conexensa de Deu sens que Deu no aja en sí metex obra intrínsica.

Solució: a. s. granea eternitat c. d. esser privació i. y.

mèrit colpa.

La primera cambra significa que f. g. entren en ella ab la t. per so que là troben so que signifiquen les altres cambres, so es assaber, que la segona cambra significa perfecció de la tersa si a. à operació per la segona cambra, sens la qual operació intrínsica inmensa eternal, m. poria amar a., e d. sens c. no l poria amar, ni c. no poria aver vertut en e. a., e k. l. m. aurien concordansa en la quarta cambra ab esser, e b. c. d. ab privació, e asò es contra a. e ses cambres, e concorda-s ab la .v.^a cambra qui ab a. se descové, en la .v.^a cambra auria concordansa i. ab colpa, la qual ab esser se covenria contra mèrit, qui ab privació se covenria, si la s., sens que a. no agués en sí obra intrínsica, lo conexia.

3. Questió es: si en Déu à egualtat de bonea e bonificar, e granea e magnificar, e eternitat e eternificar, etc., ab sa saviea e entendre, e volentat e amar.

Solució: a. t. granea perfecció bonea poder volentat justicia

e. a. i. y..

En t. es lo triangle vert vermell e groc qui signifiquen que si en a. e en ses cambres à neguna desigualtat, cové que sia tot lo triangle vert e vermell, e cové-y esser del groc majoritat e menoritat, e asò es contra a. e ses cambres; per la qual contrarietat se concordarien e. i. en la .v.^a e en la .vj.^a cambra, la qual concordansa es impossíbol; per la qual impossibilitat es denotat per la segona tersa e quarta cambra, que en a. cové esser egualtat per totes les cambres, estant totes les cambres en la segona, e la segona en totes les altres.

4. Questió es: si cové esser tot so en Deu per que vertutz ajen major concordansa ab esser, e viscis ab privació.

Solució: a. u. foc aygua aer terra bonea granea granea vertut u. u. y. z..

Menbrà f. con los elemens simples s'acosten per composició aytant con poden per lo triangle vert, per so que cascú se pusca luynar de son contrari con pus fortment pusca; e per asò entès g. la solució de la questió en les altres cambres, so es assaber, que la u. blava à concordansa ab a., e la vermella li es contrari, e per asò, segons la quarta e la quinta cambra, cové-s de nesescitat que tot so sia en a. per que u. blava aja major propinquitat ab granea, e u. vermella ab poquea; cor si no era en a. tot so per que u. blava pot eser major e u. vermella menor, la granea de a. auria en sí menoritat per la quarta e quinta cambra, per la qual menoritat u. y. se porien convenir ab i., e la u. z. ab e., per la quarta e quinta cambra; e asò es impossíbol.

5. Questió es: si Deus à libertat en fer gracia a home predestinat.

Solució: a. x. saviea volentat poder justícia e. a. u. y. i. u. z.

r. a. u. y. z. esser privació mèrit franc arbitre.

Entrà f. en la primera cambra e entès g. en les altres cambres, so es assaber, que la tersa cambra es egualment per la segona, en la qual fóra desigualment si a. no pogués fer gracia a home predestinat; cor lo poder fóra major en la saviea e menor en la volentat e justícia, e la quarta e .v.^a cambra agren concordansa ab privació, e la .vj.^a e .vij.^a ab esser; e asò es impossíbol e contra la .viij.^a cambra qui ab esser reyalitat se cové.

6. Questió es: si Deus pot desamar y.

Solució: a. y. e. y. i. z. e. z. i. y. m. y. z..

Per la primera cambra que f. menbrà descórrec g. ab t. en les altres cambres, e per asò entès que en la segona cambra es y. amable, e en la tersa es z. airable, e en la quarta e quinta son e. i. airables e contra a., e en la .vj.^a cambra es y. meyns amada que en la segona, e z. es meyns airada que en la tersa. On, con asò sia enaxí, ergo si a. desamava o podia desamar y., concordar-s'ia ab z. per totes les cambres, e i. e. en la tersa e en la quarta cambra ab a. aurien concordansa, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat c. entén que a. per totes ses cambres à y., que en ses cambres es pus amable que per b. c. d. en e. amable, ni que en f. g. h. la z. desamable per i.

7. Questió es: si negú home qui crea en Deu falsament pot esser salvat.

Solució: a. z. fe esperansa caritat justícia mèrit colpa m. a.

i. a..

En la segona e en la tersa cambra es diferencia concordansa, e en les altres cambres es diferencia contrarietat; e cor salvació e dampnació son contraris, e colpa ab z. se cové, e mèrit ab salvació, e esser e y. ajen concordansa, e privació e z., seguex-se que si hom creent en z. se salvava, que i. la a. pogués desamar per la tersa cambra e m. per la segona, e que de la segona e la tersa e la .v.^a e .vj.^a cambra pogués esser feta concordansa, e asò es impossíbol e contra la primera cambra: ergo, etc.

8. Questió es: per que bonea caritat justícia veritat humilitat no son enaxí potencies de ànima, con son memoria enteniment volentat?

Solució: s. s. a. s. x. x. e. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z..

La primera cambra significa la solució en les altres cambres, e de converso; cor per s. s. son significades b. c. d., les quals serien incessantment en la segona e en la quarta cambra si bonea caritat etc. eren potencies ab que s. agués enaxí a obrar per cors natural, con fa per b. c. d., e seria en privació e en esser u. blava, e asò es contradicció, on se seguiria que en la tersa cambra no faria franc arbitre, ni esser perfecció, ni mèrit colpa, subposició ni demostració, ni la .v.^a e .vj.^a cambra res no serien, ni a. no usaria de justícia en neguna de les cambres.

9. Questió es: si ànima deu més amar Deu cor fa be que cor no fa mal.

Solució: s. t. a. a. x. x. u. u. y. z..

En la questió e en les cambres menbra f. la solució que g. entén, so es assaber, que per s. entén majoritat de e. en a., e per t. entén minoritat; e per a. a. entén que s. degra més amar a. cor no fa mal, que con fa b., si a. no feés be en sí metex entenent e amant sí metex; cor lo be que a. fa fora sí metex, no es tan gran con es lo mal que a. no vol fer; mas cor lo bé que a. fa en sí metex es major que lo mal que a. no vol fer, per asò s. à major perfecció mèrit en u. blava per y. contra u. z. amant a. cor fa be, que no agra si l'amàs més cor no fa mal que cor fa be.

10. Questió es: si peccat es creatura.

Solució: s. u. a. u. e. a. u. y. i. u. z. e. u. z. i. a. u. y..

Con f. menbra, en la primera cambra, la tersa quarta quinta e .vj.^a cambra e puxes menbra la segona cambra, adoncs entén g. que u. z. no son creatures en e. i., qui son creatures en la tersa e en la quarta cambra [son e. i. creatures], mas son enversades del triangle vermell, lo qual enversament es u. z. qui son obra e àbit de e. i., e no creatures en aquelles cambres.

11. Questió es: si hom pot entendre en .j. temps predestinació e franc arbitre.

Solució: s. x. a. t. e. n..

Per la segona cambra es significat que a. e majoritat an concordansa, e que creatura à concordansa ab minoritat, segons que en la segona cambra es significat, e per so que significa a. t. es significada la solució en la primera e en la tersa cambra; cor per s. x. es significat que a. à major obra predestinant e jutjant per franc arbitre, que e. no pot entendre, e per asò e. en .j. temps metex no pot abastar a entendre tota la cambra de predestinació franc arbitre; mas con entén predestinació, la n. conserva tant de temps franc arbitre per subposició e creensa e objet, tro que e. lo pren per objet e lexa predestinació; e asò metex fa n. de predestinació, que fa de franc arbitre.

12. Questió es: si per veritat menbrada entesa e amada son mesclades les potencies de l'ànima.

Solució: s. y. e. y. i. z. m. y. z. r. y. z. foc foc aer aygua.

Segons so que les cambres e la questió signifiquen, entén g., menbrant f. les cambres e la questió, que los .iiij.e elemens se mesclen en lo elementat, e per asò f. menbra que y. està objet diversament a la e., e z. a la i., e y. z. a la m. e a la r., la qual diversitat no seria si les potencies de s. eren mesclades e perdien lurs formes, ni les potencies de s. no aurien pus nobles formes que los elemens, qui per so cor se mesclen son corrobtables.

13. Questió es: si ànima, qui es be, es subjecta a falsetat, qui es mal.

Solució: s. z. s. y. s. u. foc terra aygua terra.

Menbrà f. la quarta e la .v.^a cambra, e per asò entès g. que enaxí con secor es lo pasciu subject sobre lo qual se fa la transmutació de vi en vinagre per corrobció de calor en fredor, que enaxí e. i. n. son lo subject on se fa la transmutació de y. en z. contra lo triangle vermell, estant

diferencia enfre s. e b. c. d., e enfre b. c. d. e e. i. n., a la qual e. i. n. qui son en z. estan subjectes b. c. d. sotz qui està s.

14. Questió es: si home es creat majorment per conèxer e amar obra intrínscica de a. o extrínscica.

Solució: t. t. a. a. s. s. y. z. u. u..

Per la primera cambra es significat con .j. triangle entra en altre, doncs entès es que majoritat e lo pus noble triangle vermell signifiquen en la segona cambra la solució per totes les altres cambres; cor c. d. an pus nobla e major e. en conèxer e amar la obra intrínscica de a., que extrínscica, e lo triangle vermell n'es pus noble en lo vert groc e blau contra u. z., e ab u. y. mils se concorden c. d. si obra intrínscica es lur fi, de la qual obra es influída la extrínscica, la qual no seria influída si home era creat per conèxer e amar sí metex qui es obra de a. e que en sí metex auria tot lo triangle vermell, la qual cosa es impossíbol: ergo etc.

15. Questió es: si viscis son sobjetz a vertutz.

Solució: t. u. e. u. y. i. u. z. aygua terra foc terra.

Membra f. con lo vi, per lo triangle vermell, comensa per la .v.^a cambra, e con es en agràs passa per la quarta qui es lo mijà per lo qual ve en la .v.^a cambra; e per so que f. membra, la g. entén que enaxí con la secor es lo mijà pascient on se fa la transmutació de calt en fret e de fret en calt, enaxí u. z. son subjectes a la u. y. de e. i., segons que la primera cambra significa en la segona e tersa cambra.

16. Questió es: si ens creat es per sí estant o per comensament mijà o fi.

Solució: t. x. a. s. foc foc e. a. u. y. immediate mediate.

Per t. membra f. que esser à concordansa ab majoritat en la fi, e ab menoritat en lo comensament e en lo mijà; e per asò g. entén que s. es existent per a. qui es fi de s., segons que ó significa la quarta cambra; e per la .v.^a es significat que s. està per lo comensament, so es a., e està per sí, segons que ó signifiquen u. y.; e asò metex se seguex de la tersa cambra.

17. Questió es: si Deus pot mudar la fi <a> que à creada creatura.

Solució: t. y. a. a. e. a. y. i. a. z..

Menbrà f. la segona cambra e puxes la primera, e entrà g. en la tersa e en la quarta on entès la solució; cor per a. a. membra f. la y. en la t. con a. à en sí bonea saviea perfecció etc., e per asò la fi per que à creada creatura es inmutable per so que-s pusca concordar ab la fi la tersa cambra e no la quarta; cor si la quarta cambra se concordava ab la fi, descobriaria-s la tersa cambra ab la segona, e asò es impossíbol.

18. Questió es: si volentat pot en .j. temps amar e desamar.

Solució: t. z. immediate mediate e. i. y. z. potencia objet.

Menbrant f. que e. i. an diferencia e concordansa sens contrarietat con e. mou i. contra z. qui es contra la y. que e. à per objet, e per asò g. entès la solució, so es assaber, que per la segona e la quarta cambra poden esser e. i. en la tersa per lo triangle vert e vermell, movent e. la i. e estant e. en àbit con i. à la z., e de converso; e per asò mediate an d. h. .j. objet segons la fi e-l comensament del triangle vermell, mas no segons lo mijà, en lo qual an diversitat concordansa.

19. Questió es: si cascú enteniment es en .j. nombre metex ab altre.

Solució: u. u. s. s. a. s. s. t. y. z. e. a. u. y. i. u. z..

La primera cambra significa en la .vj.^a e en la .vij.^a, que en la segona es lo triangle vert significat per la quarta cambra e per la quinta; cor si no y era lo triangle vert, seguir-s'ia que fos destruída la tersa cambra e la .v.^a, cor a. seria sens justicia, e en la .v.^a cambra no seria diversitat contrarietat, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat entén g. la solució, segons que damunt es dit.

20. Questió es: què es lo mijà qui es enfre la potencia e l'objet?

Solució: u. x. e. a. u. y. i. u. z. foc aer aer aygua aygua terra.

Per la primera cambra son significades les altres cambres en les quals es manifestada la solució, so es assaber, que per la segona e la tersa cambra es significat que e. u. y. son mijans per los quals s. pren a. per objet, e i. u. vermella son mijans per los quals f. g. h. prenen z.; e per les altres cambres es significada la obra qui es enfre foc <e foc, foc> e aer etc., la qual es lo mijà qui es enfre la potencia del foc etc. e l'objet, so es lo subpòsit al qual mouen los elemens.

21. Questió es: per que caritat es pus general vertut que fe?

Solució: u. y. e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z. esser privació.

En la segona cambra à e. major esser que m. en la quarta, e la i. à concordansa ab majoritat en la tersa, e la m. que desama u. z., ab menoritat se cové en la quarta; e cor majoritat ab esser <e> u. y. à concordansa, e menoritat ab u. z., per asò g. entén la solució per la majoritat e menoritat damunt dita.

22. Questió es: si l'enteniment es <aytant> contrari a viscis con la volentat.

Solució: u. z. s. s. t. t. foc aygua aer terra.

En la questió e en les cambres es significada la solució: cor enaxí con mirayl espasificca en sí los individuus de la fas, enaxí la questió e les cambres espasifiquen, per representació, la solució; e aquesta regla no fayl en esta ART; e asò apar en les damunt dites cambres e en la questió on apar la solució, so es assaber, que f. g. h. son igualment mogutz contra u. z. per e., per tal que enaxí con en la quarta e quinta cambra es igual contrarietat per lo vermell, que enaxí en e. la b. c. d. sien igualment contra u. z. per la i. e per lo vert e lo vermell, cor si no ó eren, seria destruída la segona cambra en la tersa.

23. Questió es: si Deus es ens infinit en essencia e en dignitatz.

Solució: x. x. a. a. esser perfecció.

Per la primera cambra es significada la tersa en la segona, en la qual entén g. la solució, menbrant f. la t. en la segona cambra; cor per lo blau

entén que la obra intrínseca de a. seria limitada si a. era finit en essencia e en dignitat; e per lo vert entén que moltz a. porien esser si la tersa cambra era en privació; e per lo vermell entén que si a. privava de infinitat, mouria sa finida entenció e desamaria e amaria la tersa cambra, qui ab infinitat se cové; e per lo groc entén g. que si a. era finit, seria majoritat per menoritat e no per infinitat, contra la qual menoritat es la tersa cambra, qui ab a. se cové; e per lo negre entén g. que a. no seria sens que infinitat no fos, cor si era, seguir-s'ia que la tersa cambra agués concordansa ab menoritat contra majoritat, e concordar-s'ia esser ab privació contra sí metex, e perfecció ab imperfecció contra esser, e assò es impossíbol. Ergo provat es infinitat esser en a. e en ses dignitat, segons que damunt es denotat; e esta regla es general a tota la ART, so es assaber, que de cascú triangle pot hom fortificar e fer demostració, discurrens f. g. per les cambres qui a la solució se covenen.

24. Questió es: si la potencia mou sa vertut son actu o si-l mou per vertut del objet.

Solució: x. y. a. s. e. a. u. y. i. a. u. z..

Per x. es significada la cambra de immediate mediate e la cambra qui està en la questió, e per y. es significat que segons lo triangle vermell cové que l'objet estant per y. en lo triangle vermell, influa en la potencia tota hora que aja l'objet segons la segona e la tersa cambra; e per asò entén g. que de la potencia cové exir vertut qui mova son actu a pendre objet, cor si no ó faia, seria desordenació en la segona e en la tersa cambra, e seria ordenació en la quarta, e asò es impossíbol: per la qual impossibilitat es significada la solució en la cambra de immediate mediate, segons que damunt es significat.

25. Questió es: si la potencia pren l'objet dintre sí metexa o fora sí metexa.

Solució: x. z. foc terra aer aygua e. a. u. y. i. u. z..

La responció de la questió es significada en la primera cambra, indicant, per metàfora, la segona e la tersa cambra, la quarta e la .v.^a, e de converso; cor lo foc en sí atrau la cecor que reeb de la terra e fora sí la gita en l'aer que escalfa, lo qual gítament fa per so cor l'aygua i ve ab la terra en quant la refreda, e per asò es la obra dintre producta e apar defora, so es en lo elementat; e asò metex se seguex de b. c. d. en e., e de f. g. h. en i., cor con e. es en a. u. y., adoncs es e. dintre b. c. d. per obra e es defora per a. u. y. qui no son b. c. d., e asò metex se seguex de i. qui es en u. z.; e si asò no era enaxí, impossíbol cosa seria que z. fos en x. per colpa imperfecció privació ni per raó, ni potencia ni objet ni obra dintre ni defora re no serien, e immediate e mediate serien en privació.

26. Questió es: si peccat, qui es non re, pot esser ocasió de re.

Solució: y. y. s. s. e. a. u. y. e. u. z. foc foc.

Per les cambres es significada la solució; cor la tersa cambra es la fi de s., e la quarta no es la fi de s., e la quarta no es la fi de s., ans es contra sa fi; e cor es contra sa fi, es la tersa cambra concordant ab esser e la quarta ab no esser; e cor <a> la quarta cambra es subjecta la s., per asò es peccat ocasió de alcuna cosa, jassia que sia non res, so es assaber, peccat esser ocasió de pena e de la privació de la fi de s.: cor enaxí con lo foc simple es ocasió del conpost, enaxí peccat, qui es non re, es ocasió de pena e de privació de be con es en re estant, so es en s. qui està en la quarta cambra; e enaxí con foc qui es ocasió de home, jassia que no sia home, enaxí y., qui es en la tersa cambra, es ocasió de esser, jassia que no sia l'ens en que es, e la z. qui es en la quarta cambra es ocasió de peccat e de colpa, jassia que no sia lo peccat ni la colpa.

27. Questió es: qual es pus demostrable, o veritat o falsetat?

Solució: y. z. e. a. u. y. i. u. z. e. u. z. i. a. u. y. x. x..

La y. à concordansa ab esser perfecció, e la z. ab privació imperfecció, significant, la derrera cambra, la .j.^a x. concordansa esser en la segona e en la tersa cambra, e l'autra x. significant l'autra concordansa en la quarta cambra e en la quinta. On, con asò sia enaxí, doncs solta es la questió en la significació damunt dita.

28. Questió es: si la volentat qui desama falsetat es tan prob a veritat con a falsetat.

Solució: z. z. e. y. i. z. x. x..

Per la .j.^a x. <de la derrera cambra> es significada potencia e per l'autra objet, e per la segona cambra es significat que la h. qui desama z., es pus prob a la y. que a la z. per so con es moguda per d.; mas cor e. cové esser en àbit con h. desama z., per asò immediate es pus prob h. a z. que a y., mas mediate es pus prob a y. que a z., segons que damunt es dit; e per asò es questió significada per lo vert en la primera cambra si la e. qui es en la segona cambra, es tan luy n a la z. con es la i. per la e., e la solució està en la solució de la primera questió, segons que damunt es dit e es significat per les cambres.

¶ Fenides son les questions qui son soltes per la letra qui espon les figures e qui mostra con hom deja ensercar la solució de la questió per les cambres.

II Comensen les questions qui tan solament son soltes per figures.

AQUESTES questions son soltes per les figures de les cambres segons que les cambres e les questions signifiquen les solucions, avent cascuna questió cambres dejús sí on es la solució denotada. E qui en les cambres no sab apersebre la solució, recorre a les cambres, discurren la t. per elles, segons la regla que n'avem donada en les questions denant aquestes, e gart la doctrina segons la qual està la t. en aquelles cambres, e seguesca aquella doctrina; e aquesta es regla general a la solució de les questions qui son de a. s. t. u. x. y. z. e de los .iij. comensamens. E primerament direm de les questions de a., e puxes per consequent direm de les altres.

1. De les questions de a.

QUESTIÓ ES: si Deus es en sí metex.

Solució: bonea bonea esser perfecció privació imperfecció t. t. s. u. y. z..

2. Questió es: si la bonea de Deu e son bonificar an equal granea.

Solució: bonea granea a. a. a. s. a. t. poder justícia eternitat noblea.

3. Questió es: si bonea à poder en eternitat.

Solució: bonea eternitat a. t. s. u. esser perfecció majoritat fi justícia larguea.

4. Questió es: si en Deu à dignitatz.

Solució: bonea poder a. s. a. t. u. u. y. z. e. a. u. y. y. u. z..

5. Questió es: si j.^a dignitat de Deu pot esser en altre sens distinció de les dignitatz.

Solució: bonea saviea granea poder esser perfecció larguea noblea s. u. a. t..

6. Questió es: si los benahuyratz qui son en gloria, amen Deu equalment en sa essencia e en sa obra.

Solució: bonea volentat a. a. caritat justícia majoritat egualtat.

7. Questió es: si la obra que Deus à en si metex intrínscament es essencial o accidental.

Solució: bonea vertut granea eternitat perfecció justícia majoritat menoritat esser privació e. a. i. a. diferencia contrarietat.

8. Questió es: si substancia es dita en Deu propriament o <in>propriament.

Solució: bonea veritat a. y. a. t. a. x. essencia dignitatz actu forma.

9. Questió es: si en Deu està gloria per bonificar qui sia gloriejar.

Solució: bonea gloria a. t. vida actu granea volentat justícia noblea.

10. Questió es: si Deus es pus demostrable per senblansa que per desenblansa.

Solució: bonea perfecció granea noblea e. a. u. y. i. u. z. s. t. s. x..

11. Questió es: si en Deu pot esser relació.

Solució: bonea justícia poder perfecció Deu obra dignitatz actu e. a..

12. Questió es: si cor Deus s'entén e s'ama, se seguex tant de be con es son entendre e son amar.

Solució: bonea larguea granea justícia poder volentat esser perfecció.

13. Questió es: si bonea e son bonificar son sens composició.

Solució: bonea simplicitat granea eternitat esser perfecció actu relació.

14. Questió es: si Deus es pus demostrable per los actus de les dignitatz que per les dignitatz.

Solució: bonea noblea a. a. a. t. a. s. a. x. a. y..

15. Questió es: si la misericordia de Deu es essencia o potencia.

Solució: bonea misericordia granea eternitat essencia actu immediate mediate esser privació.

16. Questió es: si la senyoria de Deu es eternal.

Solució: bonea senyoria a. t. a. u. dignitatz relació s. t..

De granea

QUESTIÓ ES: si en Deu an equal granea possibilitat e impossibilitat.

Solució: granea granea a. a. eternitat perfecció justícia larguea.

18. Questió es: si la granea de Deu es pus inmensa per eternitat qui eternific eternal be espacificat, que sens be espacificat eternalment.

Solució: granea eternitat poder justícia saviea volentat actu relació.

19. Questió es: si la granea que Deus à en entendre e voler, gloriejar e bonificar pot esser inmensa en velocitat.

Solució: granea poder eternitat gloria volentat justícia esser perfecció.

20. Questió es: si la saviea de Deu pot esser tan gran en sí metexa sens obra intrínscica espacificativa, con avent en sí obra intrínscica espacificativa.

Solució: granea saviea eternitat vertut poder volentat simplicitat noblea.

21. Questió es: si la volentat de Deu vol esser en la bonea e granea e eternitat, e que bonea granea eternitat sien en ella.

Solució: granea volentat justícia larguea perfecció noblea glòria simplicitat.

22. Qüestió es: si la granea de Deu à tan gran vertut en bonea eternitat poder etc., con à en saviea e en volentat.
Solució: granea vertut poder justícia glòria perfecció volentat larguea simplicitat noblea.

23. Qüestió es: si en Deu pot ésser alguna obra on no-s segueca contradicció, la qual parega ésser contradicció a humà enteniment.
Solució: granea veritat a. s. ésser perfecció
predestinació franc arbitre.

24. Qüestió es: si Deu es pus entelligible e amable per obra intrínscica que extrínscica.
Solució: granea glòria eternitat perfecció bonea volentat saviea justícia.

25. Qüestió es: si Deu pot ésser ocasió a imperfecció.
Solució: granea perfecció poder saviea volentat justícia simplicitat noblea.

26. Qüestió es: si estant .j.^a dignitat de Deu en altra, es la .j.^a limitata en l'altra.
Solució: granea justícia eternitat poder volentat perfecció glòria larguea simplicitat noblea essencia actu e. a..

27. Qüestió és: si la larguea de a. pot donar inmens e eternal do.
Solució: granea larguea a. a. a. t. dignitat actu forma relació.

28. Qüestió és: si la simplicitat de Deu pot ésser en tan gran granea sens simplificar con ab simplificar.
Solució: granea simplicitat bonea eternitat volentat glòria
foc foc.

29. Qüestió és: demanat es, què es Deu?
Solució: granea noblea a. a. essencia actu dignitat relació ésser perfecció vida forma e. a..

30. Qüestió és: si cové ésser gran colpa per so que Deu pusca usar de gran misericordia.
Solució: granea misericordia a. u. a. z. e. a. u. y. i. a. u. z. ésser perfecció privació imperfecció immediate mediate
actu relació.

31. Qüestió és: si visci e falsetat auriem en Deu major granea, si eren en ell, que en negú altre ens.
Solució: granea senyoria s. t. e. u. z. i. a. u. y. m. a. u. y. z.
r. a. u. y. z. foc aygua foc terra.

De eternitat

QUESTIÓ ES: si Deu e sa eternitat son .j. ens metex.
Solució: eternitat eternitat a. a. bonea granea poder noblea volentat justícia e. a. ésser perfecció.

33. Qüestió és: si'l poder de Deu pot, <en> eternitat, possificar equal e senblant obra a sí metex e a eternitat.
Solució: eternitat poder a. t. a. x. volentat justícia
simplicitat noblea.

34. Qüestió és: si Deu es eternalment entelligible <e entès realment>.
Solució: eternitat saviea a. y. actu relació ésser perfecció justícia noblea.

35. Qüestió és: si Deu es pus amable per sí que per creatura.
Solució: eternitat volentat bonea granea justícia simplicitat
a. s..

36. Qüestió és: si la vertut de Deu se pot minvar ni créxer obrant o no obrant.
Solució: eternitat vertut granea poder majoritat egualtat a. a. dignitat actu acció relació ésser privació majoritat menoritat.

37. Qüestió és: si enaxí's cové que la saviea de Deu aja entendre en eternitat, con à en sí metexa.
Solució: eternitat veritat volentat justícia simplicitat noblea.

38. Qüestió és: si en Deu an tan gran concordansa eternificar e gloriejar, con an eternitat e glòria.
Solució: eternitat glòria actu relació ésser perfecció granea justícia.

39. Qüestió és: si ans que'l mon fos, la perfecció de Deu era contra imperfecció.
Solució: eternitat perfecció a. a. a. x. e. a. u. y. i. u. z..

40. Qüestió és: per que la justícia de Deu conserva los dampnatz perdurablement pus que misericordia no-ls perdona?
Solució: eternitat justícia e. a. i. a. mèrit colpa
noblea senyoria.

41. Qüestió és: si Deu vol ésser Deu pus que es Deu.
Solució: eternitat larguea dignitat actu granea volentat a. a..

42. Qüestió és: si en Deu se cové perfeccionejar, enaxí con voler en eternificar.
Solució: eternitat simplicitat volentat perfecció actu relació justícia noblea.

43. Qüestió és: si per muntiplicació de nombre infinit en dignitat poria en Deu aumentar noblea.
Solució: eternitat noblea granea larguea volentat perfecció poder saviea e. a..

44. Questió és: si la misericòrdia de Deu à imperfecció de granea cor lo mon no es eternal.

Solució: eternitat misericòrdia granea perfecció a. t. a. x. dignitat actu.

45. Questió és: si la senyoria de Deu es immensa.

Solució: eternitat senyoria a. t. granea justícia
simplicitat noblea.

De poder

QUESTIÓ ES: si en la natura de Deu pot esser concordansa e egualtat.

Solució: poder poder a. a. bonea granea eternitat perfecció esser privació simplicitat noblea e. a. i. a. y. z..

47. Questió és: si la saviea de Deu à tan gran poder en bonea granea etc., con entendre.

Solució: poder saviea volentat justícia bonea granea
eternitat noblea.

48. Questió és: si la volentat de Deu à poder en infinir, pus que volentat d'ome à poder en voler infinir alcuna cosa.

Solució: poder volentat granea eternitat dignitat actu
forma relació esser perfecció e. a..

49. Questió és: si-l poder de Deu qui possifica en sí metex entenenent e amant e possificant e magnificant, gita fora sí metex sa vertut.

Solució: poder vertut a. a. a. t. granea eternitat
comensament fi.

50. Questió és: si Deus pot fer alcun ens lo qual sab que no farà.

Solució: poder veritat granea justícia actu relació concordansa egualtat e. a. i. a..

51. Questió és: si-l poder de Deu pot en sí metex fer alcuna cosa per que aja gloria.

Solució: poder gloria bonea granea saviea volentat
justícia larguea actu relació a. s. a. z..

52. Questió és: per que hom se maravella dels miracles que Deus fa, pus que à tot poder?

Solució: poder perfecció n. a. r. a. e. u. z. i. u. y. esser privació foc aer.

53. Questió és: si-l poder de Deu à tanta perfecció con vol son voler.

Solució: poder justícia granea eternitat simplicitat noblea
actu relació.

54. Questió és: si-l poder de Deu pot tant donar con es sa granea.

Solució: poder larguea granea eternitat justícia simplicitat bonea volentat.

55. Questió és: si totz los actus de les dignitatz de Deu poden esser en cascuna dignitat.

Solució: poder simplicitat granea eternitat a. a. e. a. i. a. majoritat menoritat.

56. Questió és: si-l poder de Deu es aytan noble en possificar, con la saviea de Deu en entendre e la volentat en amar.

Solució: poder noblea bonea perfecció granea eternitat volentat justícia e. a..

57. Questió es: si-l poder de Deu pot tant per misericòrdia con per eternitat e granea.

Solució: poder misericòrdia a. a. a. t. a. x. actu relació.

58. Questió es: si Deus pogra esser senyor si pogués peccar.

Solució: poder senyoria a. a. volentat justícia esser privació
e. a. i. a..

De saviea

QUESTIÓ ES: si en Deu es saviea per so que entena o si enten per so que sia savi.

Solució: saviea saviea a. a. granea eternitat t. t.

majoritat egualtat Deu obra x. x. actu prima entenció.

60. Questió es: si la volentat de Deu ama tot so que sab la saviea.

Solució: saviea volentat granea eternitat bonea justícia c. g.
d. h..

61. Questió es: si la saviea de Deu pot entendre entenenent e entès sens vertut espascificativa.

Solució: saviea vertut bonea granea volentat gloria
perfecció justícia foc foc foc aer foc aygua foc terra c. y. h. z..

62. Questió es: si es leguda cosa a dir que la saviea de Deu am e que la volentat de Deu sapia.

Solució: saviea veritat a. y. a. z. a. a. actu relació e. a. y. i. z..

63. Questió es: si Deus sab nombre infinit.

Solució: saviea gloria a. a. a. s. a. t. dignitat actu
potencia relació e. a. reyalitat raó.

64. Questió es: si en Deu à major perfecció sa saviea con entén sa perfecció, que con entén que entén més que negú altre ens.

Solució: saviea perfecció bonea granea a. t. Deu majoritat
a. x. esser privació.

65. Questió es: si Deus ama gran actu de saviea pus ama granea en saviea.

Solució: saviea justícia granea volentat larguea simplicitat
e. a. m. a. r. a..

66. Questió es: si la saviea de Deu entenent largifica per bonea granea eternitat poder volentat etc.

Solució: saviea larguea bonea granea eternitat poder
volentat vertut a. t. Deu majoritat.

67. Questió es: per que composició es pus luyn a Deu que a àngel?

Solució: saviea simplicitat granea eternitat actu relació a. s..

68. Questió es: si en Deu es entenció.

Solució: saviea noblea granea poder volentat justícia
dignitat relació forma ordinació actu acció.

69. Questió es: si la misericordia de Deu pot perdonar a home presís.

Solució: saviea misericordia a. x. esser perfecció realitat raó a. t. Deu majoritat creatura menoritat u. u. esperansa caritat
a. a. granea justícia larguea noblea.

70. Questió es: si Deus pogra esser senyor sens que en hom no fossen vertutz ni viscis.

Solució: saviea senyoria a. x. esser privació
perfecció imperfecció imediate mediate actu relació.

De volentat

QUESTIÓ ES: si la volentat de Deu qui ama e la volentat de Deu qui desama son .j.^a metexa volentat.

Solució: volentat volentat a. a. s. s. e. y. i. z.
justícia misericordia.

72. Questió es: si la volentat de Deu à major vertut en voler que en no voler.

Solució: volentat vertut granea eternitat justícia noblea dignitat relació e. y. i. z. foc foc.

73. Questió es: si la volentat de Deu ama que veritat verific en so qui per la volentat es amat.

Solució: volentat veritat bonea granea justícia larguea
dignitat actu forma relació.

74. Questió es: si la volentat de Deu à bonea espascificativa en sa gloria per voler e volent e volgut.

Solució: volentat gloria granea poder justícia noblea foc foc
e. a..

75. Questió es: si tot so cové esser en Deu per qui creatura fos Deu.

Solució: volentat perfecció granea eternitat poder gloria bonea justícia veritat noblea.

76. Questió es: si tot so qui es en Deu es Deu.

Solució: volentat justícia poder saviea forma ordinació
obra egualtat granea eternitat larguea noblea.

77. Questió es: si la volentat de Deu se pot tota donar.

Solució: volentat larguea granea poder saviea justícia
gloria perfecció simplicitat noblea.

78. Questió es: si la forma del voler de Deu es .j.^a metexa en nombre ab la forma de la volentat.

Solució: volentat simplicitat granea eternitat
justícia simplicitat e. a. i. a..

79. Questió es: si <a> la volentat de Deu plau que hom li atreboesca tota noblea.

Solució: volentat noblea granea eternitat poder justícia e. a.
i. a..

80. Questió es: si Deus à major plaer en perdonar que en punir.

Solució: volentat misericordia a. a. s. x. reyalitat raó y. z..

81. Questió es: si Deus se covengra a esser senyor sens que mal no fos.

Solució: volentat senyoria granea noblea justícia larguea manament prima entenció gloria evum.

De vertut

QUESTIÓ ES: si Deus à major enteniment entenent sí metex, que entenent creatura.

Solució: vertut vertut a. t. actu relació
prima entenció secunda entenció.

83. Questió es: si es justa cosa que la vertut de Deu sia en veritat.

Solució: vertut veritat granea eternitat volentat justícia e. a.
i. a..

84. Questió es: qual es la major vertut que creatura pusca aver en gloria?

Solució: vertut gloria foc foc foc aer foc terra Deu creatura concordansa majoritat perfecció imediata.

85. Questió es: si en la perfecció de Deu à vertut perfeccionativa.

Solució: vertut perfecció granea eternitat volentat justícia poder saviea larguea noblea foc foc e. a. i. z..

86. Questió es: si la vertut de Deu pot esser immensa e eternal justificant en ella justícia.

Solució: vertut justícia bonea granea poder volentat
perfecció larguea saviea simplicitat concordansa egualtat.

87. Questió es: si la vertut de Deu menorifica sa granea largificant de sa essencia metexa per bonea eternitat etc.

Solució: vertut larguea granea eternitat poder simplicitat
esser perfecció majoritat egalat foc foc.

88. Questió es: si la vertut de Deu contradiu sa simplicitat avent actu intrínsic.

Solució: vertut simplicitat granea noblea bonea eternitat
poder volentat.

89. Questió es: si a la vertut de Deu es noblea obrar o si li es viltat.

Solució: vertut noblea bonea granea poder volentat
perfecció justícia e. a. i. z. esser privació.

90. Questió es: si la vertut de Deu era sens actu en misericordia con no perdonava, adoncs con lo mon no era.

Solució: vertut misericordia a. t. x. x. granea eternitat
actu relació reyalitat raó esser privació.

91. Questió es: si en la divina senyoria auria defalimnt de vertut si Deus no entenia ni justificava.

Solució: vertut senyoria a. x. a. s. e. a. u. y. i. u. z..

De veritat

QUESTIÓ ES: si per tota la vertut de Deu, qui es immensa, està veritat creada, qui es termenada.

Solució: veritat veritat a. a. granea saviea volentat justícia a. t. Deu majoritat creatura menoritat diferencia egualtat a. x. dignitat actu forma
relació.

93. Questió es: si falsificar es contra gloriejar.

Solució: veritat gloria a. z. e. a. u. y. i. u. z. e. u. z. i. u. y. mèrit colpa imediata mediate esser privació.

94. Questió es: si perfeccionejar contradiu verificar.

Solució: veritat perfecció granea eternitat justícia simplicitat esser privació.

95. Questió es: si la justícia de Deu pot més verificar en sí metexa, que creatura, per injuria, falsificar en sí metexa.

Solució: veritat justícia granea eternitat poder volentat a. t..

96. Questió es: si la larguea de Deu pot esser en tan gran granea de volentat, con la veritat de Deu en saviea.

Solució: veritat larguea a. a. bonea poder gloria perfecció simplicitat noblea.

97. Questió es: si la veritat de Deu, verificant en bonea granea eternitat, contradiu a la simplicitat de cascuna dignitat.

Solució: veritat simplicitat a. a. granea noblea s. y. reyalitat raó y. z..

98. < Questió es: si la veritat de Deu, verificant misericordia, es més nobla que la justícia.

Solució: veritat noblea justícia misericordia granea egualtat
a. t.>.

99. Questió es: si con la justícia de Deu ponex alcun peccador, la veritat verifica per misericordia.

Solució: veritat misericordia granea eternitat justícia volentat a. x..

100. Questió es: si la veritat de Deu es causa que sia senyoria.

Solució: veritat senyoria a. x. justícia perfecció esser privació a. s. e. a. i. z..

De gloria

QUESTIÓ ES: si en Deu pot esser gloria en gloria sens diversitat d'essencia.

Solució: gloria gloria granea eternitat volentat justícia dignitat relació majoritat egualtat.

102. Questió es: si el poder de Deu pot en sí metèx gloriejar e perfeccionar.

Solució: gloria perfecció a. t. granea eternitat actu relació majoritat egualtat concordansa fi.

103. Questió es: si en Deu à tan gran gloria per bonificar magnificar eternificar glorificar perfeccionar, con per entendre e amar.

Solució: gloria justícia concordansa egualtat simplicitat noblea a. a..

104. Questió es: si la larguea de Deu pot donar tanta de gloria con es sa granea.

Solució: gloria larguea granea eternitat volentat simplicitat poder justícia.

105. Questió es: si en Deu gloriejar contradiu simplicitat.

Solució: gloria simplicitat volentat justícia perfecció noblea concordansa egaltat.

106. Questió es: si Deus es pus gloriós per gloriejar que per nobilitar.

Solució: gloria nobilitat a. a. dignitat actu forma relació esser privació.

107. Questió es: si entre la gloria de Deu e sa misericòrdia à diferencia.

Solució: gloria misericòrdia actu relació comensament fi majoritat menoritat.

108. Questió es: si Deus per so cor es senyor à major gloria que no agra si senyor no fos.

Solució: gloria senyoria a. t. a. u. a. x. actu relació.

De perfecció

QUESTIÓ ES: si a Deu bastara crear .j. punt tan solament si sa obra fos extrínscica e no intrínscica.

Solució: perfecció perfecció dignitat relació actu forma esser privació.

110. Questió es: si so qui es en la perfecció de Deu està en ell per indigencia.

Solució: perfecció justícia a. a. granea eternitat x. x. esser libertat.

111. Questió es: si fóra més de imperfecció que de perfecció si Deus res no fos.

Solució: perfecció larguea a. t. essencia ens substancia accidens majoritat negació menoritat afirmació t. x. privació impossibilitat.

112. Questió es: si tot so cové esser Deu, que Deus fa en sí metèx.

Solució: perfecció simplicitat granea eternitat t. t. unitat essencia e. a. i. a. afirmació negació substancia accident.

113. Questió es: si el poder de Deu ab que pot la savia entendre, e lo poder ab que pot la volentat voler <son> .j. en nombre ab lo poder qui es en la perfecció de Deu.

Solució: perfecció noblea granea eternitat volentat justícia gloria simplicitat.

114. Questió es: si la misericòrdia de Deu à pasció con la justícia ponex los peccadors.

Solució: perfecció misericòrdia t. t. fi fi concordansa egualtat e. z. e. a..

115. Questió es: per que-s cové a Deu esser senyor, pus que à tota perfecció en sí metèx?

Solució: perfecció senyoria a. t. noblea fi prima entenció secunda entenció a. x. immediate mediate.

De justícia

QUESTIÓ ES: si la justícia de Deu es aytan gran en la bonea granea eternitat poder saviea etc., con en sí metèxa.

Solució: justícia justícia t. t. essencia essencia majoritat majoritat egualtat egualtat.

117. Questió es: si la justícia de Deu fa tant largificar lo poder, con la granea pot donar.

Solució: justícia larguea bonea volentat foc foc esser majoritat.

118. Questió es: si justícia seria en la simplicitat de Deu con simplifica fora sa natura, si non simplifica en sa intrínscica natura.

Solució: justícia simplicitat a. a. saviea volentat

conposició menoritat.

119. Questió es: si la justícia de Deu pot justificar sens nobilitar de so que justifica.

Solució: justícia noblea bonea poder actu relació
esser privació.

120. Questió es: si cové esser gran mèrit e gran colpa per so que Deus pusca esser de gran justícia e de gran misericòrdia.

Solució: justícia misericòrdia a. t. granea majoritat t. u. majoritat caritat x. x. esser privació.

121. Questió es: si Deus es senyor per so que ús de justícia.

Solució: justícia senyoria a. a. granea eternitat a. t.
eternitat comensament dignitat relació.

De larguea

QUESTIÓ ÉS: si en Deu larguea e largificar an egualtat en granea de bonea eternitat poder saviea e volentat.

Solució: larguea larguea a. a. simplicitat noblea forma relació t. t. unitat essencia substancia accident.

123. Questió es: si la larguea de Deu pot largificar de la divina entitat e natura.

Solució: larguea simplicitat a. a. poder poder a. t.
unitat essencia x. x. esser perfecció.

124. Questió es: si a la larguea de Deu es major noblea que de sa entitat largific, que de la entitat de creatura.

Solució: larguea noblea a. t. actu majoritat comensament fi.

125. Questió es: si Deus feent misericòrdia largifica de sí metex.

Solució: larguea misericòrdia e. a. a. t. Deus creatura
unitat substancia.

126. Questió es: si en Deu larguea e senyoria an egual relació e actu.

Solució: larguea senyoria a. a. granea eternitat t. t.
creatura menoritat x. x. immediate mediate esser privació.

De simplicitat

QUESTIÓ ES: si aquella simplicitat cové esser en Deu per que sia pus luyn a composició.

Solució: simplicitat simplicitat granea eternitat
volentat justícia actu relació esser privació.

128. Questió es: si enaxí con punt per major menoritat es pus simple, si enaxí Deus per major majoritat es pus simple.

Solució: simplicitat noblea a. t. granea ens menoritat no ens concordansa egualtat volentat justícia.

129. Questió es: si la misericòrdia de Deu es conposta de relació.

Solució: simplicitat misericòrdia t. t. unitat essencia diferencia contrarietat actu relació reyalitat raó.

130. Questió es: qual es la major senyoria que simplicitat pot aver sobre composició?

Solució: simplicitat senyoria dignitat actu granea eternitat unitat substancia Deu creatura.

De noblea

QUESTIÓ ES: si tota noblea on no sia imperfecció ni viltat, deu esser atribuïda a Deu.

Solució: noblea noblea volentat justícia poder perfecció e. a.
i. z..

132. Questió es: si lo pus noble actu que hom pot considerar cové esser en Deu.

Solució: noblea misericòrdia granea justícia bonea eternitat dignitat relació a. t. Deu majoritat creatura menoritat.

133. Questió es: si a home se cové negú honrament mas tan solament per honrar Deu.

Solució: noblea senyoria prima entenció secunda entenció immediate mediate.

De misericòrdia

QUESTIÓ ES: si la misericòrdia de Deu dóna tant perdonant con la justícia ponex condemnant.

Solució: misericòrdia misericòrdia a. t. unitat essencia
granea egualtat t. x. majoritat menoritat reyalitat raó
immediate mediate.

135. Questió es: si la misericordia e la senyoria de Deu pot esser en tan gran granea, con es la granea del poder e de la saviea e de la volentat de Deu.

Solució: misericordia senyoria granea justicia eternitat perfecció e. a..

De senyoria

QUESTIÓ ES: si la senyoria de Deu à major noblea en los homens justz que en los peccadors.

Solució: senyoria senyoria simplicitat noblea actu relació perfecció justicia.

2. De les questions de ànima, e primerament

De b.

QUESTIÓ ES: si ànima es.

Solució: b. b. a. s. s. t. s. u. s. x. s. y. s. z..

2. Questió es: si totes ànimes son de .j.^a ànima general a totes ànimes.

Solució: b. c. s. s. t. u. u. a. s. x. x..

3. Questió es: si à diferencia enfre ànima e ses potencies.

Solució: b. d. s. t. foc foc foc aer e. i. n. r..

4. Questió es: si à diferencia enfre memoria e enteniment.

Solució: b. e. k. l. c. d. b. d. n. r..

5. Questió es: si lo comú actu de memoria enteniment e volentat es compost de partz artificials o naturals.

Solució: b. f. e. i. n. r. foc foc creatura obra.

6. Questió es: si la memoria mou la volentat a voler menbrar vertuosament o localment.

Solució: b. g. s. s. x. x. u. u. foc foc foc terra.

7. Questió es: si la memoria mou la volentat o l voler de la volentat.

Solució: b. h. s. t. x. x. actu relació

prima entenció secunda entenció.

8. Questió es: si l'ànima à en tota sí metexa passió con la volentat desama so que volria amar.

Solució: b. i. e. n. foc foc foc aygua foc terra foc aer.

9. Questió es: si oblidar es deminació de memoria e menbrar creximent.

Solució: b. k. a. s. s. t. s. u. x. x..

10. Questió es: si entendre crex moltiplicant accidens o partz.

Solució: b. l. e. n. i. r. s. t. potencia objet.

11. Questió es: si volentat pot voler sens menbrar.

Solució: b. m. e. a. n. a. majoritat minoritat mèrit colpa.

12. Questió es: si memoria oblida per sessament de menbrar o per minvament de vertut.

Solució: b. n. a. a. perfecció justicia x. x. mèrit colpa.

13. Questió es: si memoria pot en .j. temps menbrar e oblidar.

Solució: b. o. r. r. e. i. k. m. t. x. diferencia objet.

14. Questió es: si en .j. temps son actives e passives potencies memoria enteniment e volentat.

Solució: b. p. e. i. n. r. x. x. u. u. foc foc aer terra.

15. Questió es: si ànima pot aver equal mèrit o equal colpa per menbrar entendre e amar.

Solució: b. q. e. a. u. y. i. a. u. y. n. a. u. y. r. a. u. y..

16. Questió es: si ls actus de les potencies de l'ànima s'unexen e-s departexen per formes o per partz.

Solució: b. r. s. t. x. x. foc aer aygua terra.

De c.

QUESTIÓ ES: si enteniment agens e enteniment possíbol differunt en essencia.

Solució: c. c. b. f. d. h. foc foc foc terra foc aer.

18. Questió es: si enteniment entén sí metex con entén volentat.

Solució: c. d. a. s. k. m. potencia objet concordansa egaltat.

19. Questió es: si enteniment entén enans sí metex que la especia que entén.
Solució: c. e. s. s. d. h. b. f. c. g. foc foc forma relació x. x..
20. Questió es: si enteniment es movable per la transmutació de .j. objet en altre entès e innorat.
Solució: c. f. a. a. foc foc foc aygua.
21. Questió es: si caritat pot tant pujar per enteniment con fe per volentat.
Solució: c. g. e. a. n. a. s. s. s. u..
22. Questió es: si la vertut de l'ànima es diversificada ans que sia en les potencies.
Solució: c. h. s. s. t. t. fi fi egualtat egualtat
prima entenció secunda entenció.
23. Questió es: si l'enteniment comensa enans a entendre en les coses entellectuals que en les sensuais.
Solució: c. i. e. a. foc foc foc aygua immediate mediate.
24. Questió es: per que la entitat de la substancia es pus greu cosa a esser entesa que la qualitat e la natura de la substancia?
Solució: c. k. l. m. t. t. operació majoritat creatura menoritat
e. a..
25. Questió es: si innorar es privació de enteniment o si es actu de innorancia.
Solució: c. l. esser privació potencia actu majoritat acció.
26. Questió es: si ànima racional es ens congregat de materia e de forma.
Solució: c. m. s. s. a. s. s. u. x. x. y. z..
27. Questió es: per que memoria s'à més a pasció que l'enteniment que la volentat?
Solució: c. n. s. s. m. a. e. a. x. x. franc arbitre mèrit.
28. Questió es: si les potencies de l'ànima son de sa essencia o si son ses qualitatz nades de sa vertut.
Solució: c. o. s. s. u. u. foc foc foc aygua aer terra a. x..
29. Questió es: si-Is actus de les potencies nexen en la essencia de l'ànima.
Solució: c. p. s. t. a. s. foc foc foc aer s. x..
30. Questió es: si enteniment à acció en la volentat e la volentat en l'enteniment, e si la memoria es subjecta a aquelles accions.
Solució: c. q. s. t. forma materia
prima entenció secunda entenció.
31. Questió es: per que enteniment pren pus vertaderament la especia sensual que la ymagenativa?
Solució: c. r. s. t. a. s. u. x. y. z. foc foc foc terra.
- De d.
- QUESTIÓ ES: si la volentat e son voler son de .j.^a natura metexa.
Solució: d. d. a. s. u. u. y. z. esser privació mèrit colpa.
33. Questió es: si en gloria volens es causa a entendre e a menbrar, e de converso.
Solució: d. e. a. s. s. x. foc foc foc aer.
34. Questió es: per que memoria que menbra con volentat desama, s'à més passió que con menbra con volentat ama?
Solució: d. f. comensament fi moviment forma
majoritat menoritat.
35. Questió es: per que ànima reposa amant e à pasció airant?
Solució: d. g. a. s. s. s. x. u. u. y. x. foc aer foc aygua.
36. Questió es: per que franc arbitre se concorda mils ab volentat amant que airant?
Solució: d. h. a. s. u. u. y. z. x. x.
prima entenció secunda entenció.
37. Questió es: si ànima es passiva per vertut e activa per potencies.
Solució: d. i. s. u. s. t. forma materia s. s. a. a..
38. Questió es: si en les potencies de l'ànima o en lurs actus es acció e pasció.
Solució: d. k. m. a. u. y. e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc terra.
39. Questió es: si en cascuna potencia l'ànima es acció e passió.
Solució: d. l. e. i. m. r. s. s. u. u. y. z. a. s. s. x..
40. Questió es: si la volentat qui ama so que l'enteniment entén es pus amable que la volentat qui ama so que l'enteniment no entén.
Solució: d. m. e. a. u. y. m. a. u. y. esser privació
majoritat menoritat.
41. Questió es: per que per gran voler es engenrat dubte de so qui es en veritat menbrat entès e amat?
Solució: d. n. s. s. esser privació perfecció inperfecció r. r.

b. d. b. c..

42. Questió es: si en la creació de l'ànima racional es creada la sincitiva e la influencia que n reeb la vegetativa.

Solució: d. o. a. s. s. t. t. x. foc aer foc terra foc aygua.

43. Questió es: si la forma que l'ànima es al cors, es destincta a la forma que l'ànima à per sí metexa.

Solució: d. p. s. s. forma materia s. u. s. x. a. s. foc aer.

44. Questió es: demanat es en que nexen los actus de les potencies ni de que son engenratz.

Solució: d. q. s. s. u. u. y. z. x. x. foc foc foc aygua foc aer

foc terra.

45. Questió es: si la racionalitat o racionar passa per les potencies, o si l'actu de les potencies passa per la raó racionant.

Solució: d. r. e. i. n. foc foc x. x. u. u. t. t. s. s..

De e.

QUESTIÓ ES: si voler pot tant créxer per entendre con per menbrar, ni si menbrar pot tant créxer per entendre con per voler.

Solució: e. e. e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z. s. s..

47. Questió es: si dubitació es pus prob a .j.^a potencia que a altra.

Solució: e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. s..

48. Questió es: si enteniment en .j. temps pot entendre diverses objetz.

Solució: e. g. s. s. t. t. foc foc foc terra n. r..

49. Questió es: si en la raó es negun seyn comú a memoria enteniment e volentat.

Solució: e. h. a. s. e. a. u. y. i. a. u. y. x. x. s. s. comensament fi s. t. foc foc.

50. Questió es: demanat es si en la fantasia es seyn comú als particulars de la sincitiva.

Solució: e. i. s. s. comensament fi foc foc foc aygua x. x..

51. Questió es: si les potencies an passió la .j.^a en l'autra immediate o mediate.

Solució: e. k. x. x. f. f. foc foc n. r. foc terra foc aygua.

52. Questió es: si la entellectiva potencia usa, fora del cors, de la ymaginativa e sincitiva.

Solució: e. l. a. s. x. x. u. u. foc foc foc aygua.

53. Questió es: qual es pus amable, o l'ànima o ses potencies o los actus de les potencies?

Solució: e. m. a. s. a. a. s. s. t. t. foc foc foc aer.

54. Questió es: si franc arbitre à major granea en voler per entendre que per innorancia.

Solució: e. n. e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z. x. x..

55. Questió es: si de los actus de les potencies pot esser neguna part fora les potencies.

Solució: e. o. s. s. foc foc aer aer aygua aygua terra terra.

56. Questió es: si menbrar entendre voler son tan prob a l'ànima con los .v. seyns son prob a la sincitiva.

Solució: e. p. s. s. a. s. s. t. s. x. s. y. s. z. foc foc foc terra.

57. Questió es: si les .iiij.e potencies de la vegetativa son tan prob a la sincitiva con les .v. potencies de la sincitiva son prob a la racional.

Solució: e. q. s. s. relació acció forma materia foc foc.

58. Questió es: si la potencia racional influex sa vertut sens mijà en la vegetativa.

Solució: e. r. s. s. foc foc foc aygua u. u..

De f.

QUESTIÓ ES: si la vertut de l'ànima està en les potencies en continua quantitat o en discreta.

Solució: f. f. e. i. n. r. a. s. s. s. t. foc foc foc aer.

60. Questió es: si la vertut de l'ànima està continua quantitat o discreta en los actus de les potencies.

Solució: f. g. e. i. n. r. majoritat menoritat u. u. y. z. x. x..

61. Questió es: si per ymaginació openió e estimació es diversificada la vertut de la memorativa e de la entellectiva e volitiva.

Solució: f. h. b. d. k. m. x. x. foc aer aygua terra.

62. Questió es: si de la influencia de la racional e de la sincitiva ixen e nexen les .v. potencies del cors.

Solució: f. i. e. y. z. foc foc s. s..

63. < Questió es: si la sincitiva potencia enfluex en la vegetativa, e de converso.

Solució: f. k. foc aygua e. i. x. x.>

64. Questió es: si es moviment en la influencia que la entellectiva <à> a la sincitiva.

Solució: f. l. s. s. e. a. u. y. foc foc t. t..

65. Questió es: si memoria es pus prob <a> ànima que a volentat.

Solució: f. m. s. s. s. t. foc foc foc aer.

66. Questió es: si memoria es pus prob en natura a enteniment que a entendre ni que a menbrar.

Solució: f. n. s. s. s. u. s. x. s. a. s. y. s. z..

67. Questió es: si la memoria es ens estant per sí o per ànima, e si menbrar es estant per ànima o per memoria.

Solució: f. o. e. n. i. r. a. s. s. u. x. x..

68. Questió es: si la vertut de l'ànima es subjecta a les potencies o a lurs actus.

Solució: f. p. x. x. u. u. foc foc foc aer.

69. Questió es: si la vertut de l'ànima es pasciva en los actus de les potencies, e si les potencies i son actives.

Solució: f. q. e. i. n. r. t. t. u. u. x. x..

70. Questió es: si les potencies de l'ànima son actives per forma e pascives per materia.

Solució: f. r. s. s. a. s. s. x. s. u. s. y. s. z..

De g.

QUESTIÓ ES: si l'actu de l'enteniment es per tot l'enteniment.

Solució: g. g. majoritat menoritat potencia àbit e. i. n. r..

72. Questió es: si l'actu de l'enteniment es per tota l'ànima.

Solució: g. h. e. i. n. r. a. a. majoritat egualtat
creatura menoritat diferencia concordansa.

73. Questió es: si en la humanitat de en Sortes son distinctes substancies l'ànima e-l cors.

Solució: g. i. a. s. majoritat menoritat actu relació foc foc
foc aer.

74. Questió es: si l'actu de l'enteniment es per tota la memoria.

Solució: g. k. n. r. m. a. u. y. foc terra foc aer x. x..

75. Questió es: demanat es com racioneja la racional potencia.

Solució: g. l. e. a. u. y. i. u. z. s. s. foc foc foc aer foc terra.

76. Questió es: si la ymagenativa à moviment con ymagenata.

Solució: g. m. n. e. i. r. s. s. foc foc.

77. Questió es: demanat es com sent la sincitiva.

Solució: g. n. s. s. foc foc t. t. u. u..

78. Questió es: Demanat es com vegeta la vegetativa.

Solució: g. o. r. e. i. n. foc foc foc aer foc terra foc aygua.

79. Questió es: com es moviment en la potencia mutiva.

Solució: g. p. foc foc moviment forma moviment materia e. a. i. z..

80. Questió es: si en l'enteniment es alteració per entendre e per innorar.

Solució: g. q. p. r. foc foc s. s. x. y. z. u. u. a. s..

81. Questió es: si en les potencies de la ànima à tan gran diferencia com en lurs actus.

Solució: g. r. s. s. foc foc foc aer e. i. n. r. e. a. i. a. t. t. x. x..

De h.

QUESTIÓ ES: si volentat pot esser desamada per sí metexa o si son desamar es desamable.

Solució: h. h. s. s. e. z. i. y. e. y. i. z. x. x..

83. Questió es: si Deus crea los actus de les potencies dementre que l'ànima usa d'aquells.

Solució: h. i. s. t. s. u. s. x. foc foc foc aer.

84. Questió es: si la volentat pot desamar negú ens corporal sens ymagenació.

Solució: h. k. e. i. n. r. x. x. foc foc foc terra.

85. Questió es: si en la transmutació que-s fa en la volentat amant e desamant à transmutació de formes noves.

Solució: h. l. f. g. b. c. m. d. foc foc aer terra e. i. n..

86. Questió es: si après la mort del home es transmutació de formes noves en los actus de les potencies.

Solució: h. m. a. s. s. t. s. u. s. x. foc aer.

87. Questió es: si-s pot fer transmutació de forma d'amar en desamar e de desamar en amar sens materia.

Solució: h. n. s. s. e. i. n. r. u. u. foc foc foc aer.

88. Questió es: si la volentat crexent son actu, amant o airant, la passa per mijà.

Solució: h. o. s. s. e. a. u. y. foc foc foc aer foc terra.

89. Questió es: per que la nostra ymaginativa ymagena que los antípodes cagen a ensús?

Solució: h. p. foc terra diferencia contrarietat c. c..

90. Questió es: si les potencies de l'ànima racional se mesclen en vertut o en essencia.

Solució: h. q. s. s. foc foc foc aygua e. i. n. r. u. u..

91. Questió es: si .j.^a potencia de l'ànima pot esser en altra potencia.

Solució: h. r. b. c. d. c. m. k. s. s. foc aer x. x..

De i.

QUESTIÓ ES: si la racional e la sincitiva e la vegetativa entren en missió vertuosament o essencialment.

Solució: i. i. e. a. u. y. m. a. u. y. foc foc creatura operació.

93. Questió es: si les potencies son enaxí figures en ànima, con hulls celles nas boca en fas d'home.

Solució: i. k. forma demostració potencia objet s. s..

94. Questió es: qual es pus prop a la sincitiva, o imaginar o entendre?

Solució: i. l. esser esser majoritat minoritat immediate mediate s. s..

95. Questió es: per que de .j.^a sciencia son diverses openions?

Solució: i. m. e. y. n. y. r. y. z. diversitat fi s. t. foc foc foc aer.

96. Questió es: si ànima e cors son en home, e si home es en ànima e en cors essencialment o localment.

Solució: i. n. n. i. e. a. u. y. f. g. g. f. foc foc foc aygua
aygua foc.

97. Questió es: si l'ànima es en lo cors, o lo cors en l'ànima, per humanitat o per loc.

Solució: i. o. a. a. s. s. t. t. foc aer foc terra.

98. Questió es: si enaxí es ànima en esser humà sens loc, con calitat en quantitat.

Solució: i. p. l. c. d. a. foc aer aygua terra r. r..

99. Questió es: si .j.^a ànima es divercificada d'altra per nombre o per materia.

Solució: i. q. e. a. u. y. e. u. z. m. a. u. y. z. x. x. foc aer.

100. Questió es: si en animal racional à .j.^a forma substancial o moltes.

Solució: i. r. s. a. s. s. t. x. x. foc foc foc aer foc aygua.

De k.

QUESTIÓ ES: si en la fantasia son representables los objetz a les potencies enaxí destintament per vertutz espasificatives, con en la cambra per lum e per vista corporal.

Solució: k. k. a. s. s. s. u. u. x. x. foc foc.

102. Questió es: si oblidar e innorar an diferencia ni concordansa.

Solució: k. l. m. a. u. y. esser privació e. ens n. no ens diversitat concordansa.

103. Questió es: per que ànima s'uja de menbrar?

Solució: k. m. a. s. s. t. x. x. comensament fi sensual entellectual immediate mediate.

104. Questió es: si ànima racional crex.

Solució: k. n. s. s. e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. r. r. e. i. n.
foc foc.

105. Questió es: si tot so que-s fa en les potencies de l'ànima se fa nexent e ixent vertut en obra <o per influencia de vertut en obra>.

Solució: k. o. a. s. e. a. u. y. i. u. a. y. foc foc foc aer.

106. Questió es: si ànima pot amar alcun ens que no entén.

Solució: k. p. e. a. e. z. m. a. s. s. s. x. majoritat minoritat esser perfecció volentat justícia d. h..

107. Questió es: per qual manera ànima mou lo cors?

Solució: k. q. e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z. s. x. foc aer.

108. Questió es: comodo lo cors mou l'ànima?

Solució: k. r. e. foc i. aygua s. x..

De l.

QUESTIÓ ES: si les formes accidentals de l'ànima son tan solament lo segon actu de la racional sinsitiva e vegetativa, o si son aútz primer actu e segon.

Solució: l. l. a. s. s. s. foc foc u. u. x. x..

110. Questió es: si ànima pot tant entendre en Deu per afirmació con per negació.

Solució: l. m. e. a. i. a. s. s. t..

111. Questió es: per que ànima no entén tant en Deu con ignora, pus que per entendre es senblant a Deu e per ignorar li es dessenblant?

Solució: l. n. a. s. a. t..

112. Questió es: si per innorar oblidar e desamar pot esser en privació alcun ens.

Solució: l. o. i. e. n. r. x. x..

113. Questió es: si la racional engendra la ymaginativa o son ymaginar, atraent a sí la sincitiva e la vegetativa.

Solució: l. p. s. s. t. foc foc foc terra foc aer.

114. Questió es: còm una ànima entén altra ànima?

Solució: l. q. s. s. a. s. s. u. s. x. t. t. foc foc foc aygua.

115. Questió es: si la ànima qui es en vertutz e l'ànima qui es en peccat, son diversificades per obres o per natura.

Solució: l. r. s. t. e. a. u. y. i. a. u. y. foc foc foc aygua x. x..

De m.

QUESTIÓ ES: si ànima pot tant amar con desamar.

Solució: m. m. s. t. e. majoritat i. menoritat e. a. i. a. afirmació negació.

117. Questió es: si-l primer actu de ànima es vida e-l segon es viure.

Solució: m. n. s. s. e. a. u. y. i. a. u. y. m. a. u. y. z. foc foc.

118. Questió es: còm .j.^a ànima parla ab altra?

Solució: m. o. e. e. e. a. s. t. s. x. foc foc foc aygua.

119. Questió es: si <a> entendre e amar .j.^a ànima altra, à mester ymaginació.

Solució: m. p. s. s. a. s. e. e. creatura operació foc foc.

120. Questió es: si ànima à major pena per desamar que per entendre e menbrar.

Solució: m. q. i. a. u. y. e. a. u. y. x. x. foc aer foc aygua.

121. Questió es: si la volentat d'en Sortes qui ama, es entelligible cor es volentat o cor es amant.

Solució: m. r. s. s. a. s. x. x. foc foc foc aer.

De n.

QUESTIÓ ES: per que ànima oblida e innora, pus es immortal?

Solució: n. n. e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z. s. t. foc foc

foc aygua.

123. Questió es: si ànima es en peccat o si peccat es en ànima.

Solució: n. o. e. a. a. e. x. x. u. u. foc foc.

124. Questió es: si peccat crex en ànima sens quantitat.

Solució: n. p. e. u. z. i. a. u. y. m. a. u. y. foc foc foc terra.

125. Questió es: si voler està en potencia per volentat formalment o materialment.

Solució: n. q. s. s. s. x. foc foc foc aer.

126. Questió es: si la sincitiva à espacificada materia en home.

Solució: n. r. s. s. s. t. s. u. x. x. foc foc foc terra.

De o.

QUESTIÓ ES: si ànima es en partz esencials o entegrals.

Solució: o. o. s. s. materia forma b. c. d. e. i. n. r. foc aer.

128. Questió es: si ànima pot sostenir major pena que-l cors.

Solució: o. p. i. a. u. z. m. a. u. y. foc foc foc aygua.

129. Questió es: si la forma que l'ànima peccadora es al cors, roman, après la mort, estant en la primera forma que l'ànima à per sí, e que en la segona forma l'ànima sens lo cors aja pena en lo foc infernal.

Solució: o. q. a. s. e. u. z. i. a. u. y. foc foc foc terra foc aygua.

130. Questió es: per que ànima racional es immortal e no enveleex?

Solució: o. r. a. s. s. a. t. s. u. s. x. foc aygua.

De p.

QUESTIÓ ES: en qual manera pecca ànima?

Solució: p. p. o. o. q. q. e. i. n. r. e. u. z. i. a. u. y. foc foc
foc aer foc aygua foc terra prima entenció secunda entenció
x. x..

132. Questió es: demanat es còm ànima cau en temptació?

Solució: p. q. o. r. m. y. z. comensament fi mijà dubitació x. x..

133. Questió es: si menbrar entendre e amar son formes on se pusca conpondre .j.^a forma.

Solució: p. r. e. a. u. y. foc terra aer aygua.

De q.

QUESTIÓ ES: si la ànima comensa enans a amar o a desamar.

Solució: q. q. e. a. i. a. foc foc foc aer foc terra foc aygua
e. u. z..

135. Questió es: si ànima es plena en ses potencies o en sa essencia.

Solució: q. r. s. t. creatura operació e. a. u. y. comensament fi.

De r.

QUESTIÓ ES: si la ànima se complex ab quantitat del objet amat entès e menbrat, o ab quantitat de sa vertut o de ses potencies o de sos actus.

Solució: r. r. e. a. u. y. i. u. z. foc aer foc terra foc foc.

3. De les questions dels comensaments d'esta ART, e primerament

De Deu

QUESTIÓ ES: si es .j. Deu bo e altre mal.

Solució: Deu Deu bonea granea eternitat poder a. a. a. s.
foc foc.

2. Questió es: si-l mon es eternal.

Solució: Deu creatura a. t. a. s. e. a. u. y. comensament fi u. u..

3. Questió es: qual es la melior e la pus nobla obra que Deus pot fer?

Solució: Deu operació a. a. esser perfecció dignitat actu forma relació.

4. Questió es: si les dignitatz de Deu agen en les creatures, o la essencia.

Solució: Deu diversitat t. t. a. a. unitat essencia actu relació
e. a..

5. Questió es: si contrarietat pot contradir que en Deu sia concordansa.

Solució: Deu concordansa contrarietat menoritat
creatura operació volentat justicia.

6. Questió es: si Deus pot peccar.

Solució: Deu contrarietat a. a. granea eternitat poder justicia volentat vertut.

7. Questió es: si la pus nobla e la major fi que Deus pusca comensar es comensada o si es a comensar.

Solució: Deu comensament a. a. dignitat actu a. s.
mijà majoritat.

8. Questió es: si pot esser mijà enfre Deu e creatura.

Solució: Deu mijà granea poder volentat justicia fi majoritat
e. a. u. y..

9. Questió es: si Deus es fi de totes fins per obra intrínscica o extrínscica.

Solució: Deu fi a. a. t. foc foc e. a. u. y. i. a. u. y..

10. Questió es: si-l nunc qui es infinit per menoritat, significa nunc qui sia infinit per majoritat.

Solució: Deu majoritat granea eternitat dignitat actu
temps moviment.

11. Questió es: si Deus per egualtat es pus luyn a desegualtat que sens egualtat.

Solució: Deu egualtat dignitat actu creatura operació
esser privació.

12. Questió es: si Deus de sa entitat pot fer neguna part.

Solució: Deu menoritat granea eternitat poder justícia e. a.
i. a..

13. Questió es: si per afirmació, cor hom soztpòs en Deu esser tota perfecció, se seguex neguna imperfecció.

Solució: Deu afirmació granea perfecció poder volentat justícia noblea.

14. Questió es: si per dubtar que Deus sia se seguex neguna utilitat.

Solució: Deu dubitació esser privació granea eternitat e. u. z. i. a. u. y..

15. Questió es: si es leguda cosa negar tot so per que en Deu fos menoritat.

Solució: Deu negació granea eternitat poder justícia
esser majoritat privació menoritat concordansa contrarietat.

De creatura

QUESTIÓ ES: si substancia es, cor accidens son estans en ella.

Solució: creatura creatura operació diversitat dignitat actu
e. a. u. y. foc foc.

17. Questió es: qual es la pus nobla obra que creatura pusca aver?

Solució: creatura operació e. a. i. u. z. e. u. z. i. a. u. y. foc foc foc aer.

18. Questió es: si creatura es enaxí ens, con loc, qui es ens cor contén conlogat.

Solució: creatura diversitat a. t. foc foc foc terra foc aer
foc aygua.

19. Questió es: si especia es creatura, ni si es enaxí ens comú e actu de sos individuus, con comú seyn es ens e actu dels particulars de la sincitiva.

Solució: creatura concordansa esser majoritat e. a. u. y.
foc foc.

20. Questió es: si pot esser major concordansa enfre Deu e creatura, que enfre cretura e creatura.

Solució: creatura contrarietat e. u. z. i. a. u. y. foc foc foc aer foc aygua.

21. Questió es: si la obra per que hom goayna mèrit es creatura.

Solució: creatura comensament a. t. s. s. u. mijà fi foc foc
a. s..

22. Questió es: si alguns accidens per negú mijà poden esser creatures e obres de creatures.

Solució: creatura mijà substancia accident dignitat actu
foc foc.

23. Questió es: si home es creat a loar la obra intrínscica de Deu a la extrínscica.

Solució: creatura fi prima entenció secunda entenció a. a. majoritat minoritat.

24. Questió es: si Deus pogra crear creatura enans e en major granea.

Solució: creatura majoritat esser privació obra fi foc foc e. a. a. dignitat actu poder volentat saviea justícia reyalitat raó.

25. Questió es: si Deus poria crear creatura infinida.

Solució: creatura egualtat a. a. dignitat actu a. t. e. a.
poder justícia granea eternitat actu relació.

26. Questió es: si Deus poria crear .j.^a creatura pus nobla que totes creatures.

Solució: creatura menoritat i. a. n. a. e. a. poder volentat saviea justícia granea noblea.

27. Questió es: si home pot aver major sciencia per afirmació que per negació.

Solució: creatura afirmació e. a. i. a.
prima entenció secunda entenció.

28. Questió es: si neguna creatura pot esser fora sí metexa.

Solució: creatura dubitació n. a. i. a. e. u. z. foc foc foc aer operació fi a. a. e. a..

29. Questió es: si falsa negativa es creatura.

Solució: creatura negació a. a. volentat justícia e. y.
prima entenció secunda entenció.

De operació

QUESTIÓ ES: si los accidens son en la substancia o si es la substancia en los accidens.

Solució: operació creatura fi a. t. foc foc foc aygua

e. a. u. y. i. a. u. y..

31. Questió es: si es diferencia enfre home e substancia.

Solució: operació diferencia mijà fi majoritat menoritat

foc foc.

32. Questió es: si home es obra creada e ixent per vertut d'ànima e de cors, o si es mesclament de ànima e de cors.

Solució: operació concordansa a. s. s. s. diferencia fi foc foc e. a. u. y..

33. Questió es: si en obra natural pot esser generació sens contrarietat e composició.

Solució: operació contrarietat a. a. a. t. e. a. foc foc foc aygua moviment firmament.

34. Questió es: si cascú element comensa enans sa obra de sa entitat, que de la entitat del altre element.

Solució: operació comensament mijà fi foc foc a. a. e. a..

35. Questió es: si l'artífex produu la forma artificial per sa obra o per iximent de vertut ixent per materia e per forma natural.

Solució: operació mijà diferencia fi e. foc creatura majoritat immediate mediate.

36. Questió es: demanat es qual obra à pus nobla fi, o intrínscica o extrínscica?

Solució: operació fi. a. a. s. s. e. a. foc foc foc aer.

37. Questió es: qual obra es major, o crear o ressuscitar?

Solució: operació majoritat comensament fi foc foc foc aygua a. a. prima entenció secunda entenció e. a. u. y. i. u. z. e. a..

38. Questió es: si obra que sia tota igual pot esser corronpable.

Solució: operació egualtat a. a. s. s. e. a. foc foc foc aer

foc terra.

39. Questió es: si la obra de natura aurà nul temps fi.

Solució: operació menoritat a. a.

prima entenció secunda entenció e. a..

40. Questió es: si l'artífex pot fer neguna part essencial ni entegral ni accidental.

Solució: operació afirmació diferencia negació

majoritat menoritat foc aer e. u. y..

41. Questió es: si ls accidens de la substancia son partz operals ixens de la substancia per obra de partz essencials e entegrals.

Solució: operació dubitació Deu creatura fi majoritat e. a. i. a..

42. Questió es: si la obra sensual es enans en sensu que en enteniment.

Solució: operació negació mijà fi moviment menoritat foc foc foc aygua potencia objet a. a. e. a. gloria evum.

De diferencia

QUESTIÓ ES: sí es, per diversitat de substancia e accidens, diferencia enfre esser e essencia.

Solució: diferencia diferencia creatura operació comensament fi foc foc.

44. Questió es: si diferencia de esser e essencia està per diferencia de substancia e d'accidens.

Solució: diferencia concordansa mijà fi forma materia

esser privació.

45. Questió es: si enfre la forma qui es en potencia e la forma qui es en actu à contrarietat.

Solució: diferencia contrarietat foc foc foc aygua

aygua aygua.

46. Questió es: si obra pot esser pus diversificada per concordansa que per contrarietat.

Solució: diferencia comensament esser privació

majoritat menoritat.

47. Questió es: si l'apetit natural es major estans los elemens concordans o contraris.

Solució: diferencia mijà comensament fi foc aer foc terra

foc aygua.

48. Questió es: si la perfecció de la substancia es dintre o defora la substancia.

Solució: diferencia fi e. a. foc foc a. a. s. s. u. foc aygua.

49. Questió es: si à major diferencia enfre Deu e home que enfre Deu e pera.

Solució: diferencia majoritat esser privació e. a. foc foc e. z. a. a..

50. Questió es: si en alcun ens pot esser distinció de coses eguals en totes noblees.

Solució: diferencia egualtat Deu operació granea poder volentat justícia.

51. Questió es: si de major distinció pot ixir major fi e concordansa.

Solució: diferencia menoritat foc foc foc aygua a. a. e. a. i. a..

52. Questió es: si .j. element pot esser en altre sens diversitat de essencia.

Solució: diferencia afirmació foc foc foc aer foc terra

foc aygua a. a. a. s. e. a. u. y..

53. Questió es: si dubitació es causada pus fortment per diversitat o per contrari.

Solució: diferencia dubitació t. x. esser concordansa

privació contrarietat majoritat menoritat.

54. Questió es: si es diversificada la entitat de la substancia ab sela de los accidens per so cor son diverses de les potencies en les quals es diversificada la vertut de la substancia.

Solució: diferencia negació privació menoritat

esser afirmació.

De concordansa

QUESTIÓ ES: si son alcunes coses on sia concordansa sens neguna contrarietat.

Solució: concordansa concordansa a. a. e. a. u. y. i. u. z.

foc foc.

56. Questió es: si es pus impossíbol cosa esser contrarietat en ens on sia concordansa, que en ens on no sia concordansa.

Solució: concordansa contrarietat a. a. foc foc s. s. u. u.

esser perfecció.

57. Questió es: si es justicia que major concordansa sia en comensament, que enfre comensament e comensat.

Solució: concordansa comensament a. a. dignitat actu forma relació foc foc foc aer prima entenció secunda entenció.

58. Questió es: si enaxí pot Deus crear creatura en sí metex, con crea accidens en substancia.

Solució: concordansa mijà a. t. s. s. foc foc forma relació e. a..

59. Questió es: qual es la major concordansa que Deus pot fer?

Solució: concordansa fi a. a. a. s. foc foc dignitat actu

forma relació.

60. Questió es: si es major concordansa enfre lo mijà e la fi, que enfre lo comensament e la fi.

Solució: concordansa majoritat a. a. foc foc foc aygua mijà majoritat diferencia egualtat.

61. Questió es: si en concordansa de coses egals pot esser contrarietat.

Solució: concordansa egualtat a. a. t. t. foc foc e. a..

62. Questió es: si es major concordansa enfre forma e materia, que enfre substancia e accidens.

Solució: concordansa menoritat esser privació foc foc

prima entenció secunda entenció.

63. Questió es: si home por aver major concordansa ab Deu per afirmació que per negació.

Solució: concordansa afirmació a. a. prima entenció secunda entenció e. a. i. a..

64. Questió es: demanat es per que dubitació à major concordansa ab menoritat que ab majoritat.

Solució: concordansa dubitació n. a. u. y. e. a. u. y. i. u. z..

65. Questió es: per que negació à concordansa ab privació, e afirmació ab esser?

Solució: concordansa negació a. esser majoritat afirmació.

De contrarietat

QUESTIÓ ES: si la substancia es coronpable per la materia e la materia per los accidens.

Solució: contrarietat contrarietat t. t. comensament accidens

fi substancia esser privació x. x..

67. Questió es: si Deus pot donar comensament a negun ens sens contrarietat.

Solució: contrarietat comensament a. a. t. x. u. u. foc foc.

68. Questió es: si contrarietat e concordansa se poden convenir per alcun mijà.

Solució: contrarietat mijà t. t. foc foc foc aygua e. i..

69. Questió es: si los elemens an appetit a esser les especies en que-s componen.

Solució: contrarietat fi foc foc foc aygua comensament mijà.

70. Questió es: si Deus consent que sia de major contrarietat qui sia possíbol.

Solució: contrarietat majoritat a. a. Deus concordansa dignitat actu forma relació diferencia afirmació.

71. Questió es: si en contrarietat de coses egals pot esser concordansa.

Solució: contrarietat egualtat foc aygua aer terra.

72. Questió es: per que menoritat à concordansa ab impossibilitat e majoritat ab possibilitat?

Solució: contrarietat menoritat a. a. fi egualtat foc foc

dignitat actu diferencia majoritat.

73. Questió. Demanat es en qual cosa afermació e negació poden esser pus contraris?

Solució: contrarietat afermació e. a. i. a.

majoritat concordansa.

74. Questió es: si dubitació contrarieja pus fortment afermació que negació.

Solució: contrarietat dubitació t. t. n. a. e. a.

prima entenció secunda entenció.

75. Questió es: si afermació contradex pus fortment a negació a afermació.

Solució: contrarietat negació t. t. majoritat menoritat e. i..

De comensament

QUESTIÓ ES: si es .j. comensament o si son moltz comensaments.

Solució: comensament comensament a. a. s. s. foc aer e. a.

i. u. z..

77. Questió es: si natura comensa enans los accidens que la substancia per so que aquells sien estruments on fassa la forma e la materia de qui sia producta la substancia.

Solució: comensament mijà foc foc foc terra foc aer

foc aygua.

78. Questió. Demanat es: natura de què fa los accidens si no son de la entitat de la substancia?

Solució: comensament fi diferencia concordansa

prima entenció secunda entenció foc foc mijà menoritat

t. t. esser privació.

79. Questió es: si la substancia à major propinquitat a son comensament que a sos accidens.

Solució: comensament majoritat mijà fi diferencia menoritat foc foc foc terra foc aer foc aygua forma materia.

80. Questió es: si negú comensament pot esser de coses eguals.

Solució: comensament egualtat a. a. e. a. foc foc foc aer afermació negació diferencia concordansa contrarietat fi.

81. Questió es: si-l mon es comensat a sa fi metexa.

Solució: comensament menoritat a. t. a. a. s. e. a..

82. Questió es: si afermació es comensament de negació.

Solució: comensament afermació e. a. u. y. i. u. z.

prima entenció secunda entenció.

83. Questió es: si dubitació comensa en sí metexa.

Solució: comensament dubitació n. y. z. e. a. u. y. i. u. z.

foc foc.

84. Questió es: si-l comensament de la substancia comensa dintre o defora la substancia.

Solució: comensament negació <foc foc foc terra foc aer

foc aygua majoritat afermació> diferencia concordansa.

De mija

QUESTIÓ. Demanat es qual es lo pus noble mijà qui pusca esser enfre Deu e home.

Solució: mijà mijà a. a. granea eternitat Deu creatura e. a..

86. Questió és: si per negú mijà pot esser neguna forma activa e pasciva.

Solució: mijà fi t. t. foc foc foc aygua i. u. z. e. a. u. y..

87. Questió és: si Deus pot fer mijà en coses infinides.

Solució: mijà majoritat granea eternitat dignitat actu fi fi a. a. t. t..

88. Questió és: si home es mijà estant enfre cors e ànima.

Solució: mijà egualtat concordansa fi foc foc foc terra.

89. Questió és: si Deus pot fer mijà estant enfre infinit e finit.

Solució: mijà menoritat a. t. a. a. Deu creatura poder volentat.

90. Questió és: demanat es per qual mijà afermació e negació se poden mils convenir contra dubitació.

Solució: mijà afirmació a. a. dignitat actu a. t. Deu creatura

x. x. subposició demostració.

91. Questió. Demanat es per qual mijà dubitació ix de esser e privació.

Solució: mijà dubitació n. a. u. y. z. r. a. u. y. z. foc aer.

92. Questió. Demanat es per que es justicia en home con nega que calor no es de la entitat del foc.

Solució: mijà negació diferencia fi comensament menoritat foc foc foc aer a. a. concordansa egualtat.

De fi

QUESTIÓ ES: si neguna fi es perfecta sens obra.

Solució: fi fi a. a. dignitat actu s. s. e. i. n. foc foc.

94. Questió és: qual à pus perfeta fi, o egaltat o majoritat?

Solució: fi majoritat a. a. granea eternitat volentat justicia s. s. e. a. foc foc foc aer.

95. Questió és: si en negun ens lo primer actu e-l segon poden esser eguals.

Solució: fi egualtat a. a. dignitat actu forma relació t. t..

96. Questió és: qual actu es major, o-l primer o-l segon?

Solució: fi menoritat a. a. egualtat concordansa e. a. majoritat afirmació diferencia negació foc foc.

97. Questió és: si-l foc avia bastament de leyna, si poria cremar per tota la quinta essencia.

Solució: fi afirmació comensament mijà forma materia foc foc foc terra foc aer foc aygua contrarietat menoritat.

98. Questió és: si la causa final per que es dubitació es subposició de coses veres.

Solució: fi dubitació subposició demostració n. a. u. y. z.

e. a. u. y..

99. Questió és: si afirmació es la causa final de negació.

Solució: fi negació e. a. u. y. i. u. z.

prima entenció secunda entenció.

De majoritat

QUESTIÓ ES: si majoritat pot esser sens menoritat.

Solució: majoritat majoritat a. a. granea noblea

concordansa egaltat creatura menoritat diferencia contrarietat.

101. Questió és: si per egualtat pot esser influída major vertut que per majoritat.

Solució: majoritat egualtat granea eternitat comensament fi.

102. Questió és: en qual ens pot esser major concordansa de majoritat e menoritat?

Solució: majoritat menoritat a. s. e. a. i. u. z. foc foc

foc aygua t. t..

103. Questió és: qual es la major afirmació que hom pusca fer de Deu?

Solució: majoritat afirmació a. a. e. a. foc foc foc terra dignitat actu.

104. Questió és: de quals coses pot esser major dubitació?

Solució: majoritat dubitació a. s. a. a. n. a. e. a. i. a..

105. Questió és: qual es la major negació que hom pusca fer?

Solució: majoritat negació a. a. t. dignitat actu

forma relació.

De egualtat

QUESTIÓ ES: si egualtat e egualar poden esser sens menoritat.

Solució: egualtat egualtat a. a. dignitat actu granea eternitat.

107. Questió és: si punt e peccat an egal menoritat.

Solució: egualtat menoritat foc foc e. u. z. i. a. u. y. contrarietat fi.

108. Questió és: si de coses veres pot esser desegal afirmació.

Solució: egualtat afirmació e. y. i. z. m. y. z.

prima entenció secunda entenció a. a..

109. Questió és: si tota dubitació en porta colpa.

Solució: egualtat dubitació e. i. n. r. prima entenció secunda entenció y. z..

110. Questió és: si egualtat pot esser tan gran per negació con per afirmació.
Solució: egualtat negació e. i. majoritat menoritat
esser privació.

De menoritat

QUESTIÓ ES: si nunc pot esser per menoritat destruí e indivisible.

Solució: menoritat menoritat a. a. majoritat majoritat.

112. Questió és: si per les coses sensuales pot esser feta major afirmació que per les entellectuals.

Solució: menoritat afirmació e. a. u. y. m. a. u. y. foc foc
foc aygua.

113. Questió és: si la menor dubitació cové esser de coses falses o de coses veres.

Solució: menoritat dubitació e. a. u. y. i. u. z. majoritat menoritat.

114. Questió és: per que negació es menor que afirmació?

Solució: menoritat negació e. a. u. y. i. u. z. majoritat menoritat.

De afirmació

QUESTIÓ ES: demanat es qual significa pus vera afirmació, o gog o tristicia?

Solució: afirmació afirmació e. a. u. y. i. u. z. r. u. y. z..

116. Questió es: si afirmació e dubitació poden aver egualtat e concordansa.

Solució: afirmació dubitació t. t..

117. Questió es: per que afirmació se concorda ab amar e negació ab desamar?

Solució: afirmació negació e. i.

prima entenció secunda entenció y. z..

De dubitació

QUESTIÓ ES: demanat es en qual potencia de l'ànima comensa enans dubitació.

Solució: dubitació dubitació k. h. m. esser privació t. t..

119. Questió es: si dubitació se cové mils ab negació que ab afirmació.

Solució: dubitació negació n. r. e. i. majoritat menoritat.

De negació

QUESTIÓ. Demanat es si negació fos, si peccat no fos.

Solució: negació negació e. a. y. comensament fi
esser privació.

4. De les questions de vertutz e de viscis, e primerament,

De fe

QUESTIÓ ES: si aumentació de saviea e de caritat es contra granea de fe.

Solució: fe fe bonea granea volentat justicia àbit actu n. a.
e. a..

2. Questió es: si la saviea de Deu influex tanta de veritat per fe, con la justicia de Deu per esperansa.

Solució: fe esperansa n. a. e. a. i. z. n. y. e. y. u. u..

3. Questió es: qual es major en la volentat de Deu, o caritat o fe?

Solució: fe caritat n. a. u. y. e. a. u. y. granea justicia
veritat gloria.

4. Questió es: qual es pus luy n a privació, o fe o justicia?

Solució: fe justicia n. a. u. y. e. a. u. y. i. u. z. diferencia fi.

5. Questió es: si Deus es pus cresible que entelligible.

Solució: fe prudencia n. a. e. a. granea eternitat veritat perfecció majoritat menoritat prima entenció secunda entenció.

6. Questió es: si fortitudo es pus fortz per sciencia que per fe.

Solució: fe fortitudo n. a. e. a. i. z. majoritat fi.

7. Questió es: si fe es per adquisició o si es per infusió.

Solució: fe trempansa k. l. m. a. saviea veritat comensament fi a. u..

8. Questió es: demanat es qual à major objet en Deu, o fe o justicia e prudencia?

Solució: fe gola foc foc terra terra majoritat egualtat.

9. Questió es: si la forma de fe està en materia.

Solució: fe luxuria foc foc u. u. immediate mediate substancia accident.

10. Questió es: si fe e avaricia an major contrarietat en majoritat que en menoritat.

Solució: fe avaricia aygua terra esser privació u. z. i. z..

11. Questió es: si fe es pus contraria a superbia en granea de humilitat que en poquea.

Solució: fe superbia esser majoritat privació menoritat a. a.

a. t. t. x..

12. Questió es: si major fe es pus amable que menor.

Solució: fe accidia bonea granea volentat justicia saviea veritat n. a. u. y..

13. Questió es: si sciencia pot pus aumentar per granea de fe que per poquea.

Solució: fe enveja subposició demostració fi majoritat potencia objet.

14. Questió es: si fe pot més aumentar sobre l'enteniment que sobre la ymaginació.

Solució: fe ira foc aer foc aygua diversitat fi comensament mijà.

De esperansa

QUESTIÓ ES: si la esperansa qui està en major fe pot esser major que la esperansa qui està en menor fe.

Solució: esperansa esperansa granea justicia a. a. e. a. u. y.

i. u. z..

16. Questió es: si major desesperansa pot esser contra major caritat, e de converso.

Solució: esperansa caritat bonea granea justicia noblea esser privació.

17. Questió es: si esperansa e justicia an major concordansa per la bonea e la saviea de Deu, que per <la> bonea e la justicia de Deu.

Solució: esperansa justicia a. a. n. a. u. y. e. a. u. y. i. u. z..

18. Questió es: si les vertutz se mesclen formalment o materialment.

Solució: esperansa prudencia a. a. s. s. foc foc

differentia concordansa.

19. Questió es: si con .j.^a vertut es en actu son les altres en àbit o en potencia.

Solució: esperansa fortitudo aer aer e. i.

prima entenció secunda entenció.

20. Questió es: si .j.^a vertut pot esser en altra.

Solució: esperansa trempansa a. a. aygua aygua aygua terra e. a. y. i. a. z. u. u. x. x..

21. Questió es: demanat es per que son vertutz e viscis.

Solució: esperansa gola Deu creatura concordansa mijà justicia misericordia e. a. u. i. u. z.

prima entenció secunda entenció u. u. x. x. àngel immediate s. a..

22. Questió es: si vertutz e viscis se poden aproximar e luynar e mesclar.

Solució: esperansa luxuria e. i. n. r. foc foc foc aygua foc terra foc aer differentia contrarietat.

23. Questió és: si granea d'esperansa se cové mils a home ric que a pobre.

Solució: esperansa avaricia e. a. i. u. z.

prima entenció secunda entenció mijà fi.

24. Questió és: si esperansa mortifica pus fortment superbia ab major humilitat que ab menor.

Solució: esperansa superbia majoritat esser

menoritat privació foc aygua.

25. Questió és: demanat es còm se conloguen e s'enlassen les unes vertutz en les altres.

Solució: esperansa accidia e. a. u. z. i. u. z. n. a. u. y. z.

r. u. y. z. foc foc foc aer foc terra foc aygua

prima entenció secunda entenció inmediate mediate.

26. Questió. Demanat es si cascuna vertut es per totes les altres.

Solució: esperansa enveja foc aer aygua terra

mistió digestió forma materia.

27. Questió. Demanat es per qual manera vertutz e viscis son pus contraris.

Solució: esperansa ira a. a. a. s. a. t. a. u. a. y. a. z. e. a. u. y.

i. a. u. y. foc aygua.

De caritat

QUESTIÓ ES: si hom à major caritat scient so que Deus es, que scient so que Deus no es.

Solució: caritat caritat e. a. i. a. majoritat minoritat

prima entenció secunda entenció.

29. Questió és: si hom deu més amar Deu on pus Deus li dóna dels bens d'aquest mon.

Solució: caritat justícia granea eternitat bonea perfecció e. a. i. a. inmediate mediate prima entenció secunda entenció.

30. Questió és: si caritat pot esser major per sciencia que per creensa.

Solució: caritat prudencia fe accidia e. a. u. y. n. a. u. y..

31. Questió. Demanat es si fortitudo pot esser en caritat augmentant sens augmentació de caritat.

Solució: caritat fortitudo fe prudencia concordansa majoritat.

32. Questió és: si ymagenació pot esser major en trempansa que en caritat.

Solució: caritat trempansa e. a. i. a. u. u. foc aer foc aygua.

33. Questió és: demanat es si los objetz que pren l'ànima son son compliment o si-s complex de ses vertutz.

Solució: caritat gola e. a. e. u. y. i. u. z.

prima entenció secunda entenció.

34. Questió és: si luxuria comensa enans en la potencia volitiva o en la ymagenativa o en la sinsitiva.

Solució: caritat luxuria fi majoritat s. s. u. e. a. foc foc.

35. Questió és: si caritat e larguea an major concordansa en granea que odium e avaricia.

Solució: caritat avaricia a. a. e. a. u. y. i. u. z. terra terra.

36. Questió és: si caritat e superbia se formen en .j.^a metexa potencia d'ànima.

Solució: caritat superbia s. s. e. u. y. i. u. y. a. a.

justicia misericordia.

37. Questió és: si caritat e accidia an major contrarietat en larguea que en superbia.

Solució: caritat accidia a. a. volentat larguea eternitat justícia.

38. Questió és: si caritat contradex enveja ab influencia de vertut o ab tocament.

Solució: caritat enveja e. a. u. y. i. u. z. r. u. y. z. foc aer

aer aer.

39. Questió és: si luxuria pot esser en la potencia entellectiva sens la sincitiva.

Solució: caritat ira b. d. foc aygua s. u..

De justícia

QUESTIÓ ES: si es tot so injuria qui es contra la granea de la justícia increada e creada.

Solució: justícia justícia bonea granea volentat larguea avaricia accidia.

41. Questió és: si justícia pot esser major per prudencia que per fe.

Solució: justícia prudencia e. a. u. y. i. u. z. n. a. u. y. z..

42. Questió és: si la justícia à major concordansa ab fortitudo per caritat que per esperansa.

Solució: justícia fortitudo a. a. e. a.

prima entenció secunda entenció.

43. Questió és: si enfre justícia qui es en actu e trempansa qui es en àbit à influencia o tocament.

Solució: justícia trempansa e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc aygua.

44. < Questió és: si justícia ab dejunis e almoynes pot egualar pena contra colpa.

Solució: justícia gola e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc aygua.>

45. Questió és: si justícia ponex luxuria en forma o en materia.

Solució: justícia luxuria b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. foc aygua foc foc.

46. Questió és: en qual de b. c. d. deu justícia pus punir avarícia?

Solució: justícia avarícia e. n. franc arbitre culpa

prima entenció secunda entenció.

47. Questió és: si memòria enteniment e voluntat poden aver major concordància en justícia que en superbia.

Solució: justícia superbia e. a. i. a. aer aer aer aygua

aygua terra.

48. Questió és: per que son més homens en viscus que en vertutz, con granea pusca esser major en vertutz que en viscus?

Solució: justícia accidia i. a. e. u. y. foc foc dignitat actu.

49. Questió és: si les vertutz son pus prop a les potencies que a la substància.

Solució: justícia enveja e. a. u. y. i. u. z. foc aer.

50. Questió és: si justícia ponex culpa en los actus de les potencies o en les potencies o en la substància.

Solució: justícia ira i. a. u. y. e. u. z. immediate mediate

granea misericòrdia.

De prudència

QUESTIÓ ES: si prudència es de la entitat dels actus de memòria enteniment e voluntat.

Solució: prudència prudència e. a. u. y. e. u. z. i. n. r. foc foc.

52. Questió es: qual vertut agit en altra, o la qui es en actu o la qui es en àbit?

Solució: prudència fortitudo u. u. a. t. actu majoritat

forma materia.

53. Questió es: si totes les vertutz poden esser en .j.^a, enaxí con totz los accidens generals en substància.

Solució: prudència trempansa actus àbitus e. i. n. foc foc

gola ira.

54. Questió es: si prudència à primer actu e segon.

Solució: prudència gola actu àbitus e. u. y. i. u. z. foc aer.

55. Questió es: si prudència pot esser per tot home.

Solució: prudència luxuria immediate mediate s. s. foc aer.

56. Questió es: si vertutz e viscus se poden concordar.

Solució: prudència avarícia t. t. foc aygua aer terra.

57. Questió es: per que hom pot aver més de caritat que de prudència?

Solució: prudència superbia d. m. c. g. l. majoritat minoritat.

58. Questió es: si per subposició e demostració fe e prudència se poden convenir.

Solució: prudència accidia u. u. concordància contrarietat x. x..

59. Questió es: qual pot esser major, o prudència o enveja?

Solució: prudència enveja e. a. i. a. foc foc foc aygua.

60. Questió es: si prudència es tant necessaria a gran ira con a gran alegre.

Solució: prudència ira caritat fortitudo e. i.

prima entenció secunda entenció.

De fortitudo

QUESTIÓ ES: si les vertutz augmenten o minven ab quantitat continua o discreta.

Solució: fortitudo fortitudo u. u. e. u. y. i. u. z. foc foc foc aer.

62. Questió es: si les vertutz augmenten nexent e ixent vertut de substància en obra.

Solució: fortitudo trempansa a. s. e. a. i. u. z. foc foc u. u..

63. Questió es: si fortitudo à major concordància ab justícia per sí o cor contradiu a injuria.

Solució: fortitudo gola actus àbitus appetitus potencia x. x.

foc foc foc aer.

64. Questió es: si luxuria es segon o primer actu de ens qui s'enclina a no ens.

Solució: fortitudo luxuria Deu creatura eser privació mijà fi.

65. Questió es: si avarícia à primer actu e segon reyalment.

Solució: fortitudo avarícia reyalitat raó immediate mediate

Deu creatura àbitus actus esser privació.

66. Questió es: si peccat comensa enans en l'ànima que en lo cors.

Solució: fortitudo superbia e. a. u. y. comensament fi foc foc foc aygua.

67. Questió. Demanat es per que en la destrucció de .j.^a vertut son destruïdes les altres.

Solució: fortitudo accidia i. a. e. u. z. mijà fi.

68. Questió es: si fortitudo pot esser major per ymaginar perils que per mortificar ira.

Solució: fortitudo enveja esperansa caritat e. i. n. foc foc.

69. Questió es: per que fortitudo es pus abta a granea en majoritat de ira que en menoritat?

Solució: fortitudo ira a. s. mèrit colpa caritat justícia

foc aygua.

De trempansa

QUESTIÓ ES: si lo primer e-l segon actu de trempansa differunt en essencia.

Solució: trempansa trempansa b. f. c. g. d. h. foc foc foc aer.

71. Questió. Demanat és: per que es dejuni?

Solució: trempansa gola e. a. u. y. i. u. z. foc aygua.

72. Questió. Demanat es per qual manera trempansa mortifica luxuria.

Solució: trempansa luxuria e. a. u. y. i. u. z. foc aygua

foc aer.

73. Questió es: si trempansa contradex ab sí metexa pus fortment avaricia que ab larguea.

Solució: trempansa avaricia àbitus actus inmediate mediate foc aygua foc aer.

74. Questió es: si Deus es aytant gran sobre trempansa con es sobre superbia, con trempansa e majoritat se covenguen, e superbia e menoritat.

Solució: trempansa superbia a. a. granea eternitat t. u. comensament fi.

75. Questió es: si trempansa contradex pus fortment accidia ab caritat que ab justícia.

Solució: trempansa accidia caritat justícia

prima entenció secunda entenció.

76. Questió es: si enveja inporta major colpa en home ric que en home pobre.

Solució: trempansa enveja majoritat secunda entenció mijà fi.

77. Questió es: per que ira ve pus sobtosament que trempansa?

Solució: trempansa ira e. a. u. y. i. u. z. e. u. z. i. a. u. y. x. x. foc foc foc aer foc aygua.

De gola

QUESTIÓ ES: si viscis se mesclen.

Solució: gola gola esser privació forma materia potencia actu àbitus actu.

79. Questió. Demanat es per qual manera lo cors pot peccar.

Solució: gola luxuria foc foc foc aer foc aygua

secunda entenció fi.

80. Questió. Demanat es qual es major peccat, o gola o avaricia?

Solució: gola avaricia foc terra foc aer e. u. z. i. a. u. y..

81. Questió es: si ypocresia es tan gran peccat per gola con per superbia.

Solució: gola superbia e. u. z. i. a. u. y. contrarietat majoritat aer terra aer aygua.

82. Questió es: demanat es per qual peccat pot esser hom temptat pus suví.

Solució: gola accidia n. r. aygua terra aer terra.

83. Questió es: per que enveja à major concordansa ab superbia que ab gola?

Solució: gola enveja i. a. u. y. foc terra foc aer.

84. Questió és: per que gola e ira an major concordansa en home famejant que en home sadoll?

Solució: gola ira foc aer aer aygua.

De luxuria

QUESTIÓ ES. Subposat que peccat no sia re, deman, en què es diversificat .j. peccat d'altre?

Solució: luxuria luxuria e. i. n. r. creatura operació foc foc foc aer.

86. Questió es: si luxuria e avaricia se poden més contrariejar per larguea, que concordar.

Solució: luxuria avaricia prima entenció secunda entenció contrarietat fi.

87. Questió. Demanat es: per que los uns viscis se covenen pus fortment dintre l'ànima que los altres?

Solució: luxuria superbia u. u. s. s. x. x. foc terra foc aer

foc aygua.

88. Questió es: demanat es si .j.^a metexa materia pot esser subjecta a la forma de luxuria e a la forma d'accidia.

Solució: luxuria accidia e. i. n. r. foc foc aer terra.

89. Questió es: si luxuria e enveja poden esser de .j.^a metexa obra.

Solució: luxuria enveja e. u. z. i. u. y. foc foc foc terra foc aer.

90. Questió. Demanat es si-ls viscis an altre objet mas tan solament destrucció de vertutz.

Solució: luxuria ira esser privació comensament fi e. a. u. y. i. a. u. y..

De avaricia

QUESTIÓ ES: si avaricia contradiu en .j. temps esser e privació.

Solució: avaricia avaricia a. a. u. u. colpa evum.

92. Questió es: demanat es qual contradiu pus fortment son contrari, o avaricia o superbia?

Solució: avaricia superbia a. a. granea eternitat

comensament fi.

93. Questió. Demanat es qual peccat es pus general, o avaricia o accidia?

Solució: avaricia accidia bonea larguea granea eternitat.

94. Questió. Demanat es qual contradiu pus fortment esperansa, o avaricia <o enveja>?

Solució: avaricia enveja justícia larguea esperansa caritat.

95. Questió es: si avaricia e ira an major concordansa en home ric que en pobre.

Solució: avaricia ira diferencia contrarietat

majoritat menoritat.

De superbia

QUESTIÓ ES: si caritat pot pus contradir superbia que humilitat.

Solució: superbia superbia bonea volentat granea eternitat misericordia senyoria.

97. Questió es: si accidia pot pus contradir caritat que superbia humilitat.

Solució: superbia accidia a. a. s. u. x. x. y. z..

98. Questió. Demanat es: per que .j. visci pot esser sens altre e .j.^a vertutz no pot esser sens altra?

Solució: superbia enveja potencia actu àbitus actus

esser privació.

99. Questió es: si per paciència pot esser tan gran mèrit con per caritat.

Solució: superbia ira caritat majoritat paciència menoritat e. i..

De accidia

QUESTIÓ. Demanat es si l'objet d'accidia es ens o no ens.

Solució: accidia accidia u. u. i. a. e. z. esser privació comensament fi.

101. Questió es: si viscis romanen en ànima après la mort del home peccador.

Solució: accidia enveja superbia ira diferencia fi.

102. Questió es: si accidia pot estar sens ira.

Solució: accidia ira i. a. bonea granea justícia noblea.

De enveja

QUESTIÓ ES: qual produu pus fortment pena, o peccat o justícia?

Solució: enveja enveja i. a. Deu majoritat creatura menoritat.

104. Questió. Demanat es si ànima pot peccar en l'autre segle.

Solució: enveja ira comensament mijà diferencia fi

colpa evum e. u. z. i. u. y..

De ira

QUESTIÓ ES: si home irat pot aver tanta de pasciencia con home alegre.

Solució: ira ira e. a. i. u. z. u. u.

prima entenció secunda entenció.

5. De les questions de predestinació

QUESTIÓ ES: si predestinació se cové mils a la saviea de Deu que a la justícia ni a totes les dignitat.

Solució: predestinació predestinació a. a. unitat essencia concordansa egualtat granea eternitat.

2. Questió es: què es Deus?

Solució: predestinació esser saviea larguea concordansa egualtat granea eternitat dignitat actus.

3. Questió es: si predestinació pot contradir en Deu justícia larguea poder volentat.

Solució: predestinació perfecció reyalitat raó y. x. e. i. n. r. a. a..

4. Questió es: si sotzposar esser franc arbitre es contra predestinació.

Solució: predestinació mèrit a. a. saviea justícia dignitat actu.

5. Questió es: si egualment influexen saviea e justícia en lo predestinat e en lo presís.

Solució: predestinació subposició a. a. esser perfecció a. u. foc foc.

6. Questió es: si la forma de Deu pot esser especulada en est mon.

Solució: predestinació immediate justícia mediate

Deu operació granea eternitat dignitat actu.

7. Questió es: si-l poder qui à a conplir so que sab la saviea, demostra la granea de la saviea, e si la saviea demostra la granea del poder en so que sab franc arbitre.

Solució: predestinació reyalitat volentat justícia

dignitat relació.

8. Questió es: si la potencia entellectiva pot tant entendre entenent franc arbitre com entenent predestinació.

Solució: predestinació potencia

prima entenció secunda entenció a. a..

9. Questió es: si predestinació e franc arbitre son reyalment.

Solució: predestinació franc arbitre saviea justícia dignitat actu concordansa egualtat.

10. Questió es: si-l poder de Deu es tan luyn a coacció con la saviea a innoxencia.

Solució: predestinació privació esser perfecció a. a. aer aer.

11. Questió es: si Deus es més a ensús en granea e noblea per essencia, que per esser prima causa al mon.

Solució: predestinació defalimant a. a. a. t. foc foc foc aer.

12. Questió es: si l'ome qui es predestinat pecca con subposa que pot esser dampnat.

Solució: predestinació colpa u. y. u. z. e. a. justícia mèrit.

13. Questió es: si predestinació demostra que so per que Deus par constret a fer so que sab la saviea, res no es reyalment.

Solució: predestinació demostració esser reyalitat

raó privació.

14. Questió es: si home predestinat pot esser dampnat.

Solució: predestinació mediate poder perfecció saviea justícia x. x..

15. Questió. Demanat es: per qual manera reyalitat e raó se diversifiquen en predestinació e franc arbitre?

Solució: predestinació raó e. a. n. a. <r. a.> foc foc

foc aygua.

16. Questió es: qual es lo pus abituat objet per que hom pot mils aver conexensa de Deu en est mon?

Solució: predestinació objet dignitat actu a. a. a. s. a. t. a. u.

x. x. y. z..

De esser

QUESTIÓ ES: si predestinació e libertat an egual entitat e natura en Deu.

Solució: esser esser a. a. granea eternitat dignitat relació.

18. Questió es: si aquella es la entitat de Deu en qui sab la saviea no esser coacció ni limitació de noblea.

Solució: esser perfecció a. a. foc foc foc aygua

immediate reyalitat.

19. Questió es: si predestinació pot esser contra mèrit.
Solució: esser mèrit predestinació franc arbitre saviea justícia foc foc.
20. Questió es: si subposició à major concordansa ab veritat que ab falsetat.
Solució: esser subposició y. z. fi majoritat demostració raó.
21. Questió es: si l poder de Deu es aytan gran en poder fer so que no farà, con en so que fa.
Solució: esser immediate a. a. granea eternitat dignitat actu.
22. Questió es: si en la especia à diferencia enfre esser e essencia.
Solució: esser reyalitat b. c. d. e. foc foc dignitat actu.
23. Questió. Demanat es per qual manera la potencia entellectiva pot mils atrobar e jugar esser.
Solució: esser potencia a. a. a. s. a. t. a. u. a. x. a. y. a. z.
foc foc foc aer.
24. Questió es: si l'esser de Deu es libertat e necessitat on se segueca so que sab la saviea.
Solució: esser franc arbitre granea eternitat actu relació foc foc.
25. Questió. Demanat es per qual mijà pot esser ens pus luyn a privació.
Solució: esser privació a. a. actu relació e. a. foc foc.
26. Questió es: per què esser e inperfecció poden esser pus contraris?
Solució: esser defalliment perfecció privació a. a. foc foc.
27. Questió es: si peccat es dintre o defora les potencies e ls actus de l'ànima.
Solució: esser colpa i. a. u. y. e. u. z. foc aer foc aygua.
28. Questió es: si de pus noble e major esser se pot fer major demostració que de menor.
Solució: esser demostració e. a. y. i. u. z. foc foc foc aer
foc aygua.
29. Questió es: si privació pot contradir esser, con esser privació.
Solució: esser mediate a. a. e. a. u. y. e. u. z. foc aer
aygua terra.
30. Questió es: si negun ens à major reyalitat per enformació que per materia.
Solució: esser raó e. a. dignitat relació creatura operació
foc foc.
31. Questió es: per que fembra vol esser home e home no vol esser fembra?
Solució: esser objet majoritat menoritat privació inperfecció
a. a. foc foc.

De perfecció

- QUESTIÓ ES: si les dignitatz de Deu an tan gran poder e noblea que pusquen sobre so que apar a la potencia entellectiva que sia contradicció.
Solució: perfecció perfecció a. a. dignitat relació potencia objet predestinació franc arbitre majoritat menoritat reyalitat raó.
33. Questió es: qual es lo major mèrit qui esser pusca?
Solució: perfecció mèrit e. a. i. a. foc foc foc aygua.
34. Questió es: si sotz subposició se pot demostrar la perfecció de Deu.
Solució: perfecció subposició n. a. e. a. a. a. actu relació
foc foc foc aygua.
35. Questió es: si la perfecció de Deu pot esser sens negú mijà.
Solució: perfecció immediate a. a. granea eternitat
dignitat actu.
36. Questió es: per que infinit nombre es contra perfecció, con perfecció e infinit ajen concordansa?
Solució: perfecció reyalitat a. a. e. a. foc foc foc aygua.
37. Questió es: si la potencia pert l'objet per inperfecció de sí metexa o de son actu o de l'objet.
Solució: perfecció potencia immediate mediate mèrit colpa comensament fi.
38. Questió es: si predestinació contradiu franc arbitre, e de converso.
Solució: perfecció franc arbitre predestinació contrarietat a. a. e. a..
39. Questió es: si inperfecció esdevé enans en privació per perfecció, que perfecció per inperfecció.
Solució: perfecció privació a. a. y. z. foc foc foc aygua foc aer foc terra.
40. Questió es: si Deus à poder en crear perfecció sens inperfecció.
Solució: perfecció inperfecció esser privació
prima entenció secunda entenció foc aer foc terra.

41. Questió es: si reyalment es diferencia entre peccat e injuria.

Solució: perfecció culpa e. u. y. i. a. u. z. m. a. u. y. z. foc aer foc aygua u. u..

42. Questió es: si la perfecció de Deu es tota demostrable.

Solució: perfecció demostració a. a. dignitat relació
actu forma foc foc e. a..

43. Questió es: si la voluntat de Deu à culpa per so cor vol que-l poder fassa tot so que sab la saviea que farà, e cor no vol que-l poder fassa so que pot fer, pus que la saviea sab que no ó farà.

Solució: perfecció mediate poder saviea granea eternitat forma ordinació.

44. Questió es: si raó à major concordansa ab perfecció que ab imperfecció.

Solució: perfecció raó reyalitat privació foc foc foc aer
foc aygua y. z..

45. Questió es: qual es lo major e-l pus noble objet que hom pusca aver en Deu?

Solució: perfecció objet a. a. dignitat actus forma ordinació granea eternitat Deu operació.

De mèrit

QUESTIÓ ES: si per la bonea granea eternitat de Deu, cové entendre gracia e libertat, enaxí con per la saviea cové entendre predestinació e necessitat.

Solució: mèrit mèrit justícia simplicitat saviea perfecció a. a..

47. Questió es: si per demostració pot esser tan gran mèrit con per subposició.

Solució: mèrit subposició e. a. n. a. comensament fi.

48. Questió es: si la larguea de Deu dóna sens mijà.

Solució: mèrit immediate a. a. e. a. i. u. z. foc foc foc aygua.

49. Questió es: si mèrit pot esser privat.

Solució: mèrit reyalitat predestinació franc arbitre
saviea justícia.

50. Questió es: si la potencia motiva es moguda.

Solució: mèrit potencia a. s. s. u. x. x. foc foc foc aer comensament fi.

51. Questió es: còm lo franc arbitre està entre la potencia e son actu?

Solució: mèrit franc arbitre s. s. e. i. n. r. foc aygua aer terra mijà fi.

52. Questió es: si mèrit es pus amable que culpa airable.

Solució: mèrit privació e. a. i. a. foc terra foc aer mijà fi.

53. Questió es: si mèrit se cové mils ab la justícia de Deu que ab la saviea.

Solució: mèrit imperfecció reyalitat raó a. a. foc foc
foc aygua.

54. Questió es: si mèrit e culpa se poden contrastar sens mijà.

Solució: mèrit culpa e. i. n. r. u. u. foc foc foc aygua.

55. Questió es: si la granea de la larguea de Deu contradiu mèrit.

Solució: mèrit demostració Deu creatura
misericordia senyoria.

56. Questió es: si mèrit es mijà estant en ànima e ses potencies o entre les potencies e lurs actus.

Solució: mèrit mijà e. a. u. y. i. a. u. y. foc aer aigua terra.

57. Questió es: si en la raó qui es contra reyalitat, pot estar mèrit.

Solució: mèrit raó n. a. u. y. comensament fi aer aygua
aer terra.

58. Questió es: si sens objet, falsetat agués subject.

Solució: mèrit objet immediate mediate afirmació negació.

De subposició

QUESTIÓ ES: si les dignitats de Deu son pus demostrables que subposables.

Solució: subposició subposició a. a. Deu majoritat
creatura menoritat.

60. Questió es: si entre fe e sciencia à negú mijà.

Solució: subposició immediate u. x. foc foc foc aygua n. e..

61. Questió es: per que subposició se cové mils per la potencia entellectiva que per la sencitiva?

Solució: subposició reyalitat e. i. n. r. fe prudencia aer aer

aer aygua.

62. Questió es: si sens subposició la potencia entellectiva pot esser endressada a invenir e a jugar.

Solució: subposició potencia n. e. i. y. z. foc foc foc aer.

63. Questió es: si franc arbitre se cové mils ab subposició que ab demostració.

Solució: subposició franc arbitre n. y. z. e. y. i. z. aer aer

aer aygua.

64. Questió es: per que subposició, qui ab innoxencia se cové, contradiu pus fort a privació que a esser?

Solució: subposició privació comensament fi

prima entenció secunda entenció y. z..

65. Questió es: si per subposar se pot seguir més de perfecció que de inperfecció.

Solució: subposició inperfecció a. a. dignitat relació

aygua terra.

66. Questió es: si per subposar que Deus fassa e no fassa de necessitat en sa obra extrínscica, se fa demostració de sa obra intrínscica.

Solució: subposició colpa a. a. a. s. foc foc foc aer foc terra foc aygua.

67. Questió es: si subposició es comensament de sciencia o de creensa.

Solució: subposició demostració n. y. e. y. i. z. fe prudencia.

68. Questió es: si subposició fos necessaria si peccat no fos.

Solució: subposició mediate mèrit colpa e. i. n. r. a. a. y. z..

69. Questió es: si so qui està per z. en raó, es creatura.

Solució: subposició raó comensament mijà fi majoritat.

70. Questió es: per que à hom major paor <a> estar prop de gran baus que de poc?

Solució: subposició objet n. e. esser privació

majoritat menoritat foc aer foc aygua.

De inmediate

QUESTIÓ ES: si enfre oblidar e innorar à mijà.

Solució: inmediate inmediate b. c. a. a. foc foc.

72. Questió es: si reyalment eternitat e misericordia son sens mijà.

Solució: inmediate reyalitat a. a. a. t. aer aygua aer terra.

73. Questió es: si la potencia cinsitiva es activa per forma en los .v. seyns sensuals e pasciva per materia.

Solució: inmediate potencia s. s. esser privació foc foc

foc terra foc aer.

74. Questió es: qual es l'objet sens mijà de franc arbitre?

Solució: inmediate franc arbitre mèrit colpa mijà fi

prima entenció secunda entenció.

75. Questió es: per que hom viu à major orribilitat de home mort que de bestia morta?

Solució: inmediate privació esser inperfecció foc foc

foc aer.

76. Questió es: si enfre perfecció e inperfecció pot esser mijà.

Solució: inmediate inperfecció privació esser Deu creatura a. a. foc foc.

77. Questió es: si en infern los dampnatz inmediate veuran a.

Solució: inmediate colpa i. a. e. u. z. foc aygua aer terra.

78. Questió es: si demostració se cové mils per forma que per materia.

Solució: inmediate demostració foc foc foc aer foc aygua.

79. Questió es: si la bonea de Deu bonificà en l'ome just ans que fos nat, con la saviea lo sabés e la volentat l'amàs.

Solució: inmediate mediate dignitat relació a. a.

simplicitat noblea.

80. Questió es: si enfre salvació e dampnació à mijà.

Solució: inmediate raó reyalitat franc arbitre u. u. e. i. n. r..

81. Questió es: qual dels .v. seyns de la potencia sincitiva se cové mils ab son objet?

Solució: inmediate objet comensament mijà fi majoritat

foc foc foc aer.

De reyalitat

QUESTIÓ ES: si Deus pot fer alguna cosa que no sia contradicció, jassia que a la potencia entellectiva ó sia vijarès.

Solució: reyalitat reyalitat raó menoritat a. a. actu relació foc foc foc aygua.

83. Questió es: si ls .v. seyns an tan gran reyalitat per la sincitiva con <per> la entellectiva potencia.

Solució: reyalitat potencia inmediate mediate
majoritat menoritat aygua aygua aygua terra.

84. Questió es: si franc arbitre es creat per entenció de salvació e no per entenció de dampnació.

Solució: reyalitat franc arbitre a. t. e. a. u. y. i. u. z. aer aer
aer aygua.

85. Questió es: si reyalitat e privació se poden concordar.

Solució: reyalitat privació raó franc arbitre y. z. foc aygua.

86. Questió es: si imperfecció à neguna reyalitat substancial.

Solució: reyalitat imperfecció comensament mijà fi perfecció foc foc foc aygua.

87. Questió es: si colpa està en raó o en reyalitat.

Solució: reyalitat colpa e. u. z. i. a. u. y. raó objet
esser privació.

88. Questió es: si de major reyalitat pot esser donada major demostració.

Solució: reyalitat demostració a. a. dignitat actu
relació ordinació.

89. Questió es: si la reyalitat de la pera està pus noblament en la potencia entellectiva que en la pera.

Solució: reyalitat mediate comensament fi foc foc foc aer
foc aygua.

90. Questió es: si so es reyalment en la potencia entellectiva que Deus fa, e si so que Deu pot fer e no farà, està en la raó tan solament.

Solució: reyalitat raó a. a. esser privació perfecció imperfecció comensament fi.

91. Questió es: si en l'universal à menys de reyalitat que en lo particular.

Solució: reyalitat objet inmediate mediate comensament fi esser privació forma materia foc foc foc aygua aer terra
e. a. u. y..

De potencia

QUESTIÓ ES: si l segon actu de la potencia es atret per forma e ixit per materia.

Solució: potencia potencia a. a. s. s. foc foc foc terra foc aer.

93. Questió es: per que la potencia ab l'objet tan solament pot donar carnal delit?

Solució: potencia franc arbitre e. a. u. y. i. a. u. z. mèrit colpa a. a..

94. Questió es: si la potencia mou sos actus al objet per los accidens, o si la potencia se mou per ells.

Solució: potencia privació mèrit colpa foc foc foc aygua forma materia.

95. Questió es: si los accidens mouen la potencia al objet o si ls mou la potencia.

Solució: potencia imperfecció perfecció franc arbitre e. a. u. y. aer aer aer aygua.

96. Questió es: qual de b. c. d. pren enans l'objet?

Solució: potencia colpa mèrit colpa diferencia comensament mijà fi.

97. Questió es: qual objet se cové mils ab la potencia, o veritat o falsetat?

Solució: potencia demostració e. a. u. y. i. u. z. y. z. <a. a.> foc foc foc aygua.

98. Questió es: si la potencia entellectiva pot pujar als objetz entellectuals sens la ymaginació, pus sens ymaginar no pot devalar als objetz sentibles.

Solució: potencia mediate e. a. y. i. a. y. majoritat menoritat foc foc.

99. Questió <es>: si per raó pot esser tan apropincat objet a la potencia con per reyalitat.

Solució: potencia raó e. i. n. r. inmediate mediate majoritat menoritat foc terra foc aer foc aygua foc foc a. a..

100. Questió es: per que la potencia entellectiva es pus abta a entendre la saviea de Deu cor s'entén, que la gloria e les altres dignitatz de Deu?

Solució: potencia objet a. a. x. x. foc foc foc aer.

De franc arbitre

QUESTIÓ ES: si franc arbitre es potencia activa e pasciva.

Solució: franc arbitre franc arbitre b. c. d. inmediate mediate

f. g. h. foc foc.

102. Questió es: si franc arbitre es igualment per l'actu essendi e per l'actu operandi.

Solució: franc arbitre privació reyalitat raó c. l.

forma hordinació.

103. Questió es: si Deus pot constrènyer franc arbitre.

Solució: franc arbitre inperfecció bonea granea

saviea volentat justícia larguea immediate mediate.

104. Questió es: si en home franc arbitre e raó son iguals potencies en vertut.

Solució: franc arbitre colpa e. a. u. y. i. u. z. saviea justícia bonea larguea.

105. Questió es: si l cor e l servel, per rayl e per influencia, son locs espacificatz on estia franc arbitre.

Solució: franc arbitre demostració potencia objet b. c. d. àbitus actus.

106. Questió es: per que franc arbitre es pus prop a la volentat que a la memoria e a l'enteniment?

Solució: franc arbitre mediate d. h. u. u. y. z. immediate objet.

107. Questió es: si memoria enteniment e volentat poden aver lurs actus reyalment sens franc arbitre.

Solució: franc arbitre raó immediate mediate e. i. n. r. foc foc foc terra.

108. Questió es: si après la mort franc arbitre roman en l'ànima.

Solució: franc arbitre objet e. a. u. y. caritat justícia i. u. z..

De privació

QUESTIÓ ES: si privació es creatura, e si non re à comensament.

Solució: privació privació immediate mediate comensament fi foc foc foc aer e. a. i. u. z. Deu creatura granea eternitat.

110. Questió es: si privació pot contradir esser sens inperfecció.

Solució: privació inperfecció esser immediate perfecció mediate.

111. Questió es: si Deus pot tant privar con crear, ni si pot fer que no res sia sens alcun ens.

Solució: privació colpa e. a. u. y. i. u. z.

prima entenció secunda entenció foc foc <comensament fi>.

112. Questió es: si veritat pot tant contradir a falsetat con falsetat a veritat.

Solució: privació demostració esser perfecció e. a. u. y.

i. a. u. y. y. z. n. a. u. y. z..

113. Questió es: si Deus res no fos, si fóra tot ens mays en privació que en sí metex.

Solució: privació mediate comensament mijà

secunda entenció esser majoritat negació.

114. Questió es: si privació e esser se contradexen per alcú mijà, e si non re es eternal.

Solució: privació raó esser reyalitat perfecció inperfecció

foc foc foc aygua.

115. Questió es: si negú objet pot privar lo segon actu de la potencia entellectiva.

Solució: privació objet a. a. s. s. u. u. x. x. foc foc foc aygua.

De inperfecció

QUESTIÓ ES: si entre perfecció e inperfecció pot esser mijà.

Solució: inperfecció inperfecció comensament mijà

fi perfecció foc aygua.

117. Questió es: si peccat no fos, si fóra inperfecció.

Solució: inperfecció colpa bonea granea justícia larguea a. a..

118. Questió es: si inperfecció es perfecció, cor n'es demostrada perfecció.

Solució: inperfecció demostració

prima entenció secunda entenció mijà fi.

119. Questió es: per que la potencia volitiva desira fredor qui no es de sa natura?

Solució: inperfecció mediate justícia prudencia foc aer

foc terra.

120. Questió es: per que lo malaute qui à fredor, desira fredor?

Solució: inperfecció raó esser privació d. h. foc terra

aer aygua.

121. Questió es: si-l foc se mou pus ivassosament a son objet corrompent que generant.

Solució: imperfecció objet esser privació e. i. foc foc foc aygua.

De colpa

QUESTIÓ ES: si es major colpa conèxer e desamar Deu, que desamar-lo e innorar-lo.

Solució: colpa colpa i. a. u. y. n. a. u. y. e. a. u. y.
prima entenció secunda entenció.

123. Questió es: si demostrar colpa es peccat.

Solució: colpa demostració e. a. y. i. u. z. comensament fi.

124. Questió es: qual es lo mijà qui es enfre la fi per que es home e la colpa qui es en home?

Solució: colpa mediate e. i. n. r. foc aer aygua terra.

125. Questió es: si raó pot tant contra colpa con demostració.

Solució: colpa raó e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z. foc aer foc aygua.

126. Questió es: si en la aumentació que colpa fa en la potencia volitiva, aumenta colpa en la potencia sensitiva e vegetativa.

Solució: colpa objet a. s. foc aer foc terra foc aygua.

<De demostració

QUESTIÓ ES: qual de les .iij. especies de demostració es la pus forts?

Solució: demostració demostració bonea granea concordansa egualtat majoritat minoritat esser privació reyalitat raó actu relació.

128. Questió es: per que de Deu no se pot fer demostració enaxí manifestament com de creatura?

Solució: demostració mediate fe prudencia e. a. u. y. n. a. u. y. foc foc forma ordinació fi majoritat.

129. Questió es: si demostració pot esser tan gran en enteniment com raó en fe.

Solució: demostració raó e. a. u. y. n. a. u. y. esser privació.

130. Questió es: si l'objet de demostració à major concordansa ab veritat que ab falsetat.

Solució: demostració objet e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc aygua>.

De mediate

QUESTIÓ ES: si los accidens de la substancia poden esser de negú mijà qui sia enfre esser e privació.

Solució: mediate mediate comensament fi e. a. foc foc y. z..

132. Questió es: si la vertut de la potencia entellectiva es per tot l'espai qui es enfre ella e l'objet entès.

Solució: mediate raó diferencia fi e. a. u. y. foc foc foc aygua.

133. Questió es: per que la potencia volitiva pot mils influir sa vertut en caritat per .j. objet que per altre.

Solució: mediate objet reyalitat franc arbitre aer aer aer aygua.

De raó

QUESTIÓ ES: si raó es potencia o si es congregat actu de potencies.

Solució: raó raó esser reyalitat potencia objet misericordia senyoria.

135. Questió es: si les dignitatz de Deu diversifiquen reyalitat e raó, o si raó diversifica les dignitatz de Deu.

Solució: raó objet Deu majoritat creatura minoritat dignitat relació.

De objet

QUESTIÓ ES: si-ls objetz universal son tan necessaris con los particulars.

Solució: objet objet prima entenció secunda entenció comensament fi foc foc.

6. De les qüestions qui son dels comensaments de theologia.

<De essència>

QUESTIÓ ES: si en Deu essència es en essència sens diferencia de sí metexa.

Solució: essència essència a. a. granea eternitat dignitat actu poder volentat foc foc e. a. esser perfecció.

2. Qüestió es: si enaxí se cové essenciejar en essència con viure en vida.

Solució: essència vida unitat essència dignitat relació simplicitat noblea granea eternitat.

3. Qüestió es: si les dignitats de Deu son en la essència, e la essència en les dignitats, sens diferencia de dignitats e essència.

Solució: essència dignitats granea eternitat poder justícia saviea volentat relació ordinació.

4. Qüestió es: si dignitats obren de la essència.

Solució: essència actus a. a. immediate reyalitat esser perfecció granea eternitat justícia larguea simplicitat noblea foc foc e. a..

5. Qüestió es: si en la essència es forma examplar als actus de les dignitats.

Solució: essència forma a. a. granea simplicitat s. s. u. u. x. x. foc foc.

6. Qüestió es: si en la essència pot esser concordansa egualtat sens diferencia.

Solució: essència relació granea poder eternitat perfecció justícia larguea foc foc.

7. Qüestió es: si en la essència à orde essencial sens negú accident.

Solució: essència ordinació a. a. justícia larguea gloria perfecció esser privació.

8. Qüestió es: si en la essència à passió per la acció de les dignitats.

Solució: essència acció bonea granea eternitat noblea granea poder esser perfecció foc foc foc aer.

9. Qüestió es: si tan maravoloses coses covenen esser creegudes de Deu, con son considerables de la essència.

Solució: essència articles n. a. e. a. foc foc foc aer foc terra foc aygua.

10. Qüestió es: si home es pus obligat a conèixer les dignitats de Deu que la essència.

Solució: essència manaments bonea granea volentat justícia foc foc foc aygua.

11. Qüestió es: si en la essència e essenciejar à mester esposició.

Solució: essència esposició dignitats actus forma relació

foc foc.

12. Qüestió es: si en Deu son .j.^a cosa metexa essència e esser.

Solució: essència prima entenció a. a. granea eternitat foc foc esser privació.

13. Qüestió es: si Deu e deitat son .j.^a cosa metexa.

Solució: essència secunda entenció concordansa egualtat poder justícia e. a..

14. Qüestió es: si en la essència se descové essenciejar, si-s cové en la gloria gloriejar.

Solució: essència gloria granea noblea actu forma

volentat justícia.

15. Qüestió es: si-ls dampnatz an conexensa de la divina essència.

Solució: essència pena i. a. u. y. e. u. z. foc aygua culpa evum.

16. Qüestió es: si evum se cové mils a esser actu de eternitat que de la essència.

Solució: essència evum actu relació justícia noblea concordansa egualtat.

De vida

QUESTIÓ ES: si en la vida de Deu se descové viure.

Solució: vida vida granea eternitat essència volentat

dignitats actus forma ordinació foc foc.

18. Qüestió es: si-ls actus de les dignitats de Deu son viure en la vida.

Solució: vida dignitats granea noblea volentat justícia foc foc foc aer foc aygua.

19. Qüestió es: si viure se cové mils a vida que a saviea e a volentat.

Solució: vida actus essència dignitats simplicitat noblea e. a..

20. Qüestió es: si en la vida de Deu es forma, e si en la forma es vida.

Solució: vida forma granea eternitat actu relació dignitats ordinació foc foc.

21. Qüestió es: si la vida viu per neguna atdició ni necessitat.

Solució: vida relació dignitat actu foc terra foc aer foc aygua Deu majoritat.

22. Qüestió es: si en Deu viure pot esser orde de vida sens distinció.

Solució: vida orde dignitats actus forma relació foc foc.

23. Qüestió es: si en Deu viure es acció sens passió.

Solució: vida acció granea eternitat bonea perfecció justícia larguea poder volentat saviea vertut.

24. Questió es: si la vida de Deu es examplar a home còm deja viure.

Solució: vida articles e. a. u. y. i. u. z. n. a. u. y. foc foc foc aer.

25. Questió es: si vida activa es per manament e vida contemplativa per conseyl.

Solució: vida manament prima entenció secunda entenció mèrit colpa forma materia.

26. Questió es: si cové esser diversificat en Deu viure e entendre, etc.

Solució: vida esposició essencia dignitatz actus relació
forma ordinació.

27. Questió es: si viure es per vida o vida es per viure, en Deu.

Solució: vida prima entenció a. a. a. x. granea eternitat perfecció immediate esser mediate.

28. Questió es: per que hom desira més viure que murir?

Solució: vida secunda entenció e. a. u. y. i. u. z. immediate mediate appetit alteració diferencia fi.

29. Questió es: si la vida de Deu es gloria de la vida dels benahuyratz.

Solució: vida gloria a. s. e. a. justícia misericordia
larguea senyoria.

30. Questió es: si en la vida de Deu seria pena innorar desamar malificar menorificar, etc.

Solució: vida pena saviea volentat bonea granea
dignitat relació.

31. Questió es: si ls demonis desigen morir.

Solució: vida evum eternitat privació esser perfecció foc foc foc aygua.

<De> dignitatz

QUESTIÓ ES: si neguna de les dignitatz de Deu pot esser en sí metexa sens relació.

Solució: dignitat dignitatz actu forma relació ordinació esser perfecció e. a..

33. Questió es: si per totes les dignitatz de Deu es actu extrínsic.

Solució: dignitat actu a. a. a. t. bonea granea eternitat justícia Deu majoritat.

34. Questió es: si neguna dignitat de Deu pot esser sens actu.

Solució: dignitat forma actu ordinació granea noblea
foc aygua.

35. Questió es: si en Deu son reyament dignitatz e relació, o si son segons raó.

Solució: dignitatz relació actu forma granea eternitat poder saviea volentat justícia bonea larguea.

36. Questió es: si sens relació les dignitatz porien esser j.^a essencia.

Solució: dignitatz ordinació justícia simplicitat larguea noblea actu forma.

37. Questió es: si en Deu à més dignitatz que ànima justa no-n pren semblances.

Solució: dignitatz acció granea eternitat justícia noblea Deu majoritat creatura menoritat.

38. Questió es: si de les dignitatz de Deu cové creure e entendre coses maraveloses e amables.

Solució: dignitatz articles a. a. granea eternitat poder justícia actu relació.

39. Questió es: si Deus feent be gran e misericordia, fa manament o consela.

Solució: dignitat manamens prima entenció secunda entenció foc foc foc aer foc terra mèrit colpa.

40. Questió es: si les dignitatz de Deu pogren esser en espasífica vertut sens relació.

Solució: dignitatz esposició r. a. u. y. z. i. a. esser inperfecció perfecció privació.

41. Questió es: si per unitat e actus de les dignitatz aumenta la essencia.

Solució: dignitatz prima entenció granea eternitat forma relació.

42. Questió es: si neguna dignitat de Deu deu esser amada segons la segona entenció.

Solució: dignitat secunda entenció a. a. bonea granea eternitat simplicitat.

43. Questió es: si los benahuyratz auran equalment gloria en cascuna de les dignitatz de Deu.

Solució: dignitatz gloria forma ordinació actu relació
justícia larguea misericordia senyoria simplicitat noblea.

44. Questió es: si ls dampnatz, sens relació de les dignitatz, aurien pena.

Solució: dignitatz pena granea poder saviea justícia
dignitatz actus forma ordinació e. u. z. i. a. u. y. foc foc foc aer.

45. Questió es: si neguna cosa que no aja fi, pot esser creació.

Solució: dignitatz evum granea eternitat actu relació comensament mijà.

De actu

QUESTIÓ ES: si en los actus de les dignitat de Deu à neguna distinció.

Solució: actus actus a. a. essència dignitat forma relació

e. a..

47. Questió es: si en Deu forma e actu poden aver concordansa egualtat.

Solució: actu forma dignitat relació bonea granea

eternitat noblea foc foc.

48. Questió es: si la unitat de Deu à actu intrínsic.

Solució: actu relació essència dignitat forma ordinació justícia noblea.

49. Questió es: si Deus en gloria se manifesta en tot so que es e que no es.

Solució: actu ordinació veritat gloria e. a. i. a. y. z. foc foc.

50. Questió es: si en Deu actu e acció son .j.^a metexa relació.

Solució: actu acció a. a. granea eternitat poder volentat justícia noblea.

51. Questió es: si la potencia entellectiva es exalsada en vertut si entén en Deu actu intrínsic per totes les dignitat.

Solució: actu articles n. a. fe caritat esperansa justícia e. a. dignitat relació granea vertut.

52. Questió es: si hom es pus obligat a .j.^a dignitat que a altra.

Solució: actu manamens justícia noblea bonea granea

saviea volentat e. a..

53. Questió es: si tota esposició cové esser endressada segons que ls actus de les dignitat de Deu son examplar a la potencia entellectiva e volitiva.

Solució: actu esposició Deu comensament Deu mijà Deu fi

a. a. a. t..

54. Questió es: si tot so qui es actu en Deu, es per egualtat e per concordansa.

Solució: actu prima entenció granea eternitat dignitat relació a. a. e. i..

55. Questió es: si negú actu pot esser sens segona entenció.

Solució: actu secunda entenció a. a. a. t. foc foc foc aer

foc terra.

56. Questió es: si los àngels an major gloria en l'actu intrínsic de Deu que en l'estrínsic.

Solució: actu gloria bonea granea justícia larguea

dignitat relació.

57. Questió es: si los actus de les dignitat donen pena als demonis immediate o mediate.

Solució: actu pena a. u. a. x. granea gloria caritat ira

esser privació i. a. foc aygua.

58. Questió es: si-l poder de Deu poria privar evum.

Solució: actu evum poder justícia mèrit colpa comensament fi.

De forma

QUESTIÓ ES: si tot so qui es en Deu, es forma reyalment o segons raó.

Solució: forma forma esser privació actu relació

esser perfecció e. a..

60. Questió es: si en Deu bonea hi enforma son bonificar e granea son magnificar e eternitat son eternificar, etc.

Solució: forma relació a. a. s. s. x. x. foc foc foc aer e. a..

61. Questió es: si neguna forma pot eser sens orde.

Solució: forma ordinació forma acció forma relació b. c. d. e. foc foc foc aer.

62. Questió es: si en Deu es, intrínsicament, forma ajent.

Solució: forma acció a. a. granea eternitat larguea noblea dignitat actu e. a. foc foc.

63. Questió es: si la forma de Deu es examplar a articles pus fortment per creensa que per sciencia.

Solució: forma articles k. b. l. c. m. d. esser privació

mèrit colpa gloria pena.

64. Questió es: si manamens son pus reglars en creensa que en sciencia.

Solució: forma manamens e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z.

esser privació mèrit colpa.

65. Questió es: si la forma de Deu es examplar a tota esposició.

Solució: forma esposició vertut veritat gloria perfecció

e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc aer.

66. Questió es: si en Deu à entenció.

Solució: forma prima entenció dignitat actus

relació ordinació e. a..

67. Questió es: per que forma se cové ab primera entenció e materia ab segona?

Solució: forma secunda entenció forma a. forma acció

forma majoritat forma esser forma actu foc foc.

68. Questió es: si Deus ama e desama reyalment.

Solució: forma gloria reyalitat raó d. h. actu relació

granea noblea.

69. Questió es: si en Deu forma es examplar a pena.

Solució: forma pena dignitat relació i. a. e. u. z. foc foc e. a..

70. Questió es: còm la eternitat de Deu es examplar a evum?

Solució: forma evum bonea gloria justícia senyoria

mèrit colpa.

De relació

QUESTIÓ ES: si en la immensitat e eternitat de Deu pot esser relació reyalment.

Solució: relació relació granea poder granea eternitat

granea justícia granea perfecció foc foc.

72. Questió es: si en los actus de les divines dignitat relació e orde an concordansa egualtat.

Solució: relació orde granea eternitat justícia noblea volentat larguea e. a..

73. Questió es: si en Deu relació de entenent e entés, e volent e volgut, es en tan gran granea d'esensia con l'entenent e l'entés en volent e-l volgut.

Solució: relació acció relació reyalitat relació granea

relació eternitat concordansa egualtat.

74. Questió es: si la relació dels actus de les dignitat es cresible e amable.

Solució: relació articles justícia manamens e. a. u. y. i. u. z.

n. a..

75. Questió es: si es hom obligat a mostrar so que les dignitat de Deu signifiquen de sí metexes.

Solució: relació manamens justícia senyoria granea noblea mèrit colpa.

76. Questió es: qual esposició es pus necessaria, o sela qui-s cové segons relació de les divines dignitat i sela qui-s cové segons la obra extrínscica de Deu?

Solució: relació esposició granea veritat eternitat noblea

Deu majoritat foc foc foc aer.

77. Questió es: si relació e prima entenció se poden convenir sens secunda entenció.

Solució: relació prima entenció granea eternitat

poder perfecció larguea noblea gloria simplicitat.

78. Questió es: si en Deu pot esser relació sens entenció.

Solució: relació secunda entenció forma ordinació

dignitat actus foc foc.

79. Questió es: si en Deu se descové relació de gloria gloriejant gloriejat.

Solució: relació gloria relació perfecció relació reyalitat e. a. foc foc dignitat actus.

80. Questió es: si Deus auria pena si no podia infinir.

Solució: relació pena granea eternitat poder perfecció

justícia larguea bonea simplicitat.

81. Questió es: si evum qui no à fi, pot esser sens comensament.

Solució: relació evum granea poder volentat larguea

dignitat actus justícia noblea.

De ordenació

QUESTIÓ ES: si negú orde pot esser sens primer e derrer.

Solució: horde orde a. a. eternitat saviea volentat justícia dignitat relació.

83. Questió es: si en Deu pot esser orde sens pasció.

Solució: orde acció granea eternitat poder perfecció
justícia larguea.

84. Questió es: si en Deu cové esser tota perfecció qui sia en creatura, pus que no se-n segueca en Deu desordenació.

Solució: orde articles esser perfecció privació imperfecció granea noblea poder justícia.

85. Questió es: si usura es leguda.

Solució: orde manamens esperansa caritat accidia enveja
foc foc foc aer.

86. Questió es: si esposició à major granea en orde qui està sobre natura, que en orde qui està per cors de natura.

Solució: orde esposició a. a. dignitat relació actu forma
Deu majoritat creatura menoritat.

87. Questió es: a qual fi son ordenades totes coses?

Solució: orde prima entenció a. a. Deu obra e. a.
dignitat relació.

88. Questió es: si en evum està segona entenció e primera.

Solució: orde secunda entenció e. a. caritat justícia e. u. i. a. accidia ira gloria pena majoritat menoritat.

89. Questió es: si l'orde qui es en Deu es la gloria dels àngels.

Solució: orde gloria justícia larguea granea noblea
esser perfecció.

90. Questió es: si en la eternal pena à orde.

Solució: orde pena dignitat actus forma acció pena evum i. a. foc aygua.

91. Questió es: si en evum qui no à fi, pot esser orde.

Solució: orde evum comensament fi mijà fi gloria pena
foc foc.

De acció

QUESTIÓ ES: si Deus à acció en non re.

Solució: acció acció granea poder volentat eternitat
justícia larguea.

93. Questió es: qui à paciò, con hom creent e amant Deu aja acció?

Solució: acció articles a. a. dignitat actus granea eternitat
foc foc potencia objet.

94. Questió es: si la acció qui es en Deu, es eternal.

Solució: acció manament a. a. granea eternitat actu relació Deu creatura.

95. Questió es: si esposició se cové mils a sciencia que a creensa.

Solució: acció esposició e. majoritat n. minoritat
esser privació.

96. Questió es: comodo es la primera entenció activa e la segona pasciva?

Solució: acció prima entenció e. a. i. u. z. foc terra foc foc
foc aer.

97. Questió es: si la segona entenció à acció en la primera.

Solució: acció secunda entenció foc aygua immediate mediate afermació negació.

98. Questió es: si en gloria aurà acció .j. element en altre.

Solució: acció gloria gloria justícia essencia forma dignitat actus concordansa egualtat.

99. Questió es: si en infern .j. demoni à acció en altre.

Solució: acció pena immediate mediate foc aygua
majoritat menoritat.

100. Questió es: si mèrit e colpa poden esser eguals en granea a evum.

Solució: acció evum e. a. i. a. granea eternitat bonea justícia comensament fi immediate mediate.

De articles

QUESTIÓ ES: si sens articles hom pot esser en via de salvació.

Solució: articles articles e. a. u. y. i. u. z. n. a. u. y. z.

acció manamens.

102. Questió es: si es vedat que ànima conseba, de la obra intrínscica de Deu, coses meraveloses.

Solució: articles manamens e. a. i. u. z. mèrit colpa granea menoritat comensament fi.

103. Questió es: si la esposició de la sacra Escripura se cové mils a articles que a manamens.

Solució: articles esposició prima entenció secunda entenció majoritat minoritat.

104. Questió es: si Deus à primera entenció a neguna creatura.

Solució: articles prima entenció a. s. a. t. foc foc foc aer

foc terra foc aygua.

105. Questió es: si ls articles se covenen mils a la potencia entellectiva que a la volitiva.

Solució: articles secunda entenció e. a. e. manamens

i. manamens n. a. n. manamens concordansa majoritat

eser privació.

106. Questió es: si es resurrecció.

Solució: articles gloria a. t. justícia larguea foc foc aer aer

e. a..

107. Questió es: si articles son demostrables.

Solució: articles pena e. a. i. a. mèrit colpa justícia larguea granea noblea foc foc.

108. Questió es: si eternitat es pus demostrable per eternificar, que evum per justícia.

Solució: articles evum granea eternitat justícia noblea comensament mijà.

De manamens

QUESTIÓ ES: qual de les .iij. potencies de l'ànima es pus obligada a obeír los manamens de Deu?

Solució: manamens manamens b. c. d. e. a. u. y. z. i. u. z.

foc foc foc aer immediate mediate concordansa egualtat.

110. Questió es: si ls manamens covenen esser espostz pus fortment segons les coses entellectuals que les sensuals.

Solució: manamens esposició e. a. u. y. i. u. z. foc aer

aygua terra prima entenció secunda entenció.

111. Questió es: si es fet manament a aquells qui son en via de veritat, que endressen aquells qui son en via de error.

Solució: manamens prima entenció a. u. justícia noblea

fe caritat comensament fi.

112. Questió es: si es fet manament a home que honre Deu con lo veu desonrar.

Solució: manamens secunda entenció e. a. u. y. i. u. z.

foc aygua.

113. Questió es: si es vedat que hom crea esser en Deu inmensa velocitat en amar e entendre e bonificar e gloriejar.

Solució: manamens gloria a. a. granea eternitat

justícia larguea e. a. foc foc.

114. Questió es: si manamens espacifiquen pus fortment caritat que temor.

Solució: manamens pena e. a. u. y. i. u. z.

prima entenció secunda entenció foc aer.

115. Questió es: si Deus à fet negú manament que hom no pusca conplir.

Solució: manamens evum prima entenció secunda entenció foc foc foc aer foc aygua mèrit colpa.

De esposició

QUESTIÓ ES: si en esta ART les questions porien esser tam be soltes per letra con son per figures.

Solució: esposició esposició b. c. d. k. l. m. o. p. q.

immediate mediate <y.z.>.

117. Questió es: si esposició espiritual es tan espacifiativa con literal.

Solució: esposició prima entenció a. a. s. u. foc aer y. z. caritat gola.

118. Questió es: si esposició à major concordansa ab granea e noblea per miracles que per cors de natura.

Solució: esposició secunda entenció a. a. s. s. foc foc majoritat menoritat.

119. Questió es: per que la gloria de l'autre segle es en est mon invisibla?

Solució: esposició gloria perfecció franc arbitre mèrit colpa

e. i. n. u. u..

120. Questió es: còm per esta ART poden esser espostes les Escripures?

Solució: esposició pena a. a. s. s. t. t. u. u. x. x. y. z. foc foc e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z..

121. Questió es: si actoritat de la sancta Escripura pot esser contraria a raó.

Solució: esposició evum a. a. n. a. e. a. y. z. fi fi.

De prima entenció

QUESTIÓ ES: si pot esser concordansa enfre .j.^a prima entenció e altra sens segona entenció.

Solució: prima entenció prima entenció concordansa mijà <comensament fi> foc aer e. i..

123. Questió es: si prima entenció pot esser sens secunda entenció.

Solució: prima entenció secunda entenció a. a. creatura operació esser privació e. a. i. u. z. foc aer.

124. Questió es: si en gloria à prima entenció e secunda.

Solució: prima entenció gloria e. a. i. u. z. foc aygua.

125. Questió es: si neguna pena pot esser tan solament per prima entenció.

Solució: prima entenció pena e. a. u. y. i. u. z. foc foc

foc aygua.

126. Questió es: si eternitat crea evum per segona entenció o per primera.

Solució: prima entenció evum Deu majoritat

creatura menoritat justícia noblea.

De secunda entenció

QUESTIÓ ES: si en la granea de la secunda entenció aumenta la primera entenció.

Solució: secunda entenció secunda entenció

concordansa mijà comensament fi aer aygua e. i..

128. Questió es: si en gloria ànima à major conexensa de sí metexa conexent sí metexa que conexent Deu, con sia a Deu pus desenblant que senblant.

Solució: secunda entenció gloria a. a. immediate mediate esser privació dignitat actus forma relació.

129. Questió es: si gloria o pena es la secunda entenció a que home es creat.

Solució: secunda entenció pena gloria justícia volentat noblea mijà fi aer aygua.

130. Questió es: si en est mon la secunda entenció à tan gran concordansa ab granea con en evum.

Solució: secunda entenció evum i. u. z. foc foc foc aer

foc terra e. a. caritat justícia.

De gloria

QUESTIÓ ES: si enfre la potencia memorativa entellectiva e volitiva, en paraís, serà distinció reyal de gloria.

Solució: gloria gloria e. a. diferencia concordansa essencia forma justícia larguea esser reyalitat perfecció mèrit dignitat relació forma ordinació.

132. Questió es: si totz los .v. seyns corporals covenen esser en gloria.

Solució: gloria pena u. u. esser privació foc foc foc aer fi evum forma ordinació actu relació.

133. Questió es: si en evum serà distinció enfre reyalitat e raó.

Solució: gloria evum a. t. foc foc foc aer esser perfecció

mèrit colpa.

De pena

QUESTIÓ ES: si als dampnats es major pena con no veen Deu que con entenen e desamen evum.

Solució: pena pena a. a. granea eternitat comensament fi e. a..

135. Questió es: si en evum la potencia entellectiva aurà pena en la memorativa e volitiva, e de converso.

Solució: pena evum prima entenció secunda entenció diferencia contrarietat comensament fi granea justícia.

De evum

QUESTIÓ ES: si en evum es temps ni qualitat.

Solució: evum evum dignitat relació forma ordinació esser privació foc aer.

7. De les questions qui son dels comensaments de filosofia.

<De prima causa>

QUESTIÓ ES: si eternitat e infinitat son dites de Deu pus propiament que prima causa.

Solució: prima causa prima causa dignitat relació essencia forma a. a. foc foc foc aer.

2. Questió es: si la prima causa mou totes coses sens mijà.

Solució: prima causa motus a. a. granea eternitat
esser franc arbitre natura appetit immediate mediate.

3. Questió es: si son àngels o no.

Solució: prima causa entelligencia justícia larguea
esser privació concordansa majoritat foc foc foc aer e. a. u. y. i. u. z..

4. Questió es: si a Deu se cové mils .j. loc que altre.

Solució: prima causa orbis a. a. gloria pena immediate mediate mèrit colpa.

5. Questió es: si Deus es examplar a totes formes.

Solució: prima causa forma foc foc foc aer foc terra
foc aygua e. a. u. y. i. u. z. entelligencia orbis.

6. Questió es: si la primera causa es movable, con sia moviment concordant ab perfecció.

Solució: prima causa materia diferencia contrarietat
granea eternitat.

7. Questió es: si la prima causa pot més sobre son effectu que l'effectu en sí metex.

Solució: prima causa natura dignitat relació esser privació granea eternitat.

8. Questió es: si la primera causa poria en son effectu, que de conjuncció de simples no fos producta conposició.

Solució: prima causa element a. a. granea poder justícia larguea eternitat noblea actu relació diferencia majoritat.

9. Questió es: si la primera causa comunica sa essencia a totes creatures.

Solució: prima causa appetit prima entenció secunda entenció diferencia fi esser privació.

10. Questió es: si ans que'l mon fos, era lo mon en potencia en Deu.

Solució: prima causa potencia a. a. dignitat relació
eternitat poder actu forma granea perfecció.

11. Questió es: si la prima causa pot esser fora son effectu.

Solució: prima causa abitus a. a. granea eternitat actu relació dignitat forma bonea perfecció comensament fi poder volentat franc arbitre
privació.

12. Questió es: si la primera causa es pur actu.

Solució: prima causa actu dignitat relació forma ordinació foc foc foc aer comensament fi e. a. a. a..

13. Questió es: si la essencia de la prima causa se mescla ab la essencia de son effectu, con sia en tot loc.

Solució: prima causa mistum granea eternitat
perfecció simplicitat justícia noblea.

14. Questió es: si enaxí la prima causa representa sí en son effectu, con lo sol sa luu en son objet.

Solució: prima causa digestió a. a. foc foc foc aer foc terra
e. a..

15. Questió es: si pot esser mijà enfre la prima causa e son effectu.

Solució: prima causa conposició a. a. immediate mediate
esser privació poder volentat justícia noblea
granea simplicitat e. u. z..

16. Questió es: si tota la prima causa es en cascú de son effectu.

Solució: prima causa alteració granea vertut eternitat saviea poder volentat a. a..

De moviment

QUESTIÓ ES: per que moviment substancial es dintre la substancia, e accidental defora?

Solució: motus motus a. a. a. s. foc foc foc aer foc terra

foc aygua e. a. u. y. i. u. z..

18. Questió es: còm àngel se mou per loc ni a objet?

Solució: motus entelligencia entelligencia a. a. a. foc foc abitus actus.

19. Questió es: si mogut .j.^a vegada lo firmament, lo cal pus moure.

Solució: motus orbis entelligencia a. forma appetit natura actu comensament fi.

20. Questió es: si la forma universal es movable.

Solució: motus forma a. a. prima causa entelligencia entelligencia orbis orbis forma comensament fi.

21. Questió es: si la primera materia es moguda en partz, e de converso, e que en sí metexa sia inmovable.

Solució: motus materia a. a. dignitatz relació s. s. b. c. d. e. foc foc foc aer.

22. Questió es: si motus es per tota la espera del foc.

Solució: motus natura entelligencia orbis forma appetitus abitus mistum digest conpost.

23. Questió es: si cascú element se mou em l'autre.

Solució: motus element foc foc foc aer foc terra foc aygua.

24. Questió es: si appetit natural e moviment natural differunt in numero.

Solució: motus appetit forma materia mistum digestum potencia actu comensament fi.

25. Questió es: si en la forma qui es en potencia, està moviment.

Solució: motus potencia mistum digestum forma materia foc foc foc aer.

26. Questió es: si motus à pus noble àbit que estació.

Solució: motus abitus a. a. granea eternitat dignitatz relació foc foc foc aer comensament fi afermació negació
differencia concordansa.

27. Questió es: si actus à major perfecció en estació que en moviment.

Solució: motus actus a. a. comensament fi foc aer foc terra

e. a. e. u. y..

28. Questió es: si aer e vapós son diferens en essencia.

Solució: motus mistum digestum composició aer aer foc aer aer aygua aer terra.

29. Questió es: qual es pus segura cura en lo malaute, o per senblant o per contrari?

Solució: motus digestum appetitus composició foc foc foc aer foc aygua.

30. Questió es: si en conpost pot esser moviment sens tocament de .j.^a superficiens ab altra.

Solució: motus conpost mistum digestum foc aer foc terra

foc aygua.

31. Questió es: si moviment pot esser sens loc.

Solució: motus alteració foc aer foc terra e. a. u. y. i. u. z.

<a. a.>.

De entelligencia

QUESTIÓ ES: còm los àngels fruexen Deu?

Solució: entelligencia entelligencia a. a. a. s. foc foc

forma relació.

33. Questió es: si àngel mou lo firmament ab la potencia entellectiva o volitiva.

Solució: entelligencia orbis forma materia appetitus abitus motus composició.

34. Questió es: si àngel mou la forma universal en les formes particular, e de converso.

Solució: entelligencia forma appetitus abitus

inmediate mediate natura potencia digestum composició.

35. Questió es: si àngel diversifica la prima materia sotz les .iiij.e universals formes simples.

Solució: entelligencia materia appetitus abitus

natura elemens foc aer aer aygua aygua terra foc terra.

36. Questió es: si àngel à providencia de so que farà natura.

Solució: entelligencia natura a. a. motus orbis actus relació foc foc foc aer.

37. Questió es: si àngel mou los elemens en vertut o en substancia.

Solució: entelligencia elemens forma materia

mistum digestum potencia objet.

38. Questió es: si àngel aperseb tan manifestament les coses sensibles con home.

Solució: entelligencia appetitus a. a. forma relació
dignitat actus foc foc.

39. Questió es: si àngel à distinctes potencies en essencia.

Solució: entelligencia potencia a. a. actus relació gloria pena b. c. d. h..

40. Questió es: còm parla .j. àngel ab altre?

Solució: entelligencia abitus a. a. dignitat actus forma relació caritat justícia comensament fi concordansa mijà.

41. Questió es: si en àngel an velocitat sos actus.

Solució: entelligencia actus a. a. e. a. foc aer caritat justícia esser perfecció.

42. Questió es: si .j. àngel pot esser en altre.

Solució: entelligencia mistum a. a. forma ordinació foc foc

e. a. u. y..

43. Questió es: si àngel à sciencia per adquisició.

Solució: entelligencia digestió a. a. forma ordinació

inmediate mediate.

44. Questió es: per que àngel parla pus covinentment ab home qui dorm que ab hom vetlant?

Solució: entelligencia conposició s. s. foc aygua concordansa majoritat.

45. Questió es: si en les qualitat d'àngel es alteració.

Solució: entelligencia alteració a. a. b. f. c. g. d. h. foc foc

foc aer.

De orbis

QUESTIÓ ES: si orbis es per sí metex mogut.

Solució: orbis orbis inmediate mediate a. intelligencia foc foc foc aer.

47. Questió es: si orbis influex àbit en la universal forma ab la qual sien abituades les particulars formes.

Solució: orbis forma a. entelligencia motus mistum

digest conpost.

48. Questió es: si los corses celestials influen en la primera materia o en los elementatz.

Solució: orbis materia inmediate mediate foc foc foc aygua.

49. Questió es: si los corses celestials porien moure los elemens sens appetit.

Solució: orbis natura foc aer foc terra foc aygua

mistum digestum.

50. Questió es: si lo sol es foc simple.

Solució: orbis elemens mistum digestum natura appetit

aer aygua foc terra.

51. Questió es: si orbis mou tota la espera de l'aygua.

Solució: orbis appetit mistum digestum conposició alteració foc terra.

52. Questió es: si la conposició del foc està en potencia en la influencia del sol.

Solució: orbis potencia a. a. granea eternitat appetit abitus

foc terra foc aer.

53. Questió es: si la luna es aygua simpla qui es apelada element.

Solució: orbis abitus aygua terra mistum conpositio

appetitus digestió foc aygua.

54. Questió es: si la influencia del sol es de la essencia del sol.

Solució: orbis actus potencia abitus digestió conposició mistum alteració b. c. d. e..

Questió es: si lo ray del sol es cors.

Solució: orbis mistum forma materia digestió conposició abitus alteració.

56. Questió es: si-s poria fer digestió si la luna no retardava la gran influencia del sol.

Solució: orbis digestió appetitus actus motus alteratio foc foc foc aygua.

57. Questió es: si es retardament de la gran influencia de l'aygua, la resplandor que la luna reeb del sol.

Solució: orbis conposició a. a. foc foc prima causa entelligencia e. a. majoritat fi.

58. Questió es: si enaxí con representació de .ij. espils contraposatz, es representata per lo sol la figura de <la> terra en la escuritat de la luna.

Solució: orbis alteració appetit abitus potencia actus

aygua terra foc aygua.

De forma

QUESTIÓ ES: si forma universal es.

Solució: forma forma a. intelligencia orbis materia
apetit potencia natura elemens abitus actus
concordansa majoritat comensament fi.

60. Questió es: si enfre forma universal e idea à diferencia en essencia e natura.

Solució: forma materia a. a. a. t. granea eternitat
Deu creatura dignitatz relació foc foc mistum conposició.

61. Questió es: si les formes particulars son actives e pascives.

Solució: forma natura a. orbis actus mistum foc aer foc terra foc aygua inmediate mediate materia natura.

62. Questió es: si .j. element pot nèxer e ixir d'altre.

Solució: forma element a. a. s. s. u. u. t. t. foc foc foc aer foc terra.

63. Questió es: si la forma qui està en potencia à appetit.

Solució: forma appetit motus orbis mistum digestum
materia actus conposició alteració aer aygua n. e. i..

64. Questió es: si per la forma universal son les particulars formes en potencia en la materia.

Solució: forma potencia motus abitus appetit actus
digestió conposició.

65. Questió es: si en la forma universal son abituades totes les particulars formes naturals.

Solució: forma abitus prima causa motus entelligencia orbis materia natura appetitus actus mijà fi.

66. Questió es: si en qualitat pasciva à forma paciò.

Solució: forma actus materia natura mistum digestió
foc aer inmediate mediate.

67. Questió es: si la forma universal e la materia prima acupen loc.

Solució: forma mistum motus conposició potencia actus
foc foc foc aer.

68. Questió es: si-l foc dóna tanta de calor con reeb de seccor.

Solució: forma digestió foc aer foc aygua foc terra
motus alteració appetitus actus.

69. Questió es: si en lo comensament, con lo mon fo creat, la universal forma e la primera materia eren cors.

Solució: forma conposició esser privació elemens appetit abitus actus.

70. Questió es: si la forma universal e la primera materia son .j. cors o si son de natura corporal, estans essencia de moltz corses.

Solució: forma alteració motus orbis mistum digestió
apetit conposició abitus actus potencia abitus natura elemens.

De materia

QUESTIÓ ES: si prima materia es reyalment o segons raó.

Solució: materia materia motus orbis appetitus actus potencia abitus foc foc foc terra foc aer foc aygua.

72. Questió es: quals accidens de la substancia son mils a la natura de la materia que de la forma?

Solució: materia natura forma appetitus potencia actus foc aer.

73. Questió es: si la primera materia es .j.^a per essencia e distincta en partz.

Solució: materia elemens foc aer aygua terra appetitus actus mistum digestum conposició alteració.

74. Questió es: si-l foc pot esser simple fora sa espera.

Solució: materia appetitus potencia abitus foc foc foc aer
foc aygua mistum conpost motus actus.

75. Questió es: si en so que la primera materia no pot esser pasciva per sa simplicitat, pot esser pasciva per conposició en segona materia.

Solució: materia potencia motu orbis natura elemens
mistem conpost foc aer foc terra.

76. Questió es: si paciò es perfecció de la primera materia.

Solució: materia abitus motus orbis appetitus actus
esser privació foc terra foc aygua i. u. z..

77. Questió es: si dels actus de la primera materia es producta qualitat pasciva.

Solució: materia actus appetitus abitus forma digestió foc terra aygua terra.

78. Questió es: si materia pot esser en materia e forma <en forma>.

Solució: materia mistum motus orbis foc aer foc terra
foc aygua diferencia concordansa natura appetit esser privació.

79. Questió es: si ls accidens ixen de materia per la forma.

Solució: materia digestió b. c. d. e. foc aer mistum compost.

80. Questió es: si la prima materia està en quantitat continua o discreta.

Solució: materia composició motus forma orbis elementa mistum digestum potencia actus.

81. Questió es: si tenebres son mesclament d'elemens en absència de luu.

Solució: materia alteració motus orbis aygua aygua
mstum digestió.

De natura

QUESTIÓ ES: si natura es producta, en los particulars, de la forma universal e de la prima materia.

Solució: natura natura prima causa motus entelligencia orbis potencia abitus comensament mijà concordansa fi foc aer.

83. Questió es: si en elementat no son les formes simples, deman: on son con l'an compost?

Solució: natura elemens forma materia motus orbis
potencia actus appetitus abitus.

84. Questió es: per que la pera qui cau à major moviment on pus s'apropinqua a son sentrum?

Solució: natura appetit a. a. s. s. foc foc foc aer foc terra
foc aygua esser privació immediate mediate.

85. Questió es: si en elementat son elemens simples so que no y pot entrar en composició.

Solució: natura potencia motus orbis forma materia
appetit actus foc aer foc terra.

86. Questió es: per qual natura influex la mar major?

Solució: natura àbit motus orbis potencia alteració foc aer
foc aygua mistum digestum forma composició.

87. Questió es: per qual natura es la mar salada?

Solució: natura actu motus orbis foc terra terra terra foc foc mistum alteració r. r..

88. Questió es: si l foc à més de leugeria que l'aygua de ponderositat.

Solució: natura mistum digestum composició motus alteració justicia trempansa aer terra.

89. Questió es: si l foc escalfaria si no reebia cecor de la terra.

Solució: natura digestió a. a. larguea simplicitat foc aygua comensament fi.

90. Questió es: si natura se cové mils a simplificar que a conpondre.

Solució: natura composició forma materia motus orbis appetitus actu a. a. s. s. x. x. foc foc foc aer trenpansa gola.

91. Questió es: si es necessitat que los elemens sien en quart nombre tan solament.

Solució: natura alteració forma materia appetitus potencia actus abitus mistum digestió motus composició.

De elemens

QUESTIÓ ES: si de los simples elemens poden esser fetes partz essencials o entegrals.

Solució: elemens elemens motus orbis forma materia mistum digestum foc foc s. s..

93. Questió es: si ls elemens simples son corses o si son de natura corporal.

Solució: elemens appetitus motus orbis forma materia foc foc aygua aygua justicia fortitudo abitus actus mistum digestió.

94. Questió es: si negú element à moviment per sí metex.

Solució: element potencia immediate mediate orbis forma
foc foc foc terra e. i. natura alteració.

95. Questió es: si l foc à en àbit altra forma mas aquela que s pertayn a sa qualitat.

Solució: element àbit prima causa motus entelligencia orbis forma materia foc aer foc terra foc aygua appetit actu.

96. Questió es: si l foc à major concordansa ab la operació de l'aer que de la terra.

Solució: element actu appetit potencia mistu digestió
mstum composició natura alteració orbis forma.

97. Questió es: si j. element simple pot esser en altre.

Solució: element mistum digestió composició
natura alteració motus orbis forma materia appetitus potencia

a. a. e. i. foc aer foc aygua.

98. Questió es: si la calor e la lugor del foc son .j.^a metexa potencia.

Solució: element digestió foc aer foc terra foc aygua

motus orbis forma materia conposició digestió d. h. b. k.

r. r..

99. Questió es: si-l foc pogra entrar en conposició si fos per sí metex sec.

Solució: element conposició orbis digestió appetitus actus

foc foc foc aygua esser privació.

100. Questió es: si tenebres son per privació de inluminar e de escalfar.

Solució: element alteració motus orbis foc aer foc aygua

foc terra abitus actus mistum digestum d. h..

De appetit

QUESTIÓ ES: si natural appetit es cotencia activa e pasciva.

Solució: appetit appetit immediate mediate entelligencia orbis motus abitus foc aer foc terra b. c. d. e. forma materia.

102. Questió es: si appetit mou la forma, sens mijà, de potencia a actu.

Solució: appetit potencia foc foc foc aer motus orbis

abitus actus immediate mediate comensament fi.

103. Questió es: si appetit està en la vertut que Deus à dada a paraules erbes e peres.

Solució: appetit abitus a. a. actus relació e. a. u. y. motus forma foc foc.

104. Questió es: per que l'asaman contradiu enfanter e lo jaspi la influencia de sanc estanouar?

Solució: appetit actus esser privació a. a. foc foc motus orbis abitus conposició.

105. Questió es: si la terra à més de ponderositat en l'aer que en lo foc.

Solució: appetit mistum foc terra aer terra forma materia d. h..

106. Questió es: per que mul no engenra?

Solució: appetit digestió a. a. concordansa egaltat foc aer

foc aygua diferencia menoritat motus alteració.

107. Questió es: si conposició en substancia es pus apetible que simplicitat en accident.

Solució: appetit conposició a. a. granea simplicitat

esser privació.

108. Questió es: si substancia es pus coronpable per partz essencials o entegrals o accidentals.

Solució: appetit alteració forma materia foc foc foc aer

abitus actus.

De potencia

QUESTIÓ ES: si-l foc escalfa de sa entitat en lo elementat.

Solució: potencia potencia foc foc a. a. granea larguea

esser perfecció appetit actus.

110. Questió es: si la forma qui està en àbit, està en potencia.

Solució: potencia àbit motus actus digestió alteració

esser privació.

111. Questió es: qual es lo mijà per que sanitat e enfirmitat se contrasten?

Solució: potencia actus abitus mistum digestió alteració r. r. foc aer foc aygua.

112. Questió es: si so es materia prima d'on ix la forma en qui no cab tota la materia.

Solució: potencia mistum a. a. foc foc esser perfecció

esser privació.

113. Questió es: si-ls elemens simples, qui-s mouen e son mogutz a conposició, an altra via mas tan solament la potencia sincitiva e vegetativa.

Solució: potencia digestió prima causa motus orbis natura forma materia immediate mediate afermació negació.

114. Questió es: si la potencia vegetativa es natura de cors o es cors.

Solució: potencia conposició forma materia appetit actus natura abitus.

115. Questió es: si aquella forma qui-s mou a actu, mou altra forma.

Solució: potencia alteració appetitus abitus foc foc n. a. e. a. actus relació.

De àbit

QUESTIÓ ES: si l foc à en àbit secor per influencia de sa calor o de la terra.

Solució: àbit àbit foc foc foc aer foc terra foc aygua e. y. i. z..

117. Questió es: si àbit es pus prop a actu que a potencia.

Solució: àbit actu comensament mijà appetit fi esser privació aer terra.

118. Questió es: si de multitud d'àbitz se pot fer mesclament.

Solució: àbit mistum u. u. forma materia appetit actus comensament fi.

119. Questió es: si àbit es produyt per forma e materia e privació.

Solució: àbit digestió e. u. y. n. u. y. foc aer foc aygua

apetit actu potencia composició.

120. Questió es: si àbit es mijà conpost de potencia e actu.

Solució: àbit composició motus appetitus potencia actu

aer aygua.

121. Questió es: si en lo foc e en l'aer calor e lugor son en .j. àbit metex.

Solució: abitus alteració foc foc foc aygua esser privació

e. a. u. y..

De actu

QUESTIÓ ES: si calor nex e ix de foc simple e si ix en foc conpost per elementat.

Solució: actu actu forma materia appetit potencia

abitus mistum foc foc.

123. Questió es: si element estant simple entra en mesclament.

Solució: actu mistu natura elemens appetit potencia

abitus digestió vertut majoritat.

124. Questió es: si .j. lum engendra de sa essencia e natura altre lum, ensenent .j.^a candela d'altra.

Solució: actu digestió a. a. e. a. u. y. i. u. z. orbis forma

motus materia foc foc foc aer.

125. Questió es: còm entren los elemens en composició e còm estan simples?

Solució: actu composició a. a. b. c. d. e. foc foc foc aer

forma materia motus orbis natura elemens appetit potencia.

126. Questió es: si les formes qui esdevenen en privació, romanen en àbit en la universal forma e en la materia prima.

Solució: actu alteració prima causa entelligencia comensament fi motus orbis potencia appetitus esser perfecció e. a. foc foc foc aer foc aygua.

De mistu

QUESTIÓ ES: si mistum es en tan gran quantitat en digestió con en conpost.

Solució: mistum mistum appetitus actus r. n. i. e. foc foc

foc aer.

128. Questió es: si per digestió se fa buydament de mistu e ompliment de conpost.

Solució: mistum digestió esser privació foc foc foc aer

foc terra e. a. u. y. i. u. z..

129. Questió es: si en lo montiplicament de les partz es muntiplicat l'universal.

Solució: mistum composició foc foc foc aer foc terra forma materia motus alteració e. a. u. y..

130. Questió es: si tot es loc de ses partz, e si les partz son loc de lur tot.

Solució: mistum alteració forma materia foc aer foc foc

foc terra foc aygua.

De digestió

QUESTIÓ ES: si .j. loc pot esser en altre.

Solució: digestió digestió foc aer foc terra foc aygua e. a. u. y. i. u. z. motus alteració forma materia.

132. Questió es: si-l foc escalfa lo sobjet de la humiditat o la humiditat.

Solució: digestió composició comensament mijà forma materia appetit actus.

133. Questió es: per que en generació es pus luyn la materia a esser que la forma, e en corrobció n'es pus prop?

Solució: digestió alteració motus natura appetitus actus a. a..

De conpusició

QUESTIÓ ES: si elementat es conservat per les formes simples o per la comuna forma.

Solució: conposició conposició forma materia foc foc aer aer aygua aygua terra terra appetit actus.

135. Questió es: si la comuna forma, que ab la comuna materia conpon cors, à enaxí loc espasífic en lo cors con à lo seyn comú als .v. particulars.

Solució: conposició alteració foc foc foc aer appetitus potencia abitus actus motus entelligencia forma materia.

De alteració

QUESTIÓ ES: si alteració comensa enans per la forma que per la materia.

Solució: alteració alteració motus entelligencia forma materia foc foc foc aer appetit actus esser privació.

8. De les questions qui son dels comensamens de dret, e primerament

De dret formal

QUESTIÓ ES: què es forma en dret?

Solució: forma forma a. a. s. s. u. u. e. a. u. y. i. u. z. foc aer àbit actus.

2. Questió es: si forma e materia e privació son genrals comensamens de dret.

Solució: forma materia d. h. appetitus alteració esser privació.

3. Questió es: si dret à major dependencia a forma que a materia.

Solució: forma dret a. s. foc foc foc aer foc terra

potencia objet.

4. Questió es: en què està la forma de dret comú?

Solució: forma comú caritat justícia a. a. foc aer

majoritat egaltat.

5. Questió es: si la materia de dret comú es tan necessaria con la forma de dret especial.

Solució: forma especial concordansa majoritat appetitus actus.

6. Questió es: còm .j. dret es concordant al altre?

Solució: forma natural a. s. s. s. foc foc comú especial comensament fi.

7. Questió es: si elecció es pus necessaria per dret natural que per dret positiu.

Solució: forma positiu a. a. e. i. y. z. foc foc

substancia accident prima entenció secunda entenció.

8. Questió es: còm les dignitatz de Deu influexen dret?

Solució: forma canònic dignitatz actus b. c. d. f. g. h. u. u.

y. z..

9. Questió es: si en dret à la forma major concordansa ab justícia que la materia ab senyoria.

Solució: forma sivil prima entenció secunda entenció

apetit actus a. a. foc foc.

10. Questió es: si jugje avar es pus accebtale que ergulós.

Solució: forma custuma a. a. larguea simplicitat foc terra

foc aer.

11. Questió es: còm se deu fer juei?

Solució: forma tesòrica natural pràtica e. a. u. y. i. u. z. digestió conposició orbis elemens.

12. Questió es: si dret es pus amable que temable.

Solució: forma pràtica d. h. e. y. i. z. prima entenció secunda entenció.

13. Questió es: còm se mesclen los uns dretz ab los altres?

Solució: forma nutritiu mistum digestió u. u.

prima entenció secunda entenció foc terra foc aer foc aygua.

14. Questió es: si la forma del dret canònic es pus natural que del dret sivil.

Solució: forma conparatiu a. a. s. s. foc foc foc terra mijà fi.

15. Questió es: si dret pot esser en major granea en .j.^a de les .ijj. potencies de l'ànima que en altra.

Solució: forma antic d. h. c. foc b. aygua

differencia concordansa prima entenció secunda entenció.

16. Questió es: en qui pot esser dret en major granea, o en jugje o en reum o en actor?

Solució: forma novel d. h. perfecció franc arbitre motus forma orbis materia prima entenció secunda entenció caritat fortitudo.

De dret material

QUESTIÓ ES: què es materia en dret?

Solució: materia materia concordansa mijà comensament fi aer terra foc aygua.

18. Questió es: si dret nex de la materia e ix en la forma.

Solució: materia dret b. c. d. e. foc foc foc aer appetitus actus potencia abitus.

19. Questió es: en què està la materia de dret comú?

Solució: materia comú especial especial natural canònic concordansa egualtat motus mistum.

20. Questió es: còm es dret diversificar en moltes especies?

Solució: materia especial d. h. u. u. fi fi

prima entenció secunda entenció.

21. Questió es: si la materia del dret natural es pus tenedora que la forma del dret positiu.

Solució: materia natural n. y. e. y. i. z. tesòrica pràctica majoritat menoritat esser privació.

22. Questió es: si dret comensa enans en la potencia entellectiva que en la volitiva.

Solució: materia positiu a. a. actus relació volentat justícia

m. y. z. c. y. z. d. h. y. z..

23. Questió es: si dret perex enans en la potencia volitiva que en la entellectiva.

Solució: materia canònic d. franc arbitre y. z. c. y. z.

mèrit colpa.

24. Questió es: si la sciencia de theologia es pus contraria a simonia que la sciencia de dret.

Solució: materia sivil forma natural foc terra foc aygua a. a..

25. Questió es: si en costuma dret seguex més la materia que la forma.

Solució: materia costuma prima entenció secunda entenció natural positiu.

26. Questió es: si jugje deu enans ensercar la materia de dret que la forma.

Solució: materia tesòrica diferencia fi foc aer foc aygua.

27. Questió es: si hom se pot apelat, per dret, de sentència qui aja vera forma e coronpuda materia.

Solució: materia pràctica nutritiu conparatiu

differencia concordansa potencia actus appetitus abitus.

28. Questió es: si dret pot esser nudrit de viscis.

Solució: materia nutritiu prima entenció canònic

secunda entenció sivil.

29. Questió es: qual dret es substancial e qual accidental?

Solució: materia conparatiu e. a. e. u. y. i. u. z. prima entenció secunda entenció foc aer foc aygua foc foc.

30. Questió es: si justícia e injuria son pus contraris en enteniment e volentat, que en memoria e enteniment, e que en memoria e volentat.

Solució: materia antic saviea volentat justícia simplicitat granea larguea.

31. Questió es: si la materia del dret antic se corromp en lo neximent iximent e conservament de dret nou.

Solució: materia novel motus orbis mistum digestió foc foc forma alteració.

De dret

QUESTIÓ ES: què es dret?

Solució: dret dret e. a. u. y. i. u. z. creatura operació

apetit actus.

33. Questió es: per què es dret.

Solució: dret comú a. a. caritat justícia e. i. y. z. u. u..

34. Questió es: còm es dret ensercat?

Solució: dret especial e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc terra foc aer foc aygua comú natural.

35. Questió es: còm es dret atrobat?

Solució: dret natural caritat caritat justícia justícia foc foc foc aer.

36. Questió es: còm es dret conservat?

Solució: dret positiu comú natural canònic sivil a. a. foc foc foc aygua.

37. Questió es: si dret sivil es pus ymaginable que canònic.

Solució: dret canònic a. a. foc foc esperança caritat justícia luxúria.

38. Questió es: si dret canònic es pus entelligible que dret sivil.

Solució: dret sivil e. a. e. u. y. i. a. i. u. z. foc foc foc tesòrica.

39. Questió es: per que dret de costuma se cové mils a dret sivil que a dret canònic?

Solució: dret costuma forma materia mistum alteració esser privació.

40. Questió es: si dret està en major granea en la tesòrica que en la pràtica.

Solució: dret tezòrica forma materia comensament fi caritat fi caritat justícia.

41. Questió es: si dret positiu pot eser contra dret natural.

Solució: dret pràtica n. y. z. e. u. y. i. u. z. nutritiu comparatiu a. a. immediate mediate.

42. Questió es: còm es dret nudrit?

Solució: dret nutritiu caritat prudencia concordansa egualtat foc foc comensament mijà.

43. Questió es: si dret es actu de vertutz o si es potencia per sí estant.

Solució: dret comparatiu antic novel e. u. y. i. u. z. abitus actus digestió alteració.

44. Questió es: còm deu esser dret allegat?

Solució: dret antic a. a. e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc aer foc terra foc aygua prima entenció secunda entenció.

45. Questió es: còm dret deu esser costutuít?

Solució: dret novel forma materia a. a. foc foc e. a. u. y. i. u. z..

De dret comú

QUESTIÓ ES: què es dret comú?

Solució: comú comú especial especial concordansa egualtat comensament fi foc foc e. e. i. i. u. u..

47. Questió es: en què es major caritat, o en dret comú o especial?

Solució: comú especial comú majoritat especial menoritat prudencia fortitudo a. a..

48. Questió es: si necessitat es contra dret.

Solució: comú natural prima entenció secunda entenció foc aygua nutritiu alteració forma materia caritat justícia fortitudo trempansa.

49. Questió es: si home pobre à dret en los bens del home ric.

Solució: comú positiu natural especial caritat justícia prudencia enveja.

50. Questió es: si doctrina es pus necessaria a home infeel que almoyna a home pobre.

Solució: comú canònic e. a. i. u. z. mijà fi prima entenció secunda entenció.

51. Questió es: si per sospita deu esser fet torment.

Solució: comú sivil materia nutritiu n. y. e. y. i. z. immediate mediate.

52. Questió es: si es legut ausiure los infeelts sens prehicació e doctrina.

Solució: comú costuma caritat justícia fe esperança prudencia fortitudo.

54. Questió es: si bona entenció pot esser dampnificada per dret, e de converso.

Solució: comú tezòrica n. z. fe caritat r. r. comensament fi immediate mediate materia nutritiu.

54. Questió es: si es més de dret en est mon, que de injuria.

Solució: comú pràctica esser privació e. a. u. y. i. a. u. z.

foc aer foc aygua.

55. Questió es: si dret especial es pus conservable que comú, segons dret natural.

Solució: comú nutritiu natural positiu immediate mediate accidia enveja.

56. Questió es: còm es dret calumpniat?

Solució: comú comparatiu n. e. i. r. canònic sivil

prima entenció secunda entenció y. z. foc aer foc terra

foc aygua.

57. Questió es: si dret fos, si colpa no fos.

Solució: comú vel motus orbis foc aer foc terra e. a. y. potencia objet.

58. Questió es: qual dret es pus perlongable o antic o novel?

Solució: comú novel nutritiu comparatiu forma materia n. y.

e. y. appetitus actus abitus digestió.

De dret especial

QUESTIÓ ES: què es dret especial?

Solució: especial especial comú concordansa comensament fi foc foc.

60. Questió es: si fe e prudencia an espasífica vertut en dret especial e natural.

Solució: especial natural n. y. e. y. i. z.

subposició demostració.

61. Questió es: si en la forma de dret comú son eguals les formes de dret especial.

Solució: especial positiu prima entenció secunda entenció

foc aer foc terra.

62. Questió es: qual de les .iij. potencies de l'ànima pecca més en perjurar?

Solució: especial canònic d. prima entenció

b. c. secunda entenció h. y. motus orbis.

63. Questió es: si reus es tan sospitable con actor.

Solució: especial sivil a. a. d. h. foc aer foc terra

forma materia.

64. Questió es: si costuma espasífica més dret especial que comú.

Solució: especial costuma forma materia nutritiu nou

digestió alteració.

65. Questió es: còm es dret ensenyat?

Solució: especial teozòrica a. a. s. s. u. u. foc foc e. a. u. y.

i. u. z..

66. Questió es: si la pràctica de dret natural deu esser en major ús que de dret positiu.

Solució: especial pràctica n. y. z. e. y. i. z. foc aer foc aygua foc terra.

67. Questió es: si de senblant crim deu esser pus punit sciudadà que pagès.

Solució: especial nutritiu e. i. n. r. mistum digestum

esser privació majoritat menoritat.

68. Questió es: si sciudadà deu aver major regalia que pagès.

Solució: especial comparatiu foc foc concordansa majoritat

e. a. u. y. i. u. z..

69. Questió es: còm los dretz particulars son atrobatz en los universals?

Solució: especial antic a. s. t. u. x. y. r. z. foc aer foc aygua.

70. Questió es: si home pobre es pus reebedor a testimoni que fembra rica.

Solució: especial novel substancia accident esser privació

aer aer aer aygua.

De dret natural

QUESTIÓ ES: què es dret natural?

Solució: natural natural a. a. dignitatz relació s. s. e. a. u. y.

i. u. z. aer aer aer aygua aer terra.

72. Qüestió es: còm està dret en la potencia racional?
 Solució: natural positiu s. s. b. c. d. e. f. g. h. i. appetitus actus potencia abitus.
73. Qüestió es: còm està dret en la potencia memorativa?
 Solució: natural canònic potencia objet subposició raó mistum digestum reyalitat demostració b. a. u. y. f. u. z..
74. Qüestió es: còm està dret en la potencia entellectiva?
 Solució: natural sivil diferencia concordansa contrarietat fi abitus actus forma materia c. a. u. y. g. u. z..
75. Qüestió es: còm està dret en la potencia volitiva?
 Solució: natural costuma motus orbis mèrit franc arbitre
 d. a. u. y. h. u. z..
76. Qüestió es: qual es l'objet de dret?
 Solució: natural tesòrica e. a. u. y. i. u. z. m. a. u. y. z..
77. Qüestió es: còm es dret opinable?
 Solució: natural pràtica a. a. n. r. e. i. mistum digestió
 mijà fi.
78. Qüestió es: còm es dret dubitable?
 Solució: natural nutritiu materia forma mijà contrarietat n. r. foc aygua mistum alteració.
79. Qüestió es: còm es dret ymagenable?
 Solució: natural conparatiu a. a. s. s. foc foc foc aer
 foc aygua.
80. Qüestió es: còm està dret en lo seyn comú als .v. seyns corporals?
 Solució: natural antic b. c. d. e. foc aer foc aygua orbis natura.
81. Qüestió es: còm està dret en los .v. seyns corporals?
 Solució: natural novel potencia objet forma materia
 abitus actus.

De dret positiu

- QUESTIÓ ES: què es dret positiu?
 Solució: positiu positiu volentat senyoria motus materia
 foc aer foc aygua subposició raó n. r..
83. Qüestió es: si dret canònic es pus temable que sivil.
 Solució: positiu canònic e. a. u. y. i. u. z.
 prima entenció secunda entenció.
84. Qüestió es: qual avocat es pus cresible, o aquell qui allega dret natural o aquell dret positiu?
 Solució: positiu sivil prima entenció secunda entenció
 forma materia diferencia fi u. u..
85. Qüestió es: si costuma se cové mils ab dret natural que ab positiu.
 Solució: positiu costumal forma materia mijà fi esser privació.
86. Qüestió es: si en dret es tan necessaria filosofia con en medisina.
 Solució: positiu tesòrica a. a. s. s. foc foc
 prima entenció secunda entenció e. a. u. y. i. u. z..
87. Qüestió es: si homesidi es pus temable per dret natural que per dret positiu.
 Solució: positiu pràtica a. a. caritat justícia prudencia fortitudo e. i. n. r..
88. Qüestió es: si segons dret natural o positiu fembra deu esser pus punida per luxuria que home.
 Solució: positiu nutritiu e. i. n. r. diferencia majoritat u. u. potencia franc arbitre mèrit colpa esser privació.
89. Qüestió es: si matrimoni s'à més a dret natural que a positiu.
 Solució: positiu conparatiu a. a. s. s. foc foc actus relació forma ordinació u. u..
90. Qüestió es: si-l ligam de matremoni es tan gran en la pràtica com en la tesòrica.
 Solució: positiu antic comensament fi forma materia
 positiu nutritiu diferencia concordansa.
91. Qüestió es: si avocat es obligat enaxí a avocar per testimonis com jutge a jugar.
 Solució: positiu novel forma materia
 prima entenció secunda entenció potencia franc arbitre.

De dret canònic

QUESTIÓ ES: què es dret canònic?

Solució: canònic canònic misericòrdia senyoria evum nutritiu foc foc actus relació.

93. Questió es: com dret canònic e sivil se diversifiquen per misericòrdia e justícia.

Solució: canònic sivil caritat justícia justícia fortitudo foc aer foc terra foc aygua.

94. Questió es: si infàmia es pus punidora en dret canònic que en sivil.

Solució: canònic costuma prima entenció secunda entenció

e. a. u. y. i. u. z..

95. Questió es: si condampnació dampnifica pus reum que actor.

Solució: canònic tesòrica caritat fortitudo mèrit culpa

orbis natura.

96. Questió es: si dret canònic es pus probable que sivil.

Solució: canònic pràctica a. a. s. s. foc foc orbis forma

prima entenció secunda entenció esser privació y. z..

97. Questió es: si culpa es tan punidora en bisbe com en abat.

Solució: canònic nutritiu d. h. u. u. y. z. forma materia diferencia majoritat.

98. Questió es: si dret canònic es pus contrari a simonia que sivil a avarícia e a luxúria.

Solució: canònic comparatiu a. a. e. a. u. y. i. u. z.

majoritat menoritat foc foc foc aer foc terra foc aygua.

99. Questió es: en qual de les .iij. potències de l'ànima està pus fortment prelatió en prelat?

Solució: canònic antic c. justícia actus relació

tesòrica nutritiu.

100. Questió es: en qual de les .iij. potències de l'ànima està pus fortment relegió?

Solució: canònic novel d. m. esperança caritat foc foc.

De dret sivil

QUESTIÓ ES: què es dret sivil?

Solució: sivil sivil d. justícia h. u. z. secunda entenció materia aygua terra.

102. Questió es: si en dret sivil es confessió tan necessaria com en dret canònic.

Solució: sivil costuma e. a. u. y. i. u. z. foc foc aer terra.

103. Questió es: si en dret canònic es pus necessaria penitència que en sivil puniment.

Solució: sivil tesòrica e. u. y. i. u. z. n. r. mistum digestió.

104. Questió es: si dret es predestinat.

Solució: sivil pràctica mèrit franc arbitre immediate mediate e. i. y. z. appetit actu a. x..

105. Questió es: si eretge deu esser punit contra dret canònic.

Solució: sivil nutritiu caritat justícia fe esperança foc foc.

106. Questió es: si prevere pot perdonar peccat.

Solució: sivil comparatiu a. a. granea larguea

justícia misericòrdia foc foc fe esperança.

107. Questió es: si dret antic es tan necessari com dret nou.

Solució: sivil antic b. d. n. r. foc aygua motus orbis.

108. Questió es: si satisfacció e puniment se pot mils fer per dret canònic que sivil.

Solució: sivil novel e. i. n. r. foc foc foc aygua motus orbis.

De dret de costuma

QUESTIÓ ES: què es dret de costuma?

Solució: costuma costuma materia alteració appetitus forma diferencia concordansa.

110. Questió es: si jutge pot tan be ensecar dret per metàfores senblans com contraries.

Solució: costuma tesòrica a. a. e. e. i. i. d. h. foc foc foc aygua motus orbis.

111. Questió es: si en dret an equal dignitat afirmació e negació.

Solució: costuma pràctica a. a. s. s. y. y. foc foc d. h.

esser privació.

112. Questió es: qual cosa es pus esquivadora en procurador, o innocència o avarícia?

Solució: costuma nutritiu n. r. i. u. y. mèrit culpa gloria evum a. a. esser privació.

113. Questió es: si .j.^a costuma pot esser calumpniada per altra.

Solució: costuma comparatiu e. a. u. y. i. u. z.

inmediate mediate foc foc.

114. Questió es: si antiga costuma es tan tenedora com nova.

Solució: costuma antic forma materia mijà fi foc foc

foc aygua.

115. Questió es: si costuma à major concordansa ab dret nou que ab dret antic.

Solució: costuma novel comensament fi mijà fi esser privació apetit alteració.

De la tesòrica de dret

QUESTIÓ ES: què es dret en la tesòrica?

Solució: tesòrica tesòrica e. a. u. y. i. u. z. foc foc a. a..

117. Questió es: còm dret nex e ix de la tesòrica en la pràtica?

Solució: tesòrica pràtica subposició demostració e. a. u. y. i. u. z. foc aer appetitus actus entelligencia orbis.

118. Questió es: per que satisfacció es pus greu cosa que donar?

Solució: tesòrica nutritiu a. a. granea larguea

comensament fi avaricia enveja esser privació.

119. Questió es: per que la forma de dret se cové ab la tesòrica e la materia ab la pràtica.

Solució: tesòrica comparatiu a. a. foc foc foc aygua foc aer.

120. Questió es: qual testimoni es pus creïble, o alegre o irat?

Solució: tesòrica antic a. a. s. s. foc foc d. h.

afermació negació.

121. Questió es: si jutge pot enans atropar veritat per relació que per qualitat.

Solució: tesòrica novel a. a. actus relació orbis natura esser privació foc foc foc aer.

De la pràtica de dret

QUESTIÓ ES: què es pràtica en dret?

Solució: pràtica pràtica e. i. u. y. z. foc aer foc terra comensament mijà.

123. Questió es: si testament pot esser tant calumpniat contra la entenció del testador con contra la volentat.

Solució: pràtica nutritiu forma materia esser privació c. d..

124. Questió es: còm se fa comparació de .j. dret ab altre?

Solució: pràtica conparatiu a. a. s. s. u. u. foc foc

prima entenció secunda entenció.

125. Questió es: si en plet deu esser allegada filosofia?

Solució: pràtica antic prima causa forma potencia actus

e. i. n. r. foc foc foc aer foc terra foc aygua.

126. Questió es: si la pràtica de dret se cové al jutge per la forma e al avocat per la materia.

Solució: pràtica nou foc foc foc aer diferencia contrarietat forma materia.

De dret nutritiu

QUESTIÓ ES: què es dret nutritiu?

Solució: nutritiu nutritiu comensament mijà e. a. u. y. i. u. z. foc foc foc aer foc terra foc aygua.

128. Questió es: si dret es més nudrit per materia que per forma.

Solució: nutritiu conparatiu comensament mijà

concordansa fi.

129. Questió es: si dret positiu nodrex lo natural o-l natural lo positiu.

Solució: nutritiu antic potencia actu

prima entenció secunda entenció foc foc aer aygua foc terra.

130. Questió es: si enfre dret e injuria à negú mijà.

Solució: nutritiu nou costuma antic appetitus actus

potencia abitus foc aer.

De dret comparatiu

QUESTIÓ ES: què es dret comparatiu?

Solució: comparatiu comparatiu f. g. a. s. t. u. x. y. z.

foc foc.

132. Questió es: si negun dret pot nudrir contra sí altre dret.

Solució: comparatiu antic forma materia nutritiu nou foc foc conposició alteració.

133. Questió es: si dret nou cové esser més conparat a la forma que a la materia.

Solució: comparatiu nou comensament fi antic mijà

esser privació.

De dret antic

QUESTIÓ ES: què es dret antic?

Solució: antic antic esser perfecció abitus actus

concordansa egualtat forma materia comensament fi e. a. u. y. i. u. z..

135. Questió es: si la transmutació de dret nou se fa més en la materia que en la forma.

Solució: antic nou mistum digestió actus alteració foc aer

foc terra.

De dret nou

QUESTIÓ ES: què es dret nou?

Solució: nou nou appetit actus digestió alteració majoritat fi.

¶ Acabada es la ART DEMOSTRATIVA, la qual metem en guarda e en ajuda de nostre senyor Deus.